Harn 1680-

RES NON VERBA

Ex Libris
Baron de Bellet

Vo. 2092

V. T.
20 r
9.
10 6018

V 7
1.90 d
15.000 20
ñ ci te 20

Textus omnium
Summulax pe. hy

Johannis Papae XXI.

pdo fre paulo edust ordmo 607
81.

N. 28

logica excogitata ad veram veritatis assequendam

finis logice

notetia Dialectice et ad philosophia et diuinitatis

MONSEIGNEUR LE GRAND PRIEUR DE FRANCE.

MOnseigneur nous sentans obligez à vo
ueurs que nous auez faites en toutes les
requis, nous nous tiendrions pour les
si nous laissions perdre si belle occasio
au front de ce liure, qui est vn recueil
cellent ouurier ORLANDE que vous
amateurs de son art: & ne faut douter q
tion enuers vous ne coure par tous les b
d'vne Musique desiree & bien receüe en
pagnies dignes de l'oüir, ou de la chãt
nous vous auons dedié ce present, leq
comme nous vous le presentons auec nostre s
umblement les mains & priant Dieu vous d

De Paris ce premier iour de Mars

z tres-humbles & tres-obeissantz seruiteurs

Dyaletica ē ars artiū

Ars capi dr. vno. ꝑ cal̃ put ē qđ ⁊ Ars m̃ ꝑ quali dr̃a alias ⁊ Artes m̃ ꝑ quales dismr̃a. Et describitur sic. Ars ē recta rō rez ad nobis factibilium ⁊ ꝓ mo ars dr̃ m̃ ꝑ mē artes mechanicas ut lana ⁊ loyca nemo miles ist. Alio. ars cā ḡnāl̃r ⁊ 2m ꝓ dr̃ sic. Ars est collecta multoz ꝑceptoz ⁊ vnius finis tendentiū. Et ista ars est ḡnis ad: scia ⁊ ars ꝑpie dictaz ⁊ nō di: stinguit ḡ scia. Et sic cā ꝗr m dicit ars dyaca ē ars arguendi ⁊ ars artiū ist. Et ars cā m̃ ꝑ quā ḡtmat sub: ⁊ scia ⁊ septē artes lib: rales scz Grammatica/ loyca/ ⁊ rhoricam/ ajusticaz/ arismeticaz/ Geometricaz/ astrologiam ⁊c ꝑz ꝑ orbicz

v. scientia excellens omnes alias scientias ꝓ in ad ministratione

v. dans modū arguendi in oibz alijs scientijs

sibissimo tat dignissimo ⁊ tale

v. vna de septem artibz liberalibz

dyaletica ē ars artiū scia scias ad oim methadoz pricipia viā

v. sola dyaletica

v. artificialiter ⁊ exactius tradit excludendo sophisma

bñs Sola ēm dyaletica ꝓbabiliter dispu

s. omnibz

s. in aliaz scias

v. in rhatione aliaz scias

rat de pricipijs oim. Actiō i adq̃sitōe scias

s. illud vocabuluz

seu illa dictio

dz ee poz dr aūt dyaletica a dia qđ est de ⁊ logos ꝓmo ⁊ icos

ꝓ ire

s. latine

ꝓ ire

ꝓ latine

scia q̃si scia de ꝓmōe vl dra dya qđ ē duo ⁊ logos qđ ē ꝓmo vl

ꝓ ire ⁊ latine

ꝓ homine

v. argumentū

v. de rōne logice

lexis qđ ē rō q̃si duoz ꝓmo vl rō scz opponētis ⁊ rñtis in di

v. duoz patuit

s. verbi

sputādo dz qz disputatō nō ꝓt bri nisi mediāte ꝓmōe necser

dz nō ē gūse ꝓ oīs sonus et vox

mo nisi mediāte voce. Dis aūt vox ē sonꝰ ió a sono tāq̃z a

s. aliquo ꝓt dicit

ꝓpr̃ie ⁊ ꝓ se ab auditu ꝑcipit

Dyaletica ꝑ dr̃ stubi y i lem t pz y gnd xpo Et be p y gnd dya t duoꝝ. Et ex i nām t dia duo scribit. Zndq̃ ꝑ tera dr̃ vna dissō finte qz ars h̃ i tra dr̃ ad ꝓ ē ars ⁊ doc qz ꝑs ars ꝓ dm ē sla i q̃ ꝑ de vtz ꝑpm.

Dico aūt ꝓ se qz licet hō vl cāpona audiat hoc nō ē nisi ꝓ sonū

v. exponō

v. p nūo sonoz

ꝑtinens

sonus ꝑtinens ḡnalis

Sonoz ali vox ali nō vox Sonus vox ē idē q̃ vox. Sed

differt dissimr̃ q̃ sit vox ad diuas sonoz fractiones expressione aliorū corporum

sonoz ⁊ colorū

vox ē sonus ab ore aial ꝓlat natalib ystrūtis fozat Nam

si nūa ab forma & voce

lia ystrūta q̃b vox fozat sūt dentes labia lingua guttur pala

tū pulmo ⁊ silia. Instrūta nouē sūt gutt lingua palatū

alia divisio vocis

Quattuoz ⁊ dentes a c duo labia sil Sonus nō vox dr ille q̃ ge=

v. q̃ sit

s. expressione

dr̃

ꝓ emanat

ex

nerat ex collisione corpoz inaiatoz vt frágor arboz strepi

alia divisio vocis

tus pedū et silia. Nocū alia significatia alia nō significatia

differto vocis ꝓprie

ꝓ vox

ꝓ ꝓpriat

vox significatia ē illa q̃ auditui aliq̃d repñtat vt bō boiem

ꝓ ꝓpriat

gemit infirmoz dolorē et latrat canū irā vl gaudiū Vox

differto vocis no tratur e

ꝓ latine

ꝓ latine

nō significatiua ē illa que auditui nihil repñtat vt bu ba ⁊ silia

alia divisio vocis

Nocū significatiaz alia significatia ad placitū alia significatia

naīaliter vox significatia ad placitū ē illa q̃ ad uolūtatē ꝑmi

nō ꝙ hīt dīuīdr̃ textꝰ m̃ plyc= nnu et tractatu ꝓxemu ē dya ꝙ dya= letica ē usꝙ ibi sing ē ut implemo auctꝰ reddit discipulos attentos ⁊ be= uolos ⁊ docales ondendo hꝰ scie dig= tatem vtilitate ⁊ ordinez vn rddē discipulos attentos ē onde dignitatē scie excellentiā ars ars ꝓpie sic fact ut ibi ars artiū. Scias scia ⁊ ꝙz ꝙ hꝰ plus reflexus sup nām scie nn pōt excellentioz ⁊ rddē discipulos benuolos ē onde hīus scie vtilitate sic fact ibi cum dī Et ad oim methadoz pīa hīnd ꝙz rddē discipulos docales ē dare ad me ꝓcedendi sicut fact ibi Et ideo in adq̃sitōe scias dya ca debet esse prior ut vn dya ca sit dr̃ ⁊ vno. ḡnāliter put id ē qđ loyca ⁊ summitꝰ hꝰ Alio aūt ꝑ ꝓpte loyz que sic dīt m libud ꝓpicoz dya ca ē methadꝰ vel scia ꝑqua possumꝰ d oi ꝓpleumte exꝑbabilibz silogizare ist

BIBLIOTECA GERAL DA UNIVERSIDADE DE COIMBRA
10.5-63

B

instituentis aliquid significat vt hómo sortẽ Vox significa
tiua naturaliterẽ illa que apud oñes homies idem repsen/
tat vt gemitꝰ infirmoꝝ dolorem latratꝰ canũ irã vel gaudi
um Vocũ significatiarũ ad placitũ alia cõplexa alia in com/
plexa Cõplexa vt oratõ incõplexa vt nomẽ verbũ.

Nomẽ est vox significatiua ad placitũ sine tpe cꝰ nul/
la psepata aliqd significat finita ꝛ recta. vox ponit
in dione nois ꝑ genere Significatiua ponit ad dřiaz vocis ñ
significatie Ad placitũ ponit ad dřiaz vocis significatie na
turaliter siñ tpe ponit ad dřiaz ẋbi qꝫ significat cũ tpe cꝰ nul
la psepata aliqd significat ponit ad dřiaz oꝝois cꝰ ptes se/
pate aliqd ſñt Finita ponit ad dřiaz nois ifiniti vt nõbõ qꝫ
nõ ẽ nomẽ ſm dyaleticũ sz ẽ nomẽ infinitũ. Recta ponit ad
dřiaz noim obliquoꝝ vt carbonis carboni ꝛ sic ꝺ alijs q̃ non
sũt noia ſm dialeticũ sz casꝰ noim vñ solus noiatiuꝰ siue so/
lus rectus ꝺz esse nomẽ ſm dialeticũ

Verbũ ẽ vox significatiua ad placitũ cũ tpe cꝰ nlla pse/
pate aliqd significat finita ꝛ recta. vox ponit tãq̃z gñs. Cũ
tpe ponit ad dřiaz nois qꝫ significat siñ tpe Finita ponit ad
dřiaz ẋbi ifiniti vt ñ et ñ laborat Recta ponit ad dřiaz ẋbo
rũ obliquoꝝ vt currebat cucurrit q̃ ñ appellat dialeticꝰ ver
ba sz ẋba obliq Solũ eñ ẋbũ pñtis tpis indicati mõi ꝺz esse
ẋbũ Alie pticule omes ponunt hic eadẽ ratõe qua et in noie

Et sciendũ qꝫ dyaleticus ponit tñ duas ptes oꝝois sz nom ꝛ

vbū. alias aūt oēs appellat sikatbegozicas. i. ꝓsignificatias

Ratō ē vox significatiꝰ ad placitū cꝰ ptes significāt

sepate. cꝰ ptesponit ad dr̄iaz nois 7 vbi. reliq̄ vo po

nūt ea rōe q̄ i noie 7 vbo oz̄onū alia pfecta alia imperfecta.

Dr̄o pfecta ē illa que pfectū sensū generat i aio auditoris vt

bō currit Dr̄o ipfecta ē illa q̄ ipfectū sensū generat i aio au-

ditoris vt homo albꝰ. Dr̄onū pfectaꝝ alia indicatiꝰ alia i-

pativa alia optatiꝰ alia ꝓiūctiꝰ Indicatiꝰ vt bō currit. im-

patiꝰ vt petre fac ign̄e. optatiꝰ vt vtinā essēbonꝰ clericus.

ꝓiūctiꝰ vt si veneris ad me dabo tibi equū. barū vo ozatō

nū sola indicatiꝰ est ꝓpositio

Propositō ē oz̄o ꝙm vel fm̄ ꝙs indicando vt bō cr̄.

ꝓpōm alia katbegozica alia ypotbetica. ꝓpō katbe

gozica ē illa q̄ bz subiectū 7 p̄dicatū 7 copl̄az tāq̄z ptes p̄ici-

pales sui vt bō curzit In hac em̄ ꝓpōe hoc nom̄ bō ē subic-

ctū 7 hoc 7bū curzit p̄dicatū. et qđ ꝓiūgit vnū cū altero ē co

pl̄a vtz in resoluendo sic homo curzit. i. bō est curzēs hic em̄

bō subijcit curzēs 7o p̄dicat 7 hoc 7bū ē ꝓiūgit vnū cū alte-

ro Et dicitur katbegozica a katbegoriso as. are. qđ est p̄di-

co as. are. Subiectū est illud de quo aliq̄d dicit. Predicatū

est illud qđ de altero dicit scz subiecto Propōm katbego

ricaꝝ alia vlisalia ptic̄aris alia indefinita alia singularis.

Propositō vlis ē illa in qua subijcit terminꝰ cōis signo vli

determiatꝰ vt omis homo curzit Terminꝰ cōis ē ille q̄ aptꝰ

nat⁹ ēpdicari ō plib⁹ vt bō ō sorte et ō platōe ⁊ ō vnoquo
qz boie et equ⁹ ō vnoquoqz equo ⁊ sic de alijs. Signa vlis
sūt hec scz ois null⁹ quilibz vterqz neuter q̄cunqz ⁊ simil a

¶ Propositō pticularis ē illa ī qua subijcit termin⁹ ꝯmūis
signo pticlari determiat⁹ vt aliqs homo curzit. Signa pti-
cularia sūt hec q̄dā aliqs reliqu⁹ ⁊ silia. Propō indefinita ē
illa in q̄ subijcit termin⁹ ꝯmūis sine signo determiat⁹, vt bō
currit Propō singlaris ē illa in qua subijcit termin⁹ singla-
ris vel termi⁹ cōis cū ꝑ noie demōstratio sūpt⁹ vt sor curꝫ
rit vel ille bō curzit Termi⁹ singlaris ē q apt⁹ nat⁹ ēpdica-
ri ō vno solo ¶ Itē ppōm katbegorica alia affirmatia a-
lia negatia Affirmatia ē illa ī qua ꝑdicatū affirmat de subie
cto vt bō curzit Negatia ē illa in qua ꝑdicatū negat de sub
iecto vt bō nō curzit Diuisa ꝓpōne tripliciter. Sciendū ꝙ
triplex ē quesitū ꝑ qō querim⁹ de ipa ꝓpōne scz que qualis
q̄nāta. Que q̄rit ō sba ꝓpōnis vñ ad interzogatōez factā ꝑ
q̄ rñdēdū ē katbegorica vel ypothetica Qual q̄rit ō q̄litate
ꝓpōis vñ rñdet affirmatia vel negatia Quāta q̄rit ō q̄nti
tate ꝓpōis vñ rñdet vlis pticlaris ɔdefinita l singlaris. vñ
vl⁹ Que ka l yp q̄lis ne vl affi. v q̄nta ꝑ in fin. ¶ Itē ꝓpōm
katbegoricaz alie pticipāt vtroqz terio vt bō ct bō nō ct.
alie altero tm̄ vt bō ct bō disputat. alie vō nllo terio vt bō
ct equ⁹ mouet ¶ Itē ꝓpōm pticipatiū vtroqz terio q̄dapti
cipāt ꝑm cūō ordinē vt bō ct bōn ct ꝑm cūō ordinē pticipāt

scz qñ iō sbijcit i vtraqz z iō ꝑdicat i vtragz vt bō ct bō nō
ct. q̄dā ꝑticipāt ordie ꝯuerso vt bō ē al' al' ē bō. fm ordis cō/
uersionē. i. qō subicit in vna ꝑdicat i alia z ecꝯuerso vt bō est
al' al' ē bō. ¶ Itē ꝓpōm ꝑticipātiū vtroqz terio fm eūd ordi
nē. alie sūt ctrarie alie sbctrarie alie ctradictorie alie subal/
terne Cōtrarie sūt vlis affirmatia z vlis negatia eid dē sbiec
cti z eid dē ꝑdicati vt ois bō ct null⁹ bō ct Subctrarie sūt ꝑ/
ticl'aris affirmatia z ꝑticl'aris negatia eid dē sbiecti z ꝑdicati
vt q̄dā bō ct q̄dā bō ñ ct Cōtradictorie sūt vlis affirmatia z
ꝑticl'aris negatia eid dē sbiecti z ꝑdicati ut ois bō ct aliq̄s bō
ñ ct. vl' vlis negatia z ꝑticl'aris affirmatia vt null⁹ bō ct q̄,
dā bō ct Subalterne sūt vlis affir
matia z ꝑticl'aris affirmatia vt ois
bō ct q̄ dā bō ct. z vlis negatia z ꝑ/
ticularis negatiua vt null⁹ bō ct q̄
dā bō ñ ct ¶ Propōm cathegori
caz triplex ē materia scz natal' ꝑti
gēs z remota Natal' ē illa i q̄ ꝑdicatū ē ō eē sbiecti l' ꝓpriū ei⁹
vt bō ē al' bō ē risibil' Cōtigēs ē illa i q ꝑdicatū ꝑt deē l adeē
suo sbiecto vt bō ē alb⁹ bō ñ ē alb⁹ ¶ Remota ē illa i q̄ ꝑdica
tū ñ ꝑt ꝯuenire cū suo sbiecto rēspectu h⁹ ꝛbi sū vt bō ē asin⁹
¶ Lex z nata ctrariaz tlis ē q̄ si vna ēx ba rliq̄ ē fl'a z nō ec
uerso ꝑnt em sil ee fl'e incōtigēti materia q̄ accūs ē sepabile
vt ois bō ē alb⁹ null⁹ bō ē alb⁹. sz q̄ accūs ē insepabile semp

¶ Hō illa oppositio ꝑ am q̄ sup d' oppōit mo do enuciandi ut of hīmo ē alb⁹ nulla hō ē alb⁹ ꝑm oppositio ut ly cupi sic diffinit oppositio ē ꝛpugnācia duarum ꝓpnū cathe ma vtroq̄ termo ꝑticipantium ō die eod m q̄titate tm ul' m q̄lte tm ul' m q̄titate z q̄lte simul

¶ Hō q̄ ma dr gen gons ee q̄ ꝑ tm gtm fat quemit subcto z no nām ut hō ē alb⁹ homo curit z cet.

¶ Hō q̄ dux ā vte sz prioristā z posteriorem prioristā requirit solū tpm cyntiā vt q̄n dr omne homo curit no requirit q̄ homines curant actu sz solū requiritur ēspām ab ēpōz z no ab rem sz cursū z hō ab homoz m. ze Prio ē vle posteriorem z ab hoc requirit ēxistentia tpis z actus m se ut q̄n dico omne hō ut hoc sit ee dm tuc requirit q̄ ꝑtur omne hoies curant q̄n dico omne homo curit ul' nullus homo ul' omne homo est alb⁹ z c d' ꝑsentibus

Nota q nīa nāle est illa m qua p̄tus est d essencia subēti ul pm̄ eiq dici at p̄tus esse d essencia subēti qn xp̄m ponit m diffinitoe essentiale subēti sic aīal e de essencia homis eo q ponit in eius diffinitone ut ho e aīal rōle Dici aut p̄tus pm̄ qn ſ̄ cat aptūs subēti ad aliquē actū quematum subēto sic risibile est hom̄ homis eo q ſ̄ cat aptūs homis ad videndum :

Fi vna ē vā reliq ē fla et ē̄uerso. vt oīs coīs est niger nul

lus coīs ē niger. In nāli aūt materia sp̄ si vna ē vera re

liq ē falsa et ecouerso vt oīs bō ē al' null' bō ē al' Et etiā in

rēmota vt oīs bō ē asin' null' bō ē asin' Lex ⁊ natura sb̄

ꝓtrariaꝝ tlis ē q si vna ē falsa reliq est vera et nō ecouerso

p̄nt em̄ ambe esse vē i ꝓtingēti materia vt q̄dā bō ē alb' qui

dā bō nō ē alb' Ūñ lex sub ꝓtrariaꝝ ꝓtrario mō se habz legi

ꝓtrariarū. In nulla em̄ materia p̄nt simul ee falsē sed vere.

Lex ꝓtradictoriaꝝ tlis ē q si vna ē vera reliq est falsa et

ecouerso In nulla em̄ materia p̄nt sil ee vē neq; falle Lex

et nāa subalternaꝝ tlis est q si vlis ē vā pticlaris est vera

et no ecouerso. pōt em̄ pticlaris ee vā suo vli exīte fla. ⁊ si p

ticlaris ē fla sua vlis ē fla ⁊ n̄ ecouerso Itē ptcipātiū vtro

q̄terio ordine cōuersio triplex ē ꝙuersio scz simplex p accñs

et p̄ trapositōz Cōuersio simplex ē mutatō p̄dicati in sub̄

iectū et eq̄nuerso manēte eadē q̄litate ⁊ q̄ntitate. ⁊ hoc mō

ꝙuertit vlis negatia in se vt null' bō ē lapis ergo nullus la

pis ē bō Et pticlaris affirmatia i se vt q̄dā bō ē al' ergo q̄

dā al' ē bō Cōuersio p accñs ē mutatō subiecti i p̄dicatū ⁊

ecouerso manēte eadē q̄litate scz mutata q̄ntitate. ⁊ hoc mō cō

uertit vlis affirmatia i pticlarē affirmatiuā Et vlis negatia

pticlarē negatiuā vt oīs bō est al' ergo q̄dā al' ē bō. nullus

homo est lapis ergo q̄dā lapis non est bō Cōuersio p cō'

trapositōem ē mutatō p̄dicati in subiectū ⁊ ecouerso manē

Item qn dī hic mlta lex sub ꝓtrario mō se habz legi ꝓtrariarū q̄z m lege sub ꝓtraria ambe p̄nt esse vē ⁊ nō sit fla p̄z eqūso se habz lex ꝓtrariaꝝ q̄z ambe p̄nt esse fle ⁊ nūq ambe possut esse vē sit m̄ frumq; mā ⁊ differente In m lege sub ꝓtraria m mā nāli ⁊ n̄ m mā rmota nūq p̄nt esse fle sz esse vē n̄ sit esse fle ut dicēdo q̄d ho e aīal q̄d ho nō e aīal Et m mā rmota dicēdo q̄d ho e aīal q̄d ho nō est aīal ⁊ tm vna ſ̄ e vā ⁊ vlis fla

Nota hic aliq̄s d' mā

nāli ⁊ tulad p̄ma e q̄ntuq; p̄tus est p̄s diffinitoꝝ subēti ut bi aīal e homo e aīal ul tota diō subēti ut homo e aīal rōle vl p̄tue ⁊ essencialis mclusum m̄ p̄mo esse subēti ut homo e end vl qn p̄tus est diffinitō ul p̄s diffinitoꝝ ul aliquid essenciaꝝ m̄ clusum m̄ aliquo q; p̄tue ul essenciaꝝ mcludit m subēto ut Sortes e al vl est qn aliq̄d mcludi reaꝝ ⁊ essenciaꝝ in subēto q̄d eniaz mcludit reale ⁊ essenciaꝝ m̄ p̄tō ut homo e homo Sortes e sortes talia p̄dicata sut m mā nāli omia Existēa ſ̄ a se q; of p̄dō m qua p̄b end de m subēto sua ul id de se p̄dō ul p genꝰ de dua ul plib de suis m̄ferubus ōia sut m mā nāli

Sexta

q̄ntuq; aliq̄ duo gaūnt essenciaꝝ ⁊ q̄tue abstractoz aliq̄ terty tuc p̄dicata m quibus p̄nt illa de se in vire tales p̄dicata sut m mā nāli sic sut end et duc eēn les q̄nia sub entecō: tentaz Scitur duc dua sub altīnate sit pse rōle est end rōle e aīal e q̄ntuq; p̄tus e p̄ia passio m̄ffroub ad subēti ut aīal e risibile Ille p̄dicata sut m mā naturali et subēti sut p̄ie passiones aliq; zv e m mata naturali ut risibile est flebile ōmia p̄dicata existēnd m materia naturali

Quarta

q̄ntuq; est illa m qua p̄tus p̄t ab ee ul ad esse subēto p̄ter subēti corr̄ptoz ⁊ no actum sicut ibi ho est aīal rōle risibile ⁊ ho est aīal aptus natus ad videndum ul ad flendum ex agla d' mā q̄ntuq; Omne p̄dō q p̄t ee vā aliq; ⁊ aliq; fla si m̄ mā q̄ntuq; p̄z q; hic dī p̄dō m mā q̄ntuq; q; est q̄ntuq; ⁊ no dī q̄ntuq; nisi q; p̄t esse vā ⁊ aliq; fla Alia ex ois p̄dō i q̄ p̄t ve aliq̄d actuo d'sūto e m mā q̄ntuq; p̄z q; de actuo e aptū natū ad ee ul ad esse subēto p̄ter sui corr̄ptionem ita ⁊ ex q; oēs iste p̄dicata sut m mā q̄ntuq; q no sut d' essencia subēti ut ho tuc ho ⁊ albus ho colorat ita de aliq;

Terna

Quinta

Materia

Nota q illa dī q̄stio q̄n d' subēto sit p̄dicatū et q̄n d' p̄dicato fit subēti ⁊ illud dī q̄stio sm̄

Nota q hic accipitur q̄titas p ipone vt ul p̄tis ut oēs ho e al' tuba ho est al' ellie q̄stratō q̄titatis qua e ibi vna ꝑp vnus al' alia p̄tis Et hic accipit affirmatiua ul negatiua seu q affirmatiue ⁊ negatiue ponas vlis seu p̄ticlarem Et sic q̄n hic ponet sdē ambe affirmatiue ⁊ no e tuca an sint ambe vles ul ambe p̄ticlares ul q vna sit vlis ⁊ alia p̄ticlaris Nichilomin dicit aliq; q; hic sit mo e q̄n ambe sut negatiue ⁊ no e tuca an sint ambe vles ul p̄ticlares

Nota q lic nulla illaꝝ sit ꝑ se q; lic nulla illaꝝ

Nota q̄ntuq; p̄dicatū p̄t ab ee ul ad esse subēto p̄ter subēti corr̄ptoz true diffinito sic a mlta scripta

Nota q̄ntuq; est illa m qua p̄dicatū p̄t ad esse ul affirmatiue p̄dicari ⁊ ab esse ul negatiue p̄dicari de subēto ⁊ no actum sicut ibi ho est aīal rōle risibile ul ho est aīal aptus natus ad videndum ul ad flendum ex agla d' mā q̄ntuq; Omne p̄dō q p̄t ee vā aliq; ⁊ aliq; fla si m̄ mā q̄ntuq; p̄z q; hic dī p̄dō m mā q̄ntuq; q; est q̄ntuq; ⁊ no dī q̄ntuq; nisi q; p̄t esse vā ⁊ aliq; fla Alia ex ois p̄dō i q̄ p̄t ve aliq̄d actuo d'sūto e m mā q̄ntuq; p̄z q; de actuo e aptū natū ad ee ul ad esse subēto p̄ter sui corr̄ptionem ita ⁊ ex q; oēs iste p̄dicata sut m mā q̄ntuq; q no sut d' essencia subēti ut ho tuc ho ⁊ albus ho coloratus ita de aliq;

te eadē ꝙlitate ⁊ ꝙntitate ſʒ mutatis termis finitis in termōs infinitos. Et ſic ꝙuertit vlis affirmatia ⁊ ꝑticularis negatia vt ois bō ē aial ergo oē nō aial eſt nō bō. ꝙdā bō nō ē lapis ergo quidā nō lapis nō ē nō bō. vnō ꝝ Feci ſimpliciter cō uertit ad ē ꝑ accī. Aſto ꝑ ꝓtra ſic fit ꝙuerſio tota Aſſerit a ne7 gat e ſunt vl⁹ ambe Aſſerit i negat o ſunt ꝑticulariter ambo Et ēſciendō ꝙ ſignū qđ ē in ſubiecto ꝓpōis ꝙ dʒ ꝙuerti dʒ po ni ad totū p̄dicatū ⁊ reducit totū p̄dicatū ad ſubiectū vt ꝙ/ dā bō ē aial ergo qđdā aial ē bō ꝑterea ead ē cōuerſio ꝑticu laris indefinite et ſingularis.

Eqt ō ꝓpōe ypothetica. ℙropositō ypotheti ca ē illa que hʒ duas kathegoricas ꝙiūctas ꝑ ali ꝙʒ ꝙiūctōʒ ſ ꝑ aliqđ adūbiū tāꝙʒ p̄ncipales ꝑtes ſui vt ſi bō curꝛit bō mouet Et ōr ypothetica ab ipos qđ ē ſub ⁊ thet po ſitō ꝙſi ſuppō qr vna ꝑs ſupponit alteri ℙropositō ypo thetica diuidit i ꝙdicōnalē. cōplatiaʒ diſiūctiaʒ cāl̄ tꝑalē et localē. Cōdicōnalis ē illa i ꝙ ꝙiūgunt due kathegorice ꝓpo ſitōes ꝑ hāc ꝙiūctōez ſi vt ſi bō currit bō mouet Et illa ꝓpō cui imediate adiungit hec ꝙiūctō ſi aīa ōr aīal ergo ōr aīal ℙ ꝙnſ Ad ℙ virate ꝙdicōnalis exigit ꝙ aīa ſ̄ ꝑt cē ℙm ſine ꝙnte vt ſi bō ē aīal eſt. ꝑ ois ꝙdicōnalis ℙa ē nccia ⁊ falſa ē ipoſſibilis. Ad falſitatē ei⁹ req̄rit ꝙ aīa pōt cē ℙm ſine ꝙnte vt ſi ſors ē ſors ē alb⁹ Cōplatia ē illa i ꝙ ꝙiūgūt due ꝓpōes kathe/ goice ꝑ hāc ꝙiūctōez et vt ſ ors curꝛit ⁊ plato diſputat. Ad

Sic ꝙ m ꝓpone ypothe/ ticā ſubtm ⁊ ꝑ tm ſe hnt ut mā ⁊ ſo/ la ſe hnt ut forma ſic ad ē m ꝓpone ypothetica. Due ypo/ thetice hnt ſe ut mā Et ꝙncto ꝙuenīdo ead ſe habet ut forma

Nō ꝙ illa ōr ꝓpa con/ diōnal ꝙ ponit tm ꝙ diōnalit vitatē ſui ꝙnt ⁊ nō abſolute ut ſi aīa ſit bona ⁊ ꝙſequend ut ibi ſi ſal luz dies qt ⁊c Caſibus ꝓbatibus Et ſic ad vitatem cō/ diōnalis ꝓpō ē ꝙncto ul exigitur ꝙ ante/ cedens nō ꝑt eſſe vm niſi ēt ꝙnte exiſta/ te vm ⁊c nēcio ſeq/ tur ꝙnd ad ante/ cedens ut ubi ſi hō eſt ꝙ aīal ā ⁊ nō ꝙncto ſtinte hic ſi homo crit ꝙ mouē ſi aziq volat nāta habet penas ⁊c

Rōnē ꝙ ōr ꝙncta ꝓ ꝙpoſitōi ꝙ termī finti ꝙuo mō ſe hnt termī finti ꝙ illi termi ꝓ oppoſitōi ſint ⁊ m illa ꝙncta mutant termī ſm ſitū ⁊ ſm ſi/ tatu ſimul ꝛō dicūt ꝓpoſitōi ⁊ nō ꝙſitem Et ſic ꝙncto ꝓ ꝙ/ poſitōi nō ē ꝓpīe ꝙncto et ꝛō eſt ꝙ m oēm vā ꝙncte debent manē eidē termī ſimi/ ted ꝙ eedē ⁊ nō ꝑ ꝙncta ſed hoc nō ē m ꝙncte ꝓ ꝙpoſitōi Et ēt m aliꝙd ꝙncti⁹ quā ſit ꝓpoſitō ⁊ ꝓpoſita ⁊ ſm mutatō actūm ſ̄ m ꝙē/ ſione ꝓ ꝙpoſitōi ē ſm mutatō ſub alio ꝙ negatō m ſimtanē de/ ſtruit ſubam cui adiungit ut patet m littera ſup̄ poſitum:

Hanc ꝛō ꝓtās ſine ꝙnte ꝙ in ꝓpe ꝙdicōnali ſ̄ ꝙ in ꝙ ꝙſequitur bona ꝙ in ꝙ ꝙſequitur bona ꝙ ſit ꝙ ſit ꝙ ſit

veritatē copulatie requirit ꝙ vtraqꝫ ps sit ẋa vt hō ē aial et ōs est Ad falsitatē ei⁹ sufficit ⁊ exigit vnā ptē esse falsam vt hō ē aial et equ⁹ ē lapis. Disiunctia ē illa in q̄ ꝓiūguntur due ꝓpōes katbegorice p hāc ꝓiunctōꝫ vel vt sor̄ currit vel plato disputat Ad veritatē eius req̄rit et sufficit ꝙ vna ps sit ẋa vt hō ē aial vel equ⁹ ē asin⁹. ꝑmittit tn ꝙ vtraqꝫ ps sit ẋa sed nō ita ꝓprie vt hō ē aial vel hō ē risibil' Ad falsitatē eius req̄ritur ꝙ vtraqꝫ ps sit falsa vt hō ē asin⁹ vel lapis est risibil'. Causalis ē illa in q̄ ꝓiūgunt due ꝓpōes katbegorice p hāc ꝓiunctōꝫ qꝛ vt qꝛ sol lucꝫ dies ē Ad veritatē ei⁹ sufficit ⁊ requirit ꝙ añs sit cā ꝓnis vt qꝛ sor̄ currit sor̄ mouet. Ad fl̄itatē ei⁹ sufficit ⁊ req̄rit ꝙ añs nō sit cā ꝓnis ut qꝛ dies ē sol lucꝫ Tpal' ē illa i q̄ ꝓiūgūt due ꝓpōes catbegorice p hoc adū biū qñ vt qñ sor̄ ct sor̄ mouet. ad vitatē tpal' req̄rit ꝙ añs et ꝓns sint i eod̄ tpe ut sor̄ disputat qñ plo ct. Ad fl̄itatē ei⁹ sufficit ⁊ req̄rit ꝙ act⁹ vtriusqꝫ ꝓpōis nō sūt in eod̄ tpe vt sor̄ ct. qñ plo ct. Local' ē illa i q̄ ꝓiūgūt due ꝓpōes katbegorice per adūbiū locale vbi vt vbi iobēs ct iobēs mouet ad vitatē local' req̄rit ꝙ añs ⁊ ꝓns sit i eod̄ loco ut vbi sor̄ ct plo disputat Ad falsitatē eius suffirit ꝙ actus vtriusqꝫ ꝓpositōnis non sint in eodem loco vt sor̄ currit vbi plato currit.

Eqt̄ō eq̄pollēcijs Eq̄pollētia ē duaꝝ ꝓpōm i ūitate l' fl̄itate eq̄alētia vñ eq̄pollētijs tl'es dāt r̄gle. q̄ꝝ pria ē ꝙsialicuī signo vl' l' gtica ui ꝓponat negatō eq̄pollz suo ꝓtradictorio

q Nōb ē q lic⁹ m ꝓpōne ẏpotbetica sint due ꝓpōes m tegre quazum altb ꝓ se ꝓbat subām ⁊ ꝓdicatum sic hr vna q̄ ꝓpō tratbegoi ca subām ⁊ ꝓdicatum que duo ꝑz subām ⁊ ꝓdicatum dicitur ꝓtes ꝓpōis tratbegorice Sit eoꝝ est hic m ꝓpōe ẏpotbe ca ille due ꝓpōes m ea gtenta sint se ꝓ mō subāi ⁊ ꝓdicati ⁊ dicunt ꝓtes eoꝝ ꝓpositōis

q Ẏpotbetica rum requirunt ad ei⁹ bitatē vel plat disiunctiua

q Ẏpotbetica vniuersalis ꝓ ẏ

q Dic aut ad vitatem copulatie ꝓpōis req̄rit q ambe ꝑs sint ve ꝓtes ꝓpōis ⁊ q̄ talis ꝓpō sit vnū tm ex ꝓpositis ex duabꝫ ꝓpōibus tratbegoricis que ambe faciat vnū tm integrale Sit eadē rōa suffit ꝙ vna ꝑs v vna ꝓpō sit fl̄a q̄n ꝓpō copulatiua ꝺz ee fl̄a

q̃ sic equipollẽt ille due nõ ois bõ currit q̃dã bõ nõ currit ꝛ sic de alijs ¶ Scõa regula tl̃is ẽ si alicui signo vl̃i postponit̃ negatõ eq̃pollet suo ꝓtrario vt ois bõ nõ currit eq̃pollet huic null⁹ bõ currit. Tercia regula tl̃is ẽ si alicui vl̃i vel ꝑticulari preponat̃ ꝛ postponat̃ negatõ eq̃pollet suo subalterno Et tũ ille eq̃pollẽt nõ ois bõ nõ currit. q̃dã bõ currit vel nõ q̃dã bõ nõ currit. ois bõ currit Ex istis regulis sumit̃ vna re/
4ta Regula gl̃a q̃ talis ẽ Si duo signa vl̃ia negatia ponãtur i eadẽ oõe ꝛa q̃ vnũ ponatur i sbiecto fl̃iquũ i ꝑdicato ꝑmũ eq̃pollet suo ꝓtrario scõm suo ꝓtradictorio vt ista nihil ẽ nihil eq̃pol/let huic q̃libet ẽ aliq̃d q̃ꝑ istam regulã nihil nõ valet q̃/libet sic̃ null⁹ nõ valet ois. ꝛ ꝑ ꝑmã regulã nõ nihil eq̃pollet aliq̃d. vl⁹ Nõ ois q̃dã nõ. ois nõ q̃si null⁹. nõ null⁹ q̃dã sed nullus ñ vꝫ ois Nõ aliq̃s null⁹ nõ q̃dã nõ vꝫ ois. ñ alter neu ter. fl̃iqu⁹ ñ ꝑstat vterqꝫ ꝑ ꝓtradic. p⁹ ꝓtra ꝑ p⁹ qꝫ subalter.

Odus ẽ adiacẽs rei determiatõ ꝛ bꝫ fieri ꝑ adiectiuũ. sꝫ q̃ duplex ẽ adiectm̃. Est em̃ q̃dã nomis vt alb⁹ niger ꝛ sil̃ia Q̃dã vbi vt adũbiũ. Aduerbiũ est vt vbi adiectm̃ ꝑm ꝑscianũ ¶ Et duplex ẽ mod⁹ vn⁹ nominalis q̃ fit ꝑ adiectm̃ nois. alius adũbialis q̃ fit ꝑ adũbiũ vt bõ alb⁹ currit velociter ¶ Jtẽ adũbiorꝫ q̃dã determiant vba gra cõ positõis vt sũt hec nicce ꝓtigeter possibiliter ipossibiliter ve ¶ le Alia vo determiant vbũ gra rei vt fortiter agit velo/citer currit. alia vo determinãt vba gra temꝑis vt aduerbia

Rexm ut ost / ut sunte / vtm am ist / ega ist /

ſ. ſup ab vīa q / ſtant ba /

ſpalia. alia rōe modi vt aduerbia optādi ⁊ hortandi ⁊ ſic de

ſ. ab vīs

aliis Et ſm hoc ſumitur mltiplex mod⁹ p̄ adūbia Sed omiſ=

ſ. iam ſup dict / ſ. qn ab vīa de stante / ba grā appāsirom ē

ſis oib⁹ aliis mōis ō pmo mō q̄ ꝓpositō ꝺtermiat ē dicendū

vt ſūt iſti incēce ꝓtingēter ꝺo ſalſo. cū em ꝺr̄bō nēcio curr̄it

ſ. q illa actꝰ curſus / ſignificat̄ ꝙ ꝓpositō iſta ſit nccia. cū aūt ꝺr̄bō curr̄it bñ vel

velociter ſignificatur ꝙ curſ⁹ ꝺois ſit velox vel bon⁹ Et in

ſ. 2a ꝓꝓe modalt / ſ. ꝙ ꝺo ſua ſtie qlit ſue ſales / ſ. ꝓꝓe modalt / ſtant ꝓpria

iſta ꝺtermiatur res ꝺbi in pma ꝺo ꝓpositō Et ſic intelligēꝺ

ſ. ꝙ vnū qd ꝙ aliquid / ſ. ꝓmus / ꝺetermiat

ēꝺ aliis ꝑdictis ꝺubijs. vñ ſol⁹ iſte mod⁹ q̄ ꝺtermiat ꝓpoſi

ſp ſtricte ſumēꝺo / ſ. dicere

tōez facit ꝓpōz modalē ⁊ ſolū ō tali bic intēdim⁹. Et ſciēꝺ

ſ. ſup dicti / ſ. dicitur / ſ. dicitur

ꝙ iſti ſex modi q̄ñq; ſumūtur noialiter vt poſſibile ipoſſibi=

le ꝓtingēs nēcim vim flm. Q̄ñq; ꝺubialiter vt poſſibiliter

ſup ꝓoia ē accepta / ſ. ſubillō tia ſm bg / tactꝰ hic in littera

ipoſſibiliter nēcio ꝓtigēter ꝺe ſle. Propositō modal⁹ ē illa

ſ. ſequentiū

q̄ ꝺtermiatur aliquo iſtoꝝ ſex modoꝝ vt ſortē currere ē poſſi

bile ſortē currere ē ipoſſibile ſortē currere ē ꝓtingēs ſortē cur

ſp ꝺ poſitis ambus / ſtare loco ſbi / puta poſſe / ſal poſſibile

rere ē nēce. Et ē ſciendū ꝙ ī modalib⁹ ꝺbū ꝺꝝ ſubiici modus

ſtare loco / ꝓꝓa dictati / ſtat loco ſubſti / ſ. mediꝰ ꝺmo

aūt ꝑdicari. Q̄ ēs aūt alie ꝓpōes i qb⁹ ñ ſubiicitur ꝺbū nec ꝑ

ſ. ꝑdicari ad ſubām ut hō eſt animal / ſ. vbi ne ꝓmit modꝰ ſ. ꝓpōis / ſtare loco ſubiecti / homo currit ꝓpria loquit⁹ ꝛc. ꝺ. ſubiectus

ꝺicatur mod⁹ ꝺicūt ō ineſſe. i. ō ſimplici iberētia q̄ tm ꝺnt p=

ſ. ꝓpō

ꝺicatū ineſſe ſubiecto Et ꝙ hoc ꝓtꝝ q̄ꝺ ꝺiuiſio ꝓpōis ſcꝝ q=

ſ. dicitur / ſ. ꝓpō ꝺi / ſp duobus

ꝺā ō ineſſe ⁊ q̄ꝺ modal⁹ Sz ille ꝓpōes q̄ modificāt his mo=

ſ. mo ꝺmittant / Et ponit hic q̄ ſic vult ia nō ꝺmittenꝺa tractatꝰ ꝺe iſtis duobꝰ

dis ſcꝝ ꝺo ſlo mō relinquāt q̄ eoꝺ mō ſumit oppoſitō i iſtis

ſ. ꝓpōibꝰ / ſ. ī ea ut hō eſt / ſ. mſet ſic ex vltꝰ / ſp ſtante ſuptus / ſp

et ibis ō ineſſe. ⁊ ſil⁊ ꝓña In aliis aūt q̄ttuoꝝ mōis q̄ ſūt poſ=

ſibile ipoſſibile ꝓtigēs nēcim nec ſic ſumit oppoſitō vt p⁹ca

ia ꝙ ꝺetoꝝ

patebit. Et ſciēnꝺ ꝙ vnuſq̄ſq; iſtoꝝ q̄ttuoꝝ modoꝝ facit

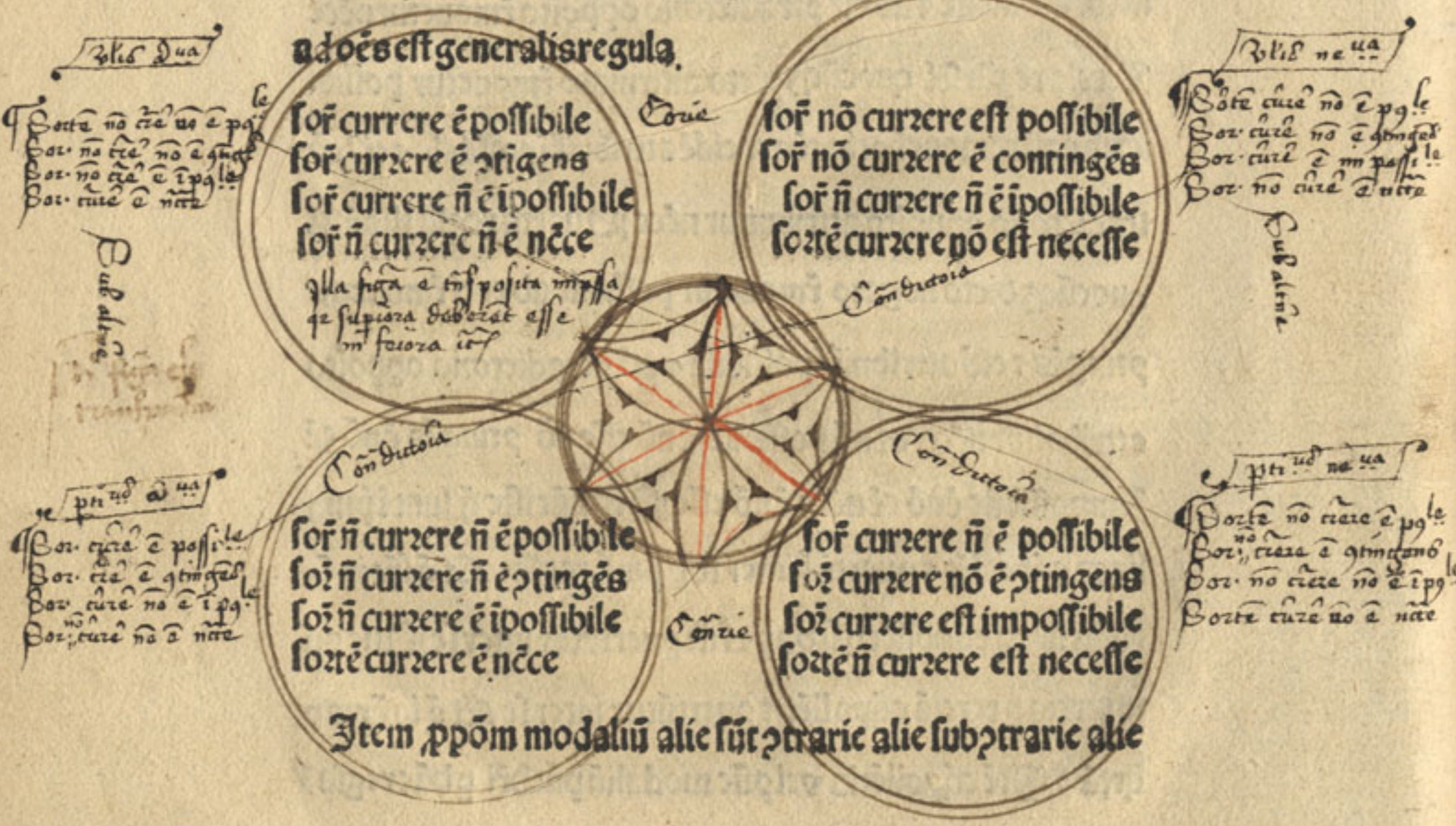
q̄ttuoꝝ ꝓpōnes erūt quater q̄ttuoꝝ et ſic ſūt ſedecim. ꝺbi gꝝ

ſ. ſuobꝰ

Nota qm ꝺt poſtea in textu et ſitur qm hō ſit ā m hoīs ſic ex vltꝰ ſēt ꝓpriꝰ ꝺe ineſſe ꝺicit ſ. duabꝰ modalbꝰ ꝓpōibꝰ ex m ꝺ. ad ꝙ hō cūt ſm ē ꝓpriꝰ ꝙ hō cūt ſic ē ibi oēs hoīes cūrē ē vñ q. ꝙ hoīes cūrē ē vñ ſic ē de ſ. o ꝺicēꝺ ſic ꝺ vltꝰ ne.

Modꝰ q̃ē possibile si sumit sine negatōe facit ꝓpoz moda
lē vt sortē curzere ē possibile. Si aūt sumatur cū negatōne
posita ad verbū facit alia vt sortē nō curzere ē possibile. Si su
mitur cū negatōe posita ad modū facit tercia vt sortē curze
re nō possibile. Si ꝙo sumatur cū negatōe poita ad modū z
ad ūbū facit qrtā vt sortē nō curzere ē ñ possibile Et hoc mō
ſm quēlibet aliū mo ꝺ qrtuoz ꝓpōnes sumūtur. Harū em
ꝓpōm eqpollēcie sive ꝓñe qrtuoz regis ꝓgnoscūt Pria re
gula talis ē Cuicūqz dicto affirmato attribuitur possibile eiꝺ
attribuit ꝓtingēs. z ab eoꝺ r̃mouetur ipossibile z ab eiꝰ ꝓtra
dictorio oppoito remouet nēce Scꝺa regla Cuicunqz dicto
negato attribuit possibile eiꝺ attribuit ꝓtingēs z ab eoꝺ rmo
uetur ipossibile z ab eiꝰ ꝓtradictorio oppoito r̃mouetur nēce
Tercia regla A quocūqz dicto affirmato r̃mouetur possibi
le ab eoꝺ remouet ꝓtingēs et eidē attribuit ipossibile z eiꝰ cō
tradictorio oppoito attribuitur nēce Quarta regla talis ē A
quocūqz dicto negato r̃mouetur possibile ab eoꝺ r̃mouetur
ꝓtingēs z eiꝺ attribuit ipossibile z eiꝰ ꝓtradictorio oppoito
attribuitur nēce vt nō possibile ē nō esse nō ꝓtingēs ē nō ce
Impossibile ē nō ce nēce ē nō esse Oēs aūt iste q̃ sunt i ꝑma
linea eqpollēt z ꝙuertūt inter se p ꝑmā regla Et q̃ sūt in se
cūda linea eqpollēt p ſcꝺam z sic ꝙuertūtur inter se Que aū
in tercia p terciā eqpollēt z ꝙuertūtur inter se Et q̃ in q̃rta p
q̃rtā Jtē eqpollēcia vel ꝓñe modaliū ꝑtiū bri p bāc regla

Dēs, ppōes ō possibili ⁊ ipossibili ꝟbo sik ⁊ mō dissik se hñ te eqpollēt vt possibile ē eē. nō ipossibile ē eē Jtē oēs, ppōes ō possibile ⁊ nēcio eqpollēt ꝟbo ⁊ mō dissik se hñtib⁹ vt possibile ē eē ñ nēce ē nō eē Jtē, ppōes ō impossibile ⁊ nēcio eqpollēt ꝟbo dissik se hñte ⁊ mō sik se hñte vt impossibile ē eē nēce ē nō eē Et ista regla pōt hñi p bos ꝟsus scz. Dos ipos eq verbo sik mod⁹ impar Jmpos ⁊ ne dissili ꝟbo sik mō To ta diss li pos et ne sequipant. Et intelligit mod⁹ sik se habe re qñ ideā affirmat et negat in vtraqz Et dissik qñ affirmat i vna ⁊ negatur i alia Eoꝫ mō ē intelligendō ō ꝟbo sic de mō. Et ē sciendū qꝫ nō feci mētōez in ꝑdicta regla de cōtigēti qz ꝙuertit cū possibili vñ idē ē iudiciū ō possibili ⁊ ptigēti Exem pla querant in ꝑñti figura Jn ꝑma scōa tercia q̄rta linea qz a d oēs est generalis regula.

Jtem ꝑpōm modaliū alie sūt ꝟtrarie alie sub ꝟtrarie alie

ꝓtradictorie alie ſubalterne Itē q̄rt⁹ ordo ⁊ terci⁹ ꝓtrariāt.
prim⁹ aūt ⁊ ſcōs ſō ꝓtrariāt. itē prim⁹ ſcōs ⁊ ci⁹ q̄rt⁹ ꝓtradicto
riant Itē prim⁹ ordo ſubalternat q̄rto ⁊ terci⁹ tercō ꝟſ⁹ Ter
ci⁹ ē q̄rto ſemp ꝓtrari⁹ ordo Sit tibi linea ſub ꝓtraria prime
ſcōa Ordo ſubaltern⁹ ē terci⁹ atq; ſcōs Hac ꝟ ad ſeriē ſe
lege ſcōa ſequentē Pugnat cū q̄rto ꝓtradicēdo ſcōs Edi
ctū negati q; mod⁹ a nihil ſed u totū ſequit ſcōs tractat⁹

Predicabile ſumit qñq; ꝓprie ⁊ ſic ſolū ord ꝑdi
cabile qđ ꝺ plib⁹ ꝑdicat vt hō Qñq; ſumit
cōiter ⁊ ſic ord ꝑdicabile qđ ꝺ vno ſolo ꝑdicat
vel de plib⁹ vt ſocr⁹ ⁊ ſic ꝺ alijs Uñ ꝑdicabile ꝓprie ſumptū
idē ē q ꝙ vle. ſed differūt i hoc q ꝙ ꝑdicabile diffinit ꝑ dici ꝺ vle
aūt ꝙ eſſe in Eſt em̄ ꝑdicabile qđ pōt dici ꝺ plib⁹ Vle aūt
qđ aptū natū ē eſſe i plibus Predicabile aūt ſiue vle diui
dit ꝙ gñs ſpēm dr̄ia; ꝓpriū ⁊ accñs Et ſolū ꝺ iſtis quinq; bic
intendim⁹ Genus ord tripliciter vno mō gñs ord multoru;
collectō ſe bñ tiū qđ dām̄ō adinuicē ⁊ ad vnū ꝓncipiū vt col
lectō eo; q̄ ſūt ꝺ eadē ꝑgentela vel deſcenderūt ab vno auo.
Scōo ord generatō. i. ꝓncipiū vni⁹ cuiuſq; generatōis vt ꝑ
vel ꝑria Tercō ord gen⁹ cui ſupponit ſpēs Et vltimo mō ſu
mit hic gen⁹ ⁊ diffinit ſic Genus ē qđ ꝑdicat de plib⁹ differē
tib⁹ ſpēi eo ꝙ q̄d eſt vt al' ꝑdicat ꝺ homie et aſino q̄ differt
ſpē Ad cognoſcendū hoc mēb; dr̄ñtibus ſpē ſcire optet ꝙ
dr̄ñs ord tot modis quot modis idē. Idē aūt ord tripliciter ſc;

idē genere iō spē idē nūero Eadē genere sūt q̄cūq; ꝓtinēnt sub eodē genere vt hō ⁊ alīn⁹ sub aiali Eadē spē sūt quecunq; ꝓtinent sub eadē spē vt sor ⁊ plato sub hoie. Idē nūero dr triplīciter vno mō dr idē noie vel dione. alio mō idē ꝓpio. tercō mō idē accīte Eadē noie dicunt quoz res est vna nomia ꝟo plā vt marcus tuli⁹ Eadē dioe dicūt quorū vnū est dio alterius vt aial rōnale mortale est dio homis Eadē ꝓpio dicūt quorū vnū est ꝓpriū alteri⁹ vt hō ⁊ risibīle. Eadē accīte sunt quorū vnū ē accīs alterius vt sor et albedo que in ipo est Silr dr̄ns dr triplīciter sc; dr̄ns genere. dr̄ns nūero dr̄ns spē Dr̄ia genere sūt quecūq; ꝓtinent sub diuersis generib⁹ vt hō sub hoc genere q̄d ē al' ⁊ arbor sub hoc genere q̄d est planta Dr̄ia spē sūt q̄cūq; ꝓtinent sub diuersis spēbus vt sor sub hoie et p̄unellus sub asino, Differētia nūero sūt q̄cū q; faciūt diuersū nūez vt sor ⁊ plato ¶Illd aūt dr ꝑdicari in q̄d q̄d ꝓueniēter rn̄det ad interrogatō; factā ꝑ q̄d vt cū querit q̄d ē hō ꝓueniēter rn̄det al'iō al'ꝑdicat de hoie inq̄d Silr diffinit sic gen⁹. est cui supponit spēs ¶Genus diuidit i gn̄s generalissimū ⁊ gen⁹ subalternū, Gen⁹ generalissimū ē sup̄ q̄d nō ē aliud gen⁹ supueniēs. vel gen⁹ generalissimū est q̄d cū sit gen⁹ nō pōt esse spēs Et diuidit gen⁹ generalissimū in dece ꝑdicamēta q̄ sūt substā q̄ntitas relatō q̄litas actio passio q̄n vbi situs habitus hec dicūt generalissima q; n̄ hn̄t gn̄s sup̄ se Licet em̄ ens dicat de eis hoc tm̄ nō est vniuoce sz equoce

siue multipliciter ideo nō est genus De his aūt decē mō ni/
hil dicim⁹ sed i p̄dicam̄tis de ip̄is determiabimus. ¶ Genus
subalternū est qđ cū sit gn̄s pōt esse spēs vt aial ē gn̄s homis
et equi ⁊ spēs corpis sigti

Species est qđ p̄dicaī ō plib⁹ nūero drn̄tib⁹ in eo qđ
qđ In hac em̄ dīoe hoc vbū p̄dicaī dic̄ aptitudinē
et n̄ actū siliter i alijs vt bō p̄dicaī ō sorte ⁊ plōe ⁊ alijs hoi/
b⁹ ptic̄laris q̄ sūt plā ⁊ dīa nūero vt pri⁹ patuit ⁊ p̄dicaī de
eis i qđ vt cū q̄rit qđ ē sor rn̄det bō Diffinit etiā sic spēs est q̄
ponit sub assignato genere. ⁊ sic spēs ē ō q̄ gn̄s p̄dicati eo qđ
qđ ¶ Et dividit i spēz spēalissimā ⁊ i spēm subalternā. Spēs
spēalissima ē q̄ cū sit spēs n̄ pt ee gn̄s. vt sic spēs spēalissima ē
sub q̄ n̄ ē alia inferior
spēs vt bō Spēs sub
alterna ē q̄ cū sit spēs
p̄t ee gn̄s ssb q̄ ē alia
spēs. vn̄ q̄cūqz sūt iter
gn̄s gn̄alissimū ⁊ spēz
spēalissimā dicūt gn̄a
subalt̄na ⁊ spēs subalt̄
ne ad aliō ⁊ ad aliō sū
pta. i. sūt gn̄a rspectu i
feriorū ⁊ spēs rspectu supi
oz vtz i arbore pōphiriana

vt aũt hoc magis sit planũ sumat exẽplũ in vno p̃dicamẽto vt substãtia est gñs primũ sub hoc corp⁹ sub corpe corp⁹ aia tũ sub quo aial. sub quo al'rõnale sub quo hõ sub hoie indiui dua ¶ Indiuiduũ est qđ de vno solo p̃dicat vt plato ỏ pla/tone vsus. Ista tibi plana facit arbor porphiriana

¶ Differentia dicit tripliciter scz cõiter ꝓprie ⁊ magis ꝓprie Cõmũis dr̃ia est qñ aliqs a scipo vel quãdo alterũ ab altero dr̃t sepabili accidẽte vt sor̃ sedens dr̃t a sor te stãte vel ab aliquo alio ¶ Propria dr̃a est qñ alterũ ab al/tero dr̃t insepabili accidẽte vt cignus alb⁹ dr̃t a coruo nigro vel sor̃ sim⁹ a platone aquilo ¶ Magis ꝓpria dr̃a ẽ qua alter dr̃t ab altero specifica dr̃a vt hõ dr̃t ab equo p rõnale. ⁊ hoc vltio mõ sumit hic dr̃a. ⁊ dicit sic ¶ Dr̃a ẽ qđ p̃dicat ỏ plib⁹ dñtib⁹ spẽ in eo qꝛ q̃le ẽ. vt rõnale p̃dicat ỏ hoie et de dijs q̃ dñt spẽ Sum⁹ ei rõnales nos ⁊ dij vt vult porphiri⁹ scz mor tale additũ nob̃ sepat nos a dillis Illud aũt dr̃ p̃dicari in q̃le qđ ꝓuenięter rñdet ad interrogatỏz factã p q̃le. Cũ eñq̃rit q̃lis ẽ hõ ꝓuenięter rñdet rõnalis Jõ rõnale qđ ẽ dr̃a in qua le p̃dicat de hoie. ¶ Diffinit etiã qñqz sic. dr̃a ẽ qua habundat spẽs a genere vt hõ habũdat ab aiali. bis dr̃ijs que sunt rõ/nale mortale ¶ Et est sciendũ q ead̃ dr̃a est cõstitutia ⁊ di uisiua. diuisiua generis cõstitutia vo speciei vt rõnale diui/dit al' cũ differẽtia sibi opposita ¶ Diuidit em̃ aial aialiũ aliud rõnale aliud irrõnale. et iste due ꝓstituunt diuersas spẽs sub

Aliud est ut q̃le
Quid Genus et Species

9 R

aiali. oi s em̃ dr̃a aduenies generi ꝓstituit spem. io ꝓstitutiua
siue specifica noiat. Mortale em̃ additū huic generi qđ e al
rōnale ꝓstituit spem scz homiez. ꝛ ꝑpter hoc dicit boecius ꝙ
sola spes diffinit. Dio em̃ oz esse ex genere ꝛ differētijs Sola
em̃ spes hz gen⁹ ꝛ differētias. et oē qđ habet gen⁹ et differen
tias diffinit quare sola spes diffinit.

10 Propriū q̄druplic̃iter dr. vno mō ꝑpriū dr qđ ines
soli spēi ꝛ nō omi vt eē medicū vl grām̃aticū. scdo
mō dr ꝑpriū qđ ines omi ꝛ nō soli vt eē bipedē ꝙuenit omni
hoi et nō soli qz etiā auib⁹. Tercō mō dr ꝑpriū quod cōuenit
omi soli et ñ semp vt canescere quod ꝙuenit omi homi et so
li sz nō semp sed nisi in senectute Quarto mō dr ꝑpriū quod
ꝙuenit omi ꝛ soli et semp et iste ꝑprie ꝑpriū appellat. ꝛ dif/
finit sic Propriū e qđ ꝙuenit omi soli et semp vt risibile
homi bynnibile equo. hō em̃ nō dicit risibilis ꝙ actu rideat
sed aptus natus est ad ridendū semp. et hoc q̄rto mō est vnū
de quinqz p̄dicabilib⁹ ꝛ de isto solū hic intendim⁹. diffinitur
em̃ sic ab aristotile i primo thopicoꝝ. Propriū e qđ soli in
est et cōuersim p̄dicat de re et nō indicat quid est eē rei vt ri
sibile inest homi et nō indicat quid est eē homis. nā indicare
q̄d est esse rei ponit ad dr̃iaz dictis Dio em̃ ꝙuersim p̄dicat ꝛ
indicat quid est esse rei vt suba amiata sensibil ꝙuersim p̄di/
cat de ipo aiali ꝛ indicat ei⁹ esse. quia ois diffinitō fit ꝙ suba
lia Omē em̃ superi⁹ est de essentia sui inferioris Diffinitio

sic describit ab aresto. in pmo topicoꝝ Dio ē oro idicās qd ē cē rei. ꝑ ppriū aūt nō indicat quid est esse rei

Accidēs ē qđ adest vel abest ꝑter subiecti corruptō/ nē vt albū nigꝝ sedere hec cm̄ ꝑñt adesse vel abeē homi ꝑter subiecti corruptōnem. Alio mō describit sic ab aresto. Accns ē qđ neqꝫ est genꝰ neqꝫ spēs neqꝫ dīa neqꝫ ꝑ priū ineſt aūt rei Uel sic accns ē qđ ꝓtigit eidē ineē ⁊ nō in esse vt albū sedere homi et sic đ alijs Et đ bis duabꝰ dioibꝰ vltimis dicit arestotiles qꝫ scđa ē melior qr intelligēdo pmā optet scire qđ sit genꝰ qđ sit spēs qđ dīa ⁊ q̄d ꝑ priū Secūdā aūt finita ē ꝑ se ad cognoscēdū qđ ꝑ ipam đr Accidēt iū ali ud sepabile aliđ isepabile Sepabile qđ pōt separi a subiecto vt albū ⁊ sedre ab hoie Insepabile ē qđ ñ ꝓt separi a sbiecto vt nigredo i coruo ⁊ albedo i cigno. ⁊ licet nigredo isepabili ter accidat coruo ⁊ ethiopi nō tñ hoc est ꝓtra dictiōem qa vt vult porphiriꝰ ꝓt coruꝰ albus intelligi ⁊ ethiops nitēs cādore ꝑter subiecti cor ruptōem Itē accidētiū aliud ē cōe vt albū nigꝝ. aliud ꝑ/ priū vt albedo cygni nigredo corui

Commūe omnibꝰ quinqꝫ ꝑdicabilibꝰ ē đ plibꝰ ꝑdi cari Differt aūt gñs ab alijs vlibꝰ qr genus ꝑdica/ tur de plibus q̄ꝫ alia et ꝑ hoc differt ab alijs Dīa đo dīt a gñe eo qꝫ ꝑdicat in q̄le genꝰ aūt in q̄d Itē dīa dīt a specie et a ꝑprio eo qꝫ ꝑdicat de plibꝰ specibꝰ illa vero non. Dīa

vero differt ab accñte qz accña ſuſcipiũt intentõz z remiſſio
nem illa vero nõ reſpiciũt magisneqz minꝰ neciſua eẽntia
intẽdũt nec remittũt ¶Dñt aũt ſpés a gñe qz genꝰ ꝓtinet oés
ſpés z nõ cõtinet ab eis ¶Differt aũt ſpés a dña qz explibꝰ
dñijs ꝑt fieri vnũ vt ille due dñie rõnale mortale ꝓcurrũt ad
ꝓſtitutõz boisſpés aũt ñ ꝓiũgit alij ſpẽi vt gignat aliqz aliã
ſpém ¶Quedã eñ ꝑticlaris eq cuidã ꝑticlari aſino ꝑmiſcet ad
muli generatõzſz nõ eq z alinꝰ i cõi ¶Spés aũt dñt a ꝓprio
qz ſpés naturaliter ꝓrẽ ꝓprio ꝓprĩũ aũt poſteriꝰ ſpẽ. ꝓterea
quoz dioes ſũt dñtes ipa ſũt dña. ſz dioes ꝓprij z ſpẽi ſunt
dñtes ergo ſpés z ꝓprĩũ dñt. ¶Dñt aũt ſpés ab accñte qz
ſpés ꝑdicat in qd accñs aũt i qle vl quãmõ ſe bñs aliter vel
qz ſpés ꝓrẽ accñte. oẽ eñ accñs poſterior eſt ſuo ſubiecto
¶Proprĩũ aũt differt ab accñte qz ꝓprĩũ ꝛ vna ſola ſpẽ ꝑ
dicat cuiꝰ ẽ ꝓprĩũ. accñs aũt de plibꝰ ꝑdicat Itẽ accñs priꝰ
ineſt indiuiduis poſteriꝰ vero ſpẽbus ſiue generibꝰ nõ enim
bõ vel aial currit niſi priꝰ ſor vel plato currat ¶Proprĩũ aũt
priꝰ ineſt ſpẽi z ꝑ ſpẽm indiuiduis ¶Itẽ gñs ſpés dña ꝓprĩũ
equaliter ꝑticipant ab omibꝰ de quibꝰ ꝑdicant. accñs vo nõ
ſed ſuſcipit intentiõem vel remiſſiõem ¶Itẽ gñs ſpés dña ꝓ
prĩũ ꝑdicãt vniuoce. accñs vero nõ ꝑdicat vniuoce ſz deno
miatiue ¶Predicari aũt vniuoce eſt ꝑdicari ſm vnũ nomẽ z
vnã ratõem ſumptã ſm illud nomẽ vt homo ꝑdicat de ſor
te et platone ſm nomẽ vnũ vt cũ dr ſor eſt hõ plato ẽ homo

Et rõ eius ſm illud nomẽ eſt eadẽ vt hõ ẽ al' rõnale morta ⁊
le ſm qõ p̃dicaꝫ de ſuis inferioꝛib⁹ vt ſoꝛ ẽ al' rõnale morta ⁊
le ſm iõ nomẽ vt plato ẽ al' rõnale mortale ⁊ ſic de alijs. Et
ob hoc ens nõ põt eſſe gñs qꝛ licet ſm vnũ nomẽ p̃dicaꝫ õ pl̃i
bus nõ tñ ſm eandẽ rõꝫ Ratõ eñ entis ſm qõ õꝛ de ſuba eſt
ens p ſe. ſm aũt qõ õꝛ de alijs p̃dicañtis eſt ens in alio Ideo
p̃dicaꝫ ſm diuerſas rões ⁊ iõ nõ p̃dicaꝫ vniuoce ſꝫ poci⁹ eq̃
uoce vel ml̃tipliciter Predicari aũt equiuoce ẽ p̃dicari ſm
vnũ nomẽ ⁊ rõnib⁹ diuerſis ſumptis ſm illõ nomẽ vt canis
vno noie p̃dicaꝫ de cane latrabili ⁊ de piſce marino ⁊ diuer⁊
ſimode de ſidere celeſti Ratõ aũt ſm illud nomẽ nõ ẽ eaõ ſꝫ
alia ⁊ alia. Denoiatia dicũꝫ q̃cũq; ab aliquo caſu ſũt dr̃ia et
ſm illõ nomẽ bñt diuerſã appellatõem vt a grãmatica grã
matic⁹ a fortitudine fortis ⁊ ab albedine alb⁹ tñ grãmaticus
fortis alb⁹ et ſilia denoiatie predicant. Et iõ accñs õꝛ p̃dica
ri denomiatiue.

Sequiꝫ tractatus tercius

Ad cognoſcẽdũ p̃dicañta quedã neceſſaria
ſũt p̃mittenda ſine quoꝝ cognitõe nequaq;
bñ põt cognitõ p̃dicañtoꝝ prio diſtingua
mus ſm areſtotilẽ triplicẽ moõ p̃dicãdi Eoꝝ igiꝫ q̃ dicunt
quedã dicunt vniuoca quedã eq̃uoca q̃dã denoiatia. Eq̃
uoca dicunt quoꝝ ſolũ nomẽ cõe ẽ ⁊ ſm illud nomẽ rõ ſube ẽ
diuerſa vt cũ al' ſignificat al' pictũ et al' viuũ ⁊ ſic eq̃uocatur
ad ea tũc ſolũ nomẽ cõe ẽ ad hec ⁊ rõ ſube ſm illud nomẽ eſt

ꝑmud aiñtũ⁊ ꝑma. duo.

diuersa. Dicim⁹ em̃ ō leone picto in pięte ecce terribile aial Et de leone adhuc viuo idē dicim⁹ ꝛ sic eq̃uocaī al' ad vtrū q3. et de statuis regū dicim⁹ qꝫ ille ē tlis rex vel ille tlis ꝛ ō regib⁹ viuentib⁹ idē dicim⁹. ꝛ sic hoc nom̃ē rex eq̃uocaī ad regē viuū et ad regē pictū Et sic ptz qꝫ eq̃uocis nomē ē ꝑmūe Patebit etiā qꝫ rō subē ſm illō nomē ē diuersa. qz dio bois viui ſm qō ē al' est suba aniata sensibil'. dio vo bois ſm qō ē aial' pictū ēymago artificial'. sed ista dio alia ē a ꝑdicta er/ gō dioc subē ſm illud nomē sūt diuerse Uniuoca dicunt quoꝝ nomē cōe est et rō ſm illō nomē ē eaḍ vt nomē alis est cōe homi equo ꝛ boui. ꝛ sil'r rō eoꝝ ſm illud nomē ē eadē. di/ cim⁹ em̃ bō est al' bos ē al'. sil'r bō est suba aiata sensibil'. bos ē suba aiata sensibil' Et sic nomē al' cōe est eis Et rō eoꝝ ſm il lud nomē est eadē nihil em̃ aliud est bō ſm qō est al' nisi suba aiata sensibil' ꝛ sil'r bos Denoiatiua dicunt quecūq3 ab ali quo. solo casu sunt dř̄ia ꝛ ſm illud nomē hñt appellatō3 vt a grām̃atica grām̃atic⁹ ꝛ a fortitudie fortis Drūt aūt solo ca su. i. sola cadētia q̃ est a ꝑte rei ꝛ ſm illud nomē hñt appella/ tōem Nomē em̃ denoiatiū dz ꝑuenire cū noie vniuocō i ꝑn cipio ꝛ i fine differe vt a grām̃atica grām̃atic⁹ a fortitudine fortis Eoꝝ que dicunt q̃ dā dicūtur sin̄ ꝑplexiōe vt homo ꝑse et curit ꝑse. quedā vo cū ꝑplexiōe vt bō curit Bz pi⁹ ūz altez mēbz bui⁹ diuisiōis subdiuidaī distiguēdi sūt modi essendi in. q̃ necessarij sunt ad diuisonē sequētē cognoscendā

Zm aūpntiū Zn Bo

qnd aūpntū ſtrie dgnē ꝛ alīd ſſe ꝛ dr aūpntū. Esto qnd eq̃ notaia valz ad notaiā ꝑntū ꝛ qnd eq̃ notaia valz ad notaiā ꝑntū

Ztm ēm ꝑntū Zn Bo

Ztm aūpntū ꝑma diuiſio

et ad ea que postea dicent. Prim⁹ mod⁹ eẽndi i. ꝺr aliq̃d eẽ
in alio sic̃ ps integrali suo toto vt digit⁹ i manu 7 pies i domo
Scꝺs mod⁹ essendi in. ꝺr sic̃ totũ integrale i suis ptib⁹ ut do/
m⁹ i piete tecto 7 fundãmto Terci⁹ mod⁹ eẽndi in. ꝺr sic̃ spe
cies i suo genere vt hõ i aiali 7 vl̃r q̃libet inferi⁹ i suo supio
ri Quart⁹ modus eẽndi in. ꝺr sic̃ gñs i spẽ vt al̃i bois 7 vl̃r
q̃libet diffiniẽs i suo diffinito siue dioe. Quitus mod⁹ eẽn/
di in ꝺr sic̃ forma i materia Et iste quitus mod⁹ subdiuiditur
q⁹ quedã fora ẽ subalis vt aia ẽ forma subal̃ bois. Alia aũt
est forma accñtal̃ vt albũ bois. Et p̃ma boꝝ ꝺr ineẽ sic̃ fora
i materia Ali a aũt ꝺr ineesse vt accñs i subiecto vt albedo in
piete 7 colori corpe Sextus mod⁹ eẽndi in ꝺr sic̃ aliq̃d in pri
mo efficiẽte vt regnũ i regẽte Septim⁹ mod⁹ eẽndi in ꝺr sic̃
aliq̃d i fine vt vtus i beatitudie Octau⁹ mod⁹ eẽndi in. ꝺr si
cut p̃tinens in p̃tẽto vel locatũ i loco vt vinũ i vase Hos au
tẽ octo modos assignat arestotiles. boeci⁹ aũt assignat no/
uẽ q⁹ subdiuidit quintũ sic̃ dictũ ẽ vñ xp̃⁹ Ins ũt ps totñ. spẽs
gñs 7 calor igni Rex i regno resi fine loco q⁹ locatũ Eo
rũ que sũt alia dicũtur de subiecto. i subiecto ꝺo nullo sũt ut
genera et spẽs subẽ 7 e i⁹ ꝺr ie que oia dicũt subẽ vl̃es extẽso
hoc noie subã ad formã 7 ad subãz vt hõ al̃ rõnale mortale
Dici de subiecto vt hic sumit ẽ dici de inferiori vt al̃ de boie
et hõ de sorte 7 color ẽ albedine Sed eẽ in subiecto est p̃m q ẽ
accñs ẽ in suo subiecto Alia ꝺo neq̃ sũt i subiecto neq̃ de

plamta in ꝺr Bore

H Simptis Gñs

Aptatiue

Zadunsio. q tu am pñtu

subiecto dicunt vt indiuidua sube vt sor et plato ¶ Alia vo dicūt de subiecto et sūt in subiecto vt genera et spēs. alio nō vē p̄dicamēto q̄dā dicūt o suis inferioribꝰ et sūt in subiecto sicut accīs i subiecto vt color vel albedie vt o inferiori suo et est i corpe vt in subiecto ¶ Alia aūt in subiecto sūt o subiecto vo nullo dicunt vt sūt indiuidua de generibꝰ accidentiū vt hec scia est in aia vt accīs in subiecto et nō vr de alio inferiori et iste color est in corpe vt i subiecto et nō vr o subiecto

Prima regula

quia dicit

ois eīm color est in corpe. ¶ Quādo alterū o altero p̄dicatur vt de subiecto quecūq; de eo qō p̄dicat dicūt oia o subiecto dicūt vt si sor ē bō et bō est al. sor ē al vel sic bō ē al et al ē sba igit bō ē sub̄a ¶ Diuersoꝝ generū et nō subalternati positoꝝ diuerse sunt spēs et dīe vt al et scia que sunt diuersa genera Dīe aūt aialis sūt rōnale et irrōnale et diuidit p̄ has dīas. Dīe aūt scie sūt morale naturale et fmocōnale et diuidit p̄ has dīas. scia alia natural alia moral alia fmocōnal ¶ Eoꝝ que fm nullā ꝓplexiōꝫ dicūt singulū eoꝝ aut significat sub̄aꝫ aut q̄ztitatē aut relatōēꝫ aut qualitatē aut vbi aut qñ aut situm ee. aut habere aut agere aut pati Est aūt sub̄a vt exemplari ter dicat vt bō equꝰ. q̄ntitas vt bicubitū tricubitū. q̄litas vt albedo nigredo. ad aliq̄d vt duplū triplū vbi vt i loco. Qñ vt hericras. situ ee vt tacē sedre. hre vt armatū ee. actō vt secare vrere. passio vt secari vri ¶ Habitus dō ē o vno quoq; p̄dicamēto rꝰ i spēali et prio o sub̄a cū sit p̄or alijs p̄dicamētis

Divisio p̄dicatoꝝ

Substãtia aũt diuidit ꝑ primã ⁊ scõam substantiam
Prima suba é q̃ ꝓpie ⁊ pricipaliter ⁊ maxie sub/
stare dr. vel pria suba é q̃ neq3 é in subiecto neq3 de subiecto
dr vt aliquis hõ aliq̃s equus Scde sube sũt spẽs in quib9 sũt
prime substãtie et hax species genera vt hõ et aial. Est em̃
aliq̃s hõ in boĩe qui est spẽs ⁊ homo in aiali quod est genus.
Jndiuidua d genere sube. dicũt prime sube qr primo substãt
alijs Genera vero et spẽs dicũt scde substantie qr scõo sub/
stãt alijs vt aliq̃s hõ dr grãmaticus ⁊ curr̃ens igo hõ dr gram
matic9 ⁊ curr̃ens ⁊ aial et suba. Jtẽ oia q̃ dicunt de subiecto
ꝑdicant noĩe et rõe vt homo de sorte. Eorũ vero que sũt in
subiecto vt in plibus neq3 nomẽ neq3 rõ ꝑdicatur d subiecto
vt hec albedo vel hoc albũ Jtẽ in aliquib9 nihil ꝓhibet no
mẽ ꝑdicari de subiecto rõz ꝙo impossibile ẽ ꝑdicari vt albuz
de subiecto ꝑdicat vt corpus é albũ rõ albi nũq3 de subiecto
ꝑdicat Scdax subax magis est suba spẽs q̃z genus qr spẽs
est ꝓpinquior prime substãtie q̃z genus Etiã plib9 substat q̃
buscũq3 em̃ substat genus eisdem substat spẽs et cũ hoc ipsi
generi Sed spẽs spealissime equaliter sũt scde sube vt hõ et
equ9 ⁊ silia Dis visis dicendũ é d ꝓprietatib9 ⁊ cõitatib9 sbe

Ommũe est omi sube in subiecto nõ eẽ qr eẽ in subie
cto solũ cõuenit accidẽti Et patet hoc de pris subijs ꝑ dio ex
prime sube De scdis aũt ꝑ inductõz ⁊ silogismũ Jnductie sic
homo nõ est in subiecto equ9 nõ ẽ in subiecto ⁊ sic d singulis

scdis subcijs ergo nulla suba ē in subiecto/silogismo sic nihil
eoz q̄ sunt in subiecto p̄dicaf noie ⁊ rōe. sz ois scda suba p̄di/
catur nomie et rōne ergo nulla scda substātia est in subiecto.
Hoc aūt nō ē ꝓpriū sube sed etiā ꝓuenit drijs. ⁊ hoc intelligit
de drijs secūde subē. neqz ē instantia ꝫ ptib⁹ sube que sunt in
suo toto. et ideo dicunt esse in subiecto nō tm̄ sūt quia alius est
mod⁹ essendi in vt accns in subiecto ⁊ ali⁹ sic ps in suo toto
sic prius patuit. Jtē ois scdis substātijs ⁊ drijs subc ꝓue
nit vniuoce p̄dicari ꝫ primis vt hō al' ⁊ rōnale de sorte ⁊ pla
tone hec oia p̄dicant ꝫ pris subijs noie ⁊ rōe quare vniuoce
p̄dicant. Jtē ois pria suba significat hoc aliqd. i. idiuiduū
id ē vnū nūero Sed scda suba videt significare hoc aliquid
sub appellatōis figura eo qꝺ ē i prima suba ⁊ ꝺ cēntia ci⁹ nō
tm̄ significat hoc aliqd sz potius q̄le qd. i. aliqꝺ cōe. nō cm̄ qꝺ
significat ꝓ scdaz subaz ē vnū sic est vnū qꝺ significat ꝓ p̄mā
subaz. Jtē sube nihil ē ꝓtrariū sed nō est ꝓpriū sube qz cō/
uenit omi sube ⁊ q̄ntitati ⁊ etiā alijs. Jtē suba nō magis ne
qz mín⁹ suscipit nō dico autē ꝙ vna suba nō magis substat
q̄z alia Sed dico ꝙ vna queqz suba fm suū ee subale nō inte
dit neqz remittit vt albū qñqz ē magis albū qñqz minus. sor
aūt nō magis ē hō vno tpe q̄z alio vel magis hō q̄z plato
Jtē maxie ꝓpriū est sube ꝙ cū sit vna ⁊ ead nūero fm sui
mutatōem esse susceptibile ꝓtrarioz vt idē hō ē aliqñ albus
aliqñ niger aliqñ frigid⁹ aliqñ calid⁹ aliqñ prau⁹ aliquādo

studiosus. nec ē instātia de oꝛoe qꝛ hec ꝓpō soꝛ sedet aliqñ ē
ꝟa aliqñ falsa nō tñ ꝑm sui mutatōz sed ꝑm mutatōez rei vt
qꝛ soꝛ currit aut sedet Et rō buiꝰ ē vt dic̄ aresto. ab eo qꝛes
ē vel nō est oꝛo ꝺꝛ vera vel falsa. vñ si res q̄ significat ꝓ oꝛo
nē ita sit sic̄ ꝓ eā significat tūc oꝛo ē vera Si aūt nō sit ita tūc
oꝛo est falsa. vñ ꝟm et falsū sūt in rebꝰ vt in cā In intellectu
ꝟo sic̄ in subiecto et in oꝛoe sicut signo Sic̄ sanitas ē in aīali vt
i subiecto ⁊ in vrina vt in signo Uñ sicut hic eq̄uocat modus
essendi in cō ꝺꝛ ꝟm et fm̄ eē in rebꝰ ⁊ in oꝛoe Sic etiā eq̄uocat
fm̄ susce ptibile cū ꝺꝛ res ē susceptibil' veri et falsi et oꝛo ē su-
sceptibil' veri ⁊ fli Et sim̄r eq̄uocat susceptibile cū ꝺꝛ vrina ē
susceptibil' sanitatis ⁊ al' ē susceptibile sanitatis. hoc em̄ susci
pit sanitatē q̄ꝛ significat eā Illud em̄ qꝺ ē subiectū ciꝰ ē susce
ptibile sanitatis sic̄ in quo est sanitas Et iō hoc ꝓpriū nō cō
uenit oꝛatōni sed substātie

Quātitatis aliud ꝓtinuū aliꝺ discretū Est aūt discre
ta quātitas vt nūerus ⁊ oꝛo. vñ due sūt spēs quāti
tatis discrete. q aūt nūerus sit q̄ntitas discreta ꝓꝛ qꝛ ꝓres
ciꝰ ad vnū terminū ꝯmūem nō copulant vt decē ad quinqꝫ
quinqꝫ em̄ aut tria aut septē ad nullū terminū cōmunē copu
lant sed semꝑ discreta ⁊ sepata sūt Est aūt numerꝰ multitu-
do ex vnitatibꝰ aggꝛegata sed vnitates sunt discrete et sepa
te ergo nūerꝰ ē semꝑ discretꝰ Sim̄r i oꝛoe sillabe nō copulant
ꝑ aliquē terminū ꝯmunē sed vna queqꝫ est sepata ab alia

¶ Quãritátis ꝓtinue quinq; ſũt ſpẽs. alia linea. alia ſupficies. alia corpus. alia locus alia tps. ꝙ aũt linea ſit q̃ntitas cõtinua ptz qz ꝑtes eius copulant ad vnũ terminũ cõmunẽ vt ad punctũ. ⁊ ꝑtes ſupficiei ad lineã. et ꝑtes corpis ad ſupficiẽ ꝑtes aũt tpis ad nũc vt ꝑteritũ ⁊ futuꝝ ad pñs. ꝑtes aũt loci ad eũdem terminũ copl'ant extrinſice ad quẽ ꝑtes corpis intrinſice ¶ His viſis dicendũ ẽ ꝺ cõitatib⁹ ⁊ ꝓprietatib⁹ q̃ntitatis Prima eſt ꝙ q̃ntitati nihil eſt ꝓtrariũ vt bicubito tricubito vl' ſupficiei nihil ẽ ꝓtrariũ qz ꝓtrarietas ꝑmo ineſt q̃litatibus vt albedo nigredo ſed nõ oñibus ſed in q̃buſdã. q̃ntitas aũt nõ eſt q̃litas quare ꝓtrarietas nõ eſt in quãtitate ¶ Itẽ quãtitas nõ ſuſcipit magis et minus. nõ eñ vna linea eſt magis linea vl' quãtitas q̃z alia ⁊ quinari⁹ nõ eſt magis nũer⁹ q̃z q̃ ternarius ¶ Itẽ ꝓpriũ eſt quãtitati ſm cã eq̃le vel ineq̃le dici vt nũerus eſt eq̃lis vel ineq̃lis alteri numero vel corp⁹ alteri corpi vel linea alteri linee et ſic de aliis

¶ Aliquid vero talia dicunt quecunq; hoc ipm quod ſunt aliorũ dicunt vel quomodolibz aliter ad aliud vt duplũ dimidij duplũ pater filij pater filius pãtris filius et maius minore mai⁹. ſilis ſili ſilis ¶ Relatiorꝝ tres ſũt ſpẽs vna ſm eqpantiã vt que eodẽ noia dicunt vt ſilis ſili ſilis eq̃lis eq̃li eq̃lis vicinus vicino vicinus. Alia vero ſm ſuppoſitõem vt dñs ſupponit ſeruo ⁊ triplz ſupponitur duplo. Alia ſm ſuppoſitõem vt ſeruus ſub dño

duplū sub triplo q2 illa supponunt alíje. alia supponunt istis
dñs eñ supponit suo 7 pr filio 7 duplū dimidio 7 su⁹ suppo/
nit dño 7 fili⁹ pri 7 dimidiū duplo ¶Post aūt hoc sequūt cōi
tates relatōis ¶Quia ē q2 ptrarietas ē i relatōe vt virt⁹ ē ptra/
ria vicō cū vtrūq3 eoz sit ad aliquid. hoc aūt nō puenit om
ni relatōni. duplo eñ nihil est ptrariū neq3 triplo ¶Item re
lativa suscipiūt magis et min⁹ vt sile dicit magis sile vl mi
nus sile Et siter inequale. hoc aūt nō puenit omibus relatis
duplū eñ nō dicit magis et minus duplū nec pater ē magis
et minus pater ¶Jtē omia relatia dicuntur ad cōuertentiaz
vt si pater ē filius est et ecōuerso Et si dñs est seru⁹ est 7 ecō
uerso. 7 si duplū ē dimidiū ē 7 ecōuerso. ¶Jtē relatia videt
esse sil natura Sil eñ natura ē duplū et dimidiū 7 pr 7 filius
hoc est q relatia posita se ponūt 7 pempta se pimūt vt si pa/
ter nō est filius nō est Et si duplū nō est dimidiū non ē ¶Jtē
alia dio ad aliquid sm aristotilē Ad aliqd sūt qbus hoc ipm
totū esse est ad aliud qōāmō se hr̄e Et hec dio est ppria rela
tivoz ¶Jtē ppriū est relativoz si qs diffinite nouerit vnuz
relativoz diffinite nouerit reliquū vt si quis diffinite nouerit
duplū diffinite nouerit cuius est duplū Necesse eñ est i vtro
rūq3 vtriq3 ratōnibus vti

Qualitas est sm quā quales esse dicimur vt sm albe
dinem dicimur albi et sm colorem colorati. Et sm
iusticiam iusti. quis cum querin⁹ qual est homo cōuenienter

dicimus bō ē albꝰ vel niger vēl iuſtꝰ vel coloratus. cū nihil
rñdeāt ad interrogatōꝫ factā ꝑ q̄le niſi illud q̄ ē q̄le quare al
bꝰ vel niger ⁊ ſiḿia ſūt q̄lia ¶ Qualitatis aūt q̄ttuor ſūt ſpēs
¶ Prima eſt habitꝰ ⁊ diſpoſitō vt virtutes ⁊ ſcie ¶ Differt aūt
hītus a diſpoſitōe qꝛ habitꝰ ē ꝑmanētiorꝫ et diuturnior ſic ſūt
ſcie et virtutes cū ꝑfecte habeant Scia em̄ nō ē de facili mo
bilis niſi forte grādis fiat ꝑmutatō vel ab egritudie vl ebrie
tate vel ab alio hmōi circa ſcientes vel virtutēbñtes. Juſti
cia em̄ vel caſtitas nō de facili ꝑmutat ¶ Diſpoſitōes aūt di/
cunt que de facili ꝑmutant vt calor vel frigiditas egritudo
vel ſanitas et ſiḿia. vñ habitꝰ ſūt diſpoſitōes ⁊ non e ꝑuerſo
Illi em̄ qui habitū hñt q̄dām̄ō diſpoſiti ſūt ad meliꝰ vel ad
peiꝰ ad ea que hñt diſpoſitōes aūt nō ſūt hītus. vñ hitꝰ pōt
diffiniri ſic habitꝰ ē q̄litas difficile mobilis. diſpoſitō ꝙo faci
le mobil ¶ Scōa ſpēs qualitatis eſt naturalis potētia vl̄ im
potētia aliquid facile faciēdi vel paciēdi vt ſanatiuū. ꝛ q̄ꝫ
hꝫ naſalē potētiā vt nihil ab aliq̄bꝰ accītibꝰ patiat Egroti
uū vero dicit eo q̄ habet naturalē impotentiā vt ab aliq̄bꝰ
accītibꝰ patiat vel aliquid paciēdi. ¶ Durū hꝫ naturalē potē
tiā nō cito ſecādi vt curſores ⁊ pugillatores dicunt ſiḿ nō ꝙ
exercēt tales actus ſed qꝛ hñt naturalē potentiā hoc facile fa
ciendū ¶ Tercia ſpecies qualitatis eſt paſſio ⁊ paſſibil qualī
tas vt ille qualitates que in ſenſibꝰ efficiūt paſſiones vt i gu
ſtu dulcedo et amaritudo et ſiḿis vel etiā ille qualitates ſunt

sub hac spē que sub aliqb⁹ passiōib⁹ generāt difficili mobili/
bus ⁊ p manēcib⁹ vt nigredo siue cū nigredo ab aliq̄ natura
li passiōe generet vt a egritudie vel ab estu passibil' q̄litas
ꝺr ¶ Quarta aūt spēs q̄litatis ē fora ⁊ circa boc aliqd ꝓstās
figura sicut dispositō corpis et triangulatō ⁊ rectitudo curui
tas et silia ¶ Qualia vero dicunt que fm hec denomiatiue
dicunt vt a grāmatica grāmaticus. a iusticia iustus. vel etiā
qualia dicunt que sub aliqua qualitate nī denoiatie dicuntur
boc aūt est dupliciter quia quedā sunt nō denomiatiue dicta
ab aliqua qualitate eo q̄ nomē nō est impositū ipi qualitati
a quo dicunt qualia vt cursor pugillator. Et nota q̄ cursor
pugillator dicunt dupliciter q̄ vno mō dicit cursor ab arte
curredi ⁊ pugillator ab arte pugilandi. ⁊ sic sūt i prima specie
qualitatis Alio modo ꝺr cursor nō q̄ habet artē curredi. sz
q̄ habet naturalē potentiā bocfacile faciendi. et pugillator
nō q̄ habeat artē pugillandi sed q̄ habet naturalē potentiā
ad actū pugillādi Et isto modo dicunt qualia abistis natu
ralib⁹ potētijs cursor et pugillator sed nō denoiatie eo q̄ no
mia nō sunt imposita illis naturalib⁹ potētijs a quib⁹ dicunt
qualia Et sic cursor ⁊ pugillator sunt in secda spē qualitatis.
Alia aūt dicunt qualia nō denoiatie q̄ nomē ē impositū ipi
qualitati Sed quia illud quod dicit quale fm eā nō ꝑticipat
boc nomen Et boc mō studiosus dicit quale a virtute et sic
sūt tres modi sumēdi quale a q̄litate ¶ Inest aūt ꝓtrarietas

qualitatib⁹ vt albedo nigredo iustícia ⁊ iniustícia ꝓtraria sūt
hoc aūt nō ē ꝓpriū q̄litati q⁹ nō ꝓuenit oīi q̄litati. figura eī
nō h3 ꝓtrariū nec aliqs medi⁹ color. vñ si vnū ꝓtrariorū fue
rit q̄le et reliquū vt iustícia ꝓtraria est iniustície Justícia eī
est qualitas ergo ⁊ iniustícia ē q̄litas et iustū ē q̄le ergo iniu
stū ¶ Jtē q̄litas suscipit magis ⁊ minus Justus eī magis et
minus ō⁹ et grāmatic⁹ ⁊ alb⁹. sed hoc non est ꝓpriū q̄litatis
q⁹ q̄dratū nō suscipit magis ⁊ minus nec triangul⁹ nec circu
lus siue triāgulatō siue q̄drāgulatō ¶ Jtē ꝓpriū ē q̄litati fm
eā sile vel dissile dici vt albus albo silis ō⁹. et iustū iusto albū
aūt dissimile est nigro.

¶ Actō ēst fm quā in id quod subijcitur agere dicimur
vt secās aliquid ō⁹ agere eo q̄ secat vñ secatō est
actō ⁊ fm secatō3 agit secās in id q̄ō secat et ꝑcussio est actō
¶ Propriū est actōni ex se inferre passionē ¶ Recipit aūtē
agere aut pati ꝓtrarietatē calefacere eī est ꝓtrariū ei quod
est frigefacere et calefieri quod est pati ꝓtrariaꝫ huic q̄ō ēfri
gefieri et delectari ⁊ tristari ¶ Jtē agere ⁊ pati suscipiūt ma
gis et minus calefacere eī magis et minus dicit quod ē age
re ⁊ calefieri et frigifieri quod est pati et delectari et tristar⁹
magis et minus dicitur

¶ Passio ē effectus illā cō q3 āctōnis vt calefieri efficit
et inferꝛ ā calefactione. ¶ Propriū aūt passionis
est p̄mo inferri ex actōe ¶ Jtē passio non in agēte subiective

sed i paciente. dereliqs aũt sufficiũt illa q̃ dicta sunt prius

Quãdo é qđ ex adiacẽtia tpis in re tpali derelinquit

qñ aũt nõ é tps sed ẽ subiectie in eo qđ p tps mensu

ra. Qñ aũt est duplex q2 qđdã est simplex qđ capit a tempe

simplici vt heri cras. aliđ est ꝓpositũ vt qñ pñs ꝑteritũ et fu

turꝫ Propriũ aũt est ipi9 qñ nõ hẽ ꝓtrariũ Itẽ qñ non

suscipit magis neqꝫ min9 idẽ eñ sũt qñ pñs ꝑteritũ ⁊ futurũ

sed ꝓtraria sit esse ẽ ipossibile. Qñ aũt nõ hꝫ ꝓtrariũ ergo qñ

nõ suscipit magis neqꝫ min9 p locũ a cã ad effectũ Pro/

priũ aũt est ipius qñ q̃ inest i omi re que suscipit esse i tpe q2

in omi tempe res naturalis suscipit alteratõem sicut i hyeme

frigiditatẽ in estate caliditatem

Vbi est circũscriptõ corꝓris a loci circũscriptõne

ꝓcedens. nõ aũt sunt in eodẽ subiectie locus et vbi

causatũ a loco Locus aũt in eo q̃ corpus capit ipm descri/

bit. Vbi est duplex scꝫ simplex et ꝓpositũ vt locus alicui9 est

simplex et alius cõpositꝰ Vbi aũt nõ habet ꝓtrariũ nec su/

scipit magis neqꝫ minus

Positõ est quidã ptiũ sit9 ⁊ generatõis ordinatõ ad

totũ ⁊ ad locũ vt aliq̃d ꝺ2 sedẽs vl stãs Sit9 aũt nõ

habꝫ cõtrariũ neqꝫ suscipit magis neqꝫ minus Et ꝓprie ꝑ/

priũ est positõni q̃ ꝓximius sube assistat

Habit9 é corpoꝛ ⁊ co ꝛ q̃ circa corp9 sũt adiacẽtia 9m

quã dicimur hr̃e. illa ꝺo hr̃e dicunt vt armatũ eẽ tũicatũ eẽ

¶ Propriū aūt ipius ē nō bre ꝓtrariū / Sed suscipit magis et min⁹ / Et ꝓpie ꝓpriū ēe i plib⁹ semp existere.

Dicit aūt alterū alteri opponi ꝙdrupliciter ¶ Oppositoꝝ aūt quedā sūt relatie oppoita vt pr̄ et filius duplū et dimidiū dr̄is et ser⁹. Alia sunt priuatie oppoita vt priuatō et bitus sic̄ visus ⁊ cecitas auditus ⁊ surditas. Alia sūt ꝓtrarie oppolita vt albū nigꝝ Alia sūt ꝓtradictorie oppoita vt affirmatō et negatō vt sedet ñ sedet ¶ Que aūt sūt relatie oppoita dictū ē pri⁹ ¶ Cōtraria aūt sūt q̄ sub eoꝺ gn̄e posita sūt ⁊ maxie a se distāt in eoꝺ susceptibili vicissim sūt et mutuo se expellūt nisi altex insit a natura vt albedo cigno ⁊ nigredo coruo ⁊ etbiopi ⁊ carboni ⁊ caliditas igni. Caliditas aūt nō ē in igne sicut accñs in subiecto imo vt subale in eo cui⁹ est subale sicut sunt ea que cadūt in dioe alicui⁹ termi nō fm p̄dicatōz sed potius vt principiū sic̄ punct⁹ in diffinitōne linee et vnitas in diffinitōe nūeri Et iste mod⁹ e ̄ndi inꝑtinet sub q̄rto mō fm quē vnaq̄q; ps dioīs est in diffinito et sic ignis nō est subiectū caliditatis. Sed materia ignis est subiectū eius ¶ Dec em̄ ē susceptibilis ꝓtrarietatis et frigiditatis et caliditatis. vñ caliditas est in materia ignis vt in subiecto. in igne vero nō vt in subiecto sed in eo cuius est subale ¶ Priuatiue oppolita sunt que circa idē subiectū bñt fieri ordine irregressibili et tempore ꝺtermiato a natura vt ab bitu ꝓtingit deuenire i priuatōz ⁊ ñ extra Impossibile

em̄ é fieri regressū a priuatōe inhabitū ' vt cecitas ꝛ vis⁹ hñt
fieri circa oculos. aut su ꝓtingit fieri mot⁹ in cecitatē ꝛ nō econ
uerso ꝓ naturā ¶ Cōtradictō é oppositō cui⁹ ꝑm se nō é da/
remediū vt inter eē et nō eē sicut sedet ꝛ nō sedet.'

¶ Prius aūt q̄dr upliciter dr ¶ Prio mō ꝛ ꝓpríe dicit
aliq̄d pri⁹ altero ꝑm tps ꝓut aliquis antq̄or ꝛ se/
nior dicit altero sicut hñ triginta ānos dr prior illo q̄ bz vigi
tiānos ¶ Scdo mō dr aliq̄d pri⁹ altero a quo ñ ꝙuertit ꝓñs
subsistēdi vt vnū prius é duob⁹. duob⁹ em̄ exñtib⁹ mox ꝓñs
é vnū esse vt si duo sūt vnū é ꝛ nō ꝙuerso ¶ Tercō mō dicit
prius ꝑm ordinē quēdā vt i disciplinis prīcipia pora sūt ꝓ cl'o
nib⁹. et i grāmatica lr̄e pores sūt syllabis ꝛ syllabe dictōnibus
Et i or̄oe rethoricali, phemiū prius est narratōe p ordinē.'

¶ Quarto mō dr pri⁹ q̄ meli⁹ ꝛ honorabili⁹ dr ꝑm ꝓsuetudi:
Cōsueuerunt em̄ plīmi honorabiles ꝛ magis dilectos dicere
priores eē aput se. ꝑter aūt q̄ttuor mōs tā dictos é alter mo
dus prioris Cor em̄ que ꝙuertūt ꝑm eēndi ꝓñs quarū alte
est q̄dām mō causa alteri⁹ vt sic digne prius natura dr vt res
é causa veritatis or̄onis facte de ipare vt hoiez currere eē cā
ritatis et falsitatis hui⁹ homo curit et ꝙuertit cū hac or̄one
hō curit vt si vm̄ é hoiez currere et hō curit ꝛ e ꝙuerso. Res
em̄ é cā or̄ois vere dese facte ¶ Dio aūt nō é cā q res sit Ab
eo em̄ q res est vel nō é oratō dr ba vlt'a vl⁹ Tpe nata pri
us ordine dr ꝛ honore cām cū cāto dicim⁹ esse prius.

Simul ꝺr trib⁹ modis prio eñ mō dicūt sil quoꝝ'ge
nerato ẽ in eoꝺ tpe neutꝝ tñ eoꝝ ẽ prius neqꝫ poste
rius altero. ⁊ hec dicūt simul tpe Scꝺo mō dicūt simul q̄cun
qꝫ ꝙuertunt et neutꝝ ẽ cā alteri⁹ vt sūt q̄libet relatia vt du/
plū dimidiū pr̄ et fili⁹ ⁊ sicꝺ alijs Tercō mō dicunt sil q̄cū/
qꝫ ẽ ꝓtrario diuidūt aliqꝺ gñs homo equ⁹ leo ⁊ sic de alijs q̄
ꝙdividūt hoc gñs al' Et eō iste dr̄ie rōnale ⁊ rōnale. Isti aūt
duo vltimi modi dicūt sil' natura. prioꝫ aūt dicit sil' tpe Ysus
Tpe dico simil' quoꝝ generato nūc ẽ Que ꝙuertūt dicim⁹ eē
simul. Sūtqꝫ simul spēs vnū gñs ꝙdividentes.

Motus aūt sex sūt spēs generato ⁊ corruptō. augmē
tato diminutō alteratō fedm locū mutatō Generatio ẽ ꝓgressio a nōe ad esse Corruptō ẽ ꝓgressio ab e ad
nō esse Augmētatō ẽ p exñtis q̄ntitatis additamentum
Diminutō ẽ p exñtis q̄ntitatis minoratiōis Alteratō ẽ
mutatō a ꝓtraria q̄litate ad ꝓtrariā q̄litatē vel in mediā vt
cū aliqs ꝓmutat' ab albedinē in nigredinē vel i medios colo
res Mutatō fm locū est mutatō ab vno loco in alium
Mod⁹ aūt fm locū sex sūt spēs siue dr̄ie scꝫ sursū ꝺorsū, an
retrorsū dextrorsū sinistrorsū Ad oēs aūt has ptes fit mot⁹
vl⁹. Auget diminuit corrūpit vel generat' Alterat ⁊ mutat
sic ploca mkta vagat' Sex istis motus ꝺr esse modis.

Habere ꝺr multis modis Primo ꝺr aliqꝺ habere
q̄litatē aliquā vt disciplinā aut virtutē Secūdo

mō ꝺr aliq̄d bre q̄ntitatē qꝫ ꝓtingit ei q̄ habet magnitudinē vt bicubitū tricubitū ¶ Tercō mō ꝺr habere ea q̄ circa corp⁹ sūt vt vestimentū tunicā aut in mēbro vt i digito ānulū Et habit⁹ illo mō sumpt⁹ ē vnū de decē p̄dicamentis Et dīt sic Habit⁹ ē corpor ꝛ eor q̄ circa corp⁹ sūt adiacētia vt armatio calciatō ꝛ sic fingant noia ialijs. et ꝑm hāc adiacētiā hec dicūt bre alia vero brī. ¶ Quarto mō ꝺr bre mēbr sic manū vel pedē ¶ Quinto mō ꝺr bre sic ꝓtinēs ꝓtentū vt lagena habet vinū vel modium habet vinū aut grana tritici ¶ Sexto mō ꝺr bre possessionē vt domū aut agr ¶ Septimo mō ꝺr bre vt vir vxorē. Et ꝺ hoc vltio mō dicit aresto. ꝙ iste mod⁹ ē alienissim⁹ in eo qꝫ est bre. Nā in co ꝙ vir hz vxorē ec̄ habet ab vxore. vinculū em̄ matrimonij indissolubiliter ligat vtrūq; Et dicit ꝙ forte alij modi apparebūt de eo qꝫ est bre. sed qui modi ꝓsueuerūt dici pene oēs enūerati sūt. vsus Affectū q̄ntū vestitū quoq; dic velut aur Membrū ꝓtētū possessio dic mlierē Istis p̄dictis ferk bre mōis. q̄d q̄d circa cor mēbr tritici dom⁹ vxor. ¶ seq̄t tractat⁹ q̄rt⁹

QUaposito ē ꝺr affirmatia alicui⁹ de aliquo vel negatia alicui⁹ ab aliquo ¶ Terminus ē in quē resolvit ꝓpō vt in subiectū et p̄dicatū ¶ Dici de omi ē qñ nihil ē sumere sub subiecto ꝺ quo nō dicat p̄dicatū vt ois hō currit. hic cursus ꝺr de omni hoie et nihil ē sumere sub hoie de quo nō dicat cursus. ¶ Dici de

nullo est qñ nihil ē sumere sub subiecto a quo nō remouearur
p̄dicatū vt null⁹ hō curit. hic cursus remouet ō omi homie
et nihil est sumere sub hoie a quo nō remouea cursus ¶ Si/
logismus ē oro i qua q̄busd̄ positis nēce ē accidere aliō p ea
que posita sūt. vt omē al' est suba ois homo ē al' ergo ois hō
est suba. hoc em̄ totū est oro xa i qua q̄busd̄ positis. i. dua/
bus ꝓpōnib⁹ p̄missis nēce est aliud accidere. i. ꝓclōz seq̄ p ea
que posita sūt ¶ Omis aūt silogismus ꝓstat ex trib⁹ termis
7 duab⁹ ꝓpōib⁹. qua x p̄ma vocat maioz scō a minoz Ex il/
lis aūt tribus termis nō p̄t iferi duę ꝓpōes nisi alter ipōx
sumat bis Et tūc ille termin⁹ q̄ sumit bis. aut subijcit in vna
7 p̄dicat in alia. aut subijcit i vtraq3 aut p̄dicat in vtraq3. bo
rū aūt termiox alter vocat maioz extremitas alter mioz ex
tremitas alter mediū ¶ Termin⁹ medi⁹ ē termin⁹ bis sūpt⁹
añ ꝓclōz ¶ Maioz extremitas ē termin⁹ sūptus cū medio in
maioze ꝓpōe ¶ Minoz extremitas ē termin⁹ sūpt⁹ cū me/
dio i mioze ꝓpōne ¶ Ad silogismū aūt exigūt duo sc3 mo/
dus 7 figura ¶ Figura ē ordinatō triū terminox p̄m debitaz
subiectōez 7 p̄dicatōez. ¶ Hec aūt ordinatō fit tripliciter vt
dictū ē 7 p̄m hoc tres sūt figure ¶ Prima ē qñ illud q3 sub/
ijcit i maiori p̄dicat i mioꝛi. vt omne al' est suba ois hō est al'
ergo ois hō est suba ¶ Secūda figura est qñ idē p̄dicat i vtra/
q3 vt ois hō est al'. nullus lapis ē al' ergo null⁹ lapis ē homo.
¶ Tercia figura est qñ idē subijcit in vtraq3 vt ois homo est

al'ois hō é risibil' ergo qdā risibile é al' ¶ Ordo figure bē' p
hos xp̄s. Sub p̄ p̄ma scd̄a qz p̄ bis. tercia sub bis. p̄ma p̄ius
mediū subijcit p̄ p̄dicat ip̄m. Altera dici bis dicit tercia his
subijcit ¶ Mod⁹ é ordinatō duaꝝ ꝓp̄ōm in debita q̄litate et
q̄ntitate Añ debita q̄ntitas é ꝙ ad min⁹ vna p̄missaꝝ sit vl'is
Sed debita q̄litas é ꝙ ad minus vna p̄missaꝝ sit affirmatia
¶ Añ dant regule generales ad q̄zlibet figurā. ¶ Pria est
ex puris p̄ticl'arib⁹ nihil sequit' vel indeffinitis vel singl'arib⁹
etiā nihil seq̄t. vñ optet alterā p̄missaꝝ eē vl'ez nisi sit discur
sus expositorius ¶ Scd̄a ex puris negatis nihil sequit'. vnde
optet alterā p̄missaꝝ eē affirmatiuā ¶ Tercia si aliq̄ p̄missa-
rū fuerit p̄ticl'aris ꝯclō etiā erit p̄ticl'aris ¶ Quarta si aliq̄ p̄
missaꝝ fuerit negatia ꝯclusio erit negatia ¶ Quinta medi-
um nunq̄z debet intrare ꝯclusionē

¶ Prima figura est illa in qua illud qd̄ subijcit' in ma-
iore p̄dicatur in minori Et habet nouē modos quat
tuor directe cōcludentes quinqz indirecte ¶ Directe aūt cō
cludere est maiorē extremitatē p̄dicari de minori in ꝯclusiōe
¶ Indirecte ꝯcludere é miorē extremitatē p̄dicari d̄ maiori i
ꝯclōe vl'⁹. Dico ꝯcludi directe q̄n ma. d̄ mi. é indirecta ꝯclo
q̄n mi. de ma. Et ꝓm hoc dant' due regl'e. quaꝝ prima ꝯuenit
p̄me 7 t̄cie figure. scd̄a vo ꝯuenit p̄ie figure eē ad q̄ttuor mo
dos directe ꝯcludētes 7 quo ad oēs scd̄e figure ¶ Pria r̄gl'a
t'is é q̄ i p̄mis q̄ttuor mōis p̄me figure directe ꝯcludēt'ib⁹ 7

oñibus tercie figure minore exñte negativa nihil sequitur

¶ Scda i omib⁹ q̃tuor modis eiusdē directe ꝓcludētib⁹ et i oib⁹ scde figure maiori exñte ꝑticlari nihil seq̃t ¶ Barbara prim⁹ mod⁹ ꝑme figure ꝓstat ex vli affirmatia maiori ⁊ vli minori. vlez affirmatiuā ꝓcludentib⁹ directe vt oē al'ē suba ois bō est al'ergo ois bō ē suba ¶ Celarent scds mod⁹ ꝓstat ex vli negatia maiori ⁊ vli affirmatiua miori vlez negatiuā ꝓcludentib⁹ directe vt nullū al'est lapis ois bō ē al'ergo nullus bō est lapis ¶ Darij tercⁱ⁹ modus ꝓstat ex vli affirmatiua maori et ꝑticlari affirmatia miori ꝑticlarē affirmatiuā cōcludentib⁹ directe vt oē al'est suba quidā bō ē al'ergo quidā bō est suba ¶ Ferio q̃rt⁹ modus ꝓstat ex vli negatia maiori et ꝑticlari affirmatia minori ꝑticlarē negatiuā ꝓcludentibus directe vt nullū al'est lapis et quidā bō est al'ergo quidā bō nō est lapis ¶ Baralipton quint⁹ modus cōstat ex duabus vlib⁹ affirmatis ꝑticlarē affirmatiuā ꝓcludentib⁹ indirecte vt oē al'est suba ois homo ē al'ergo quedā suba ē bō Et reducit ad primū modū prie figure ꝓcloe cōuersa ꝑ accidens

¶ Celātes sextus mod⁹ ꝓstat ex vli negatia ⁊ vli affirmatiua vlez negatiuā ꝓcludentib⁹ indirecte. vt nullū al'est lapis ois bō est al'ergo nullus lapis est bō Et reducit ad scdm modū prie figure ꝓcloe ꝓuersa simpliciter ¶ Dabitis septimus mod⁹ ꝓstat ex vli affirmatia et ꝑticlari affirmatia ꝑticularē affirmatiuā ꝓcludentib⁹ indirecte vt oē al'est suba quidā bō

est al' ergo quedã suba ẽ bõ. et reducit ad terciũ modũ ꝑcloe ꝓuersa simpliciter ¶ Fapesmo octauꝰ modꝰ ꝓstat ex ꝟli affirmatia ⁊ ꝟli negatia ꝓticularẽ negatiuã cõcludentibꝰ indirecte vt oẽ aial est suba nullus lapis ẽ aial. ergo quedã suba nõ est lapis. et reducit ad q̃rtũ mod̃ ꝓme figure maiori conuersa ꝑ accñs minori simpliciter ⁊ ꝑ trãspositõem ꝓmissarũ. ¶ Frisesmoꝝ nonus modꝰ ꝓstat ex ꝓticulari affirmatia ⁊ ꝟli negatia ꝓticularẽ negatiuã cõcludentibꝰ indirecte vt qd̃ã aꝑ est suba nullus lapis est aial etgo quedã suba nõ est lapis. et reducit ad ferio ꝑ cõuersionẽ maioris ⁊ minoris simpliciter. ⁊ ꝑ transpositõem ꝓmissaꝝ.

Sirestimaesfigura

Equit de scda figura in qua idẽ ꝓdicat in vtraq;. ⁊ huiꝰ dant tres regule ¶ Prima maiori exñte ꝓticulari i scda figura nihil sequit. ¶ Scda ex ambabꝰ affirmatis in scda figura nihil sequit ¶ Tercia i scda figura semꝑ cõcludit negatie. Et hꝫ q̃ttuor mõs ¶ Cesare primꝰ modꝰ scde figure ꝓstat ex ꝟli negatia et ꝟli affirmatia, vlez negatiuã cõcludentibꝰ vt nullus lapis est al' ois bõ est al' ergo nullꝰ bõ ẽ lapis Et reducit ad scdm mod̃ ꝓme figure maiore ꝓuersa simpliciter. ¶ Camestres scdus modꝰ ꝓstat ex ꝟli affirmatia et ꝟli negatia vlez negatiuã ꝓcludentibꝰ indirecte vt ois bõ ẽ al' nullus lapis ẽ al' ergo nullus lapis ẽ homo. Et reducit ad scdm modũ prime figure minore ⁊ ꝑcloe cõuersis simpliciter et ꝑ trãspositõꝫ ꝓmissaꝝ. ¶ Festino terciꝰ modꝰ ꝓstat ex ꝟli

negatiā et ꝑticulari affirmatiā ꝑticularē negatiuā ꝯcludentib⁹
vt nullus lapis est bō qdā risibile est bō ergo qdā risibile
nō ē lapis Et reducit ad q̄rtū mod⁹ p̄me figure maiore ꝙuer/
la simpliciter Baroco quart⁹ modus ꝯstat ex vli affirma
tiā ⁊ ꝑticulari negatiā ꝑticularē negatiuā ꝯcludentib⁹ vt oīs
homo est al' quidā lapis nō est al'. ergo quidā lapis nō est bō
Et reducit ad p̄imū modū p̄ie figure. ꝑ impossibile Re
ducere aūt ꝑ impossibile in scḋa figura est ex opposito ꝯclo/
nis cū altera p̄missaꝝ iferre oppositū alteri⁹ p̄misse. vbi gr̄a
sumat oppositū ꝯclois cū maiore b⁹ q̄rti ⁊ iferat oppoitū al
teri⁹ p̄misse scz minoris et silogiset sic Ois bō ē al' ois lapis ē
homo ergo oīs lapis est al' Ista ꝯclo facta in primo mo do
p̄ie ꝓtradicit minori quarti Et hoc ē ꝓbare ꝑ impossibile vñ
ꝓsus Servat maiorē variatq3 scḋa minorē Tercia maiorez
variat retinendo minorem.

Sequit de tercia figura Tercia figura est qñ idē sub
icit in vtraq3. cui⁹ dant tales regule In tercia fi/
gura minore exīte negatiā nihil sequit Ité in tercia figu/
ra semp ꝯcludit ꝑticulariter Tercia figura habet sex mōs
Darapti primus mod⁹ ꝯstat ex duab⁹ vlib⁹ affirmatis ꝑ
ticularē affirmatiuā ꝯcludentib⁹ vt oīs bō est suba ois bō ē
al' ergo qdā al' est suba Et reducit ad terciū p̄me scz minore
ꝙuersa ꝑ accīs Felapton scḋs mod⁹ ꝯstat ex vli negatiua
et vli affirmatiā ꝑticularē negatiuā ꝯcludentib⁹ vt nullus bō

est lapis ois homo ẽ al' ergo qdã al'nõ est lapis. Et reducit ad q̃rtũ p̃rie minore ꝙuersa p accñs ¶ Disamis tercius modus ꝓstat ex ꝑticlari affirmatia ⁊ vli affirmatia ꝑticlarẽ affirmatiuã ꝓcludentibus vt quidã hõ est suba ois hõ est al' ergo qdã al' est suba Et reducit ad terciũ p̃me maiori et ꝓcloe cõuersa simpliciter et ꝑ transpositõem p̃missaꝝ. ¶ Datisi q̃rtus modus ꝓstat ex vli affirmatia et ꝑticlari affirmatia ꝑticlarẽ affirmatiuã cõcludentib⁹ vt oẽ al' est suba qdã aial ẽ homo ergo quidã hõ est suba Et reducit ad terciũ p̃rie minore cõuersa simpliciter ¶ Bocardo quintus modus ꝓstat ex ꝑticlari negatia ⁊ vli affirmatia ꝑticlarẽ negatiuã ꝓcludentib⁹ vt q dã hõ nõ est lapis oñis hõ est aial ergo qdã aial nõ ẽ lapis Et reducit ad p̃mũ p̃rie. ꝑ impossibile ¶ Reducere aũt ꝑ impossibile in tercia figura Est sumere oppositũ ꝓclois ⁊ ex isto opposito facere maiorẽ Et ex opposito maioris facere ꝓcloꝫ vt oñe aial est lapis et ois hõ est aial ergo ois hõ est lapis. Hec ꝓclo facta in prio p̃me ꝓtradicit maiori quinti tercie figure. ℞ Sus Seruat maiorẽ vt prius ¶ Ferison sext⁹ modus ꝓstat ex vli negatia et ꝑticlari affirmatia ꝑticularẽ negatiuã ꝓcludentib⁹ vt nullus hõ est lapis qdã hõ est al' ergo qdã al'nõ est lapis Et reducit ad q̃rtũ p̃me minore ꝙuersa simpliciter ¶ Silogismoꝝ aũt ꝓcludentiũ ꝑticularẽ negatiuã directe vel indirecte talis dat regula Null⁹ silogismus cõcludẽs ꝑticlarẽ negatiuã indirecte ꝑt eã ꝓcludere directe ⁊ eꝙuerso.

Jtē pria figura ꝓcludit oia gña ꝑticulare affir
matiñ negatiñ. scōa vo ꝓcludit vle ꝑticulare negatiñ nō
aūt affirmatiñ. tercia vo ꝑticulare affirmatiñ negatiuū vle
aūt ñ. vñ tres dāt rgle ad oēs istos mōs figuras vl⁹ Bar/
bara celarēt darij ferio baraliptō. Celārtes dabitis fapesmo
frisesmox Cesare camestres festio baroco darapti Felaptō
dasamis datisi bocardo ferison. Jn bis qttuor vsib⁹ sūt de
cē nouē dictōes decē nouē mōis triūfigurax ōfuētes ita
q ꝑ ꝑmā dictōz itelligit ꝑm⁹ mod⁹ prie figure ꝑ scōaz scōs
sicō alijs. vñ ꝑmi duo vl⁹ ōfuiūt nouē mōis prie figure. Ter
ci⁹ vl⁹ ꝑter ci⁹ vltimā dictōz ōfuit mōis scōe figure. vltia
k.ij vl⁹ cū alijs dictōib⁹ qrti vl⁹ ōfuiūt sex mōis tercie figu/
re ꝑ ordinē Sciēdū q ꝑ has qttuor vocales a e i o itelligūt qt
tuor gña ꝑpōm Et ꝑ hāc vocalē a itelligit vlis affirmatiua
ꝑ e vlis negatia ꝑ i ꝑticularis affirmatia ꝑ o ꝑticularis negatia
Jtē i qlibz dictōe istox vsuū sūt tres figure Et si aliqd rsidu
um supfluit nihil significat ñ m ut postea prēbit. q ꝑ ꝑmā illa/
rū triū sillabax itelligit maior ꝑpō. q ꝑ scōaz mior q ꝑ terciā
ꝓclo. vbi gra bec dictō barbara tres bz sillabas i qlibz silla
ba ponit a q ꝑ a interpositū seqt q ꝑmus mod⁹ prie ꝓstat ex dua
b⁹ vlib⁹ affirmatis vle affirmatiaz ꝓcludētib⁹ q ita itelligit
ō alijs fm vocales ibi positas Et sciēdū q prie qttuor dictōes
incipiūt ab his ꝓsonātib⁹ b c d f. Et oēs sequentes dictiones
incipiunt ab aliqua istarū literarum. Et ꝑ hoc intelligēdum

est q; oēs modi intellecti p dictōez a b inchoant' ē dīt reduci
ad primū p me 7 a c ad scōm. et a d ad terciū et ab k. ad q̄rtū

¶ Itē vbicūq; ponit' s in istis dictōib⁹ significat' q; ꝓpō itel
lecta p vocalē p̄cedīntē īmediate dz ꝓuerti sīpliciter: 7 p p si
gnificat' q; ꝓpō dz ꝓuerti p accīs q̄ significat p vocalē īme/
diate p̄cedīntē ¶ Itē vbicūq; ponit' m itelligit' q; ibi trāspositō
ī p̄missis dz fieri. vñ trāspositō p̄missaꝝ ē facere ō maiore mi
norē 7 e ꝯtra Et vbicūq; ponit' c p̄terq̄z i p̄ncipio dictōis sig
nificat' q; mod⁹ itellect⁹ p dictōz illā dz reduci p ipossibile v.
Simpliciter verti vult s. p uero p accī. ¶ vult trāsponi c p
ipossibile duci ¶ Et q; aresto. oñdit i p̄riorib⁹ ꝓsyllogatōes eē
inutiles in q̄b⁹ nō sequit' ꝓclo ex p̄missis p̄inuentōz termioꝝ
in q̄b⁹ nō tenet hmōi ꝓsyllogatō Et tles terios appellat' aresto.
i p̄riorib⁹ termios in q̄b⁹ nō. iō inutilis ē inuentō tlīm termi/
noꝝ ¶ Ubicūq; eī fit inutilis ꝓsyllogatō ꝓtra r̄gl'as sylogīsmo
rū p̄i⁹ datas accipiēdi sūt termī diuersi sub aliquo gñe ut bō
et asinus sub aiali vel sub specie vel dr̄ia vl' ꝓp̄rio vl' accīte

¶ Uel duo termī quoꝝ alter ō altero p̄dicat' siue ꝓuertibilit'
siue ñ cū extraneo vtriusq; vt bō rīsibile lapis vl' bō al' lapis

¶ Uel accipiēdi sūt duo termini quorū alter de altero p̄di/
cat' siue ꝓuertibiliter siue ñ cū supiori ad vtꝝq; vt bō rīsibile
suba vl' bō al' suba. ¶ Per bas eī tres regl'as cuicūq; generi
applicēt' siue subē siue q̄ztitati siue alicui aliorū semp̄ inueni/
unt' termini in quibus nō. p quos inutilis ꝓsyllogatō mōstrabit

nō teneri Et tales termios appellat aresto. in q̄bus nō seq̄t
ꝓclo Et nota ꝙ inuenire termios in q̄b⁹ nō. siue inuenire i
stātiā. ē ex acceptis termis facere silogismū i quo p̄misse sūt
ve ⁊ ꝓclo fla manēte cadē q̄litate ⁊ q̄ntitate ⁊ figura ꝓpōm
⁊ fm cūdē ordinē sc3 facto silogismo ꝑ quē datur instātia verbi
gr̄a bec ē inutil̄ ꝑiugatō null⁹ lapis ē asinus null⁹ bō ē lapis.
ergo null⁹ asin⁹ ē lapis Et ꝓtra hāc inutilē ꝑiugatō3 accipiē
di sūt termi in q̄bus nō vt null⁹ bō est asin⁹ nullū rudibile est
bō ergo nullū rudibile ē asinus Isti eñ sūt ter mi in quib⁹ nō
sequit̄ q̄ p̄misse sunt vere ⁊ ꝓclo falsa manēte eadē qualita-
te ⁊ q̄ntitate ꝓpōm ⁊ manēte eadē figura in silogismo ꝑ quē
datur instantia ⁊ in cōiugatōne inutili contra quā datur in-
stantia Et in ista instantia sumunt termini cōuertibiles cum
extraneo vtriusq3 ⁊ ita dicet̄ de alijs vt asinus ⁊ rudibile q̄ si
bi invicē cōuertunt ⁊ homo qui est extraneū vtriusq3 ⁊ ita di
cetur de alijs suo mō vñ ꝓlus. Fecana cageti daffenes be-
bare gedaco Gebalistant sed nō cōstant febas bedas beca.
Predicat a b sequens cōcedit d sit extra E subijcit f sequit̄
g precedit b sit extra

Nunc restat dicere ō ptātib⁹ silogismoꝝ quas aresto.
in scō prioꝝ assignat sex q̄ cōiter solent hic nominari
Prima ē silogism⁹ ꝓcludēs pl̄a. Scōa ē silogism⁹ ex flis cō
cludēs ꝛm. tercia silogism⁹ circl̄aris. q̄rta ē silogism⁹ ꝓpriu⁹
quita ē silogism⁹ ad impossiblle. sexta silogism⁹ ex oppositis

hic aũt de iſtis ptãtib⁹ intendim⁹ ptrãſire breuiter ⁊ ſolũ declarabim⁹ eaꝝ deſcriptões ⁊ eaꝝ vtilitates ¶ Ptãs q̃ vocata ẽ ſilogiſmus ꝯcludẽs pla eſt poſſe eũdẽ ſilogiſmũ inferre ples ꝯcloes. et ei⁹ vtilitas eſt ſcire multas ꝯcloes ſiue multitudinẽ ſilogiſmoꝝ ¶ Ptãs aũt vocata ſilogiſmus ex falſis ꝯcludẽs ẋm eſt poſſe cõcludere veꝝ ex p̃miſſis falſis vel vna eaꝝ exñte falſa Et ei⁹ vtilitas ẽ vt nõ credam⁹ nãcim foze q̃ ſi ꝯclo ſit va p̃miſſe ſint ẋe vel aliq̃ eaꝝ ſiue nõ ſciamus ẽẽ nãcim q̃ ſi ꝯclo ſit falſa q̃ p̃miſſe ſint falſe vel aliqua eaꝝ ¶ Ptãs aũt vocata ſilogiſm⁹ circlaris. eſt ſilogiſmus factus ex ꝯcloe prioris ſilogiſmi cũ ꝯuertẽte vni⁹ p̃miſſaꝝ i ferze alterã p̃miſſã. Et eius vtilitas ẽ ſcire an ſilogiſm⁹ pri⁹ ſit nãcius ſi de eo dubiteꝫ ¶ Ptãs vocata ſilogiſm⁹ ad impoſſibile ẽ ex oppoſito ꝯcluſis ꝓbãde cũ aliq̃ altera ꝓpõe nõ maifeſte va ꝯcludere ꝯcloez maifeſte falſã vel maifeſte impoſſibilẽ Et ei⁹ vtilitas ẽ ſcire q̃ oppoſitũ ꝯcluſis ꝓbãde eſt ſim ⁊ ipoſſibile. ⁊ ꝓ ñs ſcire q̃ ꝯclo ꝓbãda ẽ va velnãcia.

¶ Ptãs aũt vocata ſilogiſm⁹ ex oppoſitis ẽ poſſe ex p̃miſſis oppoſitis inferze idẽ ỽ ſeipo negatiue Et ei⁹ vtilitas ẽ ſcire q̃ ex duob⁹ termis ſiue tercõ diſſimili bñ ꝓtigit ſilogiſare Et hec de ptãtibus ſilogiſmoꝝ ¶ ſequit tractat⁹ quintus

RAtio ỽ multiplicirer ¶ Prio ỽ rõ vti⁹ ẽ q̃ dio vl deſcriptõ vt hic vniuoca dicũt quoꝝ nom̃ ẽ cõe ⁊ ſm illũ nom̃ rõ ſubẽ

eadē ¶Scdo mō dr vt idē ē ꝙ vt⁹ aie sic potētia ¶Tercio
mō vt id ē ꝙ oro oīdēs aliqd d aliquo vt sūt rōes disputan
tiū. ¶Quarto mō vt id ē ꝙ fora materie vt i cultello ferrū ē
materia dispositō vo a fabro iducta ē fora ¶Quito mō ē id
ꝙ ecntia cōis de plib⁹ p̄dicabilis vt ē ecntia gnis vl spēi ⁊ sic
d alijs ¶Sexto mō id ē ꝙ mediū ꝓbās ꝓclor et hoc vltimo
mō accipit i dioe argumēti vs⁹. ¶Rō vt⁹ dio fora vel ee. Et
rō mediū p qd ꝓcludit ergo. ¶Argumtū ērō rei dubie facies
fidē. i. mediū ꝓbās ꝓclor q dr ꝓfirmari p argumtū ¶Cōclo
ē argumto vel argumtis ap ꝓbata ꝓpō. sr añq ꝓbat ē du-
bitabil ⁊ tūc ē qstio ¶Est em qstio dubitabil ꝓpō ¶Mediū
ē qd br duo extrema ¶Argumtatō ē argumti p oror explica
tō. i. oro explicās argumtū Dr aūt argumtū a medio ⁊ ar-
gumtatōe qr mediū ē qd br duo extrema. argumtū aūt rddit
sup̄ mediū vt uté ꝓbādi ꝓclor. vñ ad hoc ꝙ argumtū sit exi-
git ꝙ sit mediū ⁊ ꝙ bēat rōr ꝓbādi p quā ꝓbat ꝓclor ¶Argu
mtatō ē tota oro ꝓposita exp̄missis ⁊ ꝓcloe ⁊ i illa maifestat
vt⁹ argumti. qr p̄missas possum⁹ cognoscere q ꝓclo seqtur
ex eis dē Cū qdā total oro p̄t inferre vlez affirmatiuā vtr ex
pmo mō prie figure. l vlez negatiar l ptic̄larē affirmatiar l pti-
clarē negatiuā vtr i alijs mōis. ⁊ sic i illa maifestat tota vt⁹
argumti. cū oīdit sup̄ quā ꝓclor p̄t fieri argumtū ⁊ sup̄ quā
nō qd fit i argumtatōe. ¶Argumtatōis aūt qttuor sūt spēs
scr silogismus inductō entbimema ⁊ exēplū qd sit silogismus

dictū est prius ¶ Inductō ē ꝓgressio a singl'aribus ad vle ut
sor̄ curꝛit pl'o curꝛit et sicō alijs ergo ois hō curꝛit ¶ Enthi/
mema est silogism⁹ impfect⁹. i. oro in qua nō oib⁹ ꝓpōnib⁹
p̄missis festinata infert̄ ꝓcło vt oē al' curꝛit ergo ois hō curꝛit
In hac em̄ oro intelligit̄ ista ꝓpō ois hō ē al'sed nō pont̄ qa
si ponere' tūc eēt silogismus pfect⁹ ¶ Aresto. diffinit sic en/
thimema Est exicorib⁹ ⁊ signis Icos em̄ ē idē q ꝓpō ꝓba
bilis Signū aūt ē ꝓpō demōstratiā vel nēciā aut ꝓbabilis.
Signū aūt fm qō bic sumit̄ dic nēcitatē illatōis Icos em̄ di
cit ꝓbabilitatē ipi⁹ ꝓpōis fm quā ꝓbabilitatē ō: esse vera.
Ad̄ nota q in enthimemate ē tm̄ inferēs vna ꝓpō ⁊ alia il/
lata. vñ fm qō ꝓpō inferēs aliā appet omib⁹ cē ba vel pli/
bus sic ē icos q: sic est ꝓbabilis vt iste diligit diligentē se fm
em̄ qō illa eadē ꝓpō de nēcitate infert ꝓcło: sic ē signū. et ita
eadē ꝓpō est icos et signū fm aliō ⁊ aliud ¶ Si q̄s obijciat' q
debeat sic diffiniri Enthimema est exicote et signo . cū non
sit nisi vna ꝓpō inferēs q̄ ē icos ⁊ signū fm diuersa. Ad hoc
dō est licet sit tm̄ vna inferēs bz tm̄ in se virtutē duaꝝ ꝓpōm
q: habet virtutē ꝓpriā et illius que intelligit̄. Et sic est vna
fm subaz ⁊ due fm virtutē. iō dicit̄ pli exicotib⁹ et nō exico
te Sil: ex signis et nō ex signo ¶ Sciendū tm̄ q ponit̄ enthi/
meuma debet reduci ad silogismū cū in enthimeumate sint
tres termi sic in silogismo quoꝝ teemioꝝ duo ponūt̄ in ꝓcłoe
et sūt extremitates quaꝝ vna sūpta ē bis et altera sel' Alter

vero termin⁹ qui nō ponit̄ ꝑcłoe ē mediū Extremitate autē
sel'sūpta ꝛ ex medio fit vna ꝓpō ſm exigētiā figure ꝛ modi.
Et sic habet̄ silogism⁹ vbi gr̄a .oē aial currit ergo ois bō cr̄
Extremitates sūt hō ꝛ currit. aial aūt ē mediū. sed hec extre
mitas hō sel'sūpta ē ergo ex ip̄a ꝛ medio fit vna ꝓpō sic ois
hō est aial ꝛ ꝓpletus ē silogism⁹. sic oē aial currit ꝛ oīs hō ē
est aial ergo oīs hō currit. ¶ Exēplū est qñ vnū ꝑticulare
ꝓbat̄ ꝑ aliud ꝓpter aliqđ sil'e reptū in ip̄is vt pariēses cōtra
rotbomagēses pugnare malū est ergo lixuriēses ꝑtra quado
malenses pugnare ē malū q: vtriq3 sūt ꝑfines ¶ Vitis spēbus
argūtatōis q: argumētū ꝑ locū affirmat̄ Ideo dicendū est
quid sit locus. vnde locus sic describit̄

¶ Locus ē sedes argūti vel illđ a quo ad ꝓpositā q̄sti/
onē ꝓbandā ꝙueniēs elicit̄ argūtū Sciendū autē q ꝑcło ꝑ
positō enūciatō ꝛ questio sūt idē ſm rē ſ3 differūt ſm ratōem
Eadē em̄ orōp̄t eē questio ꝑcło ꝓpō ꝛ enūciatō vt hec. ois
hō currit ſm em̄ qđ dubitat̄ ē questio. ꝛ ſm qđ est ap̄ꝓbata ꝑ
argūtū ē ꝑcło ſm em̄ qđ alid enūciat̄ i ea ꝛm vł falsū ē enū
ciatō ſm qđ ꝑ alio ponit̄ vt in p̄missis ꝑ ꝑcłoe inferēda ē ꝑ
positō. ¶ Locus dividit̄ ꝑ locū maximā et ꝑ locū dr̄iaz maxi
me ¶ Locus maxia ē idē qđ ipa maxia ⁊ Iaxia ē ꝓpō ꝑ se no/
ta qua nō ē altera prior neqz notior in suo genere vt oē totū
maius ē sua ꝑte ¶ Loc⁹ dr̄ia maxie ē quo vna maxia dr̄t ab
alia vt iste due maxie ꝺ quocūqz p̄dicat̄ dio ꝛ ditū Et ꝺ quo

cũq3 ꝑdicat ſpēs et gñs. Orñt ex termis ex quib⁹ ꝓponũt ꝙa
vna ꝓponit ex dioe et dito. et alia ꝓponit ex gñe et ſpē vnde
iſti termi dicunt ſimplices et quilibet illoꝝ 3r dr̃ia maxie ⁊ tã
locus maxia q3 locus dr̃ia maxie 3r locus qr vterq3 confert
fortitudinē argumẽto. vñ loc⁹ ꝓporcõnabilit ſumit hic et in
naſalib⁹ Mã ſic locus i naturalib⁹ dat fortitudinē ⁊ vtutē lo
cato in eo ⁊ ꝓfuat ipm in cē ⁊ ſilr iſte loc⁹ ꝓfirmat argumẽtũ
Loc⁹ dr̃a maxie dividit ꝙ locũ intrinſicũ ⁊ ꝙ locũ extrinſi-
cũ et mediũ Loc⁹ intrinſicus ē qñ argumẽtũ ſumit ab bis q̃
ſũt de ſuba rei vt ē loc⁹ a dioe ad ditũ vt ſor ē al' rõnale ergo
ſor ē bõ Loc⁹ extrinſic⁹ ē qñ argumẽtũ ſumit ab bis q̃ oio
ſepata ſunt a ſuba rei vt eſt loc⁹ ab oppoſitis vt ſi q̃rat vtr
ſor ſit alb⁹ Et arguit ſic ſor eſt niger ergo nõ ē alb⁹ Loc⁹
medius. eſt qñ argumentũ ſumit ab bis que ꝙtim ꝓueniunt ⁊
ꝙtim differunt cũ terminis in queſtione poſitis ſicut ſũt vni-
uoca denomiatiua que dicunt eſſe cõiugata. vt ſi queratur.
vtrũ inſticia ſit bona. ⁊ ꝓbat ſic iuſtũ eſt bonũ ergo iuſticia ē
bona. Locus intrinſicus dividit ꝙ locũ a ſuba et per locum a
ꝓcomitãtib⁹ ſubſtãtiã Locus a ſubſtãtia eſt qñ ſumit argum-
tũ a ſuba terminoꝝ in queſtiõe poſitoꝝ. Et dividit ꝙ locũ a
dione ⁊ ꝙ locũ a deſcriptõe ⁊ ꝙ locus a noiis interꝑtatõe. ſeq̃t
de loco a diffinitõe vñ Diffinitõ eſt oratõ indicans q̃d ēe ē
rei ꝙ ēntialia Loc⁹ a dioe. eſt bitudo ipi⁹ ad ditũ. Et tenet
q̃ttuor arguñta ⁊ q̃ttuor maxias. prio ſbiſciẽdo affirmatiue

vt aial rōnale currit ergo hō currit. vñ locꝰ a dioe maxima quidqd p̄dicat de dioe et dicto Scō̄o p̄dicando affirmatie ut sor̄ ē aial rōnale ergo sor̄ est hō vñ locus a dioe maxima. de quocūqz p̄dicat dio et dictū Tercō subijciēdo negatie vt aial rōnale nō currit. ergo hō nō currit. vñ locꝰ a dioe ℳaxima ℳuidqd remouet a dioe et dicto. ℳuarto p̄dicādo eā negatie vt lapis nō est al rōnale ergo lapis nō ē hō. vñ locꝰ a dioe ℳaxia A quocūqz remouet dio et dictū Et eq̄uersō dō ē de loco a dicto ad dioez Est bitudo ipiꝰ diti ad dioez. Et q̄tinet sili ꝯttuor argumēta et ꝯttuor maximas quēadmodū locꝰ a dioe ℳaio subijciēdo dictū affirmatie vt hō currit ergo aial rōnale currit. vñ locꝰ a dicto ℳaxia ℳuidqd p̄dicat ō dicto et dioe. scō̄o vtz;2c. Et sciendū q̄ omnis locus debet denominari a termino inferēte et nō a termino illato. vñ qñ dio est inferēs ōz locus a diffinitōe qñ ꝝo dictū tūc ē locus a dicto.

¶ Escriptō est oio indicās quid est esse rei p accñtalia. Locus à descriptōe est bitudo ipiꝰ descriptōis ad descriptū. Uel sic descriptō est oro p̄stituta ex genere ⁊ ꝓp̄rio vñ al risibile est descriptō bomis Locus a descriptōe q̄tinet ꝯttuor argumēta ⁊ ꝯttuor maxias sic̄ in loco a diffinitōe. et formant eodē mō argumēta et maxie sic̄ in loco a dioe. ℳrñt em̄ solū in hoc q̄ vbi ponebat dio ibi ponit descriptō et vbi ponebat dictū ibi ponit ōscriptū. ⁊ eoō mō dicēdū ē ō descripto et dicto

¶ Interp̄tatō est duplex q̄ quedā ē interp̄tatō que non

cõuertit cũ interptato vt ledẽs pedẽnõ ꝙuertit cum lapide.
Alia est interptatõ que ꝙuertit cũ interptato vt amator sapiẽtie ꝙuertit cũ pbõ Et hoc vltimo mõ sumit hic. et describit sic Interptatõ est vni⁹ notis min⁹ noti ꝓ aliud nomẽ magis notũ expositõ Locus a notis interptatõne ẽ bitudo ipius ad interptatũ Et ꝓtinet ꝗttuor arguñta et ꝗttuor maximas Prio subijciẽdo affirmatie vt amator sapiẽs cr. ergo pbũs currit vñ loc⁹ ab interptatõe Iaxia Quidq̃d pdicat de interptatõe et de interptato Scõo pdicãdo affirmatie vt sor ẽ amator sapiẽs ergo sor ẽ pbũs vñ loc⁹ ab interptatõe maxima õ quocũq; pdicat interptatõ et interpretatũ. Alia arguméta formant subijciẽdo et pdicãdo negatie sic ĩ pdictis locis Locus ab interptato ẽbitudo interptati ad interptatõẽ; Et sumũt hic ꝗttuor arguñta ꝑ maxie sic ĩ loco a descripto.

Sequit de locis a ꝓcomitãtib⁹ subãs q̃ sũt qñ sumitur arguñtũ ab bis q̃ sequũt termios ĩ questiõe positos. Et diuidit ꝙ alius ẽ a toto alius a ꝑte alius a cã alius ab effectu alius a generatõe alius a corruptõe. alius ab vsib⁹ alius a cõiter accñtib⁹ Loc⁹ a toto diuidit sic ipm totũ Est eñ q̃dã vle aliud integrale aliud a q̃ntitate aliud in mõ aliud ĩ loco et aliud in ꝑte Sil⁹ diuidit locus a ꝑte ꝙ alius ẽ a ꝑte subiectiua alius a ꝑte integrali ꝑ sic õ alijs. Totũ vle vt hic sũit est supi⁹ essentiale respectu alicui⁹ inferioris vt al' est totum vle ad hominẽ et bõ ps subiectia. est q̃dã inferius sub aĩali

qȝ ptz in linea ꝑdicamẽtali ¶Pars subiectia Est qȝdã infe/
ri⁹ respectu alicui⁹ supioris Locus a toto vl̃i siue a gñe est
bitudo ipius ad suã ptẽ subiectiuã siue ad suã spẽm Et tenet
negatie duo arguméta et duas maxi as ¶Primo subijciendo
vt nullũ al' curit ergo nullus hõ curit. vñ loc⁹ a genere ad
spẽm siue a toto vl̃i ad ptẽ ¶Maxia ¶Quidq̃d remouet a ge/
nere siue a toto vl̃i ↄ ab eius pte subiectia siue spẽ Scȝo ꝑdi
cãdo vt lapis nõ est al' ergo lapis nõ est hõ. vñ locus a toto
vl̃i ¶Maxia ¶Remoto genere siue toto vl̃i remouet spẽs. vel
sic A quocũqȝ remouet totũ vl̃e siue gñs ↄ q̃lib et ei⁹ ps sub
iectia siue spẽs Locus a pte subiectiua siue a spẽ. Est bitudo
ipius ad suũ totũ siue ad suũ gñs et ẽ semp ꝓstructiu⁹ Et cõti
net duo arguñta ꝛc. ¶Primo subijciẽdo spẽm vt hõ curit er
go al' curit. vñ loc⁹ a pte subiectia siue a spẽ ¶Maxia ¶Quid
q̃d ꝑdicat de spẽ et genere Scȝo ꝑdicãdo vt sor̃ ẽ homo er/
go sor̃ ẽ al'. vñ locus a spẽ siue a pte subiectia. ¶Maxima. ¶De
quocũqȝ ꝑdicat spẽs et gñs. Totũ integrale ẽ qȝdã ꝓpositũ
ex ptibus q̃ntitatẽ hñtib⁹. ¶Pars integralis Est ex qua totũ
ip̃m ꝓstituit Locus a toto integrali ẽ bitudo ipi⁹ ad suã ptẽ
vt domus est ergo ptes est Et tenet solũ affirmatie et vnaz
maximã vt dom⁹ est ergo ꝛc. vñ locus a toto integrali ¶Ma
xia ¶Posito toto integrali ponit quelibet eius ps. Locus a p
te integrali ẽ bitudo ipius ad suũ totũ et est semp destructiu⁹
et tenet solũ negatie vnũ argumẽtũ et vnã maximã scz sub/

ſ̄ciendo vt ꝑies nō eſt ergo dom⁹ nō eſt vſi loc⁹ ꝯa ꝑte inte/
grali ℳaxia Deſtructa ꝑte integrali deſtruit totū. Totū in
q̄ntitate eſt vl'e ſumptū vl'z vt oīs bō nullus bō Loc⁹ a to
to in q̄ntitate eſt bitudo ipius ad ſuā ꝑtē Et eſt deſtructiu⁹ et
ꝓtinet duo arguīta et duas maxias ꝓſtructie et deſtructiue
ſemp ſubīciēdo Cōſtructie ſic oīs homo currit ergo ſoꝝ cur/
rit. vñ locus a toto in q̄ntitate ℳaxia Quidq̄d ꝑdicat̄ ō to
to in q̄ntitate ꝫ de qualibet ei⁹ ꝑte vel ſic Si vl'is eſt ℞a que
libet ei⁹ ꝑticularis eſt ℞a Deſtructie ſic. nullus bō currit ergo
ſoꝝ nō currit vñ locus a toto in quātitate ℳaxia q̄dq̄d r̄mo
uet̄ a toto in quātitate et a qualibet ei⁹ ꝑte Locus a ꝑte i q̄n
titate. eſt bitudo oim ꝑtiū ſil' ſumptaꝝ ad ſuū totū. et ē ꝓſtru
ctiu⁹ ꝫ deſtructiu⁹ vt ſoꝝ currit plato currit et ſic de alīs 'er/
go oīs bō currit Et tenet ꝓſtructie et deſtructie duo arguīn
ta et duas maxias ſemp ſubīciēdo Conſtructie ſic ſoꝝ currit
plato currit et ſic de alīs ergo oīs bō currit vñ locus a ꝑtib⁹
toti⁹ in q̄ntitate ℳaxia q̄dq̄d p̄dicat̄ de ꝑtib⁹ toti⁹ in quāti
tate ſil' ſūptis ꝫ de eaꝝ toto Deſtructie ſic ſoꝝ nō currit plato
nō currit ꝫ ſic ō alīs ergo nullus bō currit. vñ locus a ꝑtibus
in quā titate ℳaxia Quidq̄d remouet̄ a ꝑtib⁹ ſil' ſumptis ꝫ
de eaꝝ toto vel ſic Si q̄libet ſingl'aris ē ℞a in quātitate ſua
vl'is eſt ℞a Totū in mō eſt vl'e ſumptū ſine determiatōe mo
di vt bō Pars in mō eſt vl'e ſumptū cū determinatōe non
diminuēte vt hō albus Loc⁹ a toto in mō eſt bitudo ipi⁹ ad

ſuã ptẽ et tenet deſtructie duo arguñta ⁊ duas maxímas:
Prio ſubijciẽdo vt hõ nõ curzit go hõ albꝰ nõ curzit. vñ lo
cus a toto i mõ Maxia. Quidq̃d r̃mouet a toto in mõ et a
qualibet eiꝰ pte Scõo p̃dicãdo vt lapis nõ ẽ hõ go lapis nõ
eſt hõ albꝰ vñ locus a toto in mõ Maxia De quocũqz r̃mo
uet totũ in mõ et q̃libet eius ps Locꝰ a pte in mõ ẽbitudo ip
ſius ad ſuũ totũ et ꝓtinet ꝓſtructie duo arguñta et duas ma
xias Prio ſubijciẽdo vt hõ albꝰ curzit go hõ curzit. vñ locꝰ
a pte in mõ Maxia Quidq̃d p̃dicat de pte in mõ et eiꝰ to/
to Scõo p̃dicãdo vt ſoꝛ ẽ hõ albꝰ go ſoꝛ eſt hõ. vñ locꝰ a p
te in mõ Maxima De quocũqz p̃dicat ps in mõ et eiꝰ totũ.
Totũ in loco eſt dictõ ꝓpbendens omnẽ locũ aduerbialiter
vt vbiqz nuſq̃z vbicũqz Pars in loco eſt dictõ ꝓpbendens
vnũ locũ aduerbialiter vt ibi hic illic iſtic Locus a toto in lo
co ẽbitudo ipiꝰ ad ſuã ptẽ. et ꝓtinet duo argnmenta et duas
maxias ꝓſtructie ⁊ õſtructie Cõſtructie ſic. õs ẽ vbiqz go õs
ẽ hic vñ locꝰ a toto i loco maxia cuicũqz ꝓueit totũ i loco ⁊ q̃
libz eꝰ ps. õſtructie ſic. ceſar ẽ nuſq̃z go ceſar ñ ẽ hic vñ locꝰ
a toto i loco maxia. r̃moto toto i loco et remouet q̃libz eꝰ ps
Sz locꝰ a pte i loco ẽbitudo ipiꝰ ad ſuũ totũ. et tz õſtructiue
vnũ arguñtũ et vnã maximã vt ceſar ñ ẽ hic go ceſar ñ eſt
vbiqz. vñ locꝰ a pte i loco maxia Cuicũqz ñ ꝓueit ps in loco
et eius totũ Totũ i tempe eſt dictõ ꝓpbendẽs oẽ tempꝰ ad
uerbialiter vt ſp̃nũq̃z. Pars in tpe ẽ dictõ ꝓpbendẽs aliq̃

tẽmp⁹ adnerbialiter vt nũc tũc heri cras. Loc⁹ a toto in tpe
ẽbitudo ipi⁹ ad suã ptẽ ꝛ ꝓtinet duo arguñta ꝛ duas maxias
ꝓstructie ꝛ ðstructie Cõstructie sic ðs ẽ sp go ðs ẽ nũc. vñ lo
cus a toto i tpe maxia. De quocũqz ꝑdicat totũ i tpe ꝛ qlibz
ei⁹ ps Destructie sic Cesar nũqz ẽ go cesar nõ ẽ nũc/ vñ loc⁹
a toto i tpe maxia Remoto toto in tpe remouet qlibet eius
ps. Locus a pte in tpe ẽbitudo ipi⁹ ad suũ totũ ꝛ ꝓtinet de/
structie vnũ arguñtũ et vnã maximã vt cesar non est nunc
ergo cesar nõ est semp vnde locus á parte in tempe Maxia
Cui nõ cõuenit ps in tempe nec eius totũ.

Causa est ad cuius esse sequit aliud scz effect⁹ fm natu/
rã Causa aũt diuidit in causã efficientẽ materialẽ formalez
et finalẽ. Causa efficiens est a qua primo fit motus vel cau
sa efficiens est que mouet et operatur vt aliud fiat vt domi
ficator est primũ mouens ad hoc q domus sit. Locus a cau
sa efficiente est bitud o ipius ad suũ effectũ ꝛ tz ðstructie ꝛ cõ
structie respectu istoꝝ ꝑdicatoꝝ bonũ ꝛ malũ Cõstructie sic
Domificator est bonus ergo domus est bona vñ loc⁹ a cau
sa efficiẽte Maxima Cui⁹ causa est bona ipm quoqz bonũ.
vel sic Posita causa efficiente imediate ponit ei⁹ effect⁹.
Destructiue sic domificator est malus ergo domus est mala
vnd locus a cã efficiẽte Maxia. Cui⁹ cã ẽ mala ipm quoqz
malum et econuerso est locus ab effectu cause efficientis.

Materia est ex qua cũ aliquo aliud fit. id est cũ forma. vnde

duplex ẽ materia scz materia ꝑmanẽs vt ferꝝ̃ i cultello. alia
ẽ materia trãsiẽs vt silix i vitro ⁊ farina i pane Et describit
sic ℳateria ẽ ens i pura potñtia Locꝰ a cã materiali ẽ bitu
do ipiꝰ ad suũ effectũ. ⁊ tz ꝯstructie et destructie Cõstructie
sic ferꝝ̃ ẽ go arma ferrea pñt cẽ vñ locꝰ a cã materiali maxi
ma ℙposita cã materiali ponit eiꝰ effectꝰ ℘Destructie sicut i
materia ꝑmañte ferꝝ nõ ẽ go arma ferrea nõ sũt. vñ locꝰ a
a cã materiali ꝑmanẽte maxia iã remota cã materiali ꝑmañ
te remouet eiꝰ effectus Locus ab effectu cãe materiaꝫ ꝑma,
nẽtis est bitudo ipiꝰ ad suã cãm. et tz cõstructie scz vt arma
ferrea sunt ergo ferꝝ̃ ẽ. vñ locus ab effectu cause materialis
ꝑmanẽtis maxima ℙposito effectu cause materiaꝫ ꝑmañtis
ponit eius causa. Ab effectu materie trãseuntis sic vitrũ est
ergo silix fuit. vnde locus ab effectu materie trãseũtis maxi
ma ℙposito effectu cãe materiaꝫ trãseũtis nõce ẽ cãz eiꝰ ꝓfu
isse ¶Forma est que dat cẽ rei et ꝓseruat cã inesse Locus a
cã formalis est bitudo ipius ad suũ effectũ ⁊ tz cõstructie et de
structie Cõstructie sic albedo est ergo albũ est vnde locus a
causa formali ℳaxia ℙposita cã formali ponit eiꝰ effectus
℘Destructie sic albedo nõ est go albũ nõ est vñ locus a causa
formali maxia ℜemota causa formali remouet eius effectꝰ
Et silz dicet de loco ab effectu cause forãlis modo suo. vtz
¶Finis est gia cuiꝰ aliquid fit. Locus a cã finali est bitudo
ipiꝰ ad suũ effectũ. et tenet cõstructie et destructie respectu

istoꝝ ꝑdicatoꝝ bonū et malū Cōstructie sic beatitudo ē bo/
na ergo vtus ē bona vñ locus a cā finali maxia Cuius finis
bonꝰ ē ipm quoqꝫ bonū ē. vl̄ sic pena ē mala go pctm̄ ē malū
vñ locꝰ a cā finali maxia Cuiꝰ finis malꝰ ē ipm quoqꝫ malū
et ecōuerso ē locus ab effectu cause final' ¶ Generatō est ꝓ
gressio de nō esse ad esse Locꝰ a generatōe Est bitudo ipius
ad suū generatū. et tenet ꝯstructie et destructie respectu illo/
rū ꝑdicatoꝝ bonū malū Cōstructie sic generatō domꝰ ē bo
nā ergo domꝰ ē bona vñ locꝰ a generatōe maxia Cuiꝰ gene
ratō ē bona ipm quoqꝫ bonū Destructie sic generatō furis ē
mala go fur ē malꝰ vñ locꝰ a gñatōe maxia Cuiꝰ gñatō est
mala ipm quoqꝫ malū ē Et ecꝫuerso ē locꝰ a geīto cꝰ maxie
sūt iste Cuiꝰ generatū ē bonū eius generatō ē bona ⁊ si gña/
tū ē malū eiꝰ gñatō ē mala ¶ Corruptō ē ꝓgressio ꝺ eē ad nō
eē Locꝰ a corruptōe ē bitudo ipius ad suū corruptū Et tenꝫ
respectu diuersoꝝ ꝑdicatoꝝ ut corruptō domꝰ ē mala go do
mꝰ ē bona. vñ locꝰ a corruptōe maxia. Cuiꝰ corruptō ē ma
la ipm quoqꝫ bonū ē. vl̄ sic Corruptō latronis ē bona go la/
tro ē malꝰ maxia Cuiꝰ corruptō ē bona ipm quoqꝫ malū est
Et sil'r ꝺ loco a corrupto ad corruptōꝫ suo mō ¶ Alꝰ vt bic
sūit ē opatō rei sive exercitiū eiꝰ vt vlꝰ securis ē secare ⁊ vlꝰ
equi ē equitare Locꝰ ab vsibus ē bitudo ipiꝰ opatōis ad illō
cuiꝰ ē opatō sive vlꝰ. et tꝫ ꝯstructie ⁊ ꝺstructie rīspectu istoꝝ
ꝑdicatoꝝ bonū malū. Cōstructie sic eq̄tare est bonum ergo

equ⁹ ẽ bon⁹. vñ loc⁹ ab vsib⁹ maxia. Cui⁹ vsus bon⁹ ẽ ip̃m quoq; bonũ ẽ Destrutie sic occidere ẽ malũ go occisor ẽ ma l⁹ vñ loc⁹ ab vsib⁹ maxia C⁹ vsus mal⁹ ẽ ip̃m quoq; malũ ¶ ẽ Cõiter accña sũt duplicia q; q̃dã sũt q̃ aliqñ se sequũt̃ z ali qñ nõ vt cõpt⁹ z adulter Et ab istis sũit̃ loc⁹ sopbistic⁹ alia sũt q̃ sp̃ se sequũt̃ vt penitere seq̃t̃ deliquisse. Et ab istis sũit̃ loc⁹ dyaletic⁹ Loc⁹ a p̃ñiter accñtib⁹. ẽ bitudo vni⁹ cõiter accidñtiũ ad r̃liquũ. z tz p̃structie z destructie. Cõstructie sic Iste peitergo ȝliq̃t. vñ loc⁹ a p̃ñiter accñtib⁹ maxia Si cõi ter accñtiũ posteri⁹ inẽ z pri⁹ ierit Destructie sic iste ñ ȝliq̃t vl̃ñ peccauit go ñ peitz vñ loc⁹ a p̃ñiter accñtib⁹ maxia Si p̃us p̃ñit̃ accñtiũ ñ inẽ neqz posteri⁹ ierit z hec ȝ locis intrinsicis

Equit̃ de locis extrinsicis Quid sit loc⁹ ex trinsic⁹ dictũ ẽ pri⁹ Locoz extrinsicoz. ali⁹ ab op/ positis. ali⁹ a maiore ali⁹ a mioze. ali⁹ a sili ali⁹ a ꝓportõne. ali⁹ a trãssũptõe. z ali⁹ ab autozitate. Oppositoz q̃tuor sũt spes scz Relatõ ꝓtrarietas ꝓuatõ z ꝓtradictõ Relatie oppo sita sũt q̃ altez sine altero stare nõ põt Loc⁹ a relatis ẽ bitu/ do vnius relati ad r̃liquũ. z tz p̃structie z ȝstructie Cõstructie sic pr̃ ẽ go fili⁹ ẽ vñ locus a relatis maxia Posito vno relati uoz ponit̃ z r̃liquũ Destructie sic pr̃ ñ ẽ go filius ñ ẽ vñ loc⁹ a relatis maxia Destructo vno relatioz ȝstruit̃ z r̃liquũ. Lo cus a relatie oppoitis ẽ bitudo vni⁹ relati oppositoz ad reli/ quũ Et tz solũ p̃structie vt soz ẽ pr̃ plonis go ñ est filius eius.

Lon q̃ntũ pñs z ꝯ q̃ patet ubi locoz ꝛc

Lorys q̃ stamfrey cognatus ꝯ ad ꝯ ab quo ꝯ ꝯ a ꝯ za ut paulus emgd ꝯ ꝯ est alby ꝛc

vñ loc⁹ a relatie oppositis ⁊ axia ⁊ posito vno relatie oppo
sitoꝝ i vno subiecto ab eō remouet et reliquū ⁊ Cōtrarietas
ē ꝓtrarioꝝ oppoicō vt ē repūgnācia albi et nigri ⁊ Cōtrarioꝝ
q̄dā sūt mediata vt sūt illa inter q̄ cadit mediū vt inter albū
et nigrū cadūt medij coloꝛes blaui⁹ croce⁹ Alia vero sunt im
mediata vt sūt illa inter q̄ nō cadit mediū vt iter sanū ⁊ egꝝ
Loc⁹ a ꝓtrarijs ē bitudo vni⁹ ꝓtrarij ad reliquū et tz cōstruc
tie et destructie Cōstructie sic istud ē albū go nō ē nigrū vñ
loc⁹ a ꝓtrarijs ⁊ axia ⁊ posito vno ꝓtrarioꝝ i vno subiecto
ab eō remouet reliquū ⁊ Destructie sic tz solū i ꝓtrarijs imedia
tis cū ꝓstācia subiecti vt al nō ē sanū go ē egrū vñ loc⁹ a. ꝓtr
arijs imediatis ⁊ axia ⁊ Remoto vno ꝓtrarioꝝ imediatoꝝ
imediate ponit ⁊ rliquū ⁊ Priuatie oppoita sūt q̄ bñt fieri cir
ca idē subiectū ordie irrgressibili ⁊ tpe determiato a nata. vtz.
vis⁹ ⁊ cecitas bñt fieri circa oculm Loc⁹ a ꝑuatie oppitis ē bi
tudo vni⁹ ꝑuatie oppositoꝝ ad reliquū ⁊ tz ꝓstructie ⁊ dstruc
tie Cōstructiē sic istē ē videsgo nō ē cec⁹ vñ loc⁹ a ꝑuatie op
positis ⁊ axia ⁊ posito vno ꝑuatie oppositoꝝ i vno subictō
ab eō rmouet ⁊ rliquū ⁊ Destructie aūt tz cū ꝓstācia subicti et
tpe determiato anta q: catul⁹ añ nonū die neqz cec⁹ neqz videṡ
determiatiā puer nō determiatul⁹ neqz edētul⁹ añ tp⁹ determiatū ⁊ Cō
tradictio ē oppō c⁹ fm se nō ē dare mediū Loc⁹ a ꝓtradctō
rie oppositis ē bitudo vni⁹ ꝓtradctōrie oppositi ad rliquū et
tz ꝓstructie ⁊ dstructie rspctū istoꝝ ꝑdicatoꝝ vñ slm Cōstru

ctie sic soꝛ sedere ẽ vñ go soꝛ nõ sedere ẽ ſſim ꝛ ecõuerso. vñ
loc⁹ a ꝓtradctõrie oppoitis ⁊ Maxiã Si vnũ ꝓtradctõrie op.
poitoꝝ sit vñ ſliquũ erit ſſim ⁊ Destructie sic soꝛ ñ curꝛe ẽ ſſim
go sozte curꝛẽ ẽ vñ vñ loc⁹ a ꝓtradictorijs ⁊ Maxia Si vnũ
ꝓtradctoꝛioꝝ sit ſſim ſliquũ ẽ vñ ⁊ Disꝑata sũt q̃ nõ sũt oppoi
ta aliquo gñe oppois tñ nõ verificãt de se inuicẽ Loc⁹ a de/
ſperatis ẽ bitudo vni⁹ ꝺſperatoꝝ ad ſliquũ ꝛ tꝛ ꝓstructie ut
soꝛ ẽ bõ go ñ ẽ lapis vñ loc⁹ a ꝺſperatis maxia ⁊ Poito vno
ꝺſpatoꝝ ſmõt ꝛ ſliquũ ⁊ Mai⁹ ut bic suit ẽ qꝺ suprapoit alicui
ꝛtute ul̃ potñcia vt rex suprapoit militi ⁊ Min⁹ ẽ qꝺ suppoit
ei ꝛtute ul̃ potñcia ut miles suppoit regi Loc⁹ a maioꝛe ẽ bi
tudo maioris ad mi⁹ ꝛ tꝛ solũ ꝺstructie vt rex nõ pt ꝺbellare
castrũ go nec miles vñ loc⁹ a maiori maxia Si illud qꝺ ma
gis uideť iesse nõ iest nec illꝺ qꝺ mi⁹ Loc⁹ a mioꝛi ẽ bitudo
ipi⁹ mioris ad mai⁹ ꝛ tꝛ solũ ꝓstructie ut miles pt bellare ca/
strũ go ꝛ rex vñ loc⁹ a mioꝛi maxia Si illꝺ qꝺ mi⁹ viꝺť iesse
iest go illꝺ qꝺ magis viꝺť iesse iest ⁊ Silitudo ẽ rexꝝ dñciũ eaꝺ
ñlitas Loc⁹ a sili ẽ bitudo vni⁹ sikũ ad ſliquũ ꝛ tꝛ ꝓstructie
ꝛ ꝺstru. Cõstructie sic sic̃ risibile iest bõi ita bibile iest equo ꝑ
risibile inẽ bõi ut ꝑ ꝑm go bibile inẽ equo vt ꝑ ꝑm vñ loc⁹ a
sili maxia ꝺsilib⁹ iꝺ ẽ iudiciũ ꝺstructie sic sic̃ risibi. inẽ bõi ita
bibile equo ꝑ risi. ñ inẽ bõi ut gñ⁹ go bibile ñ inẽ equo ut gñ⁹
vñ loc⁹ a sili maxia ꝺsilib⁹ iꝺ ẽ iudiciũ ꝑporcõ ẽ rexꝝ differẽ/
ciũ eaꝺ bitudo loc⁹ a ꝑporcõe ẽ bitudo vni⁹ ꝑporcõnabiliũ

ad reliquū At sic se hēt rctōr scolariū ad scolas regēdas ita se
hz rctōr nauis ad regēdū nauē sz i scolis eligēd⁹ ē rctōr nō sor
te sz arte go ad nauē regēdam eligēd⁹ est rctōr nō sōr sz arte
Ā loc⁹ a ꝑportōib⁹ Jaxia De ꝑportōib⁹ idē ē iudicium
Differt aūt iste loc⁹ a loco a sili qz i loco a sili accipit ꝑpacō/
inherēcie scōm silitudinē In hoc aūt loco nō accipit ꝑpacio/
silitudinis ꝫ bitudis Trāssūpcō ē duplex qz quedā ē qñ dictio
vel ozō ꝓpr̄s vnū trāssuit ad ꝓpr̄dū alterū ꝑpter aliqđ sile i ꝓpr̄is
ꝓpr̄tū vt ridere trāssuit ad florēdū cū ōz pratū ridz Ozō transf
suit ut cū ōr lit⁹ arat. i. op⁹ pditur Et talis pertinet sophistico
Alia ē trāssūpcō q̄ ē qñ nom magis notū suit ad nom minus
notū Ut sapiēs suit ꝑ phō et ptinz dyaletico Loc⁹ a trāssūp/
cōe ē bitudo trāssūpcōis ad trāssūptū et tenet destructie ꝛ cō
structie Constructie sic sapiens ct go philosoph⁹ ct vñ loc⁹
a trāssumpcōe Jaxia Quidquid ꝓuenit alicui sub noie ma/
gis noto eidem ꝓuenit sub noie min⁹ noto Destructiue sic sa
piēs nō inuidet go philosoph⁹ nō inuidet vñ loc⁹ a trāssum
pcōe Jaxia Quidquid ñ ꝓuenit alicui subnoie magis noto/
eidem nō ꝓuenit sub noie min⁹ noto Differt aūt iste locus a
loco noīs interptacōe qz à loco a noīs interptacōe accipitur/
diuisticō vel descripcō vt amator sapie que ē descripcō phi
losophi accipit ꝑ ipo philosopho ꝫ in isto loco accipit nomen
magis notū ꝑ noie min⁹ noto vt sapiens qđ ē nomē magis/
notū sumit ꝑ philosopho qđ est nomē min⁹ notū et sic m illis

est diuersitas Autoritas ē iudiciū sapiētis in sua sciēcia expti
vñ iste locꝰ solet ꝺnomiari a rei iudicio Locꝰ ab autoritate
est habitudo autoritatis ad id qꝺ ꝓpm ꝓbet vl' ꝓbari debet
Et tenet solū ꝓstructie vt astronomꝰ dicit celū esse volubile
go celū ē volubile/ vñ locus ab autoritate Maxima vnicui
que expto in sua sciencia credendū ē/et nō tenet destructiue
q2nō sequit aristotiles nō dicit deum esse go deꝰ nō est con
sequens ē falsū antecedente existente ꝙz Et hec de locis
extrinsicis

Sequit de locis medys Quid aūt sit locꝰ medius di
ctum est prius Locꝰ aūt medius diuidit in locū a cōiugatis /
In locum a caibꝰ/ et in locū a diuisione/ Coniugata aūt et casꝰ
differunt sic q2 ꝓiugata sunt que cadūt abaliquo et imponunt
sub eadem ptē oꝛōis sicꝫ sūt abstractum et cōcretum vt iusti.
cia et iustus Et casꝰ dicunt que cadunt a principali sꝛ ab ab
stracto vt iustus et iuste cadūt a iusticia Et hāc differenciā
dicit aristotiles in libro topicorum vel sic ꝓiugata sunt que
sub eodem iugo ꝓcacōis posita sūt Locꝰ a ꝓiugatis est habi
tudo vniꝰ ꝓiugatorum ad reliquū et tenet cōstructiue et de
structie Cōstructie sic iusticia ē vtꝰ go iustꝰ ē vtuosꝰ/ vñ lo/
cꝰ a ꝓiugatis Maxia Quidqꝺ alicui ꝓiugatoꝝ inest et reli
quo vl' sic Qđ abstractū ꝓdicat ꝺ abstracto et ꝓcretū de ꝓcre
to Destructie sic malicia nō ē vtꝰ go malꝰ nō ē vtuosus vñ
locꝰ a ꝓiugatis Maxia Quidquid nō ꝓuenit alicui ꝓiugatoꝝ

nec reliquo vl'lic qñ abstractū rmōt ō abstracto ꝛ ꝓcretū ō.
ꝓcreto Cas⁹ ōz adictm̄ seu ōnoiatm̄ nois c̄ suo adūbio vt iu
st⁹ ꝛ iuste Loc⁹ a caib⁹ ē bitudo vnius casuū ad rliquū ꝛ tz
ꝓstructie ꝛ ōstructie Cōstructiē sic iustū ē bonū go qō iuste fit
bene fit vñ loc⁹ a caib⁹ maxia quod vni caūi ꝓueit ꝛ rliquo
Destructie si c malū nō ē iustū go qō male fit nō iuste fit vñ
locus a caibus. maxia Quod vni caūi nō ꝓueit nec rliquo

¶ Diuisionū q̄dā ē q̄ fit ꝑnegacōz vt sor ē bō vl' nō bō ꝙ nō est
nō bō go ē bō vñ locus a diuisiōe Maxiā Si aliqua duo di
uidāt vnū remoto vno ponit reliquū Alia fit ꝑ affirmacōz.
et hec fit sex mōis tz tribus ꝑ se ꝛ tribus ꝑ acñs Prima ē di.
uisio generis in suas spēs vt aniāliū aliud rōnale aliud irrō
nale Scōa ē diuisio tocius itegral'i suas ꝑtes integrales vt
domus alia ꝑs tectum alia ꝑs pies alia fundamētum Alia ē vo
cis i significaciones vt canis alius latrabilis alius belua ma
rina ali⁹ sid⁹ celeste Triū vo ꝑ acñs vna ē subiecti in accidñ
cia vt albū aliud sanū aliud egrū Alia ē accidentis in subiec
ta vt sanorum aliud brutum aliud homo Alia et vltima est
accidentis in accidencia vt sanorū aliud calidum aliud frigi
dum Locus a diuisione est habitudo vnius diuidencium ad
reliquū Et tenet cōstructiue et destructiue Cōstructiue sic
animalium aliud racōnale aliud irrōnale Sz homo est animal
racōnale go nō est animal irrōnale vñ locus a diuisiōe Ma
xia Si aliqua duo diuidāt vnū posito vno remōt rliquum

Cō bñ de diuisionibus

Destructie sic lapis est bō vel nō bō ꝙ nō ē bō go est nō bō.

Ān locus a diuisióe Oaxia Si aliqua duo diuidāt vnū re/

moto vno ponit ꝙ reliquū Et hec de locis sufficiunt

Loci mediati
- Diff. def. inter totum pars causa sit intra
- Generans corrumpens vsus ꝓmunitez habens
- Autor iudicium similis maior minor atqꝫ

Loci extrinseci
- Oppositum translūp ꝓportio sūt locus extra

Sūt medy casus diuisio ꝓiuga solum

Tractatus sextus

Sylogismorū alius ō mōstrati⁹ ali⁹ dialetic⁹ ali⁹ sophistic⁹ siue litigios⁹ Sylogism⁹ ō mōstrati⁹ est qui ex primis veris ꝙ nēcarys ē silogisat⁹ aut ex talibus q̄ ꝓ aliqua ꝑma et vera pricipiū sue ꝯgnicōis sūpserūt Sylogismus dialeti/cus ē q̄ ex ꝓbabilib⁹ ē silogisat⁹ Sylogism⁹ sophisticus est· qui appare tesse bon⁹ silogismus ꝙ nō ē aut q̄ ē bonus silogi mus ꝙ nō ē ꝯueniēs rei vel sic Sylogismus sophistic⁹ ē q̄ est apparēs ꝙ nō exñs Et sciēdū ꝙ sicut dialetic⁹ vtit silogismo dialetico sic sophisti cus silogismo sophistico in disputacōe. sylogistica Est aūt disputacō actus silogisticus vnius ad al/terū ꝓpter aliquē finē obtinēdū Ad disputacōz enim exigit/ actus disputādi inter opponēte ꝙ respōdētem qui fit ꝑ silogis/mū ad aliquid oñendū Disputacōis eñi q̄tuor sūt genera sū spēs sz doctrinal/dialetica/tēptatia/ꝙ sophistica sū litigiosa. Disputacō doctrinalis ē q̄ ꝓcedit ex ꝓpriis pricipijs alic⁹/ sciēcie silogistice et nō ex bijs que videt rūdēti Disputatio

dyaletita ẽ q̃ ex ꝓbabilibus ſilogiſat et ẽ collectia ꝓtradictõ
nis Tẽptatiua ẽ que ex bis que videnť ꝓbabilia rñdenti ſilo
giſat Et que nčce eſt illũ ſcire qui ſiť ſe bñ ſciaz Et cuⁱ⁹ in
ſtrumentũ ẽ ſilogiſmus tẽptatiuus q̃ ſic põt deſcribi Silogiſ
mus tẽptatiuus eſt q̃ ex bis que videnť ꝓbabilia rñdenti ẽſi
logiſatus. Diſputatõ aũt ſopbiſtica ẽ q̃ ſilogiſat ex bis q̃ vi
denť ꝓbabilia et nõ ſunt ¶ Sed qꝫ diſputatõ ſopbiſtica oꝛ/
dinaťad quinqz fines ſeu ad quinqz metas q̃ ſũt redargutio
falſũ in oppinabile ſoloeciſmus et nugatõ Jdeo videnđ eſt
quid ſit meta ¶ Jeta ẽ aliqđ inꝯueniẽs ad qđ ſopbiſta nittiť
videri ducere ſuũ reſpõdentẽ Dicit videri ducere qꝫ ipi ſo/
pbiſte ſufficit q̃ ſolũ videaťa circũſtautib⁹ reſpõdẽtẽ ad ali/
qđ incõueniẽs ducere Et accipit bic meta vt in naturalibus
qꝫ ſic meta ẽ terminus ad quẽ cũ quis venerit vltra nõ vult
trãſgredi ſed ibi q̃eſcit Et ita meta in ꝓpoſito ẽ aliqđ incõue
niẽs ad qđ cũ ſopbiſta duceret reſpõdẽtẽ ibi q̃eſcit. ¶ Et ſũt
quinqz mete vt dictũ ẽ. vñ videamus q̃d ſit redargutõ Eſt
ꝑcõceſſi negatõ vel ꝑnegati ꝓfeſſio vi argumentatõis et in
eadẽ diſputatõe Dicit vi argumẽtatõis qꝫ ſi aliqs idẽ cõce/
dat et negat ſpontanea volũtate nõ ꝓpter boc oꝛ redargu
tus Dicit in eadẽ diſputatõe qꝫ ſi boc fiat in diuerſis diſputa
tõnibus et ſponte nõ eſt redargutõ ¶ Falſũ eſt qđ eſt mani/
feſte falſũ Dicit manifeſte qꝫ licet opponens ſopbiſta ducat
ſuũ reſpondentẽ ad ſim occultũ nõ ꝓpter boc cõſequit ſuum

quinqz Mete

Fꝰ 2 Meta

2ª

finē q̄ est sapia vt si faciat credere q̄ terra sit mior minia stel
laꝝ visu notabiliū q̄ terra nō sit rotūda vel sit minor sole

f. 3 ¶ In oppinabile est qđ est ꝓtra oppionē oim vel pliū vl̄ sa
f. 4 piētū vt mr̄ez ñ diligere filiū ¶ Soloecismus ē viciū i cōtextu
ptiū oꝛois ꝓtra regl̄as artis grām̄atice factū vt vir mea spō
f. 9 sa meus ¶ Nugatō est vnius et ei⁹dēm̄ci in eadē ꝑte inutil
repetitō. Dico aūt in eadē ꝑte q̄ si hoc sit indiuersis ptibus
nō erit nugatō vt hō ē hō Dicit inutilis repetitō q̄ si illō re
petat ꝓpter maiorē ꝓfirmatōem laudis ꝛtutis vel vitupij
vt latro latro fuge nō est nugatō vt deus deus meus. Iste
aūt quinq; fines oꝛdinant ad aliū finē magis principalē q̄ est
apparēs sapia Sophista em̄ nō ducit aliq̄ē ad istos quinq;
fines nisi ꝑ ipos appet esse sapiēs. et cū q̄libet recte agēs de/
beat sibi ꝑmeditari finē ido determiatō finiū ꝑcedit determi
natōem fallaciaꝝ ¶ Fallacia aūt est deceptō ꝓueniēs ex cā
appentie et cā defectus vl̄ ydoneitas decipiēdi faciēs creō
re de ente q̄ sit non ens et nō ente q̄ sit ens mediāte fanta/
stica visione.

¶ Fallacie sūt tredeci quaꝝ sex sūt indictōe sc; equo/
catō. ampbiboloia ꝓpositō. diuisio. accētus. et fal/
lacia figure dictōis Et septē extra dictōez sc; accūs fm quid
ad simpliciter ignorātia elenci. petitō principij. ꝓūs. nō cau/
sa. fm plres interrogatōes vt vna. ¶ Q aūt sex sūt indictōe
ꝓbat aresto. inductie et silogismo Inductie sic equiuocatō

ē in dictō e amphiboloia est in dictōne ꝛ sic ō alijs. go sex sūt in dictōe Sīlogismo sic oīs deceptō facta ex eo ꝙ eisdē nōmibus vel oro̅ibus nō idē significamus fit aliquo sex istorū mōz. Sz ois fallacia in dictōe fit ex eo ꝙ eisdē noibus vel oro̅ibus nō ió significamus go ois fallacia in dictōne fit aliquo istoz sex modoz Iste silogismus est i prio prie. ꝓbatio maioris. ois mltiplicitas dictōis fit aliquo istoz sex modorū

Sz ois deceptō facta ex eo ꝙ eisdē noibus vl̄ oro̅ibus nō ió significamus fit ex mltitudine dictōnis go ois deceptō facta ex eo ꝙ eisdē noibus vl̄ oro̅ibus nō idē significamus fit ex aliquo istoz sex modoz. ꝓbatō mioris ē ois malicia dictōnis fit ex eo ꝙ eisdē noibꝰ vl̄ oro̅ibꝰ nō ió significāꝰ. ois fallacia fit ex malicia dictōis go ois fallacia in dictōe fit ex eo ꝙ eisdē noibꝰ vel oro̅ibꝰ nō ió significamꝰ ꝛ hec fuit mioz ¶ Sciēdū aūt ut vult alexāder in ꝓmio sup̄ libz elenchoz Triplex ē multiplex scz actuale potētōnale ꝛ fantasticū. ¶ Multiplex actuale ē qñ vna dictō vel oro̅ eadē fm subaz ꝛ fm formā diuersa significat. dictō in equocatōe vt canis. oro̅ vt liber arestō. in amphiboloia. ¶ Multiplex potētōnale ē qñ eadē dictō vel oro̅ fm subaz ꝛ diuersa fm modū ꝓferēdi diuersa significat. Dictō in accētu vt ꝓpius Dio in ꝓpositōe ꝛ diuisiōe sic ꝙd ꝙd viuit spē est vl̄ sic soz curꝛēs nēcio curꝛit. ¶ Multiplex fantasticū est qñ aliq̄ dictō significat vnū ꝛ videt significare aliud ꝓpter ꝓuenientiā quā babz in ꝑte cū alia dictōne vt vigere

ē in dictō e amphiboloia est in dictōne ꝛ sic ō alijs. go sex sūt in dictōe Sīlogismo sic oīs deceptō facta ex eo ꝙ eisdē nōmibus vel oro̅ibus nō idē significamus fit aliquo sex istorū mōz. Sz ois fallacia in dictōe fit ex eo ꝙ eisdē noibus vel oro̅ibus nō ió significamus go ois fallacia in dictōne fit aliquo istoz sex modoz Iste silogismus est i prio prie. ꝓbatio maioris. ois mltiplicitas dictōis fit aliquo istoz sex modorū

Sz ois deceptō facta ex eo ꝙ eisdē noibus vl̄ oro̅ibus nō ió significamus fit ex mltitudine dictōnis go ois deceptō facta ex eo ꝙ eisdē noibus vl̄ oro̅ibus nō idē significamus fit ex aliquo istoz sex modoz. ꝓbatō mioris ē ois malicia dictōnis fit ex eo ꝙ eisdē noibꝰ vl̄ oro̅ibꝰ nō ió significāꝰ. ois fallacia fit ex malicia dictōis go ois fallacia in dictōe fit ex eo ꝙ eisdē noibꝰ vel oro̅ibꝰ nō ió significamꝰ ꝛ hec fuit mioz ¶ Sciēdū aūt ut vult alexāder in ꝓmio sup̄ libz elenchoz Triplex ē multiplex scz actuale potētōnale ꝛ fantasticū. ¶ Multiplex actuale ē qñ vna dictō vel oro̅ eadē fm subaz ꝛ fm formā diuersa significat. dictō in equocatōe vt canis. oro̅ vt liber arestō. in amphiboloia. ¶ Multiplex potētōnale ē qñ eadē dictō vel oro̅ fm subaz ꝛ diuersa fm modū ꝓferēdi diuersa significat. Dictō in accētu vt ꝓpius Dio in ꝓpositōe ꝛ diuisiōe sic ꝙd ꝙd viuit spē est vl̄ sic soz curꝛēs nēcio curꝛit. ¶ Multiplex fantasticū est qñ aliq̄ dictō significat vnū ꝛ videt significare aliud ꝓpter ꝓuenientiā quā babz in ꝑte cū alia dictōne vt vigere

significat qualitatē ꝛ videt significare actō ꝯ ꝓpter ꝓuenien
tiā quā hꝫ cū agere Et qꝛ multiplex actuale verioꝛi mō ē mł
tiplex q̄ꝫ potentōnale ꝛ fantasticū ido ꝓius dō ē de fallacijs
faciētibꝫ multiplex actuale sc̄z de eq̄uocatōe ꝛ amphiboloia
Scdo de faciētibꝫ potētionale de cōpositōe diuisiōe et accē
tu Tercō de facientibꝫ fantasticū vt de figura dictōis et pꝛi
dō est de eq̄uocatōne et amphiboloia q̄ꝫ de alijs qꝛ in eis est
ydemptitas ſm materiā ꝛ formā in alijs ſm materiā tm̄mō
idē ꝑcedit diuersū iō ꝛc Sciendū aūt q fallacia dꝛ duplicitęr
vno mō vt est cā decipiēdi. alio mō vt est deceptō facta ex
cadē causa Et primo mō sumit hic ꝛc

Equiuocatō est multiplicitas dictōis eiusdē ſm sub
stātiā ꝛ modū ꝓferendi diūsa ſignis. Fallacia eq̄uo
catōis est ydoneitas decipiēdi aliquē ꝓueniēs ex vnitate di
ctōis eiusdē ſm subaz ꝛ modū ꝓferēdi Sciendū aūt q i q̄li
bet fallacia duplex est causa sc̄z causa appentie ꝛ cā defectus
Causa appentie ē que movet intellectū ad credendū illō qꝺ
nō ē Causa defectus ē que oñdit creditū esse falsū Causa ap
pentie buiꝰ fallacie ē vnitas dictōis eiusdē ſm subaz et mo
dū ꝓferēdi. Causa falsitatis est diuersitas significatoꝝ eiusdē dictōis Unitas in eq̄nocatōe ē que mouet ad credendū id qꝺ nō est. diuersitas oñdit creditū esse. ſim. Eq̄uocatōnis tres sūt spēs siue modi Primꝰ modꝰ eq̄uocatōis ꝓuenit ex eo q aliq̄ dictō vna pricipaliter pla significat. vel sic primꝰ

mod⁹ est q̄ ꝓuenit ex significatōe ⁊ cōsignificatōe. ⁊ ꝑm hoc formāt̄ sic ꝓalogismi Ex significatōe vt ois canis é latrabil' belua marina é canis go belua marina é latrabil'. vtraq; ꝑmissaꝝ é duplex ex eo ꝙ hoc nomé canis ꝑt accipi ꝓ cane latrabili. ⁊ sic maior é ꝟa ⁊ mior falsa. vel ꝓ belua marina. et sic maior é falsa et mior ꝟa ¶ Uel sic ⁊ O mñe expediés est bonū malū é expediés go malū est bonū ⁊ Dicendū est ꝙ expediens ꝟ equoce qr aliqñ idē é ꝙ bonū. aliqñ idé est ꝙ nc̄im ꝙ accidit in malis Et sic malū é expediens. vñ optet aliqñ facere malū ad expediendū magis malū. ¶ Itē ex significatōne ꝓpōis fit tl̄is ꝓalogism⁹ Iste panis é de anglia sed anglia é terra go ille panis est de terra ⁊ Dicendū é ꝙ maior est duplex ex eo ꝙ hec ꝓpō. de. pōt dicere bitudinē cāe material' et sic é falsa. vel bitudinē loci et sic é ꝟa. vel sic in quocūq; é egritudo ipm est aial sed in bumoꝝ inadeq̄tōe est egritudo go bumorū inadequatio est aial ¶ Utraq; premissarū est duplex ex eo ꝙ hec ꝓpō. in pōt dicere caulā efficientē. Et sic maior est falsa minor vera Et est sensus bumoꝝ inadequatō est causa efficiens egritudinis tin aiali. vel pōt dicere cām materialē et sic é maior vera et minor falsa Et est sensus In quocū q; est egritudo vt in cā materiali sic̄ in subiecto ipm est aial. ¶ Itē ꝓpriū é qualitati ꝑm eā sile vl̄ dissile dici Sz ꝑm silitudinē aliq̄d ꝟ sile et dissilitudinē dissile go silitudo et dissilitudo sūt qualitates quod est falsū qr sunt relatōes ⁊ Dicendū est ꝙ

[illegible] Modus

bec ꝑpositõ ꝺm põt dicere cãm efficientẽ et sic maior est ẋa ꝛ
minor falsa qꝛ due q̃litates eiusdẽ spẽi facicunt vnã similitu/
dinẽ. vel põt dicere causã formalẽ et sic maior et falsa et mi/
nor ẽ ẋa qꝛ silitudo et dissilitudo sũt cã formalis huius qꝺ est
sile vel dissile ¶ Ex cõsignificatõe sic. quicũqꝫ sanabit sanꝰ
est. laborãs sanabit go laborãs sanus est Dicendũ ẽ qꝺ labo/
rãs ꝑ põt dicere pñs tempꝰ ꝛ sic mior est vera Et est sensus la
borans nũc sanabit tũc. vel ꝑteritũ et sic est falsa et est sensus
laborans tũc sanabit Et sic etiã dicendũ est de cõpositõne.
¶ Scꝺus modus ꝓuenit ex trãssumptõe vnꝺ trãssumptio
vt hic sumit est dictõ eadẽ ꝺm materiã ꝛ formã ꝑñs ex impositõe vel ꝓcipaliter vnũ ꝛ ex trãssũptõe aliud. ꝓpter aliquã
silitudinẽ in ipis reptã vt ridere ꝓprie significat actũ oris ꝛ
trãssumptiue florere et formaꝫ sic ꝓpalogisinus Quidꝙd ri/
det bꝫ os. bratũ ridet go bratũ habet os Utraqꝫ ꝑmissa ꝛx est
duplex qꝛ ridet aliqñ capit ꝓprie et sic maior est vera et mi
nor falsa. vl trãssũptiue et sic maior ẽ falsa et mior ẋa ¶ Ter
ciꝰ modꝰ ẽ qñ dictõ ꝓposita ꝓa significat simplex vero vnũ
solũ vt imortalis aliqñ idẽ est ꝙ nõ potẽs mori. aliquãdo idẽ
est ꝙ potens nõ mori et hec habet in sua cõpositõe qꝛ morta
le idẽ est ꝙ potens mori et formaꝫ sic ꝓpalogismꝰ. Oñe imor
tale est perpetuũ Omne potens nõ mori ẽ immortale. ergo
oñe potens non mori est perpetuum. Dicendum est ꝙ im/
mortale est equiuocũ vt dictum est. Et nota ꝙ ad primum

modū reducit ois fallacia q̄ fit qñ vna dictō p̄ t teneri mate/
rialiter vl̄ significatie vt hic tu ꝓmedisti bodie ſz bodie é ad/
uerbiū go tu ꝓmedisti aduerbiū Utraqz é duplex qz hec dctō
bodie p̄t teneri materialiter 7 sic maior é fl̄a 7 mior ẋa. vl̄ ſi/
gnificatie maior é ẋa 7 mior fl̄a. Et sic ſilogisand⁹ é ꝑalogiſ
m⁹ eq̄uocatōis dupliciter qz vl̄ distinguēdo vl̄ intermittēdo
aliquā p̄missaꝝ. Et sic manifestat falsitas ſylogiſmi

Amphiboloia é mltiplicitas oro̅is vni⁹ et eiusdem
fm subaz et modū ꝓferendi vt in hac oratōe liber
aresto tilis Fallacia amphiboloie é ydoneitas decipiēdi ꝓ/
ueniens ex eo q̄ oratō eadē fm formā 7 materiā habet pl̄es
ſensus et plura significata Causa appentie amphiboloie eſt
vnitas oratōnis eiusdem fm substantiā et modū ꝓferendi.
Causa falsitatis est duplicitas significatoꝝ eiusdē Et ōz am
phiboloia ab amphi q̄ō é dubiū 7 bole q̄ō é ſnia quasi dubia
ſnia Amphiboloye autē tres sunt modi. Prim⁹ ꝓuenit
ex eo q̄ aliq̄ oro eadē fm formā 7 materiā p̄cipalit̄ pl̄a ſig
nificat vt lib̄ aresto. vno mō é lib̄ edit⁹ ab aresto. alio mō é
lib̄ possess⁹ ab aresto. 7 forat̄ sic ꝑalogism⁹. q̄d q̄d é aresto. pos
sidet ab aresto. Iste lib̄ é aresto. go possidet ab aresto. Utra
qz p̄missarū est duplex predicta multiplicitate Scōs mo/
dus ꝓuenit ex transsumptōe. Transsumptō vt hic sumitur
est qñ aliq̄ oro eadē fm materiā 7 formā p̄cipalit̄ significat
vnū et transsumit̄ ad fīndū aliud ꝓpter aliquā similitudinē.

vt lícus arat ad opaz ꝑdí Et ꝑalogiſat ſic q̄dq̄d arat aratro
ſcidit. litꝰ arat go aratro ſcidit mioꝛ ẽ duplex. qꝛ hec oꝛo litꝰ
arat q̄ñqz ſūit ꝓpꝛie. ⁊ ſic ẽ ſſa vl trāſſūptie ⁊ ſic ẽ va ¶Ter
ciꝰ modꝰ ẽ q̄ñ aliq̄ oꝛo ꝓpoita ſignificat ꝑꝛa ⁊ vnaq̄qz ꝑtiū eꝰ
vnū ſolū vt quoſcūq̄z volo me accipe vellẽ q̄ accipẽt me. ſz
volo me accipe pugnātes go vellẽ q̄ pugnantes acciperent
me minoꝛ eſt duplex qꝛ me pōt poni a ꝑteañ de ly accipe etſic
eſt vera et ſenſus eſt. vellem q̄ pugnantes acciperem ego
vel poteſt poni a ꝑtepoſt et ſic eſt falſa et eſt ſenſus. vellẽ q̄
pugnātes accipent me. Similiter ſic quicunqz ſunt epiſcopi
ſūt ſacerdotes. aſini ſunt ep̄i ergo aſini ſunt ſacerdotes. vtꝛa
qz p̄miſſaꝛ eſt duplex qꝛ ep̄i poteſt eſſe nti caſus et ſic maioꝛ
eſt vera et minoꝛ falſa vel ep̄i eſt gti caſus et ſic maior ẽ fal/
ſa et minoꝛ vera ¶ Aūt deceptō ex diuerſitate caſꝰ faci/
at amphiboloiā ptz qꝛ caſus datꝰ eſt dictōi vt cū alia dictōe
oꝛdinet et ſic fit in oꝛatōne ergo fit ſm amphiboloiam et non
ſm equiuocatōem ¶ autē iterū diuerſitas caſuū faciat am
phibolotā ptz ꝑ areſtotilē foꝛmantē ꝑalogiſmos āphiboloie
⁊ nō equocatōis ex diuerſitate caſꝰ ¶ Eſt ſciēdū q̄ areſt. po
nit tres modos equocatōis ⁊ āphiboloie. ¶ Primꝰ ẽ q̄ñ di/
ctō vel oꝛo pricipaliter ꝑꝛa ſignificat ¶ Scōs q̄ñ dictō l' oꝛo
ſūit trāſſūptie ¶ Terciꝰ q̄ñ ꝓpoitū ꝑꝛa ſigificat ſiplex vo vnū
Seq̄t ō diſtictōe iſtoꝝ modoꝝ qꝛ dctō pricipalit ꝑꝛa ſigificat
quantū ad equiuocatōem in primo oratō vero quātū ad am

phiboloiã go prim⁹ mod⁹ eq̃uocatõnis est ex eo q̃ nomẽ pri
cipaliter pla significat. 7 prim⁹ mod⁹ ãphiboloie ex eo q̃ oro
pla significat Sz dictõ sũit trãssũptie iscdo mõ q̃ntũ ad eq̃
uocatõz. oro xo q̃ntũ ad ãphiboloiã. Et dictõ ꝓpoita dr pla
significare i tercõ mõ q̃ztũ ad eq̃uocatõem. oro xo q̃ntũ ad
ãphiboloiã Sed si obijcit q̃ deceptõ ex ꝓsignificatõe dictõis
nõ sit sub aliquo istoꝝ modoꝝ vt i hoc pãligismo q̃dq̃d sana
bat sanus est labozãs sanabat go laborãs sanus est ꝫ primo
mõ non est sub primo qr prim⁹ ꝓuenit ex pricipali significa
tõe Sed laborãs nõ principaliter significat tps cũ omis dctõ
significat suã rẽ pricipaliter 7 scdario sua accña go. nec sub se
cũdo qr laborãs nõ sũit trãssũptie. nec sub tercõ qr laborãs ñ
ẽ dictõ ꝓpoita go ñ ẽ sb aliquo istoꝝ modoꝝ Dicẽdũ ẽ q̃ pri
cipal significatõ appellat hic q̃dq̃d ex impositõe eadẽ repñ
tat p dictõem sed ex eadẽ impositõne repsentat quelibet dic
tõ suũ significatũ et ꝓsignificatũ siue sua accña in q̃libet dic
tõne ille cñ qui prio imposuit hoc nomẽ lapis imposuit q̃ si
gnificet sub tli gñe masclino 7 sic ꝺ alijs. et sic rñtat suũ signifi
catũ 7 ꝓsignificatũ sil. etiã dꝺ ẽ q̃ pricipaliter ponit i prio mõ
equocatõis et ãphiboloie ad excludẽdũ trãssũptõz qr dictio
ꝑñs trãssũptie ñ significat pricipalit ut riȯre significat prici
palit risum emittere 7 transsumptiue flozere. Sed hec dictio
laborãs equivalenter ſgnificat tempus presens preteritum
et futurũ. Item quare deceptõ ex quibusdã accñtibꝰ faciat

equiuocatōem vt in hac dictōe laborās et quibusdā āphibo
loiā sicut ex diuersitate cas⁹. Dicēdū ēq sūt quedā acciden
tia ꝓsequētia dictōez nō in se et absolute. sed vt ordinata cuz
alia ꝫ dictōe vt cas⁹ ⁊ talia ordināt dictōes ad inuicē Vale
eñ ōr boicz curzit qz ibi nō est ōtermiat⁹ ordo casuum Et in
talibus est deceptō in ordine dictōm Et sic in oratione Et iō
faciunt amphiboloiā et nō equiuocatōem Alia sunt accidē
tia cōsequētia dictōem ſm se vt tempus ⁊ talia non ordināt
dictōes ad inuicē qz eq bene ōr bō currit bō cucurrit Licz eñ
tempus variet tñ semꝫ manet eadē ꝓpositō et talia faciunt
equiuocatōem et nō amphiboloiā cū sint in dictōne et nō in
oratōne. vnde prima sunt respectiua et ista absoluta Dicen
dū est ergo q deceptō ex accñtibus respectiuis facit amphi
boloiā et ex absolutis equiuocatōem Sequit

Equit de fallacijs facientib⁹ mltiplex potētōnale
scz de ꝓpositōe diuisiōe ⁊ accentu Et primo de ꝓpo
sitōe qz paralogismi ſm ꝓpositōz sūt efficatiores ad finē sophi
ste qui est apparens sapia. Cōpositō est eorū que debent
diuidi falsa vnio. Sciendum aūt q oratō dicit ꝓposita quā
do dictōes ordinant ſm situm magis debitū ptibus in oro po
sitis Si aūt diuidit et ponit i situ ei⁹ min⁹ debito ē diuisa xbi
gra. hec oro q̄d q̄d vivit sp ēpt eē ꝓposita vel diuisa qz si hec
oro q̄d q̄d vivit sit subiectū et hoc xbū est predicatū tunc hoc
xbū ē erit principalius in ea. et cū aduerbiū ōnaīa sua bēat

determiare ꝟbū citi⁹ determiabit magis pricipale q̄z minus
pricipale Et sic hoc aduerbiū sp determiabit hoc ꝟbū ē. ⁊ sic
erit ꝓposita Si ꝟbo semp diuidat ab hoc ꝟbo ē tūc est diuisa.
sic q̄dq̄d viuit sp est ⁊ sic ō alijs ſm ordinē dictōnū ibi posita
rū. Causa appentie hui⁹ fallacie est vnitas oīois eiusdē ſm
subaz ⁊ ſm sitū magis debitū ptib⁹ in oīoe positis Causa fal
sitatis est diuersitas significatoꝝ ei⁹ Cōpositōis aūt sūt duo
modi Primus ē qñ aliq̄ dictū pōt supponere alicui pdi
cato ꝑ se vl' ꝑ pte sui vt sedentē ambulare ē impossibile Si
em̄ hoc dictū sedentē ambulare supponat ꝑ se huic p̄dicato
possibile tūc falsa ē q⁹ tūc duo act⁹ oppositi sc̄z sedere et am/
bulare iūgerent sik q̄ ō ē ita ipossibile. sic ē ipossibile q̄ sedēs
ambularet Si ꝟbo supponat ꝑ pte sui sc̄z subiecto dicti tunc ē
vera ⁊ ē sens⁹ q̄ sedēs ēt potētia q̄ ipe ābularet et ꝓgosisat
sic Quēcūq̄z possibile ē ābulare possibile ē vt ipe ambulet se
dentē possibile ē ābulare go possibile ē vt sedēs ābulet mior
est duplex vt dictū est Et eodē mō distinguēda ē istanō scri
bentē scribere ē possibile Et sic albū esse nigꝝ est possibile et
sic ō alijs Et solēt hm̄ōi deceptōes appellari ōre vl' ō dicto
Q̄ñ em̄ dictū ꝑ se subijcit dicunt de dicto qñ ꝟbo ꝑ pte sui de
re Et sciendū ē q̄ oēs iste oīoes sūt ꝓposite qñ dictū ō se sub
iicit et q̄ñ ꝑ pte sui sūt diuisi qꝝ p̄dicatū ꝓpetenti⁹ attribuitur
toti dicto q̄z pti eius Scōs mod⁹ ꝓuenit ex eo q̄ aliq̄ de/
termiatō pōt fieri ad diuersa vt hic q̄ō vnū solū pōt ferre ꝑt

pl̃a ferre Hec ē duplex qz solū põt ōtermiare hoc ꝟbū ꝑt. et sic ē falsa Et ē sensus qō põt solū ferre vnū põt pl̃a ferre Vel hoc ꝟbū ferre Et sic ē ꝟa. ⁊ est sensus qō põt vnū ferre solū. põt pl̃a ferre. ⁊ qō põt pl̃a ferre solū põt vnū ferre. ꝓpositō

Quando oro ōbeat dici diuisa vel ꝓposita dictū est prius Añ diuisio est eoꝝ que dñt ꝓponi falsa diuisio vl̃ separatō Causa appetitie diuisiōis ē ydemptitas orois eius dē fm subz ⁊ fm situ minꝰ debitū ptibꝰ in oroe positis qñ autē situs ē magis vel minus debitꝰ dictū ē priꝰ Causa falsitatis ē diuersitas significatoꝝ eiꝰ Diuisiōis aūt sunt duo mōi.

¶ Primus modꝰ ꝓuenit ex eo q aliq ꝓiunctō põt ꝓiūgere inter termios vl̃ inter ꝓpões vt hic duo ⁊ tria sunt quinqz: hec ē duplex põt eñ hec ꝓiunctō ⁊ copl̃are inter termios ⁊ sic est ꝟa ⁊ ē sensus duo ⁊ tria sil̃ sūpta sunt quinqz. vel põt copulare inter ꝓpões. ⁊ sic ē falsa ⁊ ē sensꝰ duo sūt quiqz ⁊ tria sūt quinqz Et sil̃r hic quinqz sūt pia vl̃ impia Et sil̃r hic oñe al̃ ērōnale vl̃ irrōnale Si eñ hec ꝓiunctō vl̃ ꝓiūgat ꝓpões sic ē falsa ⁊ sic ē sensus oē aial ē rōnale vl̃ oñe aial ēirrōnale Si disiungat termios ⁊ sic ē ꝟa. ⁊ ē sensꝰ oñe al̃ ērōnale vel irrōnale Oñes aūt iste oroes sunt ꝓposite cū ꝓiūctō ꝓiūgat termios. ⁊ sic sūt ꝟe Et sunt diuise cū ꝓiunctō ꝓiūgat ꝓpões et sic sūt false qz ꝓiūctō ꝑ priꝰ ē ꝓiūctiua priū orois ⁊ ꝑ posteriꝰ orois et si ꝓiūgat termios ordinat in situ magis debito et natura sui Et si ꝓiūgat oroes ordinat in situ minus debito in

natura sui Et sic debet dici diuisa' Sed in hoc sensu oēs p/
dicte oēs sūt falsē Et ꝺ fallacia diuisiōis qñ i sensu diuiso
falsa est Et qñ est falsa in sensu ꝓposito ē fallacia ꝓpositōis.

¶Scd̄m p̄dicta palogisat sic oēm aial ē rōnale vl irrōnale
sed nō oēm aial est rōnale go oēm al ē irrōnale ¶Maior ē du/
plex vt dictū ē 7 est ibi sop̄ diuisionis. vnde sop̄ diuisiōis est
sermo litigiosus vt hēt i fine octaui thopicoꝝ ¶Scd̄us mo/
dꝰ ꝓuenit ex eo ꝙ aliq̄ determiatō pōt fieri ad diuersa ut hic
vidisti ne hūc octo ꝓcussū. hec ē duplex ex eo ꝙ octo pōt ꝺter
miare ꝝbū vel ꝓticipiū et magis verbū q̄z ꝓticipiūq; signi/
ficat instrumentū eius q; denotat hitudinē ad actū 7 verio/i
mō est actus in ꝝbo q̄z in ꝓticipio Et sic est va 7 ꝓposita. sed
si iste albatiuꝰ octo determiat ꝓticipiū falsa est 7 diuisa 7 pa/
logisat sic. ¶Quēcūq; vidisti octo ꝓcussū ꝓcussus ē. hūc vidi/
sti octo ꝓcussū go hic octo ꝓcussꝰ ē mio; ē duplex ut dictū ē.

¶Accentus ē certa lex vel regla ad eleuandū vel de
primendū sillabā. qui diuidit in acutū graue 7 mo/
deratū Accētꝰ acutus ē qui acuit et leuat vnā sillabā. Gra/
uis ē q̄ deprimit eā Circūflexꝰ est qui acuit et deprimit eam.

¶Accentus ꝓut est principiū decipiēdi. Est multiplicitas
dictōis eiusdē ꝑm subaz et diuersa ꝑm formā. Causa appen/
tie est vnitas dictōis eiusdē ꝑm subaz Causa falsitatis ē di/
uersitas significatoꝝ ¶Accētus aūt duo sūt modi. ¶Primꝰ
est qñ aliq̄ dictō pōt regi diuerso ꝓaccentu vt hic oīs ppīs est

arbor gens ē ppls go gēs est arbor. vtraqz pmissaz ē duplex
ex eo q ppls pt hīc primā longā 7 maior ē va et mior falsa.
vel breuē et sic maior ē falsa et mior va. vel sic. omis ara est
in templo stabulū porcoz ē ara go stabulū porcoz ē in tēplo
Uel sic q̄d q̄d bamaf bamo capit mlier amaf go mlier bamo
capit Utraqz pmissaz est duplex qr amaf pōt scribi cū aspi-
ratōe 7 sic maior ē va et mior falsa vel sine aspiratōne. 7 sic
maior est falsa 7 mior va Scōs mod⁹ ,puenit ex eo q ali-
q̄d pōt esse dictō vel oro vt hic tu es q̄ es et q̄ es est requies
go tu es req̄es Utraqz pmissaz est duplex ex eo q quies pōt
esse dictō vel oro si dictō maior ē falsa 7 mior va vel oratio
et sic maior est va et mior falsa S. lr hic q̄d q̄d deus fecit iui-
te coacte fecit deus fecit vinū in uite go de⁹ fecit vinū coa-
cte Utraqz pmissaz ē duplex ex eo q inuite pt esse dictō 7 sic
maior ē va 7 mior fla vel pt ee oro 7 maior falsa 7 mior va.

Sequit de fallacia figure dictōis que facit multiplex
fantasticū Figura ē que termio vel termis claudit
Termio vt circul⁹. termis vt triangul⁹ q̄drāgulus Et ppor
tionabiliter sumit hic et in naturalib⁹. Uñ figura ē silitudo di
ctōis in pte cū alia dictōe q̄ videt idē significare 7 facit mul-
tiplex fantasticū. Uñ multiplex fantasticū est qñ vna dictio
significat vnū et videt significare aliud qđ nō significat vt
vigere significat q̄litatē 7 videt significare actōez ,pter cō
uenictiā quā habz cū hoc qđ est agere. Causa appentie hui⁹

fallacie est ꝓueniẽtia dictõis terminate in ꝑte cum alia dictõ
ne Causa vero falsitatis ẽ diuersitas earũdẽ que ꝑm ꝑtẽ vi/
dent esse silia Fit aũt hec silitudo tripliciter et ꝑm hoc huius
fallacie tres sũt modi Primꝰ modꝰ ꝓuenit ex silitermiacõe
dictõis cũ alia dictõe vt q̃lis cũq; ẽ musa talis ẽ poeta sꝫ musa
ẽ gñis fci go et poeta qꝫ masculinũ iterptat femininũ. Aliq̃ aũt
sic ꝓalogisat Dis aq̃ ẽ bũida fluuiꝰ ẽ aq̃ go fluuiꝰ ẽ bũida. l̃
sic oñis hõ ẽ albꝰ sꝫ mlier ẽ hõ go mlier ẽ albus Si aũt sic ꝓa
logisat musa ꝙ poeta silit teriant sꝫ musa ẽ femi gñis go ꝙ po
eta nõ ẽ figura dictõis. sed ẽ ꝓña a ꝓñiter accñtibꝰ vt postea
patebit Scõs modꝰ ꝓuenit ex mutatõe vniꝰ p̃dicamẽti ad
aliud p̃dicamẽtũ. vt q̃dq̃d emisti ꝓmedisti carnes crudas emi
sti go carnes crudas ꝓmedisti. Nõ sequit qꝫ q̃dq̃d dicit rem
suã ꝑ modũ subẽ crudũ ꝛvo ꝑ modũ q̃litatis. Silr hic do tibi
solũ denariũ sed solũ denariũ nõ habeo go do tibi qõ nõ hẽo
Nõ sequit qꝫ qõ dicit ré suã ꝑ modũ subẽ solũ ꝛvo ꝑ modũ re/
latõis ꝙ sic ꝓcedit a relatõe ad subãz Solũ eñ vt habeť ab
aresto. scõo elenco ꝛ signifcat vnũ nõ cũ alio Silr cõmit
tit hec fallacia ꝓcedendo a spẽ vnius p̃dicamẽti ad speciem
alteriꝰ p̃dicamenti vel eius dẽ vt hic quãtos cũq; digitos he
ri habuisti hodie bẽs decẽ digitos heri habuisti go decẽ digi
tos hodie habes Et posito casu ꝑ a miseris vnũ Nõ sequit
qꝫ quãtos cũq; dicit quãtitatẽ ꝓtinuã decẽ ꝛvo dicit quãtita/
tẽ discretã Et ꝓcedit a spẽ vnius p̃dicamẽti ad spẽm alteriꝰ

p̄dicam̄ti sc̄z q̄litatis. Tercius mod⁹ ꝓuenit ex diuersitate
suppositōis vt bō ē spēs igit aliq̄s bō ē spēs Fit aūt hic pro-
cessus a suppōe simplici ad ꝑsonalē vt postea patebit. Al' sic
aial est soř al' ē plato et sic ō alijs. go al' est om̄is bō fit em̄ ꝓ-
cessus a pl'ib⁹ suppōib⁹ determiatis ad vnā determiatā. Et
iste sylogism⁹ solet appellari vniuoc⁹ q̄z eq̄liter et vniuoce
se habet iste termin⁹ al' ad om̄ia sua suppōita. vñ q̄m in aliq̄
p̄missa ꝝ supponunt diuersimode variat gen⁹ suppōis. Sil'
hic om̄is bō est al' go al' est om̄is bō iste termin⁹ al' in p̄dica-
to posito simplicē habet suppōez. in subiecto ꝝo ꝑsonalē Et
intelligendū q̄ in p̄dictis q̄le quid interp̄tat hoc aliq̄d ꝛ cōe
interp̄tat singl'aze Si em̄ al' esset hoc aliq̄d cū ō al' est soř al' ē
plato ꝛ sic ō alijs go aial est om̄is bō bonū argum̄tū. sicut hic
soř est soř soř est plato ꝛ sic de alijs go soř est ois bō. Et ꝓcō
sequit de nēcitate Falsitas em̄ ꝓpōm nō ipedit argumentū
Hos em̄ tres modos tangit aresto. cū dicit q̄ fallacia figure
dictōis ē q̄n idē nō interp̄tat vt idē vt masc'linū femininū vel ē
uerso. vel q̄n vnū p̄dicam̄tū mutat in aliud vel q̄n q̄le quid
intelligit hoc aliquid

Sequit de fallacijs extra dictōez quaꝝ cāe appentie
et cāe defectus sūt in re Differunt aūt a fallacijs in
dictōe quaꝝ cāe appentie sūt in voce. Cāe ꝝo falsitatis in
re Fallacie aūt extra dictōez sunt septē sc̄z accn̄s ſm quid ad
simpliciter. ignoātia elenci. petitō p̄cipij. ꝙñs. nō cā vt cā.

ſm pl'es interrogatões vt vna Quarũ prima eſt accñs. vñ accñs eſt qñ aliqua duo diuerſa inter ſe cõueniunt cũ aliquo tercõ vt hic hõ eſt ſpés ſoř eſt hõ ergo ſoř eſt ſpés In hoc q̃ dico ſoř eſt ſpés ſunt diuerſa inter ſe et cõueniũt cum iſto ter cio ſcz homo Et ꝓpter hoc credit q̃ hoc attributũ ſpés ꝓue/ niat ſorti ſicut et homo Sciendũ eſt q̃ in fallacia accñtis tria requirunt ſcz accñs ſubiectũ et attributũ vt in p̃dicto exem/ plo homo eſt res ſubiecta ſpés eſt attributũ go ſoř eſt accñs. Cauſa appentie bui⁹ fallacie eſt cõuenientia duoꝝ ſm ꝑtem in aliquo tercõ Cauſa falſitatis eſt diuerſitas earũdẽ Pdre/ dictã aũt idẽptitatẽ vocãt aliqui extranẽã vñ ſm eos. accñs ꝓut hic ſumit idẽ eſt q̃ extrane ũ ſcz in ꝑte idẽ ẽ in ꝑte diuerſũ Bui⁹ aũt fallacie tres ſũt modi. Pdim⁹ mod⁹ eſt qñ aliud ꝺr vere de p̃dicato aliquo et ꝓpter hoc credit dici de ei⁹ ſub iecto vel e conuerſo vt hic oñe es eſt naturale ſtatua ẽ esergo ſtatua ẽ naťalis Naturale ibi p̃dicať de ere et ꝓpter hoc at/ tribuit ſtatue a qua eſt diuerſũ Et tõ cũ ſtatua et es ſũt diuer ſa ſequit q̃ nullũ naturale ẽ artificiale et ñ e conuerſo. Uñ ꝺr ẽ q̃ mediũ nõ capit vniformiter hic in maiore ꝛ in minore ſm p̃ dictã ydẽptitatẽ qr nõ eſt ydẽptitas ꝑ ſe ſed in ꝑte et ita ꝑ ac/ cidẽs Sil'r hic cognoſco coruſcũ coruſcus eſt veniẽs. ergo cognoſco venientẽ nõ ſequit. licet enim cognoſco coruſcũ tñ nõ eſt ſub hoc accñte veniẽs Sil'r hic oñis triangulus habet tres angulos eq̃les duob⁹ rectis. Sed yſoſcheles ẽ triangul⁹

ergo habet tres angulos equales duob⁹ rectis Nō sequit qz licet ille sylogism⁹ sit bon⁹ dyaletico tñ ē sophistic⁹ demon/ stratori qz demōstrator intēdit demōstrare ꝑpriā passionē de ꝑprio subiecto Sed qz habere tres angulos equales duo bus rectis est ꝑpria passio trianguli et nō ipius isochelis ideo debz ꝑdicari de triāgulo et nō de ysocheli Et ita est sophisti/ cus. Sed qz dyaletic⁹ ꝓsiderat ꝑbabilitatē ideo recipit talē sy/ logismū tanqz bonū demōstrator vero nō qz aliquid pōt cē virt⁹ supioris quod est vicīū inferioris Scōs modus ꝑue/ nit ex eo quod aliquod ꝓfie ꝑdicat de duob⁹ cū quibus est in ꝑte idem et in ꝑte diuersū vt sor est homo plato est homo er/ go sor est plato homo ibi est in parte idem cū sorte et in ꝑte di uersū Et silr cū platone Et ꝑpter hoc credimus illa esse ea/ dē inter se Silr hic hō est anial asinus est aial ergo hō ē asi/ nus Tercius mod⁹ est qñ ex aliquib⁹ diuisim sūptis infert ali qđ cōiunctū indebite vel ſm accīs vt iste est alb⁹ et ē mona ch⁹ go est alb⁹ monach⁹ Silr iste canis ē pr̄ et est tu⁹ ergo ē pater tu⁹ Oīa em̄ ꝑdicta in ꝑte cōueniūt ⁊ in ꝑte differūt. Silr hic iste est pater ⁊ iste ē pr̄ filij go est pater pater filij filij Nō sequit qz licet pr̄ bēat respectū ad filiū tñ si amplius ex/ priat nō ꝑpter hoc dic respectū Dicit em̄ pbūs relatū nihil significat explicite aut nō ido ꝙ iplicite Sciendū aūt ut hēt i li bro scdo ꝑiarmenias. Nō licet ex diuisis inferre ꝓiūctū qñ duo accidēria inter se repugnātia ꝑdicant vt iste est albus et est

monachꝰ go ẽ albꝰ monachꝰ. vel qñ duo ꝑdicãt quoꝝ ſcõm
intelligit ī ꝓrio vt iſte ẽ hõ et ẽ alt go ẽ hõ alt Jn oibꝰ aũt alijs
licz ex diuerſis inferre ꝓiũctũ vt iſte ẽ alt et ẽ rõnale go ẽ alt rõ/
nale Jtẽ ſi duo ꝑdicãt ꝓiũcti nõ licet ea ſpiferre diuiſim ꝙ ꝓri
mo qñ duo ꝑdicant quoꝝ vnũ ẽ ī ſubiecto ꝑ alteꝝ vt iſte ẽ al
bus mõachꝰ go ẽ albꝰ et ẽ monachus albedo emñ nõ ineſt iſti
niſi ꝑ ſuũ bitũ Silr hic iſte ẽ bonꝰ citharedꝰ go ẽ bonꝰ et ẽ ci/
tharedꝰ. bonitas emñ nõ ineſt iſti niſi ꝑ ſuũ artificiũ Et ſilr qñ
duo ꝓiũgunt quoꝝ vnũ diminuit de rõe alterius vt iſte ẽ hõ
moꝛtuꝰ ergo iſte eſt homo et eſt moꝛtuꝰ. in oñibꝰ emñ alijs li
cet ex ꝓiũctis inferre diuerſa. Et ſm hoc vltimũ impedimen
tũ eſt fallacia ſm quid ad ſimpliciter Oñia aũt alia ꝓiũgũt
ꝑ accñs Accñs emñ deſcribit ſic ab areſto. Accñs ẽ idem ꝙ ex
traneũ et in ꝑte idẽ et in ꝑte diuerſum Accñs aũt ſm qꝫ fiunt
ꝑalogiſmi Eſt qñ ꝑdicatũ ī maioꝛe ꝓpõe fuerit aſſignatũ rei
ſubiecte et accñti eiꝰ ineſſe vt hõ eſt ſpẽs ſoꝛ eſt hõ go ſoꝛ eſt
ſpẽs Homi emñ ſm ſe ꝓuenit eſſe ſpẽs ſed accidit ſorti. vñ mo
dus ꝑ quẽ ꝓuenit ſorti eſſe ſpẽs diuiſus eſt a mõ ꝑ quẽ ꝓuenit
homi ſm ꝙ eſt eẽntia ꝓñis de pluribꝰ ꝑdicabilis Et nõ ꝓut ẽ
ī ꝑlibꝰ vt in ſoꝛte et platone Et ſic homo eſt res ſubiecta ſoꝛ
eſt accidens ſpẽs vero attributũ. Unde deſcribit ſic accñs a
porphirio ī ꝑdicabilibus ſcz vt dictum eſt.

Equitur de fallacia ſm quid ad ſimpliciter. qd aũt
vt hic ſumit ꝺz determinatõ diminuẽs rõem ciꝰ cui

furtla ſm ꝙ ad ſm

adiungit vt mortuꝰ diminuit rõz homis cũ ꝺz homõ mortuꝰ Simpliciter aũt ẽ dictõ sumpta sine ꝺtermiatõe diminuente vt hõ Causa appentie buiꝰ fallacie ẽ ꝓueniẽtia buiꝰ qꝺ ẽ ſm quid ad hoc qꝺ ẽ ſimpliciter vl' ẽtra. Causa xo falſitatis ẽ diuerſitas eorũdẽ. Fit aũt hec falla tot mõis quot mõis ꝓtingit alicui addere ꝺtermiatõem diminuẽtẽ. Primo mõ ſm p ẽ in mõ diminuentẽ vt iſte ẽ hõ mortuꝰ ergo ẽ hõ. kymera ẽ ens oppinabile ergo eſt ens nõ ſequit qz oppinabile diminuit de rõe entis. Scꝺo mõ ſm ptẽ integralẽ vt ethiops eſt albus ſm dentes go eſt albus nõ ſequit qz ſm dentes diminuit de rõe albi. Terciꝰ modꝰ ẽ in his que ſunt ad aliqꝺ vt diuitie nõ ſũt bone male vtẽti ergo nõ ſũt bone. nõ ſequit qz licz diuitie ꝓpate ad aliꝺ nõ ſũt bone tñ ſũt bone ſimpliciter. Quartus modus eſt in his que ſũt ſm locũ vt bonũ ẽ mactare pr̃m in triuallis ergo bonũ ẽ mactare patrẽ nõ ſequit qz licz ſit bonũ in alia inſula nõ tñ eſt bonũ ſimpliciter. Quintꝰ modus ẽ in his que ſũt ſm tps vt bonũ eſt ieiunare in quadrageſima ergo bonũ eſt ieiunare. nõ ſequit qz licet bonũ in illo tempore nõ tñ ſimpliciter eſt bonũ. Sciẽdũ eſt aũt qꝺ in oñibꝰ iſtis aſpiciendũ eſt ad ꝓtradictõz vt ſi rñdẽs dicat qꝺ expedit me deri z opponẽs ſumat qñ egrotat nõ ꝓtradicit ei ſz ibi ſtat fallacia a dicto ſm quid ad ſimpliciter. Et ẽ ſciendũ qꝺ eadẽ ẽ fallacia ſi illud qꝺ ẽ ſm quid infert ad illud quod eſt ſimpliciter vel ecꝓuerſo vt iſte eſt homo mortuꝰ ergo eſt homo. vel iſte

nō est hō go nō ē hō mortuꝰ. qz remanet eadē cā appentie et
defectꝰ i vtroqz ꝛ hoc intelligit affirmatie et negatie.

Elenchus ē sylogismꝰ ꝓtradictōis vniꝰ ꝛ eiusdē non
nois tm̄ nec rei tm̄ sz rei ꝛ nois sil' nō sinonimi sz eiꝰ
dē ꝛ ex his q̄ dicta sūt ꝺ nēcitate acciꝺre nō ꝓnūerato hoc qꝺ
erat i pncipio ad idē ſm idē sil'r ꝛ in eodē tpe In hac em̄ ꝺioe
elenci q̄dā ponūt rōe sylogismisz ex his q̄ dicta sūt ꝺ nēcita
te accidere ꝑ q̄ remouet falla accītis Et hoc sz nō ꝓnūera/
to hoc qꝺ erat i pncipio ꝑ qꝺ remouet petitō pncipij. alia po
nūt rōe ꝓtradictōis sz vniꝰ et eiusdē subiecti et vniꝰ et eius/
dē ꝑdicati. Nō em̄ esset ꝓtradictō nisi esset idē subiectū et ꝑdi
catū vt hic nō est ꝓtradictō nullꝰ hō mortuꝰ curit aliqs hō
curit qz nō ē idē subiectū Nec ē ibi ꝓtradictō ethiops ē niger
ethiops nō ē niger ſm dentes qz nō est idē ꝑdicatū Sil'r iste ꝑ
ticule ad idem ſm idem similiter et in eodē tempe ponunt ra
tōe ꝓtradictōis Et ꝓtra has pticulas ꝓtingit peccare ſm fal
lacia quę ꝺ ignoratia elenci ſm ꝙ est vna spēales de trede/
cim fallacijs. Scꝺm aūt ꝙ est gn̄alis ꝛ capit cōiter. ꝛ sic pec
cat ꝓtra oēs pticlas i ꝺioe elenci ponitas Et hoc mō oēs fall'e
ad ist ā reducunt vt postea patebit Iste aūt pticle nō nomis
tm̄ nec rei tm̄ sed rei et nomis sil' nō synonimi sz eiusdē ponūt
rōe sylogismi et ꝓtradictōis quia in sylogismo exigit ꝙ nom̄
sit vnū ꝛ res vna ꝛ ꝙ ñ sit sinonimū vt hic ñ ē bonꝰ silogismꝰ
marcꝰ cꝫ go tuliꝰ cꝫ qz nō est idē nom̄. nec hic est cōtradictio

oñis cánis est latrabilis quidã canis nõ ẽ latrabilis qz nõ est eadẽ res Et nõ est hic bonꝰ sylogismꝰ oñis gladiꝰ scidit qõ dã instrumẽtũ est ensis go qõdã instrumẽtũ scindit. qz ensis et gladiꝰ sũt noia synomia Cã apparẽtie huiꝰ falle ẽ ꝓuenie tia duoꝝ dictõꝝ ſm quid sumptoꝝ ad duo sũpta simpliciter Causa falsitatis ẽ diuersitas earũdẽ Huiꝰ falle aũt q̃ttuor sũt modi Primꝰ peccat ꝓtra hãc ꝑticulã ad idẽ vt duo sũt du plũ vniꝰ et nõ duplũ triũ go idẽ est duplũ et nõ duplũ. nõ se/quit qz duplũ nõ sumit ad idẽ in vtraqz ꝑmissaꝝ Scõs mo/dus peccat ꝓtra hãc ꝑticlaz ſm idẽ. vt hoc ẽ duplũ ſm lõgitu dinẽ et nõ ſm latitudinẽ go idem ẽ duplũ ⁊ nõ duplũ nõ seq̃t qz duplũ nõ sumit ſm idẽ in vtraqz ꝑmissaꝝ Tercius modꝰ peccat ꝓtra illã ꝑticlaz similiter. vt hic. hõ ẽ spẽs ⁊ nullꝰ hõ ẽ spẽs go idẽ est spẽs et nõ spẽs. Nõ sequit qz hõ sumit in ma/iori ꝑ se ⁊ ꝓcloe ⁊ in miori ꝑ suis inferioribꝰ Quartꝰ modꝰ peccat ꝓtra hãc ꝑticulã i eodẽ tempe. vt manus mea ẽ clausa in vno instãti ⁊ nõ clausa i alio go est clausa et nõ clausa. nõ seq̃tur qz nõ est i eodẽ tempe. Differt aũt hec fallacia a falla ſm quid ad simpliciter qz in ista fit ꝓcessus a duobus dictis simpliciter ad duo ſm quid. In alio vero ab vno dicto ſm quid ad aliud simpliciter

Etere illud quod est in principio ẽ qñ ꝓclo que debz ꝓbari sumitur in ꝑmissis Cũ go idẽ sub eodẽ nomie scis ꝑm ꝓbare nõ possit vt hõ currit go hõ cꝫ In talibꝰ nõ est

petitō huiꝰ qꝫ erat in pricipio Sz tlis argumtatō ē ridicꝺosa et ñ cadit sb arte sz ē petitō pricipij. aliꝫ em ē petitō pricipij 7 petere illꝫ qꝫ est i pincipio qz petere pincipiū est qđ idē sub eodē noie et sub eadē re petit vt hō curzit go hō curzit. et sic nullā facit fallaciā qz nō ptinet sub aliq spē argumtatōis Sz petere illud qꝫ ē in pricipio ē qđ idē petit in pmissis et i pclōe sub alio noie vel qđ minus notū sumit ad significādū magis notū Causa appentie est appens diuersitas pclois a pmissis. Causa falsitatis est ydēptitas eozūdē Petere illud qꝫ ē in pricipio fit quinqz modis vt bēt octauo topicoz. Prio mō quādo diffinitū petit in diffinitōne vel ecōtra vt si dubitet vtrū homo curzat et pbaret sic aial rōnale curzit go hō curzit ibi nulla est pbatō qz si vnū illoz dubitet nēce est alterū dubitari Et etiā si sumat diffinitū ad pbandā dicz est pecca tū. Scꝺo mō qđ pticulare petit in vli vt si dēat pbari q oim ptrarioz cadē sit disciplina Et est pbatō sic oim oppositoz est eadē disciplina go oim ptrarioz nō sequit qz pclō petit in p missis Tercō mō qđ vle petit i pticlari vt si pbet q oim op positoz eaꝺ sit disciplia 7 pbet sic ptrarioz eadē ē disciplina et priuatie oppositoz ē eaꝺ disciplina 7 sic ꝺ alijs go oim op positoz ē eaꝺ disciplia. nō sequit qz pclō petit i pmissis Quar to mō qđ piūctū petit in diuisis vel ecuerso vt si petit q me dicina sit disciplina sani et egri. Et dicatur sic. Medicina est disciplina sani et egri est disciplina. ergo medicina est

disciplina sani ⁊ egri nō seqūt q⁊ ꝓcō ponit i p̄missis ¶Quinto mō q̄n vnū ꝝlatiox petit̄ alio vt si ꝓbet q⁹ plō sit p⁊ sor ⁊ dicat sor ē fili⁹ plonis go plō ē p⁊ sortis. nō sequit q⁊ hic ꝓcludit qđ debz p̄dicari. nā si vnū dubitet ⁊ aliud. Ad̄ sciendū q⁹ hec fallacia nō impedit sylogismū inferentē sed ꝓbantē.

Ecūdū q̄ñs fiunt ꝑalogismi eo q⁹ credim⁹ q̄ñaz cō uerti que nō ꝙuertit Causa appētie ē ꝙuenientia q̄ñe vere ad alterā nō verā Cā falsitatis ē diuersitas eorūdē Sciendū aūt q⁹ a positōe añtis ad positōez q̄ñtis bene tenet argumētū Ba destructōe q̄ñtis ad destructōem añtis Ecō / uerso vero ē fallacia q̄ñtis .hui⁹ aūt fallacie tres sunt modi. ¶Primus ꝓuenit a destructōne antecedētis ad destructōem q̄ñtis vt si homo est aial est. et si homo nō est aial nō ē. Acl a positōe q̄ñtis ⁊c. vt si mel est. rubeū est go si rubeū est mel ē Et ad hunc modum reducunt omnes ꝑalogismi ab inferiori ad supius negando vel a supiori ad inferius affirmando Et etiā q̄n fit ꝓcessus ab inferiori ad supius cū distributōe ut omis hō currit go omne al' currit Scōs mod⁹ ꝓuenit ab insufficiēte nūero singl'ariū in aliqua inductōe vt sor ē al' ⁊ e ꝙuerso pla to est al' et sic de alijs go omis hō est al' ⁊ e ꝙuerso. non sequit q⁊ licet enumerent oēs ꝑticl'ares bui⁹ omis hō est aial non tñ huius ome aial est hō quod exigit ad illam q̄ñaz Cū dicit ecōuerso intelligit q⁹ fit cōuersio ꝙ ꝙuersionē simplicē et nō ꝙ accūs Terci⁹ mod⁹ ꝓuenit a q̄ñiter accitib⁹. ⁊ dicunt cōitet

accñs in ꝓpoſito que aliqñ ſe ꝯſequunt et aliqñ nō vt iſte ē
eſt cōptus go eſt adulter nō ſequit qz licet adulter aliqñ ſeqt
ad comptū nō tñ ſemp Silr hic muſa et poeta ſilr terminant
ſed muſa ē gñis femi go et poeta Nō ſequit qz licet aliqñ iō
ptitas gñis ꝛ termiatōis ſe ꝯſequunt aliqñ aūt nō eo q nō in
oñibus ſed in aliquib⁹ penes ſignificatōes diſtinguant gña
Et ſi q̄s dicat q in hoc tercō mō nō ſit hec fallacia Dicēdū
eſt q ſm quoſdā ꝯña ſumit hic vt ēcōis ad nēcias et ꝓbabi
lē vm q nō eſt ꝯña neceſſaria ſed ꝓbabilis et tñ vniuerſali
ter iſto mō ordinant ab areſtotile

Duplex eſt ſylogiſm⁹ ſcz oſtenſiu⁹ ꝛ ad impoſſibile.
Silogiſm⁹ oſtenſiu⁹ ē qui habet vnicā ꝓcłoz. Si
logiſm⁹ ad impoſſibile ē qñ aliq̄s ſylogiſando ducit ad im
poſſibile Et ꝙ hoc interimit quedā ꝑmiſſa ꝛ que ē cā illi⁹ im
poſſibilitatis. vñ ſilogiſm⁹ ad ipoſſibile ſꝙbz duas ꝓcłoes ut
eſt nē/ nō bō aſin⁹ quo ꝓceſſo. ꝓtra null⁹ aſin⁹ ē al'rōnale ſed bō
eſt aſin⁹ go nō ē al'rōnale qđ ē ipoſſibile go bō nō ē aſin⁹ Et
iſte ſilogiſm⁹ ē in quarto ꝑie. Sciendū ē aūt q nō cā vt cau
ſa ſꝙ fit in ſilogiſmis ad impoſſibile Fallacia aūt ſm nō cām
vt cām ſemꝙ fit qñ nō cā ſumit vt cā ꝓpter quā appet ſequi
impoſſibile vt eſt ne ꝑunellus bō quo ꝓceſſo ꝓtra. null⁹ aſi
nus eſt al'rōnale ſz bō ē aſin⁹ et ꝑunellus ē aſin⁹ go bō nō ē
aial rōnale ſed boc ē ipoſſibile go ꝑunellus nō eſt bō In hac
em̄ arguñtatōe ē nō cā vt cā q̄ interimit qz appet eſſe cauſa

impossibilis et nō ē sc3 puncellus est hō vñ sine ipa adhuc se/
quit Et iste sylogism⁹ est in q̄rto mō p̄ie vt dictū ē Cā appē
tie ē ꝓueniētia huiꝰ qō appet esse cā et nō est cū eo qō ē causa
Causa falsitatis est diuersitas eorūdē tale aūt exemplū huiꝰ
fallacie ponit aresto. Est ne aia et vita idē quo ꝓcesso cōtra
mors et vita ꝓtrariant generatō ⁊ corruptō ꝓtrariāt sc3 vita
est generatō et mors corruptō go viuere ē gñare qō ē ipos/
sibile q⁹ qō viuit nō gñat sed generatū ē go illō ex quo sequit
sc3 aia ⁊ vita sunt idē In hac em̄ ꝓcōe vltima ē pctm̄ fm nō
cām vt causā sine em̄ ipa ex alijs adhuc sequit ipossibile. vñ
nō debet interimi ista aia et vita sūt idē sed hec mors et vita
ꝓtrariant In oīb⁹ em̄ istis illō qō nō est cā appet ee causa
q⁹ cōicat cū termis aliaꝝ ꝓpōm ex quib⁹ sequit impossibile.
Ex dictis pt3 q̄ hec fallacia nō sit in sylogismo oīs̄uo q⁹ cu3
ōr oīs hō currit sor est hō sol ē in cācro go sor curit non est
fallacia fm nō cām vt causa q⁹ hec sol est in cācro go sor cur
rit nō est causa vt cā nec appet esse cā sed solum fit in silogis/
mis ad impossibile

10 Ropositō pl'es ē illa in qua p̄dicat̄ pl'a de vno vt
sor curit et disputat vel vnū de pl'ib⁹ vt sor ⁊ pla/
to curūt vel pl'a de pl'ib⁹ vt sor et plato curūt et disputant.
Propositō vna ē i qua p̄dicat̄ vnū de vno solo siue sit vnū
in nūero vt sor ē albus hō siue sit vnū in spē vt sor est hō siue
sit vnū qō est gñs vt hō est al'e siue sit vnū qō p̄pri⁹ dicat̄ de

vno vel de alio vt al'est sanū bō ē ens. ⁊ sic dicet de interro-
gatōe ꝓles ꝑm interrogatōz fiūt ꝓles ꝑalogismi qñ ad inter-
rogatōz ꝓles dat rñsio vna Cā appentie hui⁹ fallacie ē ꝙue-
niētia interrogatōis ꝓles ad interrogatōem vnā vel est vni
tas modi interrogādi Cā falsitatis est diuersitas earūdē. hu
ius aūt fallacie duo sunt modi Prim⁹ modus ē qñ aliq̄ i sin
gulari nūero subijciunt aut p̄dicant vt est ne hic et hic homo
demōstrato sor et ꝓunello si dicat sic go ꝓunellus est homo
si nō go sor nō ē bō ⁊ ꝑpter hoc nō bene rñdet qui dat vnaz
solā rñsionē ad interrogatōz ꝓles. Debuit eñ rñdere x̄m ē
ꝑ sorte ⁊ falsū ē ꝑ ꝓunello Scōs mod⁹ ē qñ pl'a in pl'i nūero
p̄dicant vel subijciūtur vt sūt ne ista bona demōstrato vno
bono ⁊ altero malo. si bona go malū ē bonū. si mala go bonū
est malū Debuit eñ rñdens dicere bonū ē bonū ⁊ malū ē ma
lū Et silr si q̄s ꝓcedat dioes dari silr in singl'ari ⁊ i pl'i vt cecū
est aptū natū videre ⁊ nō ē vidēs Silr ceca sūt apta nata vi
dere ⁊ nō videtia nō effugiet redargutōem demōstrato vno
ceco ⁊ altero videte. ⁊ inferat' sic Ista sūt apta nata videre
et nō videtia go sūt ceca q̄ ꝓcessit q̄ dioes hñt dari silr i sin
gl'ari et i pl'i ⁊ sicambo sūt ceca Si dicat q̄ sint videtia go ce
cus est vidēs q̄ vnā dedit rñsionē nō eñ dicet q̄ vnū alterū
est vidēs ⁊ alterz nō vidēs eo q̄ prius ꝓcessit ⁊ iō dat vnam
rñsonē ⁊ sic dioes nō hñt silr dari in singl'ari ⁊ i pl'i.

Ost hec aūt reducēda est ois fallacia ad ignorātiā

elenci Reducere fallacias ad ignorãtiã elẽci est oñdere quo mõ quelibet fallacia destruit aliquã ptículã i dĩoe elenci Sic em̃ dr̃ia aduenies gñi pstituit spẽm ita rõ ptradict õis aduenies sylogismo cõstituit elencũ Añ quidqd est in elẽco. aut ẽ i eo rõe sylogismi aut ptradictõis Dicit em̃ aresto. aut ergo dividendũ ẽ sylogismos appentes et elẽcos aut oñes reducendũ est ad ignorãtiã elẽci. Añ equocatõ ampbibolois et falsa figure dictõis reducunt ad ignorãtiã elẽci eo q̃ duplex est i eis Duplex em̃ impedit sylogismũ et ptradictõem go et elencũ Lõpositõ aũt divisio et accẽtus reducũtur ad ignorã tiã elẽci eo q̃ i eis nõ est eadẽ or̃o vel nomẽ. oportet em̃ in ẽo elẽco or̃oz et nomẽ esse eadẽ Quodi aũt qui fiũt sm accñs manifesti sũt dicto sylogismo qz peccat ptra illã ptículã i dĩoe sylogismi positã scz ex nẽcitate acciõre. Et sm hãc fallaciã q̃ dr̃ accñs sapiẽtes et oĩo scientes ab inscijs redarguunt. Nã sm accñs fiũt paralogismi appentes ptra sapiẽtes Paralogismi qui fiũt sm quid ad simpliciter manifeste sũt ex eo q̃ nõ est eodẽ affirmatõ vel negatõ vt ethiops nõ ẽ niger sm dentes go nõ ẽ niger manifeste aũt sũt sylogismi pr̃i positi ptrarij sic nũcupãtur Qui ẽo sũt sm petitõz pricipij manifesti sunt dicto sylogismo qui bono sylogismo oportet aliõ sequi qõ ñ ẽ i p̃mis sis Qui ẽo sm nõ cãm vt cãm etiã qz p̃misse dñt esse cã pclonis Et qui sũt sm p̃ñs reducũtur vt illi q̃ fiũt sm accñs Qui ẽo sm plesiterogatões vt vnã i eo q̃ peccat ptra vnitatẽ

ꝓpõis qꝛ ꝓpõ vna eſt in q̃ vnũ ꝑdicaꝫ de vno Nã ẽ eadem
dió vniꝰ rei et ſoliꝰ rei ꝛ bois et vniꝰ bois ꝛ ſicꝫ alijs Si go
ꝓpõ vna ſit in qua vnũ de vno ꝑdicaꝫ Et ꝓpõ pl̃es in qus
ꝑdicanꝫ pl̃a de vno Et ſic maife ſte falla ſm pl̃es interꝛoga/
tões vt vnã peccat ꝓtra vnitatẽ ꝓpõis Omes aũt fallacie
indu;ctõe reducunꝫ qꝛ peccat ꝓtra dictõz ꝛ etiã ſm q̃d ad ſim
pliciter Et fallacia ſm ignoꝛantiã elenci qꝛ peccat contra il/
las ꝑticulas ad idẽ et ſic de alijs que ponunꝫ ratõe ꝓtradictõ
nis Oés aũt alie ſcz accñs petitõ pꝛincipij ꝓñs nõ cã vt cauſa
ſm pl̃es interꝛogatões vt vnã reducũꝫ qꝛ peccat ꝓtra dioez
ſylogiſmi. et hec ꝯ fallacijs dicta ſufficiũt. vñ xl⁹ Eela mita
pete lauda trãſſer memento Diſcere te finge ſi vis ꝓcludere
falſũ Equiuocans amphi ꝓponit diuidit ac ſi Acci q̃d igno/
rãs pꝛinci. con. cauſa qz pl̃es ſequit tractaꝰ Septimꝰ

Ozũ q̃ dicunꝫ quedã dicunꝫ cũ ꝓplexiõe
vt bõ curꝛit quedã ſine ꝓplexiõe vt bõ ꝑ
ſe ſumptꝰ et curꝛit qui ſunt termi in ꝓple/
xi Terminꝰ vt hic ſumit eſt vox vel dictõ ſñs vl̃e vl̃ꝑti/
culare vt bõ et ſoꝛ Termioꝝ iꝓplexoꝝ vnuſquiſqz ſignifi
cat ſubaz aut q̃ztitatẽ ꝛ ſicꝫ alijs Significatõ termi ut hic
ſumit eſt rei ꝑ vocẽ ſm placitũ rñtatõ. Et ſic cũ oñis res ſit
vl̃is vel pꝛicl̃aris oꝑtet dictões nõ ſñres vl̃e vel pꝛicl̃are nõ
ſignificare aliq̃d vt ſigna vl̃ia vel pꝛicl̃aria Significatõ ꝛ
nũ alia ẽ rei ſubſtãtie et hec fit ꝑ terminũ ſubſtãtiñ vt homo

Alia est rei adiectie et hec fit p nomē adiectiū vel ꝟbū vt al
bus niger currit Dicit notāter rei substātie Nō em ꝓprie sūt
significatōes adiectiatō vel substātiatō. sz aliqd significatur
substātie et aliqd adiectie Uel sic sz sūt modi rez q significāt
p voces et nō significatōes Noia em adiectīa et ꝟba di-
cunt copulare noia ꝟo substātiua dicunt supponere.

Suppositō est acceptō termi substāti p aliquo. dr̄ñt
aūt suppō et significacō Quia significatō ē p im
positōez vocis ad ꝓpositū aliquā rē. Suppō ꝟo ē acceptō ter-
mi substāti iā ꝓpositis p aliquo vt cū ꝟbō currit hō suppoit p
sorte ꝙ ploe et sic de alijs Sz qz significatō prior est suppōne
go dr̄ñt Item significare est vocis Supponere ꝟo termi
iā ꝓpositi ex voce et significatōe Ego dr̄ñt p locū a ꝓiugatis
Item significatō ē signi ad signatū Suppō nō est signi ad si
gnatū. sz supponētis ad suppositū go dr̄ñt Copulatō ē ac
ceptō termi adiecti p aliquo Suppōm alia est ꝓpria alia ē
discreta. Cōmūis ē que fit p terminū ꝓpez vt hō Discreta ē
que fit p terminū discretū vt sor̄ currit. vl p terminū ꝓpez cū
ꝓnoie demōstratio determiatū ut iste hō curit Suppōm
ꝓpriū alia est natural alia accīdētalis Naturalis est acceptio
termi ꝓpris p oīb⁹ illis quib⁹ aptus nat⁹ est ptícipare seu p
dicari vt hō sumpt⁹ p se de natura sua suppoit p oīb⁹ boib⁹
qui sūt fuerūt vel erūt. Accīdētalis est acceptō termi ꝓpris
p illis p quib⁹ exigit adiūctū vt cū ꝟbō est. hō supponit p

pñtib⁹ Et cū ōr bō fuit supponit ꝑ ꝑteritis Et cū ōr bō erit
suppoit ꝑ futuris solū. ¶ Suppōm accitaliū alia ē simplex
alia ꝓsonal' ¶ Snppō simplex ē acceptō termi ꝓñis ꝑ re vl̄i
significata ꝑ ipm. vt cū ōr bō ē spēs ille termi⁹ bō suppoit ꝑ
boīe in ꝓñi et nō ꝑ aliquo iꝑticl'ari. ⁊ sil'r dicēt de quolibꝫ ter
mio ꝓñi subiecto scōe intētōni. vt al' ē gñs risibile est ꝓpr̄ium
¶ Suppōm simpliciū alia ē termi ꝓñis i subiecto poīti affir
matie vt bō ē spēs Alia ē termi ꝓñis i ꝑdicato poīti affirma
tie vt oīs bō ē al'ille termi⁹ al' suppoit solū ꝑ nat̄a gñis. alia
ē termi ꝓñis positi p⁹ dictōꝫ exceptiaꝫ vt oē al' ꝑter boiez est
ir̄ōnale Dic em̄ iste termi⁹ boiez simplicē hꝫ suppōꝫ. vñ nō
seq̄t oē al' ꝑter boiez ē ir̄ōnale. go oē al' ꝑter būc boiez est ir/
rōnale. sꝫ ē falla figure dictōis a simplici suppōe ad ꝓsonalē
Sil'r hic bō est spēs go aliqs bō est spēs Sil'r hic oīs bō est
aial go est bō aial. In oīibus em̄ istis fit ꝓcessus a simplici
suppōe ad ꝓsonalē Ꝙ aūt termin⁹ i ꝑdicato posit⁹ simplicē
bē at suppōꝫ ꝓtꝫ qr cū dicit oīm oppositoꝝ eadē est disciplia
nisi ille termin⁹ disciplina bret suppōez simplicē sl'a est. Nul
la em̄ ꝑticl'aris disciplina est oīm oppositoꝝ vt medicina nō
est oppositoꝝ oīm sed solū sani et egri. et grām̄atica ꝓgrui ⁊
incōgrui et logica veri et falsi

¶ Ersonal' suppō ē acceptō termi ꝓñis ꝑ suis iferioꝛib⁹
vt cū ōr bō ct Iste termi⁹ bō suppoit ꝑ suis iferioꝛi/
b⁹. Personaliū suppōm quedā ē ꝓfusa. alia est ōterminata

Determiata est acceptō termi⁹ ñis indefinite sūpti vel cū si
gno ꝓticari vt hō ck vl aliqs hō currit Et ōr vtraqz ōtermi
nata qr licz i vtraqz istaꝝ hō supponat ꝑ oñi hoie tā currē/
te q̄z nō curr̄ete. tñ ꝑ vno solo curr̄ete ve sūt Aliud em̄ ē sup
ponere ⁊ locutōz reddere verā ꝑ vno solo Jn p̄dictis em̄ ut
dctm̄ ē ille termi⁹ hō suppoit ꝑ oñi hoie tñ reddit locutōem
verā ꝑ vno solo curr̄ete ℞ aūt vtraqz istaꝝ sit determiz/
ta ptz qr cū ōr al' est sor̄ al' est plato ⁊ sic de alijs. go al' ē oñis
hō Jbi ē falla figure dictōis a plib⁹ suppōib⁹ determiatis ad
vnā determiatā Et sic termi⁹ ꝑ ñis indefinite sūpt⁹ ōtermia
tā bz suppōz Et sil' cū signo ꝓticari ⁊ tenet ꝑ quolibz suppo
sito ℞ Suppō ꝑfusa ē acceptō termi ꝑ ñis ꝑ oñib⁹ suis sup/
positis mediāte signo vl' Suppōm ꝑfusaꝝ alia ē ꝑfusa nāci
tate signi vl' modi. Alia ē nāccitate rei vt cū ōr oñis hō est al'
Jste termi⁹ hō nāccitate signi suppoit ꝑ oñib⁹ suis inferiori
bus Et cū vnicuiqz insit sua essentia iō hoc ꝟbū est nāccitate
rei tenet ꝑ tot essentijs ꝑ quot hoīb⁹ tenet hō Et cū vnicui/
qz hoī insit sua aialitas iō nāccitate rei al' tenet ꝑ tot alitatib⁹
ꝑ quot hoīb⁹ hō ⁊ ꝑ quot eēntijs ē. vñ iste termin⁹ hō tenet
ꝑfuse mobiliter ⁊ distributie Suppoit em̄ ꝑfuse ⁊ distributiue
qr tenet ꝑ quolibet suo supposito. mobiliter ꝟo qr licz desce
sū fieri sub eo ꝑ quolibet suppoito vt oñis hō ē al'. go sor̄ est
al' Sed iste termi⁹ al' ꝑfundit ꝑfuse īmobiliter qr nō licet fieri
descensū sub eo vt nō sequit oñis hō est al'go oñis hō ē hoc

ál Sed ẽ falla figure dictõnis a simplici suppõne ad psonalẽ.
Sil3 hic rosa ẽ pulcerrim⁹ flos floꝝ go aliq̃ rosa. vl̃ bõ ẽ dig
nissima creatura ꝝ go aliqs bõ Sꝫ in hoc dñt qr in istis ẽ sim
plex suppõ a pte subiecti i alia aũt a pte p̃dicati. Sꝫ videt cõ
ptradicere sibimet qp pri⁹ dctm̃ ẽ al in p̃dicato poitũ suppo/
nere simpliciter mõ vero ꝺr ipm supponere pfuse imobiliter
Ad hoc ꝺõ ẽ fm quosdã qp fm qp predicat gñs ꝺ spẽ ille ter/
min⁹ al tenet p ipo in pñi quod ẽ gñs ⁊ sic habꝫ simplicẽ sup/
positõꝫ fm ꝺo qr natura gñis ẽ mltiplicata p suppoita hois
tũc supponit pfuse nõ mobiliter sed imobiliter vñ fm hoc di
cendũ ẽ qp suppõ pfusa mobiliter nõ sil3 pt esse cũ suppõe sim/
plici neqꝫ fm iꝺ neqꝫ fm diuersa Sꝫ suppõ pfusa imobiliter
sil3 pt eé cũ suppõe simplici nõ fm idẽ sed fm diuersa vt dictũ
est Et sic optet soluere ptrarietatẽ q̃ appebat sustinentib⁹ qp
tẽrmin⁹ pñis in p̃dicato posit⁹ affirmatiue bꝫ suppõꝫ simplicẽ
et pfundat imobiliter mediãte signo vl̃i affirmatiuo exñti in
subiecto vt oñis bõ ẽ al Sed ego credo qp ipossibile ẽ termi/
num cõmunem in aliquo p̃dicato positum pfundi mobiliter
vl̃ imobiliter mediãte signo vl̃i affirmatio posito in subictõ
vt oñis bõ ẽ al Et i pfilib⁹ qr vt vult porphiri⁹. Oñe qꝺ ꝺ
alio p̃dicat aut est maius ipo aut ẽ equale cũ eo de quo p̃di/
cat Et intelligendũ ẽ de p̃dicatõe p se Sꝫ in hac p̃dicatõne.
Oñis bõ ẽ al ẽ p̃dicatõ p se ⁊ nõ p̃dicat equale go p̃dicatur
maiꝰ sed nõ accñtale go cẽntiale vel sũbale go gñs vl̃ dñis

sed nō dr̃ia go gn̄s Sed ꝑ natura gn̄is multiplicata mobiliter vel imobiliter nō est gn̄s Cū go ꝺr oīs bō est alc̄ cū ibi ꝑdicat gn̄s nō est possibile terminū ꝓmune mltiplicari mobiliter vel imobiliter qñ ſignificat naturā gn̄is q̄ iā nō cēt gn̄s sic̄ si bō ꝓfundit mobiliter vel imobiliter iā nō esset spēs Jtē hoc vi/ det idē ꝑ aristo. in primo thopicoꝝ. dicit em̄ ꝙ nēcce ē omne qꝺ ꝺ altero ꝑdicat aut ꝙuersim ꝑdicari ꝺ eo aut nō Si ꝙuer sim ē dio vl̄ ꝓpriū. si nō ꝙuersim ꝑdicat de re aut cadit i dioe rei aut nō si nō cadit est accīs. si cadit in dioe est gn̄s vl̄ dr̃ia et intēdit aristotiles ꝙ sit in ꝑdicatōe directa Et ꝙ spēs sub/ ijciatur fm se multiplicata Sed in hac ꝓpōe oīs bō est alc̄ ē ꝑdicatō directa et subijcitur bō et nō ꝑdicat equale vel acīs ergo genus vel differētia sed nō differētia ergo genus Et sic redit id ꝙ prius dictū est Quare nō est possibile terminū in ꝑ dicato positū cōfundi mobiliter vel imobiliter Jtē totum vle qꝺ est gen⁹ et totū in q̄ntitate ex oppositō se habēt. Sed totū in q̄ntitate est duplex q̄ qꝺā est totū in q̄ntitate ꝓpletū vt vbicūq; ꝓfundit terminꝰ cōis mobiliter ꝑ suis inferior/ bus vt oīs bō cr̄ Est aūt aliud totū in q̄ztitate inꝓpletū vel diminutū vt vbicūq; ꝓfundit terminꝰ cōis imobiliter Quā re si mltiplicat terminꝰ cōis ſiplicit fit totū ſimplicit in q̄ztita te Et sic fit totū i q̄ztitate qꝺā mō go si ipossibile ē totū i q̄zti/ tate eē gn̄s fi ē possibile terminū ꝓnez i ꝑdicato positū ꝓfūdi ut di cebāt Jtē ꝓpatō ista fm quā inferiora reducūt ad suū supius

ex oppoſito ē ꝓpatōni ſm quā ſupius reducit ad inferiora ſed ſm primā ſumit ꝓñe in rōne ꝓmūis. Sic em̄ ipm ꝓñe ꝓtinet oia que ſub ſe ſūt Et ſm alterā ſumit mltiplicatū ſiue ꝓfuſum ꝑ oñibus ſiue quibuſdā ſuis ſuppoſitis. go ſi gñs ſtat ꝑſe in rōe gñis nō eſt poſſibile ipm terminū ꝓñez mltiplicari i ſup/ poita in q̄ntū hmōi Et oia iſta ꝓcedim⁹. Cā aūt q̄ mouebat vel ꝓpter quā mouebant facilis eſt ad ſoluendū. Sic̄ em̄ cū ꝺr omis hō eſt aial cū vnicuiq; homi inſit ſua eſſentia et ſua aialitas eo q̄ impoſſibile eſt hominē eſſe ſine aialitate ergo oꝑtet qꝺ ipi dicūt q̄ ille termin⁹ al' tenet ꝑ tot aialib⁹ ꝑ quot homibus homo. Dicim⁹ em̄ q̄ in hoc argum̄to nulla ē appen tia recte in ſpiciēdo qꝛ cū ꝺr ois hō eſt albus ois hō eſt niger. Cū impoſſibile eſt eſſe hoiez ſine aiali iō nēce eſt tot anima/ lia intelligi in ſubiecto quot ſūt homīes ꝑ quib⁹ tenet homo Unde fatuū eſt dicere q̄ multitudo aimalium inſit ſubiecto ex multitudine p̄dicati. cū p̄dicet albū vel nigrū. vnꝺ dico q̄ homo logice loquēdo et nō naturaliter ꝓſtituit ex aiali ⁊ rō/ nali Cū homo in ſe bēat al' cū go hō mltiplicet hz in ſe multi tudinē illaz aialitatū cū ꝺr omis hō eſt alb⁹ nullo mō habet has aialitates a p̄dicato Et ſic ē in ꝓpoſito cū gñs p̄dicat ut cū ꝺr ois hō eſt al' in hac em̄ ꝓpō ſubijcit hō in quo intelligit mltitudo illaz aialitatū et p̄dicat hoc gñs al' q̄ nllo mō ꝓfū dit nec mobiliter nec imobiliter. ſz ſtat ibi ꝑ ēntia gñis ꝺ pli b⁹ p̄dicabil'. vñ al'ibi p̄dicat ⁊ al' itelligit in ſubiecto vt hic oē

ãi al rõnale mortale est al' Silr ꝺz ꝙ hoc ꝟbũ est nõ ꝓfundit nec mobiliter nec immobiliter ĩ dicta ꝓpõc q; qꝺ al' eẽt l'exi steret i hoie hoc hẽbit subiectũ de se añq; subijceret ĩ pria ꝓ/ positõe ĩ p̃dicatõe a c ĩtali vl' cẽntiali. ⁊ ꝓpter hoc destruit q̃dã diuisio supi⁹ data sc; ista Suppõm ꝓfusa ꝛ alia ẽ cõfusa nãcitate signi vel modi alia nãcitate rei. Dicim⁹ cñ ꝙ ois ꝓfusio est nãcitate signi vl' modi sic hic oñe al' rõnale morta le est al' Iste termin⁹ al'i subiecto posit⁹ tenet ꝟtute signi pro oi eo ꝙ ẽ bõ Silr hic ois bõ ẽ aial iste termin⁹ homo nõ solũ tenet ꝓ oñi homi sed etiã ꝓ oñi aiali qꝺ ẽ bõ Et iõ ẽ ꝙ tot sũt aialitates quot sũt bũanitates naturaliter loquẽdo q; eaꝺ est bũanitas ꝑm viã logice et ꝑm viam nature in quolibet in diuiduo homis sicut homo in ꝓmũi est idẽ apud oẽs. vñ ꝙ sit bũanitas hec vl' illa hoc ẽ rõe materie. i via aũt nature bũa nitas mea ꝓ se alia ẽ a tua sic bũanitas mea ꝓ quã bũanitas ẽ in me alia est a tua ꝓ quã bũanitas est in te Et ꝓpter hoc si gnũ vel mod⁹ ꝓfundẽdi hoiez in p̃dicato nõ ꝓfundit al' posi/ tũ sed al' ꝓtractũ ad hoies ꝓ suas dñias i subiecto ꝙ intelligit in homie Et ꝓpter hoc relinquit ꝙ oñis suppositõ ꝓfusa est necessitate signi vl' modi nulla aũt necessitate rei. Suppo sitõm ꝓfusa ꝛ alia est mobilis alia imobilis Mobilis est quã habet termiꝰ cõmunis virtute signi distributiui sic ꝙ ꝑ̃ co licet fieri descensũ vt ois homo currit ergo soꝛ ck ⁊ plo ck ⁊ sic ꝺ alijs. Immobil' ẽ quã hz termi⁹ ꝓ ñis ꝟtute signi distributi

p. h. sum Hegomista
Wind tz thor Arnd
apud Aristot.

sic ꝙ sub eo nō licet fieri descensū vt ois bō ē totū in ꝗstitate
oēs apli ōi sūt. xij. ⁊ sic ō alijs. ⁊ hec ō prio tractaru puoꝝ loy
caliū viz ō suppōe. dctā sufficiūt ¶ seqt de Relatis

Tractaty primꝰ
Ryōrabus Incipt.

RElatū ē duplex. vno mō ē relatū cꝰ eē totū ē
ad altō qōāmō se hr̄e. ⁊ sic ē vnū ō decē p̄dicis
Alio mō r̄ltū ē añ late rei r̄cordatū. qz ut vult
priscianꝰ. Relatō est añ late rei r̄cordatō. vñ cū ōr sor qui ck
disputat hoc relatū q̄ fac recordatōz ō sorte q̄ ē res añ lata.
Ob missis go relatis fm p̄mū mod ō relatio scō mō hic in
trēdimꝰ. Relatioꝝ q̄dā sūt subē q̄dā vo accīntis vt tlis q̄lis.
Relatū subē ē qō r̄fert eāō rē i nūero cū suo añte Jtē r̄latio
rū subē q̄dā sūt idētitatis ut ille q. q̄dā diuersitatis ut aliꝰ alt
Relatū aūt ydēptitatis ē ꝙ r̄fert suū añs ⁊ suppoit ꝑ coō ꝑ
quo suū añs vt cū ōr sor ck q̄ disputat hoc r̄latū q̄ r̄fert sortē
⁊ suppoit ꝑ coō. Et tlim r̄latioꝝ idēptitatis q̄dā sūt noīa ut
q q̄dā ꝑnoia vt ille Jtē relatioꝝ ydēptitatis q̄dā sūt r̄ci ꝑca
vt sui cū suo possessiuo suꝰ s. ū. q̄dā vo ñ recī ꝑca vt ille q. ⁊
silia Relatū aūt ōr recī ꝑcū nō ꝙ sit paciēs sz qz poit modū
pacientis Ad ptz ꝑ hoc ꝙ ntiꝰ pōt esse paciēs vt sor ꝑcutitur
Sed nō potest habere modū paciētis qz modꝰ paciētis sp est
in obliquis Et sic ptz ꝙ aliud ē paciēs ⁊ modus pacientis Et
si quera quid addit supra paciēs ꝑ relatū recī ꝑcū Dicendū
est ꝙ relatū recī ꝑcū addit ydēptitatē subē agētis ⁊ poit eā
sub mō pacientis vt sor videt se subā eī que prius erat sub

mō agentis ponit sub modo pacientis vt in hoc ꝓnoie sui vel se. vnde recipcū pōt diri sic est q signat subam agentē sub mō pacientis. vñ recipcū dr ēsi sui passiuū vt hoc recipꝛocū sui significat p modū pacientis in qō dz trāsire actꝰ ꝛbi. Vtiꝰ aūt significat p modū agentis. ꝛ iō si qrat ēre hoc ꝓnomē sui carz ntio ¶Dicēdū ē q solutō ptz exꝓdictis qꝛ agēs ñ pt significari vt patiēs siue sub mō pacientis nisi in obliqs ꝑ sui significat p modū pacientis ntiꝰ ꝛbo p modū agentis. ꝛ iō nata nti ꝛpugnat natura huius ꝓnomis sui ido ipm nō pōt ḣre ntm̄. Exdictis ptz q oia ꝛlatia ydēptitatis refert subāz eandē cū suo añte ꝛ supponūt ꝑ eadē i nūero Exhoc ptz q maioꝛ ē certitudo p ꝛlatm̄ ydēptitatis ēqz p suū añs positū loco sui relati vt hō cr et hō disputat dubiū est vtrū de eodē boie dicat sed cū dr hō curꝛit qui disputat iā ē certū q de eodē dr ¶Hoc idē ptz p ꝓiscianū in minoꝛe volumie dñtē ayax venit a troyā et ayax fortiter pugnauit dubiū est vtrū de eodē loquat. sed cum dicit ayax et idē fortiter pugnauit iā certū est q de eodē dicit Et sic ptz q maioꝛ est certitudo p relatm̄ ydēptitatis subē ēqz p suū añs loce relatiui positi ¶Solet aūt dubitare circa relatia ydēptitatis vtrū deceptio facta ex diuersa relatōe fiat fm̄ ēquocatōem vel ampbiboloiā vel aliā fallaciā vt cū dr hō videt asinū qui est rōnalis ibi relatiuū qui pōt referri ad hunc ntm̄ hō vel ad hūc actm̄ asinū Et sic ibi sunt diuerse relatōes ibi solet ꝙmūiter assignari ēquocatō. Sz ꝓtra hoc nom̄ q fm q

est relatm̃ significat vnã rẽ equaliter se bñtẽ ad oẽ illõ qõ sig
nificat̃ ꝑ modũ subẽ vt bõ q̃ curit colorq̃ ẽ in corpe Locꝰ qui
ꝑtinet rẽ locatã ⁊ sicõ alijs go deceptõ facta ex diuersa rlatõ
ne nõ ẽ eq̃uocatõ Jtẽ hoc nom̃ q̃ fm qꝫ ẽ relatm̃ infinitã sig/
nificat subaz sed illa suba nata est finitari tã ꝑ vnũ añs q̃z ꝑ
aliud cũ go illa suba infinite sũpta sit vna in se põt referi ad
qõlibz añs go significatõ huiꝰ relati qui ẽ vna go nõ ẽ eq̃uo
catõ Jtm̃ relatõ cuiuslibet ãntis fm qꝫ ẽi relatio est vna scz
res añlata vel añlate rei recordatõ go omia relatia fm hoc
nom̃ rlatm̃ ꝓticipãt nom̃ vnũ et rõez vnã go relatm̃ ẽ vni/
uocũ inq̃zt ũ est añlate rei recordatm̃ go relatia ꝓticaria vt
qui ille ⁊c. inq̃zt̃ũ sunt relatia suoꝝ añciũ nõ sũt equiuoca Si
quis obij ciat hoc relatm̃ qui alteriꝰ est rõis fm qꝫ finit̃ in hoc
añti bõ et alteriꝰ fm qꝫ finit̃ in hoc añte alinũ in p̃dicta oõe
go fm nom̃ ꝓñe diuersas bz rões go est equiuocũ. Dicẽdũ ẽ
qꝫ argn m̃tũ nõ valet q: similiter posset ꝓbari qꝫ omne vni/
uocũ esset eq̃uocũ vt alꝫ fm qꝫ est in hoie habet aliã rõz ⁊ fm
qꝫ est in equo aliã ⁊ sic hoc nom̃ al est ꝓñe nõ tm̃ equiuocũ. vñ
soluendũ breuiter qꝫ sic vniuoca dicunt bñe eandẽ rõz nõ fm
se sed in vniuocãte vt bõ equꝰ ⁊ silia in aiali. Silr om̃is rela
lia dicunt habere eandẽ rõz nõ fm se sed fm qꝫ sũt in referẽ/
te siue in r elatio et sic bñtidẽ nomẽ ⁊ sũt vniuoca in coz ille
obijciebat de rõibꝰ relatioꝝ fm se sumptoꝝ vñ p̃dictas obie
ctões ab ista cõcedimꝰ ideo ꝓcedẽdũ est qꝫ deceptõ facta ex

diuersa relatõe nõ est ſm equiuocatõz. Jtẽ ista deceptõ ẽ in ordine dictõm inter ſe ergo ẽ in oratõe q2 ordinatõ dictionũ nihil aliud est q̃z oz̃o go nõ est equiuocatõ cũ equiuocatõ ſit ſolũ in vnica dictõe Jtẽ q3 ibi nõ ſit amphiboloia ꝑbaf quia vbicũqz est ãphiboloia ẽ ꝑſtructõ vni9 cũ vno tm̃ vt in hac oz̃oe liber arestо. quo ad primũ modũ ſed vbicũqz ẽ diuerſa relatõ nõ ẽ ꝑſtructõ vni9 cũ vno ſed diuerſis go deceptõ ex diuerſitate relatõis nõ facit amphiboloiã qõ ꝓcedim9 Jtem vbicũqz ẽ deceptõ ex eo q3 aliq̃ dictõ põt referri ad diuerſa est ꝓpoſitõ vel diuiſio ſed deceptõ ex diuerſa relatõe ẽ ex eo q3 aliqua dictõ põt referi ad diuerſa. go õceptio ex diuerſa relatõe facta est ꝓpoſitõ vel diuiſio qõ ꝓcedimus.

Relatiõ diuerſitatis ẽ q3 ſupponit ꝑ alio ab eo qõ refert vt ſoꝛ curꝛit ⁊ alius diſputat. hoc relatiõ ali9 refert ſortẽ ⁊ ſuppoit ꝑ alio a ſorte q2 ſenſus ẽ ſoꝛ curꝛit ⁊ alius a ſorte diſputat. Dc relatio aũt diuerſitatis talis daf̃ regla ſi relatiõ diuerſitatis addaf̃ ſupioꝛi et inferioꝛi. de ſupioꝛi fit inferi9 ⁊ õ inferioꝛi fit ſupius vt cũ õz aliud ab aiali go aliud ab boie Dic ẽ locus a ſpẽ q2 in hac aliõ ab aiali relatiõ diuerſitatis ſcz aliud addif̃ aiali qõ ẽ ſupius ad bominẽ ⁊ i hac aliõ ab boie addif̃ inferioꝛi ſcz homi ⁊ iõo aliud ab aiali ẽ inferi9 ad aliud ab boie ⁊ iõ ẽ ibi locus a ſpẽ ſiue a pte ſubiectia. Jtẽ de ſimilis y dẽpritatis talis daf̃ regla ab antiqs nulla ꝓpõ inchoata a relatio habz ꝓtradictoꝛiũ ⁊ aſſignãt talẽ rõz cũ eã

dicit oñis bō est et ille disputat hoc relatiū ille bz rēspectū ad
uerbū et ad hoc añs bō ꝓpter dependentiā sue relatōis Sz
cū negatō aduenit ꝓpōi inchoāte a relatio dicēdo sic illenō
disputat tūc illa negatō ñ vbū qō sequit negat et ñ respectū
relatōis quā bz relatiū ad añs go nō negat quidq̄d affirmat
affirmatō go nō ꝓtradicit go cū hoc sit in q̄libet ꝓpōe īcho
ata a relatio sequit q nulla talis habet ꝓtradictoriā. ¶ Sed
ꝓtra hoc obijcit quidq̄d ꝓtingit affirmare ꝓtingit et negare ō
quolibet suppositō sed ꝓtingit affirmare vbū ō quolibz sup/
positō go et negare ō quolibet suppositō q ē dictō relatiū go
quelibet ꝓpō inchoata a relatio bz ꝓtradictoriā Itē q̄libet
ꝓpō siue enūciatō q̄ ē vna bz ꝓtradictoriā go ois ꝓpō ichō
ata a rēlatio bz ꝓtradictoriā cū ois ꝓpō inchoata a rēlatio eū
nō sit in ea dictō eq̄uoca neqz pl̄a subijciāt vl̄ pñt ē vna igit.
ꝛc. Itē dicit aresto. i pāo piarmenias q cuilibet affirmatōni
negatio ē oppōita ꝛ e ꝓuerso go affirmatōi īchoate a rēlatio
ē oppōita negatō q ꝓcedim⁹ dñtes ꝑdictā ee falsā Et ad rōz
cōz rñdem⁹ q relatiū ꝓpat ad suū añs ꝛ ad uerbū cui subijci
tur. vñ cū affirmatō sit vel negatō sit oro affirmatiā alicui⁹
de aliquo vel negatiā alicui⁹ ab aliquo sz p̄dicati ō subictō
Ideo dico sic̄ ptz q dioz p̄dictā affirmatōis et negatōis. Af
firmatō et negatō respiciūt tñmō ꝓpatōz subicti ad p̄dicatū
go i ꝓpōe īchoata a relatio tñmō sumet ꝓtradictorie ꝓpa
tōem subicti ad p̄dicatū go tñmō ꝓpatōem relati ad ūbū

cui subijcit Et nō p ꝓpatōem relati ad añs ⁊ sic nō opter ne
gare respectū relati q̄z relatiū bz ad añs q⁊ ille respectus nō
est ibi ꝓpter naturā affirmatōis siue negatōis ſm se neqz p
dependētiā subiecti inq̄ntū subiectū q⁊ aliud est subiectū ⁊ il/
lud qđ est subiectū sic aliud ē pr̄ ⁊ illud qđ ē pr̄ Et sic q̄dq̄d est
affirmatū in ꝓpōe incboata a relatio negat i ꝓtradictoria il
lius vnde ꝓtradictoria istius ille disputat est illa non ille di/
sputat negatōe ꝓpposita relatio ¶ De relatio aūt ydēptita/
tis alia dat regla ¶ Dm̄e relatiū ydēptitatis non reciprocum
habet eandem suppōz quā habet suū añs vt cū dr oīs hō ct
⁊ ille disputat hoc relatiū ille ꝓfusā habet suppōem sic homo
¶ Dico aūt nō reci ꝓcū q⁊ cū dr oīs hō videt se nō ē sens⁹ q
oīs homo videat oēm hominē q⁊ loco cuius relati se non licet
ponere suū antecedens sed loco alterius licet ponere suum
antecedens. ¶ Sequit de relatis accñtis

¶ Habito de relatis subē dieēdū ē d relatis accñtis
Relatiū aūt accñtis est q refert rē eandē p mo
dū denoiatōis vt tāle quale ⁊ silia. vñ dr̄ia est
inter relatiū subē ⁊ accñtis q⁊ relatiū subē refert rem vnicā p
modū eius q qđ ē vt albedo que ē in piete color q̄ est in cor,
pore Relatiū aūt accñtis refert rem p modū denoiatōis vt
sor̄ est alb⁹ ⁊ tāis ē pāo Alia aūt dat dr̄ia corr q⁊ relatiū subē
refert idē in nūero Relatiū aūt accñtis refert semp idē i spē.
vt sor̄ est alb⁹ ⁊ tāis est pāo q⁊ idē accñs in nūero nō pōt esse in

diuersis subiectis ſz idē i ſpē. Relatiū aūt accñtis diuidit q̄a aliud est relatiū accñtis ydēptitatis vt talis. aliud diuersitatis vt alterius mōi Relatiū ydēptitatis in accñtibus ē q̄ refert eandē q̄litatē in ſpē Et ſupponit ꝓ eadē q̄litate in ſpē vt ſoꝝ est albus ⁊ tl̄is ē plō Relatiū aūt diuersitatis in accñtib⁹ ē q̄ refert idē accñs in ſpē ⁊ ſupponit ꝓ diuerſo in ſpē vt ſoꝝ ē alb⁹ et alterius mōi ē plō Differt aūt relatiū ſubē ydēptitatis a relatio ydēptitatis i accñtib⁹ q̄ relatiū ydēptitatis ſubē refert eandē ſubāz in nūero Relatiū aū ydēptitatis i accñtibus nō refert idē accñs in nūero ſed idē in ſpē. Itē relatiuoꝝ ydēptitatis i accñtib⁹ aliud ē q̄litatis vt q̄lis. aliud q̄ntitatis vt q̄ntus. Itē relatioꝝ ydēptitatis q̄ntitatis i accñtib⁹ q̄dā ſūt rclatis q̄ntitatis ꝓtinue vt tant⁹ quant⁹ q̄dā ſūt q̄ntitatis discrete ſiue nūeri vt tot quot Itē relatioꝝ nūeri q̄dā ſūt nōia vt tot quedā aduerbia vt totiēs quociēs. Sciendū aūt q̄ tot qualis tant⁹ quant⁹ totidē ⁊ quotiēs p̄ñt esse relatiua demōſtratia ⁊ reddita q̄ ſi ad p̄ñtes dicant demōſtratia ſūt vt cū dicim⁹ mare demōſtrātes tl̄is est nilus ⁊ demōſtrātes ſoꝛtē dicim⁹ tl̄is fuit plato ⁊ ſic de alijs Si aūt nō dicant ad p̄ñtes ſiue demōſtratōem reꝝ p̄ñtiū tūc ſunt relatia ſiue reddi/ tiua Sūt em̄ ꝓpꝛie reddita q̄ñ reddunt ad interꝛogatōz p̄/ cedentē vt q̄lis est ſoꝝ talis est plō Relatia aūt ſunt q̄ñ nō facta interꝛogatōne ꝓferunt vt q̄lis ē ſoꝝ talis est plō et q̄ñ ad nōia adiecti⁊ dicunt ſpēaliū accñtiū vt ethiops est niger et

talis est cozu⁹ vel soz fuit alb⁹ et talis est plato Et hec de re/
latis dicta sufficiũt.

Tractata ponez
Sophismata ff.

Personal suppõ é acceptõ termi ꝓñis ꝑ suis inferio/
rib⁹ Cui⁹ alia é deteriata 7 alia ꝓfusa vt pri⁹ ptũit
Itẽ ꝑsonal suppõis alia é diuisio. nã alia é restricta alia ãpli
ata 7 iõ ãpliatõ 7 restrictõ hñt fieri circa ꝑsonalẽ suppõz Re
strictõ é coartatõ termi ꝓñis a maiore suppõe ad minorẽ vt
cũ oz hõ albus curzit b⁹ adiectñ alb⁹ restringit boiez ad sup
ponendũ ꝑ albis Ampliatõ aũt est extensio termi ꝓñis a mi extensio
nori suppõe ad maiorẽ vt cũ oz hõ põt esse añxpc iste termi'
hõ nõ suppoit solũ ꝑ his qui sũt sed etiã ꝑ eis qui erũt vñ ã/
pliat ad futuros Dico aũt termi ꝓñis qz termin⁹ discret⁹ ut
est soz neqz restringit neqz ampliat Ampliatõm aũt alia fit
ꝑ ẏbũ vt hõ põt eẽ añxpc Alia ꝑ nomñ vt boiez esse añxpm
est possibile Alia ꝑ pticipiũ vt hõ est potẽs esse al' Alia ꝑ ad
uerbiũ vt hõ nccio est al' hic hõ nõ solũ ampliat ꝑ pñti sz vt
etiã ꝑ futuro teneat Et iõ scquit alia diuisio ampliatõis scz
qõ ampliatõis alia est respectu suppositoꝝ vt hõ põt eẽ añ/
xps Alia respectu tpis vt hõ nccio est al' vt dictũ é Circa p/
dicta Querit de hoc sophismate ipossibile põt eẽ ẏm ꝑ/
batõ id qõ é vel erit impossibile põt eẽ ẏm vt añxpm nõ fu/
isse p⁹ rps ei⁹ erit impossibile et mõ põt esse ẏm qz est verũ
ergo ipossibile põt esse ẏm Cõtra q̃d q̃d põt esse ẏm ẽ possi
bile. impossibile põt esse ẏm go impossibile est possibile. Et

est silogism⁹ i tercō prie sed ꝓcto ē falsa go aliqua p̄missaꝝ si
maior go mino⁹ sed hec ē pr̄ia go pr̄ia est falsa. Solutō pr̄ia
simpliciter ē falsa sc̄z hec impossibile pōt ee ẋm. ⁊ ꝓbatō pec
cat penes fallaciā accid̄tis q⁹cū dico id qō est vel erit ipossi
bile duo dico sc̄z subiectū impossilitatis et ipam impossibili
tatē siue ipossibile Sed id qō ē ipossibile vel erit ei accidit i
possilitas siue ipossibile vñ id qē vel erit impossibile est res
subiecta ⁊ ipossibile accidit ei et posse esse ẋm assignaī vtri
qz ineſſe Sic hic añ xp̄m nō fuisse ē impossibile sed añ xp̄m nō
fuisse pōt ee ẋm go ipossibile pōt ee verū q⁹ añ xp̄m nō fuisse
est res subiecta ⁊ ipossibile ē accid̄s eius ⁊ posse ee verū attri
butū. De ampliatōe que fit respectu suppositoꝝ tis daī re
gula Termin⁹ cōis supponēs ẋbo bñti vim ampliandi a se
vel ab alio am pliaī ad ea que p̄nt ee sub forma termi sup
ponētis vt hō pōt ee alb⁹ iste termin⁹ hō nō solū ꝓ p̄ntib⁹ sz
etiā ampliaī ad o ēs qui erūt. dico aūt a se q⁹ hoc ẋbū pōt de
se habz naturā āpliādi. dico aūt ab alio q⁹ hoc ꝑticipiū potñs
et hoc nomñ possibile dāt virtutē āpliādi ẋbo cui adiūgūt vt
hō ē potēs ee alī vel alī possibile ē ee albū. De ampliatōe aūt
que fit respectu tp̄is talis daī regla termin⁹ cōis supponens
vel apponēs ẋbo bñti vim ampliandi quo ad tp̄s supponit
ꝓ his q̄ sūt et q̄ erūt vt hō nc̄cio ē alī tā hō q̄z alī tenenī ꝓ his
qui sūt ⁊ qui sp erūt Et hec ō ampliatōe dicta sufficiūt.

Appellatō ē acceptō termi ꝓ re exñte Dico aūt

ꝑ re exñte q2 terminus ꝑñs nō ens nihil appellat vt cesar vl
añxp̄c vel kimera ꝛc. Differt aut̄ appellatio a suppositōne
et significatōne qm̄ appellatō est tantū de re exñte. significa
tō vo 7 suppō ét̄ rei exñtis q̄z non exñtis vt añxp̄c signifi
cat añxp̄m et supponit ꝑ eo añxp̄o sed nihil appellat. Nō ät̄
de natura sua supponit tā ꝑ hominibus exñtibus q̄z nō exñti
bus sed appellat tm̄ exñté. Appellatōm alia é termi ꝑñis vt
homo. alia termi singularis vt sor̄ Terminus singularis sig
nificat idē 7 supponit 7 appellat q2 significat rē exñtē. vt pe.
io. et sic ō alijs Jté appellatōm termi ꝑñis alia é termi ꝑñis
ꝑ ipa re in ꝑñi vt qñ termin9 ꝑñis habet suppōz simplicē vt
cū 02 hō é spēs vel aliq̄ gñs et tūc termin9 ꝑñis idē significat
supponit et appellat vt hō significat homiez in ꝑñi et suppo
nit ꝑ homīe in ꝑñi et appellat hoiez in ꝑñi. Alia é termi ꝑñis
ꝑ suis inferiozib9 vt qñ termin9 ꝑñis habz suppōz ꝓsonalez
vt cū 02 hō ck hō nō idē significat supponit 7 appellat ꝛz sig
nificat hoiez i ꝑñi 7 suppoit ꝑ ꝓticlaris9 hoib9 7 appellat ꝓti
clares hoies exñtes. Et hec de appellatōe sufficiūt

Jcta de ampliatōib9 et appellatōibus dicēdū é de
restrictōibus. Restrictio est coartatō termini ꝑñis
a maiore suppositōe ad minorē vt dictū est prius. Restrictō
nū aūt alia fit ꝓ nomē vt hō alb9 iste termin9 hō nō suppoit
ꝑ nigris neqz medio colore coloratis ꝛz restrigit ad albos. alia
fit ꝓ ꝟbū vt cū 02 hō ck iste termi9 hō suppoit ꝑ ꝓtib9. alia

fit ꝑ ꝓticipiū vt cū ōr hō curꝛés diſputat iſte terminus homo ſupponit ꝓ curꝛétibus Alia fit ꝑ implicatōez vt cū ōr homo qui eſt albus diſputat hec implicatō qui eſt albus reſtringit hominē ad albos. Item reſtrictōnis facte ꝑ nomen Alia fit ꝑ inferius appoſitū ſupiori vt cū dicit aial homo ille termin⁹ aial ſupponit tm̄ ꝓ aialibus que ſunt homies. Alia aūt fit ꝑ differentiā aduenientē gñi que eſt eſſentialis cū ſit cōſtitutia ſpēi vt cū dicit aial rōnale hic em̄ al' ſupponit tm̄ ꝓ rōnalib⁹

¶ Alia fit ꝑ adiectm̄ accñtis vt cū ōr homo albus ille termi nus homo ſupponit tantū ꝓ albis De reſtrictōne facta ꝑ no mē ꝑñiter talis dat regla Dñe nomē nō diminu ēs neqz ba bens naturā ampliādi adiunctū ex eadē ꝑte termino magis ꝑñi reſtringit ipm̄ ad ſupponendū ꝓ his ꝓ quib⁹ exigit ſua ſi gnificatō vt ptz in exēplis ſup dictis qr homo ꝑ ſuā ſignifica tōem reſtringit aial tm̄ ad aialia que ſunt boies cū ōr aial bō et albus reſtringit hominē ꝑ ſuā ſignificatōz ad boies albos cū dicit homo albus. Dico aūt nō diminuēs ad remouendū nomia diminuētia ratōez adiuncti vt mortuus corruptus et cōſilia que nō reſtringūt ſed potius deſtruunt adiunctū Di/ co aūt nō hūs naturā ampliādi ad remouendū dictōes am/ pliatias vt poſſibile potēs et ſilia q̄ nō reſtringūt ſed potius ampliāt. Et ſciendū q̄ minus ꝑñe reſtringit ſ̄ magis ꝑñe vt cū ōr homo albus. qr homo repit in homibus albis et nigris et medio coloze coloratis. albus vero nō et quo ad boe alb⁹

est minus ꝑñe bō vo magis ꝑñe Et sic alb⁹ restringit boiem
Sed ſm qō albus repit in lignis et lapidibus homo aūt non
sic albū est magis ꝑmūe et bō min⁹ ꝑmūe. Et sic bō coartat
albū ad albedinē exñtē in homib⁹ cū ōr homo albus ⁊ sic bō
supponit ꝓ tm̄ ꝓ homib⁹ albis ⁊ albū coartat ad albedinē q̄
est in homibus Et sic vtrūq; coartat alterꝝ ſm diuersa ℔ Itē
de termio restricto talis dat regula. Si signū vle aduenīat
termio restricto nō distribuit ipm nisi ꝓ his ad quę restringit
vt cū ōr omis bō albus currit qr bō restringit ad albos igo nō
pōt distribui nisi ꝓ albis. ℔ De restrictōe alia dat regula talis
nihil positū a pte ꝑdicati pōt restrigere terminū positū a pte
subiecti quo ad pricipalē significatōz qr cū ōr bō ē albus iste
termin⁹ alb⁹ in ꝑdicato posit⁹ nō pōt restringere boiez i sub-
ictō positū ad albos qr si restrigeret ad albos go ꝓ fgla; ꝑce
dentē si vle signū aduenīat ei cū sit termin⁹ ꝓñis restrict⁹ so-
lū distribuit ꝓ albis ⁊ sic in hac omis bō est albus iste termi-
nus bō solū capit ꝓ albis. Et sic est sensus omis bō alb⁹ ē al
bus Et sic iste due eq̄lēt omis bō est albus et omis bō alb⁹
est albus go si vna est ꝟa reliqua est vera. et si vna est falsa
reliqua est falsa sed hoc est falsū go et illud go cū ōr bō est al
b⁹ iste termin⁹ bō ñ restringit ad albos et sic ꝓbata ē regula
illa ℔ Dico aūt quo ad principalē significatōz qr ꝑdicatū ꝑt re
stringere subictm̄ quo ad ꝓsignificatōz q̄ ē gñs vt cū ōr cign⁹
ē alb⁹ ille termin⁹ cign⁹ restringit ad mares ⁊ ñ ad albos ⁊ sic

albus restringit ipm quo ad cõsignificatõem que est genus et nõ quo ad significatõem principalẽ. Itẽ de restrictõne facta p implicatõem talis dat regula ¶ Omnis implicatõ si fuerit adiuncta termio ꝓpii immediate restringit ipm sicut et suus adiectm vt cũ dr bõ qui est albus p implicatõem qui est albꝰ iste terminꝰ bõ restringit ad albos p bãc implicatõem qui ẽ albus. Itẽ de eadẽ restrictione talis dat regula ¶ Quotiens cunqꝫ signũ vle et implicatõ ponunt in eadẽ locutõe duplex est locutõ eo qꝺ signũ põt ꝓcedere implicatõem Et sic distribuit terminũ ꝯmunẽ ꝑ quolibet suo supposito vt omis bõ et q est albus vel illa implicatõ põt prius aduenire et restringere terminũ ꝯmunẽ. et tunc postea aduenies nõ distribuit nisi pro his ad que restringit vt omnis bõ qui est albus currit. et tunc equivalet huic omnis bõ albus currit

¶ Equit de restrictõne facta p verbũ de qua ꝓcesdãt regule ¶ Prima talis est terminꝰ ꝯnis supponẽs vt ꝺpponẽs ꝺ bo pntis tpis simpliciter sũpto nõ hñti vim ampliandi nec ex se nec ex alio restringi t ad supponẽdũ ꝑ bis que sũt sub fora termi supponẽtis ¶ Dico aũt terminꝰ ꝯnis qr terminꝰ discretꝰ nõ restringit nec ampliat ¶ Dico aũt pntis tpis ad remouendũ ꝺba alioꝝ tpm qr terminꝰ ꝯnis cũ eis dẽ aliã habet suppõez ¶ Dico aũt simpliciter sũpto ad remouẽdũ ꝺba diminuẽtia vt ẽ oppinat inoppinat laudat vitupat ¶ Dico ãt nõ hñti vim ampliandi ad remouendũ ꝺba ampliativa. vt

poreſt dico nec ex ſe nec ex alio qz cū ōz homo eſt potens vel
eſt poſſibile licet hoc ꝟbū eſt nō ampliat ex ſe ampliat tamē
ꝑ hoc ꝓticipiū potēs Dico aūt ſub forma termini ſupponētis
qz bō ſupponit ꝑ eis qui ſūt ſub būanitate . et aīal ꝑ eis que
ſūt ſub aīalitate cū ōz bō eſt al' Jtē alia dat regula tlis termi
nus cōis ſupponēs vel apponēs ꝟbo ō ꝓterito ſimpliciter ſū
pto nō bñti vim āpliandi reſtringit ad ſupponendū ꝑ bis q̄
ſūt vl' fuerūt ſub foꝛa termi ſupponentis vt cū ōz bō fuit aīal
iſte terminus bō ſuppoit ꝑ bis q̄ ſūt vel fuerūt boies et al' ꝑ
bis q̄ ſūt vel fuerūt alia Jtē alia dat regla termin⁹ ꝓñis ſup
ponēs vel apponēs ꝟbo de futuro ſimpliciter ſūpto nō bñti
vim ampliandi ex ſe vel ab alio reſtringit ad ſupponendū ꝑ
bis q̄ ſūt vel fuerūt ſub foꝛa termi ſuppoñtis vt bō erit aīal.
Ex p̄dictis ꝓtz ꝙ ꝟbū reſtringit quo ad cōſignificatōz que ē
rys et nō quo ad ſignificatōz ſuā ꝓncipalē ꝛc.

Secundū p̄dicta querit ō boc ſopbiſmate . oē al' fuit
in arca noe. ꝑbatō bō fuit in arca noe equus fuit in
arca noe et bos ꝛ ſic de alijs ergo omne aīal fuit in arca noe.
Contra oñe aimal fuit in arca noe ceſar fuit aīal ergo ceſar
fuit in arca noe ꝙ eſt falſū . ergo altera p̄miſſaꝛ eſt falſa non
minoꝛ go maioꝛ Q aūt ꝓima ſit falſa ꝑbat' qz quedā regla
dicit ꝙ termin⁹ ꝓñis ſupponēs vel appoñs ꝟbo ō ꝓterito ꝛc.
reſtringit ad ſupponendū ꝑ bis q̄ ſūt vel fuerūt ſub foꝛa tmi
ſupponētis. Sed alia regla ē ſi ſignū vl' aduenīat termino

restricto distribuit ip̄m ꝑ oī̄bus ad que restringit ergo cuz
dr oī̄e aial fuit in arca noe iste terminus aial supponit ꝑ oi
aiali qđ in p̄terito fuit. Sed multa alia fuerūt in p̄terito que
nō fuerūt in arca noe go prima ẽ falsa Itē ad idem in ista ꝑ
positō e oī̄e aial qđ tunc fuit . fuit in arca noe iste termin⁹ al̄
magis restringit q̄z in ista oī̄e al̄ fuit in arca noe q̄m hac oē
aial fuit in arca noe iste termin⁹ aial restringit ad ea que fue
rūt i p̄terito simpliciter In alia vo restringit ad illa que fue
rūt tm̄ i illo p̄terito ꝑ implicatōz ibi positā go cū solū illa que
fuerūt i illo p̄terito fuerī t i arca noe ꝛ nō pla optz ꝙ hec sit fla
oī̄e aial fuit in arca noe c ū in ea plura suppon ant. Solutō
quidā dicunt ꝙ hec est duplex oī̄e aimal fuit in arca noe eo
ꝙ pōt fieri distributō ꝑ singulis generū vel ꝑ generib⁹ sin/
gulo ꝛ primo mō est falsa scō mō aūt est vera q̄ qñ fit di/
stributō ꝑ singulis generū tūc est distributō ꝑ oī̄bus indi/
uiduis que sūt sub illo genere e t sub spēbus et tunc oporteret
ꝙ oī̄a individua que contenta fuerunt sub aimali fuissent
in arca noe ꝙ falsū est Sed quādoq̄z fit distributō ꝑ generi
bus singulorū siue ꝑ speciebus sed nō fuit aliqua spēs aima
lis que nō fuerit in arca noe Et illo mō prima est va Sed
huic solutōni nō adquiesco q̄ species aimalis non fuit per se
in arca noe sed tātum individua Individua aūt possunt c ōsi
derari dupliciter vno mō ꝑut sūt sub noīe spei vl̄ ut ois leo
aut ꝑut sūt sub nomie specici nō vl̄ vt homo curit. vnde in

tempe illo nō habuit veritatē nisi ꝑ singulis genex hoc ē pro
indiuiduis et nō ꝑ generib⁹ singuloꝝ. vnde dico ꝙ prima
simpliciter est falsa 7 ꝓcedo ratōes ad hoc ꝓbatō aūt peccat
fm ꝓñs ab insufficienti inductōne qz nō accipit omēs partes
distributōis que sunt sub subiecto hui⁹ ꝓpositōis oñe al' fuit
in arca noe ¶ Solet aūt q̄ri vtrū termi restringant similiter
in ꝓpōe negatia sicut in affirmatia. dicūt em̄ quidā ꝙ esse re
stringat ad exīstentes ergo nō esse ad nō exīstentes ergo nō
ꝓeis dē fit restrictō in affirmatia 7 negatia. Itē videt ꝙ ois
negatia in q̄ negat esse ē falsa simpliciter si sil'r restringāt ter
mi in affirmatia 7 negatia qz in hac rosa est iste termin⁹ rosa
restringit ad exīstes go si in ha c rosa non est sil'z restringit ad
exīstes tūc sensus eēt rosa q̄ ē nō est sed hec ē falsa ergo et illa
rosa nō est Et sic q̄libz negatia in q̄ negat eē ē fl'a simpliciter
qđ ē fl'm Et sic videt ꝙ nō sil'r restringant termii affirmatia
et negatia. ꝓbatō ꝙ sil'z qz si in hac hō est iste terminus hō re
stringitur ad exīstes 7 in ista null⁹ hō ē restringitur ad nō exi
stētes go vtraqz est va qz de exīstibus ꝺe p̄dicat eē Et a nō
exīstibus ꝺe removetur esse go due ꝓtradictorie sunt sil' vere
qđ ē impossibile go illđ ex quo sequit ē ipossibile scz ꝙ nō sil'r
restringant termi in affirmatia 7 negatia Itē regula ē ꝙ oē
ꝺbū simpliciter sumptū nō hñs vim ampliādi neqz ex se ne
qz ex alio restringit termi ei supponētē quo ad cōsignificatio
nē que est temp⁹ 7 nō quo ad suā significatōnem principalē

ergo tps ẽ causa restrictõis sz idẽ tps manet i affirmatia ⁊ ne
gatia oppositis vt rosa est rosa nõ ẽ go eadem ẽ restrictõ in
vtraqz go, p eisdẽ fit restrictõ i vtraqz et illa arguñta ꝓcedi
mus Ad illud aũt q obijcit. dicendũ q esse nõ restringit ad
existentes sicut neqz hoc ꝟbũ curzit ad curzẽtes qz nullũ ꝟbũ
restringit terminũ sibi supponentẽ quo ad suã significatõz sz
quo ad ꝓsignificatõz q̃ est tps. vñ nõ restringit ad suppositа
exña sz ad suppositа pñcia Suppositа aũt pñcia pñt eẽ i qui
busdã termis tã ad exñcia q̃z ad nõ exñcia vt cũ dz enũciabi
le est Iste termin⁹ enũciabile supponit tã ꝓ exñtib⁹ q̃z nõ ex
istẽtib⁹ Omia aũt enũciabilia q̃ sũt falsa in pñti sunt pñcia sz
nõ sunt exñcia qz nullũ falsũ est Et sic eẽ nõ restringit ad exi
stentia sed ad pñcia cũ idẽ tps sit vtrobiqz qđ ẽ causa restri
ctõnis Ad aliud aũt dicendũ q duplex est forma termi ꝓmu
nis qz quedã est q̃ saluaf tm̃ in rebus existentib⁹ vt humani
tas que est forma homis aialitas aialis vt in talibus termis
omia suppositа pñcia sũt exñcia. Alia est forma termini cõ
munis que saluaf tã in rebus exñtibus q̃z nõ exñtibus vt enũ
ciabilitas q̃ ẽ forã enũciabilis qz quedã enũciabilia sũt exñcia
vt deũ esse ⁊ omñia vera Alia sunt nõ existentia vt hominez
esse asinũ et omñia falsa Et in talibus qñ restringit terminus
cõmunis ad ꝑsentia restringit tã ad existẽtia q̃z ad nõ existẽ
tia Ad huius ꝓpositõnis rosa nõ est iste nõ est sensus rosa q̃
est nõ est Sed ille est sensus rosa pñcialiter sumpta nõ ẽ So

let poni quedã restrictõ ab vsu Unde cum dr nihil est in ar/
ca q̃zuis sit plena aere tñ iste termin⁹ nihil supponit ab vsu p
rebus solidis et firmis Siue cum dicit rex venit supponit p
rege patrie et magister legit p mgr̃o ppr̃io. Solet aũt dici
q alia est restrictõ per transitõem verbi vt cũ dicit sor̃ pa/
scit hominẽ iste termin⁹ hominẽ supponit p alio a sorte vir/
tute trãsitõis verbi qr dans ⁊ recipiẽs p se sunt diuersa. vnd
pascẽs ⁊ qd̃ pascit optet esse diuersa Et si aliq̃ sũt eadẽ boc
est p accñs p hoc q idẽ est subiectũ vtriusq; sicut idẽ est dux ⁊
ep̃us ſm accñs. vñ dicũt quidã q nõ sequit sor̃ pascit se ⁊ ipe
est hõ go pascit hominẽ qr ẽ falla accñtis qr hoc pnom̃ se; nõ
põt supponere p diuerso a sorte sed ille terminus homo põt

Et hec de restrictõibus sufficiunt

Distributõ ẽ multiplicatõ termi cõis p signũ vle
facta vt cũ dicit omis hõ curzit iste terminus hõ
distribuit siue ꝓfundit p quolibz suo inferiori p hoc signũ ois
Et sic est ibi multiplicatõ termi cõmunis. Dico aũt termini
cõis qr terminus discretus siue singularis non põt distribui.
vñ iste sũt inꝓgrue omis sor̃ omis plo ⁊ sic d̃ alijs ⁊ ẽ ibi soleo
cismus p ptes or̃ois qr ibi ponit nomẽ ppr̃iũ p nomie ꝓmũi.
Signoꝝ vlim alia sunt distributiua sub̃e vt omis nullus. alia
aũt accñtiũ vt qualecũq; Signũ aũt distributm̃ substãtie est
q distribuit res habẽtes se p modũ sub̃e vel p modũ eius q
quid est vt omis nullus vt cũ dicit omis albedo ois nigredo

vñ ſuba ſumit ꝑñiter ad res cuius libꝫ gñis cū ꝺ ſignū diſtri
butū ſube Signū aūt diſtributū accñtis ẽ ꝙ diſtribuit res ſe
bñtes ꝑ modū accñtis vt ꝑ modū qualitatis ꝛ qꝫtitatis vt q/
liſcūqꝫ Itē ſignoꝝ diſtributioꝝ ſube q̄dā ſūt diſtributia ptiū
integraliū vt totꝰ Alia ſut diſtributia ptiū ſubiectiaꝝ vt oīs
nullus Itē ſignoꝝ diſtributioꝝ ptiū ſubiectiuaꝝ. alia ſūt di/
ſtributia duoꝝ vt neuter vterqꝫ Alia ſūt diſtributia plū vt
oñis nullus ſſDoꝝ aūt oim prꝰ dicēdū ẽ ꝺ ſignis diſtributis
ſube Et prō de hoc ſigno oñis Sciendū ꝙ oñis in plū nūe/
ro ſumit duplicit er. qñqꝫ ſumit collectiue vt oñes apli ſūt xij.
Et nō ſequit go ille ꝛ iſte ſūt duodeci demōſtrādo aliquos ꝺ
eis. ſſQñqꝫ ēm ſumit diſtributiue vt oñes homies naturaliter
ſcire deſiderāt Et tūc bene ſequit go iſte ꝛ ille ꝛc. Itē q̄d ſig/
nificet hoc ſignū oñis querit ſſNō ēm ſignificat rē vlem vl ꝙ
ticlare ego nihil ſignificat Itē ad idē hoc ſignū oñis nō ẽ ꝑdi/
cabile ꝺ vno neqꝫ de plibus go nō ẽ vle nec ꝙticlare ſſSed
cōtra ab eo ꝙ res ẽ vel nō eſt ꝺ roō ꝟa vel falſa go ſi hoc ſi
gnū oñis nihil ſignificat ꝓpter eius remotōem vel appoſi/
tōem nō cāpit veritas vl falſitas iu oratōe. Sed hec ẽ vera
aial ẽ homo ergo oñe aial ẽ homo ꝙ ẽ falſū go primū ſcꝫ ꝙ
oñis nihil ſignificet Solutō Ad primū dicēdū ẽ ꝙ oñis ſig
nificat vl qꝫ facit terminū ſumi ꝑ oñib⁹ ſuis inferiorib⁹ vt
oñis bō curit Et ſic hoc ſignū oñis aliquā rē ſignificat Sꝫ
res eſt duplex qꝫ quedā eſt res ſubijcibilis ꝛ p̄dicabilis. ꝛ de

hac obijcit prima rō Et sic vez est q̄ oñis nihil significat qz oñis talis res aut est vlis aut ptic'aris hoc aūt signū omis nō significat vle aut ptic'are Alia aūt est res que est dispo/ sitō rei subijcibilis aut p̄dicabilis ⁊ talē rē significat hoc signū oñis Et tā abistare q̄z ab alia causat veritas et falsitas in oratōe Sed si obijcit hoc signū oñis nō significat dispositōz nec quia ioñi bono silogismo mediū debet reiterari cū oñib⁹ suis dispositōibus ergo debem⁹ sic silogisare, oñis bō est al' sor̄ est omis bō ergo sor̄ est al'q̄ omis ē dispositō subiecti in maiori ꝓpōe go debet reiterari i minore ꝓpōe q̄ ē falsū. go omis nō ē dispositō subiecti. Solutō sicut pater duo dicit sc̄z id q̄ est p̄r̄ et patrē inquātū p̄r̄ . ita sil̄z subiectū duo dicit sc̄z id qō ē subiectū et subiectū inquātū subiectū. Et ꝑm hoc du/ plex est dispositō subiecti qz quedā est eius q̄ ē subiectū ut al bū nigz et sic de alijs dispositōib⁹ absolutis et iste dñt iterari i minore ꝓpōe cū medio Alia est dispositō subiecti inquā/ tū subiectū est vt omis nullus ⁊ oñia signa tā vlia q̄z ptic'la/ riz Et talis dispositō nō debet reiterari i minore ꝓpōe cum medio qz ē respectia dispositō qz disponit subiectū in ꝓpatōe ad p̄dicatū vt cū dz omis bō albus currit Ista dispositō alb⁹ debz iterari qz ē absoluta et sic ē dispositō ei⁹ q̄ subijcit sz ista dispositō omis nō debet iterari qz est respectia subiecti ad p̄ dicatū et sic est subiecti inquātū subiectū ē. vñ debemus dice re sic omis homo alb⁹ currit sor̄ est bō alb⁹ go sor̄ currit ⁊ nō

sor est oms homo albus.

Habito q̄d significet hoc signū oms et cuiusmōi di/
spositōz significet Cōsequēter querit vtz hoc sig/
nū oms | exigat tria appellata Et videt q̄ sic ¶ Omis pfectio
ꝑsistit in tribus vt habet prio celi 7 mūdi sed oīe et pfectū iō
sūt vt habet ibidē go oīe est in trib⁹ vltra go hoc signū ois
vult hr̄e tria appellata. Itē ad idē arestō. dicit in eodē loco
q̄ de duobus viris nō dicimus oīes viri sed duo viri sed de
tribus viris ad minus dicim⁹ oīes viri go oms vult habe/
re tria app ellata ¶ Sed ꝑtra in q̄libet demōstratōe omnes
ꝓpōes sunt vles sed demōstratōnes fiunt de sole et de luna
sed sol nō habet nisi vnū appellatū. silz 7 luna ergo omis nō
vult habere tria appellata Itē ad idē oīe corp⁹ priuatū lu/
mie ꝓpter terze obiectū deficit hec ꝓpō ē ꝑcessa ab oīibus
cū habeat ab autore 7 est vlis. sed corpus priuatū lumie pro/
pter terze obiectū nō habet nisi vnicū suppositū scz banc lu/
nā singularē ergo omis nō exigit tria appellata Itē ad idem
omis significat qm̄ vlz sed hoc q̄ dico vlz est mod⁹ ꝓprius
ipius vlis et ꝓpriū diuersificat ꝑm diuersitatē sui subiecti vt
si homo est silz 7 risibile ē Et silz si hō est diminutus et risibile
est diminutū 7 si hō est mortuus 7 risibile ē mortuū Sed vle
aliqñ saluat in pluribus suppositis vt hō equus et leo Aliqñ
aūt saluat i vno suppositio solo vt sol 7 luna. ergo vle aliqñ
saluat in pluribus aliqñ in vno solo ergo omis vult hr̄e tria

appellatá aliqñ vnũ solũ Jtẽ ad idẽ duplex est forma q2 q̃dã
est forma materie vt aia mea ẽ forma corpis mei ⁊ tua tui. et
ista forã ẽ ps ⁊ nõ ꝑdicat de eo cui⁹ ẽ forã Alia aũt ẽ forã to
tius que ẽ ꝑdicabilis ꝺ eo cui⁹ ẽ forã. Et sic oĩa supiora vt
genera ⁊ spẽs dicunt forme inferioꝝ vt hõ equ⁹ ⁊ ꝓsilia Sed
indiuidua istius forẽ ꝑdicabilis sũt materia cius ergo cũ for
ma neutro ꝑdictoꝝ modoꝝ excedit suã materiã nec excedat
ab ea ergo nullũ vle exced t sua indiuidua nec excedit ab eis
ergo cũ dicat ad equatõꝝ vtis cũ suis indiuiduis vt oĩis hõ
tũc optet cũ sol et luna nõ habeat nisi vnicũ appellatũ vel in
diuiduũ q̃ vere dicat oĩis sol oĩis luna ⁊ oĩis fenix q̃ cõ/
cedimus dicẽdo ꝑdictas rões esse veras ⁊ q̃ oĩis nõ ſp exi/
gat tria appellata Sed qñ ꝓiungit termio vli habẽti pla sup
posita tũc oĩis vult hẽ tria appellata Qñ vo ꝓiungit ter/
mio vli habẽti vnicũ suppositũ vel indiuiduũ tunc nõ exigit
nisi vnũ solũ. Ad illud aũt q̃ obijcit primo q̃ ꝑfectõ vniusc⁹
qꝫ est i tribus dicẽdũ est q̃ verꝫ è. sed hec tria sũt subã rei vir
tus eius ⁊ opatõ eius Et hec tria tãgit aresto. in his verbis.
Natura apta nata sic facit. Per hoc eĩ q̃ dicit natura tan
git subãꝫ rei. ꝑ hoc aũt q̃ dicit apta nata tãgit virtutẽ ei⁹. ꝑ
hoc aũt q̃ dicit sic facit tãgit eius opatõem debitã vñ homo
ꝺ ꝑfectus cũ habeat subãꝫ homis ⁊ virtutẽ eius et opatõem
eius debitã. Et sil: hoc signũ oĩis habet subãꝫ signi vtis et
virtutẽ eius q2 est distributiũ et opatõnem eius qñ distribuit

et in his trib⁹ ¦ est ꝓfectō eius Ad scōm dicēdū ē ꝙ bō ⁊ boies
dr̃nt qz hō dicit spēm fm se q̄ ēpdicabilis ō plib⁹ Sz boies in
pli nō dicit spēm fm se sed mltiplicatā actu ꝓ materias indi-
uiduoꝝ nūero diuersas Jō oīis in pli nūero rōe mltiplica-
tōis facte ꝓ diuersas materias vult br̃e ¦ ad mi⁹ tria appella-
ta. sz i singulari nō qz rspicit spēm fm se ⁊ nō materiā indiui-
duoꝝ. Et iō solū exigit eēntiā aptā natā ꝑdicari ō plibus si-
ue actu ꝑticipet a plibus siue ab vno. Et iō aliqñ exigit tria
appellata aliqñ vnū solū fm exigentiā vlis cui adiungitur.
Quidā tamē dicunt ꝙ hoc signum oīis semꝑ exigit tria ap
pellata ad ¦ min⁹ Et dant talē regulā ¦ Quādocūqz signū vle
affirmatiuū addit̄ termino ꝑmuni nō habenti sufficiētiā ap-
pellatorū recurrit ad nō, existētes vt cū dicit oīis fenix ē iste
terminus fenix nō habet nisi vnicum suppositū ꝙ sit. ideo re
curit in eo hoc signū oīis ad nō existentes fenices. ideo cū
dicitur omnis fenix est. iste est sensus aliquis fenix est et a-
lij duo fenices qui non sunt ¦ sunt Et ideo dicunt has ꝓpo-
sitiones omnis fenix est quidam fenix nō est esse simul falsas
et non esse cōtradictorias quia in negatiua supponit fenix q̄
nō est Et in affirmatiua supponunt duo fenices qui nō sunt
Et sic nō est idē subiectū in vtraqz. Hoc autē potest multi-
pliciter destrui. ꝓmo qz hec inꝑueniētia sequunt ex falso. qz
supponūt ¦ ꝙ oīis ¦ vult habere tria appellata ad minus qō
ostensū ē supius esse falsū Preterea ¦ vult arestō. ꝙ illa ¦ ꝓpō

l
phisicorum fm
Gronsfeld

in qua subijcit vle vlr sūptū alicui ꝑdicato ꝓtradicit illi ꝓpōi
in q̄ subijcit idē vle sūptū nō vlr eidē ꝑdicato. Sed isti sūt ta
les oñis fenix ē quidā fenix nō est. go sūt ꝓtradictorie ꝙ ipsi
negāt Et sic regula cox falsa est Jtē ad idē regula tlis Ter
mīꝰ ꝓñis supponēs vel appoñs ℞bo pñtis tpis simpliciter
sūpto nō babēti vim ampliādi nec ex se nec ex alio restringit
ad supponēdū ꝙ illis qui sunt sub forma termi suppoñtis go
cū dr fenix est iste terminus fenix restringit ad suppoñdū solū
ꝙ fenice qui ē cū nō bēat nisi vnicū suppositū go ꝙ aliā regu
lā prius dictā. Si signū vle sibi adueniat solū distribuit ipm
ꝙ vnico suppositō go nō erit recursus ad nō exñtes fenices
go regla cox ē falsa et supra falsum fundat qđ ꝓcedimꝰ

§ Ecūdū ꝙ dicta querit de hoc sophismate oñis bō ē
et qđlibet drīs ab eo ē nō bō. ꝙbatō est Hec ē vna
copulatia cuiꝰ vtraq; ps est vera go ipa tota est vera Sed
cōtra bene sequit oñis bō est ⁊ qđlibet drīs ab eo est nō bō.
go sor est ⁊ qđlibet drīs ab eo ē nō bō ꝙ ē falsū q; hec ē vna
copulatia cuiꝰ altera ps est falsa ergo ipa tota est falsa. So/
lutō sophisma est ℞m et improbatō peccat fm fallaciā ꝓñtis
ab inferiori ad supius cū distributōe supioris. q; drīs ab oñi
boie est iminus q̄; drīs a sorte q; drīs ab oñi bomie suppoit
tñ ꝙ rebus oñibus alijs ab oñi bomie Sed drīs a sorte sup
ponit ꝙ eis dē ⁊ etiā ꝙ oñibꝰ alijs a sorte. vnde bene sequit
drīs ab boie go drīs a sorte ⁊ ē locus a spē siue a pte subictā

ad suū totū ideo si in vtraqz apponit signū vle erit ꝓcessus ab inferiori ad supius cū distributōe Et sic incidit fallacia cō sequētis in ꝓbatōem ꝑm vnū ꝓcessū. Duplex em̄ ē ꝓcessus in ꝓbatōe qz bñ sequit oīs bō ē go sor ē ꝛ ē locus a toto in ān titate Sed nō sequit qlibet drās ab oī homie ē nō bō. go qlibet drās a sorte ē nō bō. sz ē ibi fallacia ꝑtis vt dictū est sicut hic oīs bō est go oīe al' ē. Querit de hoc sophisma te oīs bō ꝛ alius bō sūt. ꝓbatō sor ꝛ alius bō sūt plo ꝛ alius bō sūt ꝛ sic de alijs go oīs bō ꝛ alius bō sūt Cōtra alius est relatū diuersitatis gō supponit ꝑ diuerso ab oī homie sed nō ē alius bō ab oī homie go drīa ē falsa Solutō prīa ē fal sa ꝛ ꝓbatō peccat ꝑm figurā dictōis a plibus suppōib⁹ ōter miatis ad vnā ōtermiatā qz ille termin⁹ al⁹ ōtermiatā sup/ positōz habet in p̄missis ꝛ in ꝓclōe Jtē ꝓbatō peccat ꝑm fal/ laciā accītis qz licet sor plo ꝛ sic ō alijs ꝑm se inferāt oēm ho minē sub hac tū copulatōe q̄ ē ꝛ alius bō nō pūt in ferre omnē hominē Cū ōz oīs bō ꝛ alius bō sūt sicut ego ꝓgnosco coz/ ruscū ꝑm se nō tū sub hoc accīte qō est venire. Ān talis dat regula quotienscūqz sequit aliquid ad aliud siue ꝓuersim si/ ue nō ꝓuersim si aliquid ꝓueniat vni ita ꝙ nō alteri et ꝙ illud cui ꝓuenit inferat ō eo cui nō ꝓuenit sp̄ ē falla accītis. ꝟbi grā bñ sequit bō ē go suba ē mō spēs ꝓuenit homi ꝛ nō subē. vnō sp̄ boiem inferat spēs ō suba ē falla accītis vt bō ē spēs. go suba ē spēs ꝛ risibile ē ꝓpriū go bō est ꝓpriū Et domus valz

centū libras go pies Hoz aūt q̄dā dicunt ꝓuersim vt hō ri/
sibile q̄dā ño nō ꝓuersim neqz ſm p̄dicatōz vt dom⁹ et pies

¶ Querit̄ ꝺ boc ſophiſmate oīs hō ē oīs hō. ꝑbatō ſoꝝ ēſoꝝ
p̄ro ē p̄ro ꝛ ſic ꝺ alijs go oīs hō ē oīs hō. vl̄ſic dic̄ boeti⁹ nulla
ꝑpō ē verioꝛilla in q̄ idē p̄dicaī de ſe ip̄o. ſz in hac oīs hō eſt
oīs hō idē p̄dicaī de ſe ip̄o. go nulla ē verioꝛilla oīs hō ē oīs
hō Cōtra ſua ꝓtradictoꝛia ē ꝺa ſcz hec quidā hō nō ē oīs hō
go p̄ria ē fl̄a Itē oīs hō ē oīs hō ſoꝝ ē hō go ſoꝝ ē oīs hō iſte ſi
logiſm⁹ ē i tercō p̄ie ſz ꝓcō fl̄a ē go aliq̄ p̄miſſa ꝛ nō mioꝛ go
maioꝛ. Solutō p̄ria ē ſimpliciter fl̄a ꝛ ꝑbatō peccat ſm p̄ñs
ab inſufficiēti enūeratōe qz cū illis q̄s aſſumit ſcz ſoꝝ eſt ſoꝝ
p̄ro ē p̄ro deberet iſtas aſſu mere a ꝑte ſubiecti ſoꝝ ē oñis hō.
p̄ro ē oīs hō et ſicꝺ alijs. Et etiā iſtas a ꝑte p̄dicati ſcz oīs hō
eſt ſoꝝ oñis hō eſt plato et ſic de alijs et tūc bene ſequit̄ ſz oēs
illas dimittit Et ſic peccat ab inſufficienti enūeratōe Ad ſe,
cundū dicēdū ē q̄ ibi nō p̄dicaī idē ꝺ ſe ip̄o. ſz ibi p̄dicaī oñis
hō de homīe ſumpto ꝑ qualibet ſui ꝑte

¶ Equit̄ de boc ſigno nullus qꝺ ſignificat qm̄ vſr
negatie vnde ſignificat idē q̄ hoc ſignū oñis ne
gatōe poſt poſita vt oñis nō et nullus eq̄pollēt. ¶ De hoc ſig
no nullus talis daī regla Quotienſcūqz hoc ſignū null⁹ ime
diate adiūgit termio ꝓñi ꝓfunditi p̄m mobiliter et diſtributie
Sil̄r terminū ꝓmunē cui mediate adiūgit vt null⁹ hō ē aſin⁹
p̄ñ pōt fierī deſcenſ⁹ ſub ſubictō vt null⁹ hō ē aſinus. go ſoꝝ

nō ē alīn⁹ nec plo ꝛ sic ō alijs Et sub p̄dicato sic null⁹ hō ē alī
n⁹ go null⁹ hō ē prunell⁹ nec fauellus ꝛ sic ō alijs. Secundū
Predicta q̄rit ō hoc sophismate nullus hō ē ois hō. pbatio
sor nō ē ois hō plo nō ē ois hō ꝛ sic ō alijs. vl sic ci⁹ ꝓtradic/
toria ē fla sc̄z hic aliqs hō ē ois hō go pria ē va Cōtra ibi p/
dicat oppositū ō oppito qz ois ꝛ null⁹ sūt oppita go locutō
ē fla Solutō pria sīpliciter ē va. ꝛ ip̄robatō soluēda ē p̄ iterū
ptōem qz ibi nō p̄dicat oppositū ō oppito sed remouet cē om
nē hominē ab hoie p quolibet suppositō ꝛ hoc est verū

Sēqt ō hoc signo nihil q̄ significat iō sic hoc signū null⁹
Et p̄terea bz̄ se terminū r̄cipiētē ei⁹ distributōz qz nullā rez
significat Nihil em̄ ē signū vlc cū negatōe res vo ē termi⁹
recipiēs eius distributōnem. Scōm p̄dicta q̄rit ō hoc so/
phismate nihil videns ē aliq̄ videns. pbatō nō bāc rē vi/
dēs ē aliq̄d vidēs qz nō vidēs sortē ē aliq̄ videns sc̄z plōz ꝛ
nō illā rē vidēs ē aliq̄ videns ꝛ sic ō alijs go nihil vidēs ē ali
q̄ vidēs. Cōtra ibi p̄dicat oppositū ō oppito qz aliq̄ vi/
dēs p̄dicat ō eo q ē nihil vidēs go sophisma ē ipossibile. So
lutō q̄dā distinguūt hāc nihil vidēs ē aliq̄ vidēs. Eo q hec
dictō nihil p̄t cē acti cā⁹ ꝛ tūc ē sens⁹ nullā rē vidēs ē aliq̄ ui
dēs. vl p̄t cē nti cā⁹ ꝛ tūc ē sens⁹ nulla res videns ē aliq̄ vi/
dēs. ꝛ sic p̄m hoc ponūt ap̄biboloiā ex diuersitate cā⁹ ꝛ isti nō
soluūt sophisma qz vtroqz mō pria ē fla Alij distinguūt banc
nihil vidēs ē aliq̄ eo q negatō exñs in hoc termio nihil pōt

negare ꝑticipiū prio poitū ⁊ ẽ sensus q̄zlibet rēnō vidēs ẽ ali
qđ vidēs et sic ẽ diuisa vel pōt negare boc ꝟbū ẽ ⁊ ẽ sens⁹ q̄z
libet rẽ vidēs nō ẽ aliqđ vidēs. ⁊ sic ẽ ꝯposita qꝫ negatō fert
adsitū magis debitū. Sz adhuc isti nō soluūt qꝫ vtroqz mō
ẽ fl'a Cū oppoita ponāt circa idē. vñ dđ ẽ de pria qꝫ simplici
ter sit fl'a ⁊ ꝑbatō peccat ſm figurā dictōis a plūb⁹ ōtermia-
tis ad vnā ōtermiatā rōe h⁹ termi vidēs qꝫ in p̄missis ōter-
miatā hz suppōz qꝫ habet pl'es determiatas in añti et in ꝓñti
vnā solā. peccat etiā ſm accñs qꝫ aliqđ vidēs stat cū p̄mis-
sis ſm se et nō ſm qꝫ vniunt in isto toto nihil videns. vñ hoc
totū accidit ꝑtib⁹ aliqđ vidēs assignat vtriqz inesse. Scien
dū est aūt qꝫ oñes p̄misse sūt duplices qꝫ negatō pōt ōtermi
nare verbū vel ꝑticipiū vt dictū ẽ. vñ aliqui posuerūt p̄mis-
sas esse duplices ꝓcloz ꝟbo nō ꝓpter quādā regulā quā da-
bāt talē. Quotiēscūqz negatō et distributō includūt in vno
termio ad quidqđ sumit vnū et reliquū. vñ cū distributō in
obliquo posita nō possit attingere ꝟbū in p̄cedenti oꝝoe ita
neqz negatō Item idē est iudiciū de his sophismatibus nul-
lū caput habēs est aliquid caput hñs. a nullo homie differēs
est ab aliquo homie dñs Nullū oculū habēs est aliquē ocu-
lū hñs Tu es quilibet vel dñs a quolibet Tu es oñis homo
vel differēs ab oñi homie ꝛc.

Sequitur de signis distributiuis duoꝝ Et sunt
vterqz neuter. Et hec dñt a p̄dictis qꝫ predicta

signa vt oisnull⁹ distribuũt terminũ ꝓñez ꝑ quolibz suo sup
posito. ⁊ ista signa distribuũt solũ ꝑ duob⁹ ꝑ ꝺmõstratõz ostẽ
sis vt vterqz illoꝝ ct vl neuť /Circa ꝑdctã qrit ꝺ hoc sophis
mate Ab vtroqz istoꝝ enũciatũ ẽ ym. posito casu ꝙ sor ꝺi/
cat deũ esse ⁊ plo dicat homiez esse aial et ambo dicãt homi
nẽ esse asinũ Et isti duo demõstrent ꝑ ꝓnom demõstrativũ.
Probatio prie a sorte enũciatũ ẽ ym a ploe enũciatũ ẽ ym
go ab vtroqz istoꝝ enũciatũ est ym Cõtra ab vtroqz istoꝝ
enũciatũ est veꝝ sed nihil est enunciatũ ab vtroqz istoꝝ nisi
hominẽ esse asinũ ym ꝙ ẽ impossibile go sophisma ẽ falsum
Solutõ prãa est vera et ꝑbatõ peccat ꝓtra fallaciã accñtis
qr hec dictõ enunciatũ ⁊ hec dictõ verũ tenent in sophisma/
te ꝑ ipo vero et ꝑ enũciato in ꝓmũi et nõ ꝑ ipo vero et enũ
ciato in ꝑticulari , vnde ꝑticulare enũciatũ ab vtroqz accidit
ꝓmũi enũciato ab vtroqz sicut supioꝛi ⁊ esse ym assignatur
vtriqz in esse et ꝙa esse verũ ꝑprie ꝓuenit cõmũe enũciato ⁊
nõ ꝓuenit ꝑticulari. Ideo ibi est fallacia accñtis Et appello
supius ꝙ est mal⁹ siue essentiale siue accñtale. Quidã tñ di/
cunt ꝙ prima simpliciter est falsa Et dicũt ꝙ enũciatũ tenet
ꝑ ꝑticulari enũciato ab vtroqz et simpliciter ym ꝑ ꝑticulari
vero Et sic sophisma ẽ falsũ Et ꝑbatõ peccat ꝑm fallaciaz
figure dictõnis a pluribns suppositõnibus determinatis ad
vnã determinatã ratõe bui⁹ termi enũciatũ et silr b⁹ termini
ym . sed prioꝛ solutõ est melior et subtilioꝛ Item Queritur

Et hoc sophismate neutꝝ oculũ hñdo tu potes videre.
Probatõ dextrũ oculũ nõ habẽdo tu potes videre siniſtrũ
oculũ nõ hñdo tu potes videre go neutꝝ oculũ hñdo tu po/
tes videre Cõtra neutꝝ oculũ hñdo tu potes videre go duꝫ
neutꝝ vl'si neutꝝ vl'qꝫ neutꝝ oculũ bẽs tu potes videre qꝫ ẽ
fl'm Gerũdia eñ termiata i dobñt resolui ꝑ dũ si l'qꝫ sꝫ vtro/
qꝫ mõ falsa ẽ go ꝓma ẽ falsa. Solutõ ꝓia simpliciter ẽ fl'a.
Et ꝓbatõ peccat fm accñs qꝫ posse videre ꝓueit fm se ꝑtib⁹
ꝓut sunt diuise et nõ ꝓuenit eis ꝓut sunt ꝓiũcte in suo toto sic
qꝫ non ꝓuenit ipi toto Totũ eñ est idẽ qꝫ ꝑtes vnite vnõ hoc
patꝫ ꝑ q̃zdã regulã Cũ ad ꝑtes sequat totum et cum potẽtia
videndi cõueniat ꝑtibus et nõ totisi ꝑtes inferatur, de toto
tũc ibi est fallacia accñtis.

Dabito designis distributiuis ꝑtium subiectiua/
rũ. postea querit vtrũ negatõ habeat vim distri
buendi siue cõfundendi Et videt qꝫ sic qꝫ dicit aristotiles in
ꝓo ꝓiarmenias qꝫ iste due ꝓtradicũt hõ est iustus nõ homo
est iustus ergo altera est vlis cũ subijcitur terminus ꝓmunis
sed nõ nisi hec nõ homo est iust⁹ go iste termin⁹ hõ ibi distri/
buit sed nõ est aliqõ a quo distribuat nisi negatõ go negatõ
distribuit Cõtra si negatõ habeat vim distribuendi seu con
fundendi ergo sicut hec est inꝓgrua oñis soꝛita et hec nõ soꝛ
qꝫ est falsũ qꝫ q̃zuis signũ distributñ nõ possit addi termino
ꝓñi singl'ari tñ negatõ ꝑt sibi addi Itẽ vbicũqꝫ ẽ distributio

ibi est terminus ꝑñis vl̃r sũptus. go oꝑtet ꝙ ibi sit dictõ fñs
qm̃ vl̃r sed signũ vl̃e significat qm̃ vl̃ negatio ẋo nõ ergo
negatõ nõ habet vim distribuẽdi qõ ꝓcedim⁹ dicẽtes ꝙ ne-
gatõ nõ ꝑ fundit sed tm̃ negat ꝙ inuenit siue sit vl̃e siue ꝑti-
cl̃are Solutõ aũt ad id ꝙ subijcit qꝛ hec est vl̃is nõ bõ ẽ iust⁹
hoc nõ ẽ ꝓpter naturã distributõis exñtis in negatõe. sz hoc
est qꝛ negat bõ in ꝑñi quo rmoto remouet qõlibz ei⁹ inferius
Jtẽ solet cõiter poi q̃dã distributõ aptitudis. vt omis bõ ti-
met i mari. i. aptus nat⁹ ẽ timere i mari Jtẽ solet poni distri-
butio a cõmodata vt celũ tegit oia. i. cetera corꝑa a se. deus
creauit omia alia a se Sz ista duo gña distributõis nõ sũt ita
ꝓpria sicut ꝑdicta.

Sequi t de hoc signo totus ꝙ ẽ distributm̃ ꝑtiũ inte-
graliũ vt totus sor̃ ẽ alb⁹ sens⁹ ẽ sor̃ fm quãlibet sui
ꝑtẽ ẽ albus vnõ ad istã sor̃ tot⁹ ẽ alb⁹ seqt̃ imediate ista sors
fm q̃zlibet ꝑtẽ ẽ alb⁹ Ad hãc sequit ista q̃libz ps sortis ẽ alba
Probatõ. in hac em̃ ꝓpõe totus sor̃ ẽ alb⁹ sor̃ subijcit fm se
albedini ꝛ ꝑtes nõ subijciunt fm se albedini sz ꝓut sũt i toto si
ue sub forꝛa toti⁹ go nõ subijciunt albedini nisi ꝑ totũ go ꝑ pri
us sequit hec sortes fm q̃zlibet sui ꝑtẽ ẽ albus et ꝑ posteri⁹ se
quit hec quelibet ps sortis ẽ alba. Jtẽ in hac tot⁹ sor̃ ẽ albus
sor̃ subijcit albedine in rectitudine ps vo in obliq̃tate qꝛ in eo
qõ ẽ totũ ꝑtes intelligunt obliq̃ ꝛ nõ in eo ꝙ ẽ ps obliq̃ intelli
git totũ ꝙ ptz ꝑ dioz ei⁹ ꝙ ẽ totũ vñ totũ integrale ẽ ꝙ ꝑsti-

tuit exptibus qntitatē hñtib⁹ vt dom⁹ ē ex pīete tecto ⁊ fun/
dam̃to Et ſoꝛ ē ex tūb⁹ ptib⁹ actualib⁹. go totū dat intellige
re obliq̄ ptes go ad bāc tot⁹ ſoꝛ ē alb⁹ ſeq̄t bec imediate ſoꝛs
ſm q̄zlibet ſui ptē ē albus et iſta mediate q̄libet ps ſoꝛ ē alba.
Jtē ps nō bz eſſe niſi a ſuo toto q̄a nō bz pfectōem niſi ab eo
go nō ſubijciť alicui niſi p totū q⁹ prio ſubijciť go ad bāc tot⁹
ſoꝛs ē albus prio ſequiť iſta ſoꝛ ſm q̄zlibet ſui ptē ē alb⁹ et iſta
p poſterius q̄libet ps ſoꝛtis ē alba Scōm p̄dicta Querit ō
hoc ſopbiſmate tot⁹ ſoꝛ ē minor ſoꝛte pbatō q̄libet ps ſoꝛtis
eſt minoꝛ ſoꝛte go tot⁹ ſoꝛ ē mioꝛ ſoꝛte Cōtra tot⁹ ſoꝛ ē mioꝛ
ſoꝛte ſed tot⁹ ſoꝛ ē idē ſoꝛti go ſoꝛ ē mioꝛ ſoꝛte q⁹ ē fl̄m Solu/
tō p̄ia ē vera ſcz totus ſoꝛ ē mioꝛ ſoꝛte Et pbatō peccat ſm
accñs q⁹ in illa totus ſoꝛ ē mioꝛ ſoꝛte eſſe min⁹ ſoꝛte attribuiť
ptib⁹ quib⁹ ꝑe ꝓuenit toti aūt nō ꝓuenit et iō bec ēfl̄a ſmpli/
citer ſoꝛ ē mioꝛ ſoꝛte Et iō ſi p ptes inferať eē min⁹ ſoꝛte ō ip
ſo toto erit fall̄a accñtis p quādā regl̄az ſup̄ dictā. vñ totus
ſoꝛ ē res ſubiecta ⁊ ſoꝛ accidit ei et eē minus ſoꝛte aſſignatur
vtriqz ineſſe. Peccat etiā imꝓbatō ſm q̄d ad ſiplīciter q⁹
ſta tot⁹ ſoꝛ ē mioꝛ ſoꝛte nō ponit ſoꝛtē eē mioꝛē ſimpliciter ſz
ſolū ſm ſuas ptes. Et ſic poſt ſoꝛtē eē mioꝛē ſoꝛte nō ſimpliciter
ſz ſm q̄d iō cū inferať go ſoꝛtes ē mioꝛ ſoꝛte peccat ſm q̄d ad
ſiplīciter Sic̄ bic ſoꝛ ſm pdē ē mioꝛ ſoꝛte ergo ſoꝛtes ē mioꝛ
ſoꝛte Jtē cū in quibuſdā ſequať totus ſoꝛtes ē albus. go ſoꝛ ē
albus Et in quibuſdā nō Jō querit in quib⁹ ſequiť ⁊ in q̄bus

nō dicendū est q̄ quedā accīa sūt que indifferēter ꝓueniūt toti ⁊ ꝑti vt albū nigrū calidū frigidū augeri minui ⁊ silia Et in talibus sequit totus fortes go for. ⁊ sic de alijs Alia sūt que cō ueniūt ꝑtibus ⁊ nō toti vel e ꝓuerso toti ⁊ nō ꝑtibus vt totalitas ꝑticularitas maiorit as ꝓuitas Et in talibus nō sequit vt tōtus fortes est minor forte go fortes ē minor forte. Et ꝑ hoc patet solutō ad questionē

Sequit de signis distributis accītiū inter q̄ ꝓio dō est de signis distributis q̄litatis Dicit aūt signū distributīm q̄litatis q̄ distribuit res se hābtes ꝑ modū q̄litatis ut q̄libet Cui⁹ ꝑticlare est aliquale Sed tñ obijcit oīe accīs multiplicat mltitudo subictō sed subictm̄ multiplicat ꝑ signū distributm̄ sube go et accīs Et ꝓ ꝓñs signa distributīa accītis supfluūt Ad hoc dicendū ē q̄ duplex est multiplicatō termi ꝓñis q̄ quedā est multiplicatō fm nūer. Et hec multiplicatō fit ꝑ signū distributm̄ sube vt oīnis bō albus cr Alia est multiplicatō accidētis fm speciē Et hec multiplicatō fit ꝑ signum distributiuū accidentis. Circa predicta Queritur

Et hoc sophismate q̄libet q̄libet de quolibet tali scit ip sū esse tle quale ipm est posito casu q̄ sex homies sint in mū do sc3 for plato cicero for sciat logicā grāmaticā et rethoricā Et plo ⁊ cicero sciāt se silr habere istas scias. Et sint tres alij homies quor vn⁹ sciat gramaticā alter logicā ⁊ alter rethoricā. Et isti nō sciāt se habere illas scias ⁊ de alijs tribus

sciãt Et alij sciant de se ꝛ de alijs Et nõ sint ples hoics neqz
ples ãlitates ¶Probatõ prime hoc qõlibet qualelibet ỏ quo
libet tali scit ipm esse tale quale ipm ẽ Et sic de scõo ꝛ tercio
go prima est vera Cõtra qõlibet qualelibet ꝛc. ergo qõlibet
grãmaticũ ỏ quolibet tali scit ipm eẽ tale quale ipm ẽ qp ẽ fal
sũ Solutõ prima ẽ simpliciter va. Et improbatõ peccat fm
pñs ab inferiori ad suprius cũ distributõe q: qualclibet suppo
nit p tribus sed grãmatic9 supponit p eisdẽ ꝛ etiã p illo qui
habet solã grãmaticã ꝛ ita grãmaticũ ẽ in plus qz qualelibz
Añ si apponat distributõ sic qõlibet qualelibet ꝛc. go qõlibz
grãmaticũ fit p pñs vt ibi omis bõ go omne aial Et sil: in ab/
latiuo cũ ỏ: de quolibet tali ergo de quolibet grãmatico

Sequit de signis distribuãtis ãntitatis Et sunt illa q̃
distribuũt res se bñtes p modũ ãztitatis vt quãtus
cũqz quotus cũqz ꝛ quotienscunqz. Et fm hoc queritur.

Do hoc sophismate quotienscũqz fuisti pisius fuisti bõ to
tiens. p hoc vna vice fuisti pisius ꝛ illa vice fuisti bõ. alia vi
ce fuisti pisius ꝛ fuisti bõ ꝛc. go prima est va Cõtra quotiens
cũqz fuisti pisius totiẽs fuisti bõ sed bis fuisti pisius go bis fui
sti bõ qp ẽ falsũ q: hec dictõ bis importat interruptõnem eius
cui adiungit sed actus eẽndi hominẽ nõ fuit interruptus in te
go solutõ prima est falsa simpliciter Et ad ꝛ probatõz soluẽ
da ẽ p interruptõez q: scõa ps coplatie est falsa cũ ỏ: illa vi/
ce fuisti bõ eo qp vita tua nõ dũ fuit termiata in te vt iterum

incipiet et postea determiaret q̄ tñ exigeret adhoc q̄ fuisses
bō bis sic̄ cursus bis incipiat̄ 7 bis termiat̄ q̄ñ aliq̄s bō bis ct̄.
Et nota q̄ bis nō importat interruptōz illi⁹ actus cui adiū/
git̄ sed importat numerꝫ 7 termiatōem et ad termiatōem se/
quit̄ interruptō Si aūt foret̄ sic palogism⁹ q̄ñcūqz fuisti pi
sus fuisti bō tūc p̄missa esset vera Sed rō peccat fm figuraz
dictōis ex mutatōe p̄nti Quia q̄ñcūqz est in p̄dicam̄to q̄ est
q̄ñ et bis dicit modū quātitatis discrete.

Sequit̄ hoc nōie infinitū q̄ quiqz mōis accipit̄. vno
mō dr ifinitū negatie q̄ nll⁹ mō p̄t p̄trāsiri ut vox dr
infinita quo ad visū qz nō ē visibil⁹ nec apta videri Alio mō
dr infinitū q̄ hz trāsitū imp̄fectū eo q̄ nō ē termiatū nec aptū
natū ē termiari vt cū aliq̄s trāsit p̄ spaciū et adhuc nō venit
ad fines eius Tercō mō dr infinitū fm appositōz vt nūer⁹ ē
augmētabilis fm infinitū appositōe vnitatis vel alteri⁹ nu
meri Quarto dr infinitū fm diuisionē vt ꝓtinuū diuisibile ē
i infinitū. vñ sic̄ dr ab arest. sexto phicoꝝ ꝓtinuū ē diuisibile i
sp̄ diuisibilia. Quinto mō dr infinitū vtroqz mō sczfm ap/
positōem et diuisionē vt tps Cū em̄ temp⁹ sit ꝓtinuū est diui
sibile in infinitū vt cū post vnū tempus veniat sp̄ aliud tem/
pus sic ē infinitū appositōe Et p̄ his sic diffinit̄ est cuius q̄n/
titat̄ē accipientib⁹ sp̄ ē aliq̄d extra excipiendū. vñ post vnaz
partem linee accipiatur alia et post illam tercia et nunquā
possit attingere finis tunc directe est linea infinita. Solet

aũt poni q̃ infinitũ q̃ñq̃ sumit ꝑ termio ꝓñi Et tũc hec ꝓp
infinita sũt fniita equiualet huic aliqua infinita sũt finita. qñ
q̃zetiã sumit ꝑ signo distributio et tũc ista eq̃alet huic quo
ad distributõem q̃busl̃ibet pl̃a sunt infinita Et ꝓbat sic vno
pl̃a sunt finita duob⁹ pl̃a sũt finita tribus pl̃a sũt finita. et sic
de alijs go q̃busl̃ibet pl̃a sunt finita Et sic ꝺ̃z facere distributõ
nẽinterruptã vel discõtinuã hec dictõ pl̃a in prĩa ꝓpõe sup-
ponit ꝑ duob⁹ in scõa ꝫo ꝑ tribus et sic deinceps Et sic gr̃a
dati et scalariter ascẽdendo hec oro cuiusl̃ibet pl̃a facit scala
rẽ distributõem q̃ ꝑ alijs supponi t in hoc q̃ dico q̃busl̃ibet
Et ꝑ alijs in hoc q̃ dico pl̃a in diuersis ꝓpõibus ascẽdendo
fm nũez vt dictũ ẽ Scõm p̃dicta ¶Querit de hoc sophis-
mate infinita sũt finita ¶Probatõ duo sũt finita ⁊ tria sunt fi
nita et sic i infinitũ go infinita sũt finita. vl̃ sic quibusl̃ibz pl̃a
sunt finita vt ꝑbatũ ẽ go infinita sunt finita Cõtra ibi p̃dicat
oppositũ de oppositio go locutõ ẽ impossibilis Solutõ q̃dz
distinguũt primã dñtes q̃ infinitũ eq̃uoce sumit quo ad nos
et ad infinitũ simpliciter. vnꝺ si sumit ꝑ infinito quo ad nos
prĩa est ꝫa ⁊ nõ p̃dicat oppositũ de oppositio q̃ infinita aliq̃
quo ad nos vt stelle celi vel arene maris sũt simpliciter fini
ta. Si aũt sumat ꝑ infinito simpliciter sic. prĩa ẽ falsa et p̃di-
cat oppositũ de oppositio. Alij distinguũt eo q̃ infinitũ põt cẽ
termin⁹ ꝓñis et sic prĩa est falsa. vel põt esse dictõ sincatbe-
gãmatica importãs in se distributõem vt dictũ ẽ ⁊ sic ponũt

eã esse verã Sed neutra istaꝝ solutõm valet. qz si ꝑmoueat
vtraqꝫ distinctio et sumat infinitũ simpliciter et ꝑm qꝫ ẽ ter/
minꝰ ꝓũis adhuc remanet, pbatõ ꝛ improbatõ sophismatis

¶ Uñ dicendũ qꝫ prima simpliciter ẽ falsa et ꝓbatõ peccat
ꝑm q̃d ad simpliciter qz infinitũ appõe ẽ infinitũ ꝑm q̃d ꝛ non
simpliciter. Uñ cũ accipiat ptes nũeri ꝑm appõꝫ vt duo tria
q̃ttuoꝝ et sic ꝺ aliis nõ accipit infinitũ simpliciter sed infinitũ
ꝑm q̃d Et iõ nõ põt inferri ex eis infinitũ simpliciter Et cum
ex infinito ꝑm quid concludat infinitũ simpliciter peccat ꝑm
fallaciã a dicto ꝑm quid ad dictũ simpliciter. Et sic de distri/
butõe dicta sufficiũt ¶ Sequit de exponibilibus ꝛc.

Propositõ exponibilis est ꝓpõ habens sen/
sum obscurũ expositõne indigẽte ꝓpter ali
qꝺ sinkathegrema in ea positũ vl in aliqua
dictõne inclusa vt tm̃ homo curꝛit soꝛ incipit esse albꝰ et sic ꝺ
alijs ¶ Pro quo sciendũ qꝫ ea que faciũt ꝓpositꝫ exponibi/
lẽ sũt in multiplici dr̃ia Nã quedã sunt signa exclusiua vt tm̃
solũ Quedã importãt reduplicatõem vt inquãtũ ꝑm qꝫ q̃/
dã desinitõem vt desinit quedã priuatõem finis vt infinitũ.
Quedã excessum vt ꝛpatiui et suplati gradus. quedã distin
ctõem vt differt aliud ab . Et quedã importãt spẽalem mo/
dũ distributõnis vt totus et sic de alijs. vnꝺ ꝓpter ista signa
ꝓpositõ dicit obscura et indiget expositõe quare videndũ
est de ipis ꝓ ordinẽ. ¶ Signa vero exclusiua sunt que ex sua

ſignificatõe excluſionẽ importãt ⁊ a q̃bus reddit ꝓpõ exclu-
ſiua vt ſũt iſte dictões tm̃ ſolũ dũtaxat ⁊ ſiles Hec eñ ſigna
qñq; excludũt gr̃a alietatis ⁊ aliqñ gr̃a pluralitatis qñq; po
nunt in ꝓpoſitõne ſine negatõe qñq; cũ negatõe p̃cedente
aut ſequente De iſtis autem tales dantur regule Prima
eſt q; ꝓpoſitõ excluſiua ſine negatõe exponit p vnã copula
tiuã affirmatiuã cui⁹ prima ps eſt p̃tacẽs excluſiue ſ; ſecũda
ps negatia importãs negatõem p̃dicati ꝫ omibus alijs a ſub
iecto vt tantũ hõ eſt riſibilis et nihil aliꝫ ab homĩe eſt riſibile
hoc tm̃ ꝫ nil Tantũ apoſtoli dei ſunt duodecim et nõ plures q; duode-
apli dei ꝙ duodecim
cim Secunda regula eſt q; ꝓpoſitõ excluſiua bmõi generis
infert copulatiuã ꝓpoſitã ex duabus exponẽtib⁹ et quãlibet
earũ ſeorſum. et nõ econtra vt tantũ homo currit. homo cur
rit et nihil aliud ab homĩe currit Tercia regula ẽ q; ab excluſi
ua affirmatia ad vl̃z determis trãſpoſitis ẽ bona ꝓñcia ſi ſi
at excluſio gr̃a alietatis et nõ ecõtra vt bene ſequit tm̃ al̃ eſt
homo igit omis hõ eſt al̃ Quarta regula eſt q; ab excluſiua
cõtradictoria prioris exponit diſiunctĩe per diſiunctiuã affir-
matiuã de ptib⁹ ꝓtradicẽtib⁹ ptibus prioris excluſiue vt iſta
nõ tm̃ homo currit null⁹ hõ currit vel aliqd aliud ab homine
currit ptz ex virtute ꝓtradictõis Ex hoc etiã ptz q̃liter ab his
valeat ꝓñcia Quinta r̃gl̃a q; excluſiua i q̃ ponit ſola negatõ
ſeqñs excluſiõez expoit p vnã copl̃atiaz affirmatiaz c⁹ pria
ps ẽ negatia p̃tacẽs Alia ẽ affirmatiua i q̃ p̃dicatũ affirmatiẽ

enũciat de quolibet alio a subiecto vt tm̃ accñs nõ ẽ suba .i. accñs nõ ẽ suba et oñe aliud ab accũte est suba Et p̃ hoc ptz qualiter p̃tradictoria eius est exponẽda

Sequit de signis exceptis Dicunt aũt dictõcs exceptie que fiũt exceptõnem alicui⁹ ꝑtenti sub aliquo distributo vt p̃ter p̃terquã nisi et sicõ alijs. de quib⁹ dant regule tales' Prima est q̃ omñis exceptõ fit a toto in quãtitate. Est autẽ totũ inq̃ntitate termin⁹ ꝑũis sũpt⁹ cũ signo vñ vt omis bõ pre ter sortẽ currit Secũda regla ẽ dictõ exceptia nõ impedita facit terminũ ꝑñez supra quẽ cadit imediate supponere simpliciter vt oẽ al'p̃ter boiez ẽ irrõnale ibi boiez suppoit simpliciter Tercia regla q̃ vñis exceptia affirmatia exponit copulatiue p̃ tres kathegoricas exponẽtes q̃z p̃ria affirmat p̃dicatũ õ subiectõ sũpto cũ alio ab Secũda affirmat terminũ a quo fit exceptõ õtermio excepto in tercia negat p̃dicatũ õtermio excepto vt hic oẽ al'p̃ter boiez ẽ irrõnale. Quarta regla vñis negatia exceptia expoit copulatiue p̃ tres exponẽtes q̃z i p̃ria p̃dicatũ negat õ subiect õ sũptũ cũ alio ab Et in secũda affirmat termi⁹ a quo fit exceptõ õtermio q̃ excipit. i tercia affirmat' vñ p̃dicatũ õtermio excepto vt hic oẽ al' ~~potest~~ homiez nõ ẽ risibile exponit sic nullũ al'ab boie ẽ risibile bõ ẽ al' q̃ omis bõ ẽ risibil' Ex istis ptz q̃liter i istis exceptis valeãt ꝑñcie ab exponentib⁹ ad expositã vel extra. Quare eodẽ mõ dõ ẽ de ip̃is sic de copulatis quib⁹ exponit Sequit de reduplicatis.

Equif de reduplicatiuis dictõibus Dicunt autẽ reduplicatiue dictões que importãt rõz fm quã aliud alteri attribuit vt inquantũ fm q ea rõne et filles. De quibus dantur tales regule Prima q dictõ reduplicatia p/ supponit aliquid p̃dicatũ ineſſe alicui ſubiecto et denotat illõ ſupra q cadit imediate eſſe cauſam illius inherentie. Secunda regula q dictio reduplicatiua ſemp refertur ad p̃dicatũ et nunquã reduplicat ipm Tercia regula q ꝓpoſitõ reduplicatia affirmatia exponit p̃ q̃ttuoz exponẽtes affirmatias q̃z pria affirmat pricipale p̃dicatũ õ ſubiecto Scõa affirmat reduplicatũ de ſubiecto Tercia p̃dicatũ pricipale de reduplicato vlr. q̃rta ẽ vna cãlis in cõ añte ponit dictõ ſupra quã cãdit reduplicatõ de aliquo trãſcẽdẽte 7 i p̃ñte p̃dicatũ pricipale affirmat õ relatio illi9 trãſcẽdẽtis ut bic bõ inq̃ztũ rõnalis ẽ flebil. i. bõ ẽ flebil 7 bõ ẽ rõnalis. 7 oñe rõnale eſt flebile et quis aliquid eſt ratõnale ipm eſt flebile. Quarta regula ꝓpoſitõ reduplicatiua in qua ponitur negatõ quedã poſt dictõem reduplicatiuã exponit copl'atie p̃ q̃ttuoz expoñtes quarũ pria negat p̃dicatũ pricipale õ ſubictõ pricipali Scõa affirmat r̃duplicatũ õ eoõ. Tercia negat vlr p̃dicatũ pricipale õ r̃duplicato. q̃rta ẽ vna cãlis in cõ añte p̃dicat r̃duplicatũ de vno trãſcẽdẽte Et i p̃ñte negat p̃dicatũ õ relatio illi9 trãſcẽdentis vt bic nullus bomo inquantũ eſt rõnalis eſt rudibilis id ẽ null9 bõ ẽ rudibilis et ois bõ ẽ rõnalis 7 q aliq õ ẽ rõnale

ipm nō ẽ rudibile Ex quo patet ꝓ legẽ ꝓtradictōis q̄liter sunt exponẽde ꝓtradictorie ista ꝫ patet etiã q̄ in istis valet ꝓfor/miter ꝓncia sicut in p̄dictis. nullū rōnale est rudibile.

Sequit de incipit ⁊ desinit. ꝑ quod ꝫ expositõe Notã dū ẽ q̄ res q̄dã sūt quaꝫ ee adq̄rit totū sil'in instãti vt bō vel binari⁹ siue hoc sit mediãte aliq̄ trãsmutatõe successiua p̄cedẽte vt in ꝑductõe naturali siue hoc sit sine vlla trãsmutatõe p̄cedẽte vt in creatõe angeli. Quedã aũt sunt quaꝫ esse adq̄rit successiue et ps post ptem vt sunt res naturepmanẽtis quaꝫ denomiatõ dependet ad modũ sup̄ ptrariũ sicut albũ nigrũ frigidũ calidum Etiã res nature successiue ⁊ fm has dr̄ias vt mot⁹ tem p⁹ Etiã aliquaꝫ rerũ esse deperditur totũ simul et in instanti. Aliaꝫ autẽ deperditur successiue. Et fm has dr̄ias q uattuor ponunt regule. Prima propositõnes de incipit in rebus quarũ totũ esse simul adq̄rit exponunt ꝑ vnã copulat iuã cui⁹ prima est affirmatia de p̄senti et scõa negatia de p̄terito vt hic hō incipit. id ẽ hō nũc est et immediate nō fuit. Scõa regula ꝓpões de incipit in rebus quaꝫ esse adquirit successiue exponunt ꝑ vnã copulatiuã c⁹ prima ps ẽ vna kathegorica negatia de p̄ti ⁊ scõa ẽ affirmatia de futuro vt hic sor̄ incipit esse alb⁹ i. sor̄ nũc nō est albus et immediate postea erit albus Tercia regula ꝓpositões de desinit rerũ quaꝫ totuꝫ esse simul dep̄dit exponit per vnam copulatiuã c⁹ prima ps est affirmatia de p̄ti et scõa ẽ negatiua

de futuro vt ſoꝛ deſinit eſſe bō. i. ſoꝛ nūc ēbō et imediate po ſtea nō erit bō. ¶Quarta regla ꝓpōes ō deſinit q̄rū eē ō pdic̄ ſucceſſiue exponūt ſic copl̄atie p vnā negatiaz ō pñti et aliaz affirmati uā de ꝓterito vt bic ſoꝛ deſinit eē albꝰ. i. ſoꝛ nūc nō eſt albus ⁊ immediate ante boc fuit albus. Exꝑdictis patet quomō cōtradictorie iſtarū ſunt exponēde ⁊ quomō in ipſis valeat cōſequētia

¶Equit̄ de infinito cuiꝰ q̄dā ſolēt aſſignari diſtinctiones. ¶Prima ē ꝙ infinitū q̄ñqz ſūit negatie ⁊ ē illud ꝙ ñ ē finitū nec ⁊ptū natū finiri vt pūctꝰ vel ōs. Alio mō priuatie ⁊ ē illō ꝙ nō ē finitū ſz ⁊ptū natū finiri vt motꝰ nō dū ꝑfectꝰ ē infinitus Et illud ē triplex ſcz infinitū p appōz tm̄ vt nūerus ⁊ infinitū p diuiſiōem vt in ꝯtinuo et infinitū p appōz ⁊ diuiſionē ſimul ſicut eſt tps Scōa diuiſio eſt infiniti quia diuidūt oēs modi p̄cedētes quoꝝ aliud dicit̄ infinitum actu ꝙ eſt quātum non terminatū Aliud eſt infinitū in potentia. Aliud dicit̄ infinitum quo ad nos tm̄ et nō ſm rē. Tercia diſtinctō ꝙ infinitū capit̄ vno mō ſignificatie vt ē termiꝰ ꝓñis ⁊ ſic ſignificat q̄n titatē rei ſubiecte ⁊ ꝑdicate vt cū ōr motꝰ ē infinitꝰ. Alio mō capit̄ ſinkathegrāmatice nō ꝙ put dicit quātitatē rei ſz q̄ quātū ſe habet ad ſubiectū in ordine ad ꝑdicatū. Et ſic ñ eſt termiꝰ ꝓmūis ſed diſpoſitō ſubiecti ⁊ ſignum diſtributiuū Et de his dant̄ tales regle ¶Prima eſt infinitū ſinkathegrāmatice ſūp tū poſitū in ſubiecto facit terminū ſequētē ſupponētem ſtare

ꝓfuse tantū vt hic infiniti homies currūt ibi homies suppoīt
cōfuse nō tamē mobiliter Scōa regula est ꝓpositō de infini
to sinkatbegrāmatice capto exponīt ꝑ vnā copl'atiuā cuius
prima ꝑs affirmat p̄dicatū de subiecto sūpto sub aliqua quā/
titate ꝓtinua vel discreta ⁊ scōa negat p̄dicatū ineſſe tli sub/
iecto ſm determiatā quātitatē vt ista infiniti homies currūt
exponīt sic aliq̄ boies currūt et nō tot quin pl'es duob⁹ vl'tri
bus. Tercia regula q̄ ꝓpō de infinito capto katbegrāmati/
ce siue significatiue exponīt ꝑ vnā copulatiuā cui⁹ pria ꝑs af
firmat quātitatē seu p̄dicatū de subiecto et scōa negat termi
nū illius quātitatis vt hic linea est infinita id ē linea est q̄nta
et nō habet terminū quātitatis sue Et hoc si infinitū sit ī p̄di
cato Et si sit in subiecto prima affirmat p̄dicatū de subiecto
et scōa negat terminū illius quātitatis vt hic aliq̄ corp⁹ in
finitū ē albū. i. aliq̄ corpus quātū ē albū ⁊ illud corpus nō hz
terminū quātitatis sue Et nota q̄ optet negare terminū illi⁹
quātitatis ſm q̄ hz infinitū ita q̄ si sit ifinitū in actu negād⁹
est termin⁹ quātitatis actualis Et si in potēcia ita q̄ sit infi/
nitū ſm potētionalē quātitatē ⁊ nō ſm actualē negād⁹ ēter/
minus quātitatis potētōnalis ⁊ non quātitatis actualis siu:
sit infinitū ſm appōz siue ſm diuisionē

Equit de ꝓpatis ⁊ suplatis de quibus dant tales re
gule Prima q̄ ꝓpō hns ꝓpatm̄ ꝓprie captū ⁊ nō
abusiue exponīt copl'atie ꝑ tres exponētes quaꝝ prima affir

mat positm̃ de re excedẽte Scõa affirmat eundẽ õ re excessa
Tercia affirmat excessũ de re excedẽte ꝛ respectu rei excesse
vt hic sor̃ est fortior asino id ẽ sor̃ est fortis et asin⁹ ẽ fortis et
sor̃ ẽ magis fortis q̃z asinus vel negãdo equalitat ẽ fore in ex
cessu respectu excedẽtis vt sic. sor̃ ẽ fortis ꝛ asinus ẽ fortis et
nõ est eque fortis sicut sor̃ ꝛ sic de alijs ✠ De suplatio talis dat
regula ꝙ suplatiu⁹ distribuit terminũ sequẽtẽ q̃ significat rez
excessã vt leo ẽ fortissim⁹ aĩaliũ ibi aĩaliũ distribuit Scõa re
gula ẽ ꝙ suplatiu⁹ ꝓprie tent⁹ vult gtm̃ significãtẽ rẽ excess
sã ꝓuenire rei excedẽte. ptz qꝛ hec ẽ im ꝓpria leo est fortissim⁹
lincũ qꝛ linx de leo nõ verificat Tercia regula ꝙ ꝓpõ de su
platio ꝓprie capto exponit copl'atie ꝑ tres exponẽtes quarũ
prima affirmat p̃dicatũ de re excedẽte Scõa affirmat idẽ de
re excessa Tercia vir negat idẽ de re excessa ꝑ respectm̃ ad rez
excedentẽ vt hic rosa ẽ pulcerrim⁹ flox. i. rosa ẽ pulcra ꝛ ois
flos est pulcer ꝛ nullus flos ẽ pulcriorꝛ rosa Si vo suplatiuus
teneat affitmatie tercia exponẽs debet esse affirmatia affir
mãs excessũ de re excedente ꝑ respectũ ad rẽ excessã accepꝫ
vlꝫ ut dño. rosa ẽpulcriorꝛ omi flore Et ꝓpositõnes de maxi
mo et minimo bis duobus modis possunt exponi. Si ibi nul
lus poneret gti⁹ tunc iste geniti⁹ deberet obmitti. vt hic sor̃ ẽ
fortissimus bõ sor̃ est fortis et nullus est fortiorꝛ ip̃o. Et ꝓtra
dictorie istaꝝ semp habẽt exponi per disiunctiuas de ꝑtibus
cõtradicentibus

Sequit de differt 7 aliud ab. de quibus dant tales re
gule Prima q differt diuersū aliud ab cōueniunt
tm entibus Nā vt dicit decio methaphisice. nec nō ens enti
nec ens nō enti ē idē vl diuersū Scōa regla q ablatiuꝰ rectꝰ
ab istis dictōibus mediāte a vel ab distribuit sisit distribuibi
lis nisi habeat impedimētū. Tercia regla est q ꝓpō affirma
tiua de differt exponit copulatie p tres expoñtes in qua ꝫ pri
ma affirmat hoc ꝑdicatū est de eo q differt In scōa affirma
tur idē de eo a quo differt Tercia negat vnū illoꝝ de alio vt
homo dr̄t ab asino id ē bō ē 7 asinꝰ est et bō nō ē asinꝰ Quar
ta regula est q ꝓpō negatiua dediffert debet exponi p vnam
disiūctiuā de ptibus ꝓtradicentibꝰ vt sor̄ nō differt ab asino
sor̄ nō est vel asinus nō est vel sor̄ est asinus Et ꝓficie valēt
in istis sicut dictū est in p̄cedentibus

Sequit de hoc signo totus Pro quo sciendū q hoc
sinkathegrema totus capit tribus modis Uno mō
p illo q habet ptes vnde ꝓponit. Scōo mō magis ꝓprie ꝑ
oīm illo q ex oīmibus suis ptibus est pfectū sicut domus dicit
tota qñ est ꝓpleta Et bis duobus modis totus tenet signifi/
catiē 7 kathegrāmatice Tercō mō sumit sinkathegrāmatice
ꝑut includit signū distributiuū vt hic totus sor̄ est albus. Et
sic nō differt quale sit subiectū sed qualiter se habeat ad p̄di
catū Et illo mō reddit ꝓpositōem exponibilē De quo dant
due regule. Pria ē q totus distribuit terminū cui adiūngitur

ꝑ qualibet eius ꝑte íntegrali vt totus soꝛ est albus id est que libet ꝑs sortis est alba Tcꝺa regula est ꝑ pppsitō affirmatiua de toto exponitur ꝑ vnā kathegoꝛicā transmutādo totus in hoc ꝙ est ꝑm quālibet sui ꝑtem vt totus soꝛ est mínoꝛ ſoꝛte. id ē soꝛ ꝑm quālibet sui ꝑtē est mínoꝛsoꝛte. Pꝛeterea notan dū ꝙ hec signa quilibet qualelibet quātumlibet nō ꝑpꝛie fa ciunt ꝑpositōes exponibilcs sed faciūt distributōem absolu/ tā ꝑm modū reliquoꝛū signoꝛū sicut sunt ista signa oīs nul/ lus Sed cōtrabunt ad aliquod determinatū genꝰ pticale vt quātūlibet distribuit ꝑ quātitate cōtinua Et tantū valet sí/ cut babēs omnē quātitatē ꝓtinuā. Et qualelibet distribuit ꝑ omī qualitate et tantū valet ficut babens omnem qualitatē Et sic de similibus. Et bec de exponibilibus dicta sufficiunt.

Finit tractatus septímus pe. by.

Tractatus Octauus

Be eo qđ res est vel nõ est oro vera vł falsa dicit Sed a dictõib⁹ sinkathegrã-
maticis vt tm̃ sol⁹ nisi p̃ter et sic đ alijs causat veritas vel falsitas in oroe .go dictões sinkathegrãmatice ꝑhñt res ali/quas sed nõ ꝑhñt res subijcibiles vel p̃di cabiles go ꝑhñt dispositões rez que sũt dispositões rez subijcibiliũ vel p̃dicabiliũ Sed nihil ẽ i oroe vera vel falsa nisi subiectũ et p̃dicatũ et eoz dispositiones nõ tm̃ ꝑhñt dispositões eius q ẽ subiectũ vel eius qđ ẽ p̃dicatũ sic̃ sunt alb⁹ niger bñ male ꝯ ilia Sed ꝑhñt dispositões subiecti inq̃ztũ sbictm̃ vel p̃dicati inq̃ztũ p̃dicatũ Et đ sinkathegre ma a sin q est con et kathegorema q est subiectũ vel p̃dica/tũ q̃i ꝓsignificatm̃. Et de istis in isto tractatu đ ẽ et prio de prioꝛib⁹ ꝯ qꝛ hmõi dispositões difficultatẽ dicũt in oroib⁹ ꝓ pter naturã negatõis que in eis intelligit vt ptẽbit ꝑ eoz ex positões Ideo prio đ est de negatõe Sed qꝛm aresto. in oñi negatõne intelligit affirmatõ eo q negatõ nõ habz co/gnosci nisi ꝑ affirmatõz neqz priuatõ ñ ꝑbitũ. Añ ad bñduz plenũ intellectũ negatõis primo videndũ est de affirmatõe Et qꝛ affirmatõ ꝓsistit in cõpositõne affirmatia et penes di/uersitatẽ ꝓpositõis negatõ sibi opposita diuersificat Ido pri mo ẽ cõsiderandũ de ꝓpositõe Añ ꝓpositõ est cõponibilium vnio ex ꝓportõe act⁹ et potẽtie ꝓueniẽs In oñi em̃ cõposi rõe requirit act⁹ ꝯ potẽtia et cũ hoc vnio illoz adinuicẽ que fit ꝑ inclinatõem actus ad potentiã Cõpositõm aũt q̃dã est realis et quedã rõis. Cõpositõ realis est cui⁹ extrema sunt res ab inuicẽ distincte Et ista est quadruplex quedã ẽ cõposi tio ptiũ integraliũ vt ptiũ linee adiuicẽ Quedã est ptiũ essẽ-cialiũ vt forme et materie Alia ẽ ptiũ ptãtiaz vt ẽ cõpositõ virtutũ aie adinuicẽ vel cũ aia. Alia est accñtis cũ subiecto vt albedinis cũ ꝑiete Cõpositõ rõis est cui⁹ extrema sunt so la rõe distincta siue sint realia siue nõ vt est ꝓpositõ q̃litatis cũ suba in noie vel gñis et dñie in spẽ Cõpositõm hm rõz q̃/dã significat in dictõne quedã aũt in oroe Illa vo que est in dictõe est cõpositõ modoz ꝓhñdi essentialiũ et accñtalium octo ptiũ oros de quib⁹ ad longũ tractare ptinet ad grãma ticũ Sed in ꝓposito tm̃ dicemus de cõpositõe mõz ꝓhñdi no mis verbi ꝯ ꝑticipij ꝑ quoz negatõem põt fieri termin⁹ infi nitus Et de cõpositõe oros pfecte ꝑ cui⁹ negatõem fit oro negatia In noie aũt est cõpositõ qualitatis cũ suba qꝛ nom̃

ꝛ significare ſubaz cū ąlitate. Et nō dēt itelligi ꝙ ſignificet verā ſubaz qꝛ tūc nulla eēnt noīa accñtiū. neqz etiā intelligendū ē ꝙ nomñ ſignificet ꝑ modū ſubē qui ē ꝑ ſe ſtare qꝛ tūc adiectia nō eēnt noīa Sed intelligit ꝙ ſignificet ꝑ modū ſb̄ ſtātie qui ē modꝰ ꝑmanētis q̄ ꝓuenit tā ſubſtātis q̄z adiectis Neqz etiā intelligendū ē ꝙ ſignificet verā ąlitatē qꝛ tūc ſubſtātia ꝫ et nō entiū nō eēnt noīa Sed intelligit ꝙ p̄cztꝫ ꝑ modū ąlitatis ſiue ꝑ modū determiati Ꝺco talis ꝓpoſitō nō eſt rex ſed mōx p̄ñdi Etſi obijciat̄ qꝛ cū ąlitas et ſuba ſunt diuerſa Et oñis dictō p̄ñs diuerſa ē eq̄uoca go nomñ ꝙ ſignificat ſubaz cū ąlitate erit eq̄uocū ꝙ ē inꝓpne mēs go i noīe nō ē ꝓpoſitō ąlitatis cū ſuba Rñdet̄ ꝙ ąttuoꝛ mōis ꝓtingit diuerſa ſignificari ꝑ eandē dictōm. Prio qñ diuerſa eq̄liter p̄ñt̄ ꝑ eandē dictōm vt in hoc noīe canis Scō mō qñ ſignificant̄ diuerſa p̄m priꝰ et poſteriꝰ vt in hoc noīe ſanū vl̄ ens Tercō mō qñ aliqō nomñ ſignificat vnū ex ꝓpꝛia impoſitōne et reliquū extrāſſūptōe vtz in hoc ꝝbo ridere Et iſti tres modi faciūt bñ eq̄uocatōz Quarto mō p̄ñt̄ diuerſa ꝑ eandē dictōm qñ vnū eſt rō intelligēdi alterꝫ ſeu p̄ncipiū intelligendi alteriꝰ vt foꝛa ē ratō intelligēdi id qō eſt fb̄ra. Et ſic ąlitas ſignificat̄ vt p̄ncipiū p̄ñdi. Sz ſuba ſignificat̄ ꝑ nomñ vt illō qō ſignificat̄ vel intelligit̄ ꝑ ipam ąlitatē. Et qꝛ vnū intelligit̄ ꝑ alterꝫ Ꝺco ibi nō ſunt diuerſe ſignificatōnes ſed vna tm̄ Sed ꝓpter hoc iſte modꝰ p̄ñdi pl̄a nō facit eq̄uocatōem ſicut dū video colozatū ꝑ ſuā magnitudinē nō ſūt diuerſe viſiones ſed vna tm̄ qꝛ colꝛ eſt ratio videndi magnitudinē in qua eſt ergo Notandū ꝙ ꝓpoſitō noīs eſt duplex quedā ē ꝓpoſitō ąlitatis eſſentialis cū ſuba vt in noīe ut bō ē res ſub hūanitate ibi res eſt ſuba ⁊ hūanitas ē qualitas eiꝰ Alia eſt ꝓpoſitō qualitatis accñtalis cū ſuba ſicut eſt in noībus adiectīs vt albus ſignificat accñs in ꝓpatōe ad ſubſtantiā infinitā que ſe habet in tali noīe vt ſuba et accñs vt ąlitas Et in vtraq; ꝓpoſitōe qualitatis cū ſuba ąlitas ſine medio ꝓponit̄ cū ſuba ꝓpter inclinatōem q̄z habet ad ſubaz. ſic oñis foꝛa et oñe accñs ꝑ ſe ipa vniunt̄ in eo in quo ſunt. nā ſi talis ꝓpoſitō eſſet alia et diſtincta a ąlitate et a ſuba vniret̄ cū ipis vel go ſine medio ⁊ tūc eadē rōe ſtandū erit i p̄imo vel ꝑ mediū et tūc q̄reret̄ de illo medio ꝑ qō vniret̄ cū extremis et tūc eſſet ꝓceſſus in infinitū niſi aliqō ꝑ ſe ipm cum alio vniret̄ In ꝝbo aūt ē ꝓpoſitō actꝰ cuz ſuba intrinſica vt curꝛit ſignificat rē cū curſu Et res ſe hz vt ſuba et curſus vt actꝰ Cuiꝰ rō ē qꝛ cū ꝝbū ſignificet actū i ꝓcreto ipoꝛtat nc̄cio

subaz infinitā Et ho ē suba vnita in ẋbo. ⁊ illa nō subijci tur in oro e sz ꝑdicat in oroe vt cū dr sor currit ñ ꝑdicat curs⁹ absolute et in abstracto ꝫ ꝑdicat res sub cursu sic ptz ddo sor ē alb⁹ nō est sensus q sor est albedo ꝫ sensus est sor ē res bñs albedinē. Et ista ꝓpositō intrinsica ẋbi ē vnio act⁹ iportan ꝑ ẋbū cū suba intrinsica Silr in pticipio ē ꝓpositō actus uniti cū suba vnita vt legēs tm valet sicut q legit vñ qui dic substantiā infinitā et legit dicit actū determiatū Ex isto patz q ẋbū et pticipiū nō drñt quo ad significatū qr vtrūqz significat actū ꝓiūctū cū suba intrinsica iō dic prisci⁹ qr pticipiū bz significatū ẋbi sub accñtib⁹ nois sz drñt in mō ꝫndi q ẋbū significat actū siue fluxū ꝑ mod egrediētis a suba quo ad actō nē vl ingrediētis subaz quo ad passionē Rōe cui⁹ significat pmodū d alio dicibilis et iportat actū ꝑ modū distātis a sub stātia exterioꝛi et gra h⁹ iportat ꝓpositōez q̄ ptinet ad ozom. Participiū ẋbo significat actū ꝑ mod informātis subaz siue ꝑ mod ꝓiūcti act⁹ cū suba vnita ⁊ nō ꝑ mod igrediētis subaz vl egrediētis a suba Cōpositōm aūt q̄ sūt in oroe Alia est in oroe pfctā Alia est in oroe impfctā. Et itez ꝓpositōis oris impfecte. Alia ē substāti ⁊ adiecti vt bō alb⁹. Alia est relati et añtis vt sor q legit. Alia est recti et obliq vt caput sortis. Alia est demōstrātis ⁊ demōstrati vt iste hō Alia ē ẋbi infiniti cū actio vel obliquo aliquo vt boiez negligere. Alia ē ẋbi et aduerbij vt currere velociter Alia ē ꝓiūctōis ⁊ eorū q ꝓiūgit vt sor ⁊ plo Alia ē ppōis cū suo cāuli vt circa villā. Et de istis patz ē ap positū Cōpositōm aūt orois pfecte. alia est orois simplicis. alia ē oris ꝓposite Illa em ē orois simplicis in q̄ solū vnit vnū ꝑdicatū cū vno subictō vl vnū appositū cū vno suppposito et hec fit ꝑ verbū inquātū iportat actū ꝑ modū dicibilis de altero ⁊ inclinati ad subaz exterioꝛē. Et rōe h⁹ ẋbū ē nota coz q̄ d altero dicunt sicut ꝑdicatū de subiecto et hec ꝓpositō significat ꝫ ppri⁹ significat i hoc ẋbo stātio ē et ꝑ ipm in alijs ẋbis in qb⁹ intelligit Hec aūt ꝓpositō repit inter entia vt hic hō ē al et inter nō entia vt kymera ē nō ens iō nō ē ens simpliciter ꝫ solū ens i aia ⁊ trahit ad ēs vl ad nō ens ꝫm exigentiā extremoz vñ qñ ẋbū substātm ꝑ se ꝑdicat vt ddo sor ē poit rē e ē nō rōe ꝓpositōis q̄z iportat ꝫ rōe ipius eē q significat ꝑ ipm vñ qr tlis ꝓpositō nō habz nisi esse pintellectōz alteri⁹ extremi ad alterz. iō tlis ꝓpositō sine extremis nihil est. et qr vnūqdqz intelligit ꝑ illud q dat eē rei Jō dic aresto. q hoc ẋbū ē significat q̄ndā ꝓpositōz q̄z sine extremis nō ē intelligere Cōpositō aūt orois pfecte ꝓpoite ē

que multis oratõib⁹ simplicib⁹ hz fieri mediãte aliq̃ ꝓiũctõe implicite vel explicite sic̃ fit in ꝓpõib⁹ ypotheticis ⁊ in argumẽtatõib⁹ Et vtraqz hax ꝓpositõm scz oratõis pfecte simplicis et oratõis pfecte ꝓposite habet destruip negatõem ne gantẽ. ex quib⁹ ptz qd de p̃dictis modis ꝓpositõm quinqz ptinẽt ad ꝓpositũ Prima ẽ q̃litatis essentialis cũ suba vt in nomie substãtio Scõa est q̃litatis accñtalis cũ suba vt ẽ in nomie adiectio Tercia ẽ act⁹ distãtis a suba extrinsica vt i verbo Quarta ẽ act⁹ vniti cũ suba vnita vt in pticipio Quinta ẽ ꝓpositõ oro is pfecte q̃ supi⁹ diuisa ẽ. seq̃t cap. d negatõe

De negatõne in ꝑñi scz cũ fm diuersitatẽ ꝓpositõm multiplicetur diuisio sibi opposita que importat̃ per negatõem p⁹ sermonẽ de ꝓpositõne dicendũ ẽ d negatõe ſ vñ negatõ põt sumi dupliciter. vno mõ ꝓ ipa intentiõne et sic significat̃ p modũ sube p hoc ꝙbũ negat̃ ⁊ p modũ act⁹ p hoc nomẽ negatõ Et hoc mõ solũ significat̃ negatõ ut ꝓcepta et nõ vt exercita q⁹ p̃dicti termi nõ faciũt oroz negatiuã Nã dño negatõ negat ibi ẽ affirmatia ꝓpõ. Dñt autẽ ꝓceptus et affect⁹ in hoc q ꝓcept⁹ dr esse illud q ẽ in aia p aliquã silitudinẽ ut cũ aliqs ꝓcipit aliqd de colorib⁹ recipit silitudines eox in aia et nõ resipas Sz affect⁹ siue exercit⁹ dicitur eẽ illud q fm veritatẽ est in aia vel in corpe vt cũ quis laborat egretudine dolor ẽi aia fm veritatẽ affectõis Et q̃n quis currit cursus ẽ in corpe fm veritatẽ exercit⁹ afficientis ipm corpus Alio mõ sumit̃ negatõ ꝓ re subiecta intẽtõi vel ꝓ re significata Et hoc dupliciter vno mõ ꝓ oroe negatiua et sic est spẽs enũciatõis que sic dit̃ Negatõ ẽ oratõ negatiua alicui⁹ ab aliquo Alio mõ sumitur ꝓ instrumẽto negãdi q ẽ hoc aduerbiũ negandi nõ Alio mõ ꝓ effectu negãdi q̃ est diuidere ꝓpositõm Et isto mõ distinguit triplex negatõ scz negãs infinitãs et priuãs Priuãs ẽ que negat formã vel habitũ relinquẽdo subiectũ ꝓpriũ aptũ natũ hr̃e illã formã vt cecitas negat visũ relinquẽdo subiectũ determiatũ ad habitũ. et quies negat motũ in subiecto apto nato moueri Jõ negatio priuãs importat negatõem forme cũ subiecto ꝓprie relinquẽdo subiectũ determiatũ Sed negatõ infinitãs ẽ illa que negat qualitatẽ vel actũ ꝓpriũ alicui⁹ termi relinquẽdo aliquã subaz infinitã vt nõ bõ nõ currẽs Et additur termio p ꝓpositõem ibo dr negatio termi q negat q̃litatẽ vel actũ spẽalez termi Et solũ relinq̃t ens indeterminatũ vel infinitũ. Sed negatõ negãs ẽ q̃ totũ negat q p⁹ se repit et ei⁹ odpositũ inducit et relinq̃t aliqd finitũ vl infinitũ de illo q negat. iõ p excel

lentiā dicit negatō negans et addit termio vel ꝓpositōi oro nisp appositōez Licet qñqz sit in aliquo termio implicata siue inclusa Ex dictis ptz ꝙ licet quelibet negatō neget aliquā formā non tñ oēs equaliter negāt qr negatō priuās ponit ens finitū scz subiectū habit⁹ quē neget Et negatō infinitās relinquit ens infinitū Sed negatō negās nihil ponit nihil relinquit Scdo ptz ꝙ cecus et nō videns inter se drīnt qr cecus ponit subiectū determiatū visus ido lapis nō dr cecus ꝑ bene nō videns siue negatō ibi sumat negāter siue infinitāter qr ñ poit subictm̄ dterminatū vis⁹ iō lapis bñ dr ñ vidēs. ⁊ eodē mō diceret ꝺ ꝙlibet alia priuatōe ꝓpata ad negatōz sic mortuū ⁊ nō viuēs quiescēs et nō mobile ⁊ sic ꝺ alijs Tercō patz ꝙ negatio pōt tripliciter poni cū termio. vno mō ꝑ implicatōem vt cecus dr nō videns surdus nō audiens solus nō cū alio. Alio mō ꝓpositōem vt nō homo nō curr̄ens ꝓut nō est negatō infinitās Tercō mō ꝑ appōz vt homo non curr̄it.

Dicto de negatōne in ꝓpñi dō ē de negatōne in spēali Et prio de negatōe termi infiniti q̄ ē negatio infinitās tl'is aūt negatō variat sic termi q̄ pñt infinitari vt nom̄ substātiū nomē adiectiū v̄bū ⁊ pticipiū. Sz ꝓnoia ⁊ pres i declinabiles ptiū or̄ois infinitari nō pñt qr de se hñt significatōz infinitā. Silr signa vl'ia et alie dictōes sincategorēmatice eaꝺ ꝺ cā nūqz infinitant. Iō dic aresto. ꝙ huic signo ois nō ē addēda negatio qr nō significat vl'e ꝑ significat qm̄ vl'r ꝙ intelligit ꝺ negatōe infinitāte ⁊ nō de negāte. vñ Notā dū ē ꝙ cū cuilibz affirmatōi sua ꝺpponat negatio nom̄ pt dupliciter infinitari qr̄ quolibet alio ab ente ⁊ i ceteris trāscēdēntib⁹ ē duplex ꝓpositō q̄dā ē dr̄ax in suo gñe siue sint dr̄e specifice sic̄ sunt dr̄ie q̄ fm rōz finis vl'cāe alicui⁹ adijciūt enti ꝙ q̄s drīnt gña gñalissima inter se qr cū drīnt oportz ꝙ ꝙ aliqꝺ drīnt vñ suba ē ꝙ se ens quātitas vero est accūs mēsuratiuū subē. Relatō ē ens ꝓpatie subē et sic de alijs Alia ē ꝓpositō ex materia ⁊ fora vl've vl' ꝓportiōnabiliter. et fm hoc nomē aliqñ infinitat fm priuatōem Et sic poit ens remouēdo aggregatōz dr̄iax a prio p̄dicabili. ⁊ sic solū p̄dicat ꝺ ente q̄ q̄dā aggregatio dr̄iax pt r̄moueri ꝑ vnā solā dr̄iaz vl' ꝑ ples vl' ꝑ oēs. Et sic nō hō ⁊ silia ꝺr terminꝰ priuatiuꝰ Alio mō infinitatur nom̄ fm negationē. ⁊ sic nō hō nihil poit ⁊ ē termiꝰ negatiuꝰ et p̄dicat ꝺ quolibz ente alio ab boie et ꝺ nō ente. Et hoc mō vificat dictū aresto. ꝙ negatōes e contrario se hñt affirmatōnib⁹ vt sic̄ affirmatio seq̄t ad affirmatōz ita negatō seq̄t ad negatōz vt bñ seq̄t si ē hō ē al' ⁊ si ē nō al' ē nō hō Et hoc ꝙ dictū

ẽ bz veritatẽ tã in termis subalib⁹ q̃z accñtalib⁹ Notãdũ tñ
q̃ in termis gñalib⁹ sic ẽ ens aliqd res ⁊ sic ꝺ alijs solũ repit
infinitatõ ꝑm negatõz qz in eis nõ ẽ duplex ꝓpositõ sic in ter
mis spẽalib⁹. vñ nõ ens nõ aliqd ⁊ sic ꝺ alijs solũ pñt ꝺ nõ en
te sic nõ bõ nõ ꝑdicat ꝺ boie ita nec nõ ens de ente cũ opposi
tũ ꝺ sibi opposito ꝑdicari nõ possit. Preterea. Notandũ q̃
nom̃ infinitat nõ solũ i singl'ari nũero ꝑ etiã in pl'i vt nõ boies
nõ albi qz in tl'i negatõe ipozrãte rẽ significatã ⁊ ei⁹ negatõz
vel negatõ pri⁹ aduenit rei significate q̃z nũeratõi ⁊ tunc fit
priuatõ foꝛe ꝑ quolibz suppoito singl'ari Et sic ista ẽ fl'a ꝺmõ
strato sozte ⁊ prunello isti sũt nõ boies. vl' nũeratõ pri⁹ adue
nit et tũc negatõ supueniẽs nõ negat singl'aria absolute ꝑ in/
q̃ntũ nũerant et tũc ꝑdicta ẽ ẍba qz tũc nõ ẽ sens⁹ q̃ vterqz sit
nõ bõ sz q̃ nõ sint pl'es boies ⁊ isto mõ ponit negatõ negãter
ẍbũ fit satis infinitũ ꝑ negatõz additã sibi ꝑ ꝓpositõz q̃ negat
actũ ẍbi a suba intrinsica vt nõ curzit ꝺz aliqd nõ sb cursu Et
eoꝺ mõ infinitat ꝑticipiũ ꝑ negatõz tollentẽ ꝓpositõem act⁹
cũ suba vnita eo q̃ ẍbũ et ꝑticipiũ in significato pricipali cõ
uenitũt sic pri⁹ visũ ẽ cũ dicebat nõ curzés tñ vz sic q̃ nõ cur/
rit Et q̃zuis tle ẍbũ qñ sũit in oꝛoe videat eẽ negatũ tñ ꝺ vi
ꝑmois tio repugnat tle ẍbũ in oꝛoe manere infinitũ ꝓ quãto
illa negatio ꝑt negare ꝓpositõz intrinsicã ẍbi negãdo actũ a
suba interiori et ñ a suba exteriori vt cũ ꝺz cesar ñ cr. vno mõ
sens⁹ ẽ cesar nõ ẽ curzés. alio mõ sens⁹ ẽ cesar ẽ nõ curzés Et t
sic ẽ ẍbũ ifinitũ Jsta tñ ꝓpositõ ꝑm q̃ ẍbũ ẽ infinitũ adhucẽ
duplex ꝑm q̃ dictũ ẽ de noie ifinito qz vl' ẍbũ ibi infinitat ꝑm
negatõz et sic nihil poit. et ꝑt ẍificari tã ꝺ ente q̃z de nõ ente
Et hoc mõ dic areſt. q̃ ẍ bũ ifinitũ silz ẽ i quolibz q̃ ẽ ⁊ q̃ nõ
ẽ. vl' ifinitat ꝑm priuatõz ⁊ sic poit ẽs. ⁊ sic ñ ẍificat ꝺ ñ ente

Jcto de negatõe termioꝝ ꝺõ ẽ ꝺ negatioib⁹ oꝛois.
Negatio eñ negãs negat ꝓpositionẽ oꝛois qz r̃mo
uet ꝓpositõz act⁹ cũ suba exteriori q̃ ẽ ꝓpositõ oꝛo/
nis Tlis aũt negatõ in oꝛoe qñq̃z p̃cedit q̃litatẽ et q̃ntitatẽ ꝑ
positõis. ⁊ tũc negat vtrũq̃z ponẽdo vtriusq̃z oppositũ vt ñ
oñis bõ curzit ẽ ptic'aris negatiua qz eq̃alet huic q̃dã bõ nõ
curzit Qñq̃z vo p̃cedit solũ q̃litatẽ et sic nõ variat q̃ntitatez
ꝑpõis vt ois bõ nõ curzit. vñ q̃zuis p̃posita et p⁹ posita ter/
mio singl'ari idẽ ꝑcet vt soꝛ nõ curzit nõ soꝛ curzit tñ nõ ẽ sil'e
ꝺ termis ꝓñib⁹ qz hec ẽ indefinita bõ nõ curzit Hec aũt vlis
nõ bõ curzit. Et si dicat q̃ noia et ẍba trãspositа idẽ ꝓñt ꝑm
areſto. ꝺõ ẽ q̃ ipe intelligit de dictõib⁹ q̃ sũt subijcibiles aut p̃
dicabiles aut dispões absolute subiecti l' p̃dicati sz ñ itelligit

de his q̄ sūt dispões vni⁹ ad alterā vt sūt negatões vel sig
na vlia Negatō em̄ negat vnū d altero. qñq; vo tlis nega/
tio ē absoluta vl libera vt i exēplis ꝓpositis. qñ; est inclusa i
subiecto vl i aliquo signo vt nēo cī vl nul⁹ hō cī Circa hoc
Uerit d hoc sophismate nullo hoīe currēte tu es asi
n⁹. ꝓbatō hec ē fīa aliquo hoīe currēte tu es asinus
go ꝓtradictoria ei⁹ ē va sc; nō aliquo hoīe currēte
tu es asinus et q; non aliquo ⁊ nullo eq̄pollent igit pria ē va
Sz ꝓtra nullo hoīe currēte tu es asin⁹ go dū nullus hō currit.
vel q; vl si nul⁹ hō currit tu es asinus q; ē fīm go sop̄ ē falsū.
Solutō pria ē simpliciter falsa ⁊ ꝓbatō peccat p diuisiō; q; i
ista nō aliquo hoīe currēte tu es asinus hec negatō nō ꝑt ne/
gare ꝓticipiū tm̄ et sic ē diuisa ⁊ falsa vl ꝑt negare vbū seq̄z
et sic ē ꝓposita ⁊ va. sz prio mō eq̄pollet isti nullo hoīe currē/
te tu es asin⁹. iō illa ē falsa et etiā q; negatō inclusa in signo il
lo nullo nō ꝑt ferri vltra ꝓticipiū p hāc regl'az Quotiēscūq;
negatō ⁊ distributio includūt in eoꝺ termino ad nihil ꝑt ferri
vnū sine ālīquo. Sz distributō nō ferī vltra ꝓticipiū go cī ne
q; negatō Jō hec ē falsa nullo hoīe currēte tu es asin⁹. ⁊ etiā
ista nō aliquo hoīe currēte tu es asin⁹ nisi capiat' sc̄da i sensu
ꝓposito vt dictū. Est aūt regl'a q; due negatōes cadētes sup
se inuicē eq̄lēt vni affirmatōi vt nō ois hō nō currit eq̄va/
let huic q̄dā hō currit Et cā ē q; q̄ñ due negatōes ꝓcedunt se
inuicē respectu eiusdē ꝓpositōis vna destruit aliā. iō ponit af
firmatō; sibi oppositā Et q̄; uis i accñtib⁹ ñ possit fieri hmōi
reflectō sic̄ calliditas nō agit in se sz in suū obiectū tm̄ negatio
q; ē ens a rōe cātū a rōe ꝑt reflecti sup negatō; siue sup̄ rē ne
gatā Et iō negatō nihil ꝑt negare q̄; uis nō possit affirmari.
Et q̄; uis nō sit ita ꝺ ꝓtrarijs nature. sz due affirmatōes ñ eq̄/
ualēt negatōi eo q; vna affirmatō nō destruit aliā. sz potius
fortificat Nec affirmatō opponit ei q; affirat q; ē obiectū vt
hō currit affirat' hoīe; currere Et iꝺo affirmatio nō destruit
q̄dq̄d affirmat. Sz negatō opponit ei q; negat ⁊ iō rōe oppō
nis ꝑ destruit suū obiectū vt dictū ē respectu vni⁹ ꝓpōis. q;
si ponat' respectu diuersa; vna negatio nō destruet aliā nec
ponet affirmatō; cū ista nō ē affirmatiā hō q̄ ñ cī nō mouet.
Alia regl'a ē q; qñ duo signa vlia negatia ponūtur in eaꝺ lo
cutōe vnū in subiecto ⁊ reliquū in p̄dicato primū eq̄valet suo
ꝓtrario ⁊ reliquū suo ꝓtradictorio Et ista tenet solū q̄ñ nega
tio vni⁹ cadit sup negatō; alteri⁹. iō si alte; illo; signo; fu
erit iplicatm̄ circa subiectū regula nō tenet. iꝺo iste nō eq̄ pol
let nullū ens q; ē nihil ē hō ⁊ q̄libet ens aliq̄ ē hō q; sc̄da est

falsa et prima vera q̄ patet q2 sua ꝓtradictoria est falsa scz hec aliq̄d ens q̄ est nihil est homo.

Circa hoc q̄ritur de hoc sophismate nihil ē nihil. ꝓbatio sua ꝓtradictoria ē falsa scz aliq̄d est nihil. go pria est va Cōtra nihil ē nihil go nihil ē nulla suba ꝑ hec ē falsa q2 equivalet huic q̄libet est aliqua suba q̄ est fla go pria est falsa. Solutio dō est q̄ prima ē simpliciter vera q2 p regulā dictā eq̄alet huic q̄libet ē aliquid Ad ꝓbatōez dō q̄ peccat ꝑm fallaz accñtis arguēdo a supiori ad supi⁹ affirmatiē q2 sic ista nihil ē nihil eq̄pollet huic q̄libet ē aliq̄d ita et ista nihil est nulla suba equivalet huic q̄libet ē aliq̄ suba. Jō sic nō sequit q̄libz est aliquid go q̄libet est aliqua suba ita nō seq̄t nihil ē nihil go nihil ē nulla suba Jtē regula ē. qñ cūqz negatō ponit in oroe cū aliquo sinkatbegzemate vl cū implicatōne duplex est locutō eo q̄ vnū illoz ꝑt includere reliquū vel includi a reliquo Et illud dō2 includere reliquū q̄ dō termiat et addit alteri Jllud aūt dō2 includiq̄ ꝑintelligit et determiatur ab altero siue p altez

Circa hoc querit de hoc sop̄te sor nō currit nēcio ꝓbatō ei⁹ ꝓtradictoria ē fla scz sor curzit nēcio go prima ē va Cōtra sor nō curzit nēcio go nēcim ē sorte nō curze sed hec ē falsa go 7 pria ex q̄ sequit Solutō dō est q̄ pria est duplex eo q̄ negatō pōt includere hoc signū nēcio et tūc fit negatō nēcitatis Et sic ē vera q2 sens⁹ est q̄ ista nō est nēcia sor curzit Alio mō nēcim ꝑt includere negatōz et sic ponit nēcitas negatōis et sic ē falsa q2 sensus ē q̄ ista sor nō curzit est nēcia Jtē alia regla q̄ fundat i p̄cedēti Qñcūqz negatio ꝓponit ꝓpōi ypothetice in qua duplex est copula duplex ē locutō eo q̄ negatō pōt negare alterā ptē absolute scz illaz in q̄ imediati⁹ p̄cedit vel principalē si altera ps sit pricipalioz et pōt negare ꝓiūctōem vni⁹ cū alia et hoc ꝓuenit ex eo q̄ negatō ꝑt determiare ꝓiunctōem ypothetice et includere ipsā vel determiari et includi ab ipa. Circa hoc

Querit de hoc sophismate null⁹ bō ē si aliqs hō ē. ꝓbatō nō sor ē si aliqs bō ē nō pl̄o ē si aliqs hō ē. 7 sic de alijs go prima ē vera. q̄ quelibet ꝓbantiū sit va patet p suas ꝓtradictorias remouēdo negatōz Cōtra q2 p̄dicat oppositū dō oppositō go locutō ē falsa 7 ipossibil Solutio dō est q̄ prima ē falsa Et ad ꝓbatōem dō2 q̄ quelibz ꝓbantiū est duplex eo q̄ negatio ꝓpositā ꝓñti ꝑt ipm negare absolute. 7 sic includit negatō p̄dictōz 7 q̄libz ꝓbantiū est falsa et seq̄t ꝓclusio et sens⁹ ē nō sor ꝛc. i. ad aliquē boiez eē sequit

sortē nō cē Alio mō pt negaré ꝓñaz ꝓñtis exañte. et hoc mō negatō includit ꝓtradictōem et quelibet ꝑbantiū est ẋa. Et sensus est nō sor̄ é si aliqs bō é. i. nō sequit̄ si aliqs bō sit ꝙ sor̄ sit Et isto mō nō seqt̄ ꝓclo qm̄ ī ꝑmissis negat̄ ꝓñs in ꝓpatōne ad añs sic negari debet ad faciendū ꝓdictōnalē negatiuā Jn ꝓcloe ẋo negat̄ absolute qz distributō cuiꝰ é vnica negatō in hoc signo nullꝰ ferť vltra ꝓpositōz ꝓñtis eo ꝙ signū distributiuū nihil distribuit extra suā clausulā Et qñ negatō ⁊ distributio includunť in eoꝝ termio ad nihil ferť vnū sine reliquo. ꝑ hoc etiā ptz solutio bꝰ sophismatis Nō deꝰ é et tu es asinꝰ ꝑbatio sua ꝓtradictoria é ſta scz deꝰ é et tu es asinꝰ go prima ẋa Cōtra nō deꝰ é et tu es asinꝰ go ẋs non é ꝑ hec é falsa. ergo et prima. Solutō dicendū est qz negatō pt negare absolute primā ꝑté copl̄atie ⁊ icludi ꝑ copl̄atōz et sic é ſta vt iꝓbať vl̄ pt negare illā copl̄atiaz ⁊ tūc includit copl̄atōez. ⁊ sic é ẋa vt ꝑbať ꝑ suā ꝓtradictoriā. ⁊ isto mō debz sumi ꝓtradictō in ypotheticis ꝓponēdo negatōz toti ꝑpōi. Seqt̄ ẋ exclusiuis.

Jcto de negatōnibꝰ oꝝois dicendū est de dictionibꝰ exclusiuis bñtibus in se virtutē negatōis Et primo dicendū é de dictōnibꝰ exclusiuis vt sūt tm̄ et solū que dicunť exclusiue dictōes nō qz ꝓñt exclusionē ꝑ qz exercent ipam in oꝝoe sicut dictō in ꝓñi non ẋ significativa eo ꝙ significet suā significatōz ꝑ qz exercet illā Et ꝑcat aliqz rē ẋtermiatā. ió dictō exclusiua exercet exclusiōz ꝑ hoc ꝙ ꝑcat ꝑuatōz associatōis siue ꝓcomitātie alicꝰ ab aliquo rēspectu alicꝰ tercij Ad quā ꝑuatōz exclusionis seqt̄ exclusio oīm aliorū q̄ sūt diuersa ab incluso respectu vniꝰ tercij. vñ ptz ꝙ ꝑpriꝰ actus dictōis exclusiue é excludere oē aliꝝ ab icluso rēspctū tercij Añ qñ dictio exclusiua addit̄ subiecto illa excludit diuersa a subiecto respectu p̄dicati ut tm̄ sor̄ curzit go nihil aliꝝ a sorte cť. qñ ẋo addit̄ p̄dicato excludit diūsa a p̄dicato rēspctū sbicti vt sor̄s vidz tm̄ plone go nō videt aliꝝ a plꝺoe. qñqz tm̄ dictio exclusiua excludit a forma subiecti et a forā p̄dicati et tūc nō facit ꝑpōz exclusiuā sed ꝑpōz de excluso subictō vl̄ p̄dicato vt cū ꝺz. tm̄ ꝺs é pōt esse sensus illud ꝙ est deus et nihil aliud q̄z ꝺs habet cē et sic est ẋa Sz si sit exclusiua sensus est deus é et nihil aliud q̄z deus est et sic est exclusiua et falsa. Ad exclusionem autē quattuor requiruntur. scz illud ꝙ excluditur illud a quo excluditur siue a quo fit exclusio. Illud respectu cuius fit exclusio et actus excludendi per dictionem exclusiuā sicut ꝑ instrumētū ꝙ importat exclusionē sic̄ tm̄ sor̄ curzit

sens⁹ ē soꝛ currit et nihil aliꝺ a sorte currit. soꝛ ē illꝺ a quo fit exclusio aliud a sorte ē illꝺ q excludit currit ē illud respectu cui⁹ fit exclusio et tm̄ ēdictō exclusiua exercens actū excludendi. Propositiones aūt in qb⁹ ponunt dictões exclusiue fiūt qttuoꝛ mōis. Prio mō qñ nō negat neq; exclusio neq; ꝓpositio vt tm̄ hō ē alʾ Scꝺo mō qñ negat exclusio tm̄ ⁊ nō ꝓpositō ut nō tm̄ hō ē alʾ et ista ē ꝓtradictoꝛia p̄cedētis Tercio mō qñ negat ꝓpositō tm̄ vt tm̄ lapis nō ē alʾ Quarto mō qñ negat exclusio ⁊ ꝓpositio sil'ʾ vt nō tm̄ lapis nō ē alʾ et hec ē ꝓtradictoria p̄cedētis. vñ solū illa ꝑꝓ ē simpliciter exclusiua in q̄ non negat exclusio siue affirmet ꝓpositio siue neget. vñ sit ista r̄gula Q ꝑꝓ simpliciter exclusiua ponit suā p̄iacētē. ⁊ cū hoc ꝑpositiōꝫ q̄ exponit ꝑ exclusionē vt ista tm̄ hō ē alʾ ponit istas duas hō ē alʾ et nihil aliꝺ ab boie ē alʾ. vñ ꝑꝓ exclusiua ꝺꝛ ꝑꝓ sūpta cū signo exclusiuo Et p̄iacēs ꝺꝛ illa ꝑꝓ q̄ remanet remota dictōe exclusiua vtꝫ in exēplo dato Ex quo seq̄tur q ꝑpositio simpliciter exclusiua eq̄pollet vni copl'atiꝫ ꝓpositę ex p̄iacēte ei⁹ ⁊ ꝑꝓ ē posita ꝑ exclusionē iō ad v̄itatē ei⁹ req̄rit v̄itas vtriusq; p̄tis. ⁊ ad falsitatē ei⁹ sufficit fl'itas vni⁹ illaꝝ Alia regl'a ꝑꝓ in q̄ negat exclusio ñ negat ꝺtermiate p̄iacētē neq; aliā p̄tē toti⁹ exclusiue ꝫ negat tm̄ vnā p̄tē sub disiunctione ad aliā Cui⁹ rō ē qꝛ negat coplationē q̄ ponit ꝑ suā cōtradictoriā ⁊ ponit disiūctōꝫ ꝺ p̄tib⁹ ꝓtradicētib⁹. ꝫ negādo totā copl'ativā ñ negat alia ps ei⁹ ꝺtermiate ꝫ vna ps ꝑ disiunctōꝫ ad aliā qꝛ ad fl'itatē ei⁹ sufficit iꝺr̄ñter fl'itas alteri⁹ p̄tis.

Arca p̄dicta q̄rit ꝺ hoc sop̄te tm̄ vnū ē. ꝓbatio vnū ē et nihil aliud q̄ꝫ vnū ē go tm̄ vnū est Itē diċ boetius q ꝑ vnū qꝺq; ido ē qꝛ vnū nūero est go tm̄ vnū ē Itē ē regl'a quotiens cū q; vnū ꝓuertibiliū ꝺꝛ de altero ꝓuertibili si dictio exclusiua vere adiūgatur vni etiam et reliquo Sed ens ⁊ vnū conuertūtur sed hec est vera tm̄ ens est. go tm̄ vnū est Sed ꝓtra multa sunt ergo non tm̄ vnū est Solutio dicendū est q ꝑma est duplex qꝛ vnū diffinit q est ens indiuisum. ido ens se habet vt subiectū ⁊ materiale respectu vni⁹ Et indiuisio ē formale eius. ido p̄t fieri exclusio ab vno rōe sui material'. ⁊ gr̄a alietatis. et sic ē v̄a qꝛ eq̄alet isti tm̄ ens ē. Alio mō p̄t fieri exclusio ab vno rōne sui formalis ⁊ excludēdo pl'itatē. Et isto mō ꝑma est falsa vtꝫ p̄ ꝓbatōꝫ. ⁊ ad duo p̄ma argumēta dicendū ē q ꝑ sunt v̄a qꝛ accipiūt vnū rōe sui material'. Ad terciū ꝺꝛ q ista regl'a intelligitur q̄ñ illa duo ꝓuertūtur ꝫm rē ⁊ rōꝫ sil'ʾ q tm̄ nō est vex de ente ⁊ ꝺ vno ido licet ista sit simpliciter v̄a tm̄ ens est nō tm̄ ista tm̄ vnū est

regla

Regla

sed tm̃ in vno sensu vt dictū ē. Exclusionis aūt due sunt spēs
scz gñalis et spēalis Exclusio gñalis est qñ ab aliquo respctū
alicui⁹ excludunt gñaliter oīa que sunt ab illo diuersa. Et
isto mō istius exclusiue tm̃ sor̄ currit sensus ē sor̄ currit et nihil
aliud a sorte currit Et sic nō ꝺr exclusio generalis eo ꝙ diūsa
genere excludunt sed qz excludunt oīa in gñali q̄ sūt diuer
sa ab incluso. Exclusio spēalis ē qñ ab aliquo solū excludunt
illa que cū illo ꝓueniūt in aliquo spēali Et isto mō isti⁹ tm̃ sor̄
currit sensus est sor̄ currit et nullus ali⁹ homo a sorte currit.
Et sic illa ꝑt cē ṽa dato ꝙ multi eq̄ currāt cū sorte. Et nō ꝺr
exclusio spēalis qz diuersa in spē excludunt sed qz excludūtur
quedā entia ab aliquo in aliquo spēali Ex p̄dictis ptz ꝙ nul-
la est exclusio nūeralis qz oīs exclusio est gñalis vel spēalis.
Etiā nō possūt excludi ea que ꝓueniūt in nūero ab inuicē q̄a
cū ꝺr solus homo currit illa ponit hoiez curzere et si posset ex
cludi idē in nūero tūc risibile vl̄ rōnale possent excludi ab ho
mie et tūc ex̄t sensus sol⁹ hō currit. i. hō currit et nullū risibile
currit ꝙ iplicat ꝓtradictōez. De exclusione aūt spēali tl̄is daf̄
regl̄a quotiēscūqz fit exclusio spēalis non tenet argumētū ab
inferiori ad supi⁹ cū dictōe exclusiua neqz a supiori ad inferi⁹
nec a ꝑte subiecti nec a ꝑte p̄dicati posita sic̄ si sor̄ et eq̄ currāt
et alij hoies nō currāt sed moueant hec ē ṽa sol⁹ sor̄ currit fa
ciēdo exclusionē spēalē qz sen⁹ ē sor̄ currit et null⁹ alius hō a
sorte currit Sed nō sequit sol⁹ sor̄ currit go solus hō currit qz
scōa ē falsa ꝑ casū positū. nec sequit ex ꝑte p̄dicati sol⁹ sor̄ cr̄.
go sol⁹ sor̄ mouet qz alij hoies mouētur licz nō currāt De ex
clusione aūt gñali talis daf̄ regl̄a quotiēscūqz fit exclusio ge
neralis bene arguit ab inferiori ad supi⁹ cū dictōe exclusiua a
ꝑte subiecti sed nō tenet a ꝑte p̄dicati. Nec etiā arguendo a
superiori ad inferi⁹. ꝙ teneat a ꝑte subiecti arguendo ab infe
rio ad supius patet qz bene sequit tm̃ sor̄ currit go homo cur-
rit ratōne affirmatōis et ratōe negatōis seq̄tur nihil, aliud a
sorte currit go nihil aliud ab hoie currit sed ꝙ ñ teneat a ꝑte
p̄dicati. nec etiā a supiori ad inferi⁹ .patet qz ꝓpositō exclu-
dēs in se affirmatōez et negatōez. ꝓpter affirmatōz nō tenet
a supiori ad inferius vt nō seq̄tur sol⁹ sor̄ mouet go solus sor̄
currit Et ꝓpter negatōz ñ seq̄t sol⁹ sor̄ currit go sol⁹ sor̄ mo-
uetur. vñ i tl̄ib⁹ vtrobiqz ꝓmittit fall̄a ꝓñtis Circa p̄dicta

Queritur de hoc sophismate. tantū verū opponitur
falso ꝓbatio x̄m opponitur falso et nihil aliud q̄z
verū opponitur falso go tm̃ x̄m opponitur fl̄o Cō
tra tm̃ x̄m opponit falso go tm̃ x̄m et fl̄m opponuntur ꝙ est
falsū qz albū et nigrum etiā opponūtur et calidū et frigidum

Solutio dicendū ē q̄ p̄ia ſimpliciter ē v̄a, ⁊ īp̄robatō peccat
p̄m p̄ñs ab inferiori ad ſup̄ius cū dictōe excluſiua a p̄te p̄dica
ti q̄ v̄m oppoſitō ſ̄ō ē inferi⁹ ad oppoſitōz ſimpliciter ſic oppō
v̄i et falſi ē inferi⁹ ad oppōz in p̄ñi q̄ hoc intelligēdū ē q̄ tm̄
v̄m opponit falſo q̄ntū ad rōz falſi q̄ p̄m aliā rōz fim̄ p̄t op/
poni falſo. vñ Regula ē quotieſcūq; dictio excluſiua addit
alicui termio includenti ſuppoſitū et accn̄s ſiue materiale et
fōrale duplex ē locutō q̄ p̄t facere excluſionē circa ipſum rōe
ſuppoſiti vl̄ rōe accn̄tis ſiue rōe materie aut rōe fōre ſic dctm̄
ē ſup⁹ ꝺ iſto tm̄ vnū ē Ꝺe ullo aūt q̄ excludit tūs dat regula.
Ꝺictio excluſiua addita alicui termio excludit oē illō q̄ ē ab
eo diuerſū q̄ntū ad naturalē ſuppōz Ꝺupliciter em̄ aliq̄d eſt
diuerſū ab alio vno mō p̄m eēntiā ⁊ naturalē ſuppōz ſil̄ ut hō
⁊ equ⁹. alio mō p̄m naturalē ſuppōz tm̄ ut hō ⁊ kimera licz ei
kimera nō ſit ab hoīe diuerſa p̄m eēntiā ē tm̄ ab eo diuerſa p̄m
naturalē ſuppōz. nō ſolū em̄ entia ſupponūt p̄ terminū ꝑ etiā
nō entia Exiſta regl̄a ſeq̄t p̄mo q̄ dictō excluſiua addita enti
vl̄ alicui eoꝝ q̄ p̄uertūt cū ente excludit aliq̄d. q̄ excludit oē
aliud ab ente q̄ ē ab eo diuerſū p̄m naturalē ſuppōz Sz ſup/
poſitio nō ſolū ē de ente ſz etiā de non. Ꝺ̄o cū addit enti ex/
cludūtur nō entia Et ſi dicat q̄ dictio excluſiua nihil p̄t exclu
dere niſi q̄ ē extra terminū cui adiūgit̄ ſz extra ens nihil ē go
addita enti nihil excludit et dato q̄ extra ens reale poſſit ali/
q̄d ſumi p̄m rōz nō tm̄ extra ens in p̄ñi vt ſe extēdit ad ens re
ale ⁊ ad ens rōis Ꝺicēdū ē q̄ q̄ñcūq; ens capiat p̄ñiter ad ēs
reale ⁊ ad ens rōis tm̄ ſp̄ p̄t dari aliq̄d q̄ ē extra ipm̄ p̄m rōem
q̄ p̄t ſp̄ accipi p̄ rōz nō ens ſibi oppoſitū. et hoc ꝓpter infinitā
reflexionē rōis ſup̄ ſuos act⁹ q̄ dato quocūq; ente rōis ipa rō
p̄t illō negare ⁊ dare oppoſitū ei⁹. iō extra ens quocūq; mō
captū p̄t ſumi aliq̄d diuerſū p̄m naturalē ſuppōz licz nō p̄m rē
Scō ſeq̄tur q̄ ſi gña gñaliſſima ſumāt ip̄creto dictō exclu/
ſiua addita vni nō ſ̄ꝑ excludit alteꝝ vt nō ſeq̄tur tm̄ agēs cur
rit ergo non grāmatic⁹ currit vel muſicus vel tricubitus vel
homo eo q̄ ſortes currens p̄t eſſe grāmatic⁹ muſicus tricu/
bitus homo ⁊ agēs Si v̄o illa gña in abſtracto ſumāt hoc eſt
dupliciter q̄ vl̄ ſumūtur vt ſimpliciter diuerſa vl̄ vt ſe hñtia
p̄ modō vni⁹ i ſubijciēdo alteri ut q̄ñ vnū ſubijcitur p̄ alteꝝ vl̄
in p̄dicādo inquātū vnū ineſt p̄ alterū Si ſumātur vt ſe hñt
p̄ modū vniuſ ſubijciendo vel inherendo adhuc dictio exclu
ſiua addita vni non excludit alterū vt non ſequitur tm̄ ſuba
eſt colorata go non ſup̄ficies. q̄ ſubſtantia et ſuperficies ſe
habēt vt vnum ſubiectum coloris. Si ſumantur in abſtra/
cto et tanq̄z diuerſa tunc dictō excluſiua addita vni generi

generalissimo excludit oia alia vt bñ sequit tm̃ suba 'é go nō
q̃ntitas é vel q̃litas Et si dicat dictō exclusiua nūquā exclu-
dit id qđ intelligit in subictō cui adiūgit vt cū đz tm̃ albū non
excludit corp⁹ sed quātitas dat intelligere subaz go đđo so-
lū quātitas est nō excludit suba. đđ est ꝙ vnū includit in alte
ro tripliciter vno mō essentialiter vt al' in hoīe 7 tle nō exclu
dit vt nō sequit tm̃ hō curzit go al' nō curzit Alio mō vnū in
cludit in altero vt subiectū in accīte ꝯcreto 7 adhuc isto mō
illud ꝙ intelligit in alio nō excludit vt tm̃ albū nō go corpus
Tercio mō aliquid includit in alio ꝙ tñ est ab eo diuersū ſm
esse sicut effect⁹ in sua cā vel cā in effectū vel relatm̃ in core
latiō Et isto mō dictō exclusiua addita vni excludit altez eo
ꝙ illa se bñt vt diuersa suppositа. mō suba itelligit quātita-
te accepta in abstracto sic̄ cā in effectu. iō sequit tm̃ quātitas
nō go suba Tñ in ista tm̃ q̃ntitatis é includit vtrūqz sc̄z ꝙ sb
stātia sit et ꝙ nō sit qz ponēdo quātitatē cē ponit subaz cē et
tm̃ p dictōem exclusiuā ponit subaz nō esse. iō illa tm̃ quātitas
est impossibil' é qz ponit duo ꝓtradictoria sil' Tercō seq̃t ꝙ di
ctō exclusiua addita spēi vni⁹ p̄dicam̃ti excludit spēs alteri⁹
p̄dicam̃ti dūmō nō faciūt subiectū vnū vel nisi vnū insit p al
tez. vñ in generali quinqz sunt q̃ pñt excludi Primū é sub-
iectū diuersū vt tm̃ sor nō go plo Scōm é diuersū loco vt tm̃
hic go nō ibi Terciū é diuersū ſm tps vt tm̃ hodie nō go beri
Quartū é oppositū a pte p̄dicati vt tm̃ albū nō go nigrum.
Quintū est accñs diuersū positū a pte p̄dicati qz cum vnum
non includit alterū aut non ineſt per alterū semp altez exclu
ditur vt sortes est tm̃ grām̃atic⁹ nō ergo musicus et curzens
Sed nō sequit est tm̃ grām̃atic⁹ nō est ergo cleric⁹ aut intel
ligens Et p hoc ptz ꝙ dictō exclusiua addita spēi vni⁹ p̄dica
mēti excludit alias spēs eiusdē p̄dicam̃ti nisi nēcio vna inclu
datur in alia sicut mior nūer⁹ in maiori vel linea in supficie:
vl corpe qz i talib⁹ nō seq̃tur tm̃ supficies nō go linea Quar
to seq̃tur ꝙ dictō exclusiua addita vni oppositoz in quolibz
gñe oppositōis excludit altez qz duo opposita non faciūt sub
iectū vnū sed diuersa mō regla est quotienscūqz aliq̃ nō faci
unt subiectū vnū dictō exclusiua addita vni semp excludit al
terū vt tm̃ album non ergo nigrū Circa p̄dicta

Queriť đ hoc sophismate si tm̃ pr̄ é ñ tm̃ pr̄ é. ꝓbatō. si
tm̃ pr̄ é pr̄ é qz exclusiua ponit suam preiacentem. et si
pater est filius est ergo aliud a pr̄e é ergo si tm̃ pr̄ é nō
tm̃ pater est Contra ibi videť sequi oppositū ad oppositum
go locutō est ipossibil' đđ é ꝙ pria é ẋa qz é vna ꝓdictōnalis

cuiꝰ ꝓñs nc̄cio sequit ex añte q̄ sufficit ad veritatē cōdictō/
nalis Nā añs scz tm̄ pater est ponit filiū esse inquātū ponit q̄
pater est ꝛ ponit filiū nō esse ꝑpter exclusionē qꝫ excludit qd̄
libet a pr̄e diuersū go ponit filiū esse et filiū nō esse Et sic po/
nit ambas ptes cōtradictōnis et iō sequit ibi vna ps ꝓtradi
ctōnis ad ꝑpōz que includit totā ꝓtradictōem sicut ad totā
copulatiuā sequit quelibet ps eius Et ad improbatōem dicit
q̄ ibi nō sequit oppositū ad oppositū sed sequit ps vna ꝓtra
dictōis ad añs q̄ includit vtrāqz ptem eius.

Queritꝫ de hoc sophismate possibile est sortē videre
tm̄ oēm hominē nō videntē se. ꝑbatō possibile ē sor
tē videre tm̄ vnū boiez cecū ꝙ ois hō cecꝰ ē hō non
vidēs se go possibile ē sortē videre tm̄ oēm boiez nō videntē
se Cōtra si possibile est sortē ꝛc. ponat ꝫ esse q̄ sor̄ videat tm̄
oēm boiez nō videntē se Aut go sor̄ videt se aut nō. si nō vi
det se tūc est hō nō vidēs se go nō videt oēm boiez nō vidē/
tem se Si videt se. ergo nō videt solū oēm hominē nō vidē/
tem se Solutio ista est impossibilis sor̄ videt tm̄ oēm boiez
nō videntē se q̄ patet qꝫ equivalet istis duabꝰ sor̄ videt oēm
hominē nō videntē se et sor̄ non videt aliquē hominē viden
tem se et iste due sunt exponētes eius. sed ex ista sor̄ nō vidz
aliquē hominē videntē se sequit ista sor̄ nō videt se qꝫ si vi/
ret se videret aliquē hominē videntē se Sed ex ista sortes nō
videt se cū prima exponētiū seq̄tur alia ps ꝓtradictōis sic ar
gnēdo sortes videt oēm boiez nō videntē se et ipe est nō vi/
dens se go est videns se go pr̄ia includit istas duas ꝓtradicto
rias sortes videt se et sor̄ nō videt se go est ipossibilis Et ec̄
ista possibile est substantiā videre tm̄ oēm hominē nō viden
tē se. ꝑbatō ꝫo peccat ꝑm ꝓñs arguēdo ab inferiori ad supꝰ
cū distributōe et cum dictōne exclusiua ex pte p̄dicati qꝫ ho/
mo non videns se est supius ad hominē cecū qꝫ homo dormi
ens vel habens oculos clausas est non videns se et tū nō est
cecus Et si arguat possibile est q̄ homo cecꝰ ꝛ non vidēs ꝑ
aliquo tpe cōuertant et itez possibile est sortē videre tm̄ ho/
minē cecū go possibile ē ipm videre tm̄ oēm boiez nō viden
tē se Et sciendū q̄ vtraqz illaꝝ p se cōsiderata est impossibi/
lis sed tm̄ ambe insil nō sunt possibiles scz q̄ homo cecꝰ ꝛ non
vidēs ꝙuertāt. et q̄ sor̄ videat tm̄ omnē hominē nō videntē
se Itē regula est q̄ dictio exclusiua addita totiintegrali re/
spectu accidentiū que solum ꝙueniūt ipsi toti pōt excludere p
tes vt bñ sequit tm̄ domꝰ vz. 100. libras nō ergo pies Sed re/
spectu accn̄tiū q̄ possunt ꝙuenire toti ꝛ partibus vel respectu

Regula

illoꝝ que pñt solū ꝓuenire dictō exclusiua addita toti nō ex/
cludit ptes vt nō sequit tm̄ dom⁹ ē alba go pies nō est alba
Regula Alia regula est dictō exclusiua addita pti semp excludit suū
totū excepto toto vli et toto in mō Et sic tenet regula de p/
te integrali de pte intēsitate de pte in loco de pte in tpe et de
pte nūerali vt bene sequit tm̄ pies ē alb⁹ nō go tota domus
ꝛ ꝑdicamēta sūt tm̄ decem non ergo duodecim. Circa ꝑdicta
Queritᷣ de hoc sophismate a solo sorte dr̄t q̄dq̄d nō ē
sor̄ vel ps sortis. ꝓbatō a sorte differt q̄dq̄d non ē sor̄ vel ps
sortis ꝛ nō ab alio q̄ꝫ a sorte go ꝛc̄. Cōtra a solo sorte dr̄t q̄d
quid nō ē sor̄ ꝛc̄. sed plō nō est sor̄ nec ps sortis go plō dr̄t a so
lo sorte Solutō prima est falsa vtꝫ ꝓr̄oem improbantē ꝛ ad
ꝓbatōem dr̄ q̄ altera ꝓbantiū est falsa sc̄ꝫ hec nō ab alio q̄ꝫ
a sorte ꝛc̄. Et si queraᷣ a quo alio dicendū ē q̄stio ē nulla q̄ꝛ il
le ablatiu⁹ alio nō tenet ꝓ vno sed ꝑñiter ꝓ plibus sic̄ posito
q̄ q̄libet bō videat ꝓpr̄iū equū tm̄ ista ē vera dis bō videt
equū non tm̄ est querendū q̄ꝫ equū q̄ iste acti⁹ tenet non ꝓ
vno equo ꝺtermiato sed ꝑñiter ꝓ plibus Itē ē regula Quo
Regula tiensc̄ūq̄ꝫ dictō exclusiua addit alicui dicto duplex est locutō
eo q̄ dictō exclusiua pōt excludere vel a toto dicto vl̄ a sub
iecto ipius dicti. Circa hoc
Queritᷣ de hoc sophismate tm̄ deū esse deū est nēcim
Probatō deū ee deū ē nēcim et nihil aliud q̄ꝫ deū
ee deū est nēcim go pr̄ia ē ꝛa. Cōtra tm̄ deū ee deū est nēcim
go hoiez esse vel nō esse nō est nēcim q̄ est fallū Dicendū est
q̄ pr̄ia ē duplex eo q̄ hec dictō tm̄ pōt facere exclusiōꝫ circa
hoc totū dictū deū ee deū Et sic ē ꝓposita ꝛ fl̄a vtꝫ ꝓbatō
nē q̄ꝛ poit q̄ nullū aliud dictū sit nēcim nisi istud deū esse deū
Alio mō pōt excludere a subiecto dicti et sic est diuisa ꝛ ꝛa.
q̄ꝛ sensus est deū esse deū ē nēcim et nihil aliud a deo esse deū
Regula bona est necessariū Alia regula ē quotiensc̄ūq̄ꝫ duo sinkatbegre/
mata se inuicē ꝺtermiantia ponunt in eadē locutōe vel vnū
bis positū potēs determinare seip̄m duplex ē locutō eo q̄ vnū
p̄t ee ꝺtermiatō alteri⁹ ꝛ e ꝛtra. ꝛ hoc ē q̄ ātiq̄ solebāt dicere
q̄ vnū p̄t icludere alter̄ l̄ icludi ab altero Circa hoc q̄rit ꝺ
hoc sophismate solis trib⁹ sola duo sūt pauciora. ꝓbatō tri/
b⁹ sola duo sūt pauciora et nō alijs q̄ꝫ trib⁹ sola duo sūt pau/
ciora go prima ē vera Cōtra solis tribus sola duo sunt pau/
ciora go sol̄ trib⁹ duo sūt paucōra q̄ ē fim. Solutō pr̄ia ē du/
plex q̄ꝛ exclusio posita in obliquo potest determinare aliā po
sitā i recto et tunc exponit̄ per exclusionem existentē in obli/
quo. Et sic ē ꝛa vt ptꝫ ꝓ ꝓbatōem. Alio mō exclusio posita

in recto potest ꝺ̃tetmiare aliã ꝙ sic exponit ꝑ exclusiõz positã in recto Et sic est falsa qz vna exponentiũ ei⁹ ẽ falsa scz sol' tribus duo sunt pauciora cũ duo sint pauciora omnib⁹ alijs numeris ascendendo loquẽdo de ascensu quãtitatis qui ẽ in nũero Nota duplex est ascensus scz ascensus quãtitatis siue augmenti qui fit ꝓcedẽdo a nũero minori ad maiorẽ. Et ꝓ hoc nũeri maiores semp sunt superiores Alius ẽ ascensus cãrũ sic nũeri ꝓpinq̃ores vnitati que ẽ cã oim nũeroz semp sũt superiores. Ex p̃dicta regula ptz ꝙ ista exclusiua est duplex sola nẽcia nẽcio sunt ꝟa qz hoc signũ sola vno mõ: põt determiare nẽcio Et sic est ꝓposita et ꝟa qz sensus est ꝙ nẽcia necessario sunt ꝟa. Alio mõ iste modus nẽcio põt determiare Et sic est diuisa ꝙ falsa qz est sensus ꝙ sola nẽcia sunt vera et hoc nẽcio sed hoc est falsũ qz quedã cõtingẽtia sunt vera. et ꝑ hoc illa posset faciliter ꝓbari et improbari Alterius ptz ꝙ etiã ista est duplex solus soꝝ est alb⁹ vel niger qz vno mõ solus ꝑt determiare illã disiunctõz. Et sic est ꝓpõ dedisiuncto p̃dicato et est falsa qz sensus est ꝙ soꝝ est albus vel niger et nullus alius a sorte ꝙ est falsũ Alio mõ disiũctio põt ꝺ̃determiare exclusionẽ Et sic põt esse vera posito ꝙ soꝝ sit albus et nullus alius qz sensus est sol⁹ soꝝ est albus vel solus soꝝ ẽ niger et altera ꝑs illius disiunctiẽ ẽ ꝟa. Circa actũ excludẽdi et circa signa exclusiua Sciendũ ẽ ꝙ tm̃ et solus in suis exclusionibus sic dr̃ñt qz solus semp excludit ab aliquo cãuli siue ponat̃ in subiecto siue in p̃dicato vt solus soꝝ currit. i. soꝝ et nullus alius Et in p̃dicato vt do solũ denariũ. i. do denariũ et nibil aliud Sed hec dictõ tm̃ aliqñ excludit ab aliquo actu relinquẽdo reliquos actus vt cũ ꝺ̃ soꝝ tm̃ legit. i. soꝛ legit et nibil aliud facit Sed cõtra hec dictõ tm̃ ẽ aduerbiũ go semp excludit ab aliquo actu qz semp aduerbiũ habet determiare ꝟbũ Dicẽdũ est ꝙ sicut duplex est dispositõ subẽ vna scz que disponit subam absolute ꝙ imediate vt albũ vl̃ nigrũ et alia ẽ que disponit subaz mediãte actu vt cũ ꝺ̃ iste incedit supbus Hec dictõ supb⁹ dicit supbiã que inest subẽ mediãte actu siue ꝑ actũ. ita sil'r est duplex dispositõ actus que dã determiat actũ absolute et determinate siue imediate vt bene male velociter ꝛc̃ et tlis dispositõ sp̃ determiat actũ siue ꝟbũ Alia est que determiat actũ mediãte suba vt tantũ tm̃mõ solũ solũmõ Et tales dispositões qñq̃z determiant actũ imediate qñq̃z vero mediãte aliqua suba Et qñ determiant mediante aliqua suba põt excludere ab aliquo cãuli. Et si quer̃at vtz solus bẽat restringere dictõez cui adiũgit

qm̃ h̃ z astꝛ̃ꝑ qm̃ h̃ ꝟ ẽ

Solus ꝟ

tantũ ꝟ

dispõ sbc z ꝛ

dispõ actꝰ ꝙ ꝛ

2la

ꝑ illã regulã oĩne adiectũ nõ diminuẽs nec hñs vim ampliã di adiunctũ ex eadẽ ꝑte termio magis ꝓñi restringit terminũ ꝯmunẽ cui addit. Dicendũ est ꝙ solus nõ ꝓprie restringit et ꝙ illa regula debet intelligi de adiectis dicentib⁹ dispões absolutas et spẽales vt albus vel niger Et nõ de adiectis que dicũt dispões respectiuas vt sunt solus nullus Hcq3 de adiectiuis dicentib⁹ dispositões generales vt intelligibile in oppinabile et sic de alijs. Circa ꝑdicta

Solo .7 ꝑ'co

Uerit de hoc sophismate sol⁹ sor excludit posito casu ꝙ solus sor excludat ab aliquo subiecto respectu alicui⁹ ꝑdicati. ꝓbatõ sor excludit et nullus alius a sorte go solus sor excludit Cõtra hec quedã exclusiua ẽ i qua excludunt oĩes alija sorte ergo nõ sol⁹ sor excludit Solutio ꝓria est vera vt ptz ꝓ rõem ꝓbante, Et ad improbatõem dz ꝙ licet in ista ꝓpõe solus sor excludit excluduntur omnes alij a sorte tñ ipa nõ loquitur de se ipa sed de vna alia ꝓpõe in qua tm̃ sor excludit Ité posito casu ꝙ sol⁹ sor sciat hoc enũciabile equũ esse al' et ipm cũ platone et alijs sciat multa alia enñciabilia. Tũc circa hoc

(Alius)

Ueritur ꝺ hoc sophismate sol⁹ sor scit aliqꝺ enũciabile ꝙ non oĩs alius a pl'o ignorat. ꝓbatõ sor scit aliqꝺ enũciabile ꝙ ali⁹ a pl'one ignorat aut go ois alius aut nõ Si oĩs ali⁹ go ipe ignorat illud enunciabile ꝙ ipe sciret Si nõ oĩs alius go prima est va Cõtra ali⁹ a sorte scit aliqꝺ enunciabile ꝙ nõ oĩs homo alius a platone ignorat sicut vnũ de ꝯmũiter scitis ergo nõ solus sor scit ailqꝺ enunciabile ꝛc. Solutõ prima vera est vt ptz ꝓ ratõem ꝓbãte Et ad improbatõem dicit ꝙ iste due nõ ꝯtradicunt alius a sorte scit aliqꝺ enũciablle ꝙ non oĩs alius a platone ignorat et non alius a sorte scit aliqꝺ enunciabile ꝙ nõ oĩs ali⁹ a platone ignorat q2 hoc ꝑdicatũ aliqꝺ enũciabile non tenet codẽ mõ in vtraq3 q2 inprĩa restringit ꝑ implicatõem sequẽtẽ ad enũciabile scitũ ab alijs q3 a sorte In scꝺa vo restringit ad enũciabile ꝙ solũ scitur a sorte sc3 equũ esse al' q2 hoc relatiuũ alius ibi solum supponit ꝓ sorte Sed si ꝓ eodem supponeret in vtraq3 tunc essent ꝯtradictorie

Uerit de hoc sophismate solus sor et duo sunt tria. ꝓbatio sortes non cum alio et duo sũt tria ergo sor et duo sunt tria Contra ali⁹ sol⁹ a sorte et duo sũt tria go nõ solus sor et duo sũt tria Solutõ prĩa est duplex eo ꝙ hec dictõ sol⁹ ꝑt vno mõ tenerí katbegrãmatice vt tñ vz sic nõ cũ alio. 7 sic ẽ va vt ꝓbatũ

est q2 sens9 ẽ sor nõ cũ alio et duo sunt tria. Alio mõ ꝑt teneri
exclusiue ꝛ sinkathegrámatice et sic ẽ falsa vt improbatũ est
q2 sens9 ẽ qꝫ sor et duo sũt tria et tñ nõ ali9 a sorte et duo sunt
tria Silr diceret de ista nõ solũ ad sortẽ eẽ sequit sortẽ esse q2
si solum teneatur kathegramatice vt est adiectñ absolutum
sic ẽ vera Si teneat exclusiue et faciat exclusionẽ gñalẽ tũc ẽ
falsa non solũ ad sortẽ esse seqtur sortẽ esse sed cũ hoc seqtur
ad omnẽ hominem esse vel ad omne animal eẽ ꝛ sic de alijs.

Sequit d dictõnib9 exceptiuis

Dicto de dictõib9 exclusiuis dõ ẽ d dictõibus
exceptis cuiusmõi sunt ꝑter nisi ꝛ ꝑterqꝫ Et
dicũt dictões exceptie nõ q2 significẽt excep
tõz q2 ꝑm hoc istud nom̃ exceptõ ꝛ istud ver
bũ excipio eẽnt dictões exceptie cũ ꝓcẽt exceptõz qꝫ ẽ sim. Sz
dicũt exceptie. i. exercẽt exceptionẽ sic dictões exclusiue dicũt
nõ q2 ꝓcẽt exclusionẽ sed q2 exercẽt illã. Ita dictões exceptie
exercẽt exceptõz in oro. vñ ꝓ̃t extractõz ꝑtis a toto respectũ
alicui9 ꝑdicati ad quã extractionẽ vel sepatõz sequit excep
tio ꝑtis a toto qui ẽ ꝓpri9 actus dictõis exceptie Est em̃ exce
ptio extractio ꝑtis a toto respectu alicui9 ꝑdicati ido dictões
exceptie dicũt excipe hoc ẽ extra cape q2 denotãt ꝑtẽ extrahi
vel separari a toto non simpliciter sed respectu alicui9 ꝑdicati
Ex quo ptz qꝫ dictio exceptia ẽ instantia ꝑtra totũ et ꝑportat
sepatõz. Aliter tñ q̃z dictõ exclusiua q2 dictõ dic̃ sepatiõz ali
cui9 totius a ꝑte respectu alicui9 ꝑdicati vt cũ dr tñ hõ ẽ risi
bilis. i. hõ ꝛ nihil aliud ab hoie Sz dictõ exceptia dicit sepa
tionẽ ꝑtis a toto vt oẽ al ꝑter hoiez est irrõnale ibi sepat hõ a
suo toto Ad exceptionẽ q̃ttuor req̃runt scz ps q̃ excipit Et il
lud a quo fit exceptio Et respectu cui9 fit exceptio scz ꝑdica
tũ et dictio exceptia ꝑ quã fit exceptio tã quã ꝓinstrum̃tũ anie
excipiẽtis vt cũ dr omis hõ ꝑter sortẽ currit sor ẽ ps q̃ excipit
omis homo est a quo excipit currit est illud respectu cuius fit
exceptio Et preter est dictio exceptia ꝑ quã fit exceptio Cir
ca illud qꝫ excipit est ista regula dictio exceptia excipit ptẽ ac
tualiter exñtẽ in suo toto Rõ ẽ q2 exceptõ est extractõ alicui9
ab aliquo sed vbicunqꝫ est extractio ibi est actualiter aliqd
qꝫ aufertur et aliquid qd relinq̃tur Sed illud qꝫ aufert relin
quendo aliud est actu pars et a quo fertur est totũ Neqꝫ po
test ab alio extrahi id qꝫ est in potentia tñ ergo dictio excepti
ua solum excipit ptem actualiter exĩstentẽ in toto Et dicit ha
bitudinẽ ptis actualiter exñtis in toto ad suum totũ Ido oẽs
iste sunt inꝛgue et false omis equus ꝑter sortem currit. et

hō ꝑter ſortē currit qz exceptū nō eſt ps actualiter eius a quo fit exceptō q̄re dictō exceptia non impedit habitudinē q̄z req̄rit Et licet ſor̄ ſit ps homis tñ nō eſt actualiter in ſuppoſitōe homis niſi addat̄ ſignū vl̄e ad homiez. ideo nō ſeq̄tur hō currit ergo ſor̄ currit Exinde ſeq̄tur alia regula q̄ exceptū optet ſemp actualiter ꝓtineri in eo a quo excipit̄ et ab eo remoueri reſpectu alicui⁹ tercij vt oīs hō ꝑter ſortē currit Jtē alia regula eſt Quotienſcūq; in aliqua oīoe tot excipiunt̄ quot preſupponunt̄ locutō eſt falſa et impoſſibilis vt hic oīs nō hō ꝑter nō hoiez currit fl̄a ē Cā eſt qz exceptū ibi nō ſtat in rōne ptis Et ſic dictō exceptia nō excipit ꝓtē q̄z exigit Jtē ꝑdicatū ibi affirmatur de quolibet homīe et a quolibet homie remouetur. ideo ponit cōtradictoria ſil̄. Scōm hoc

Querit̄ de hoc ſophiſmate oīs hō videt oēm hominē ꝑter ſe poſito q̄ quilibet hō videat quēlibet aliū a ſe et ſe nō videat. ꝓbatio ſor̄ videt oēm hoiez ꝑter ſe et pl̄o videt oēm hoiez ꝑter ſe et ſic de alijs. go pria eſt ẋa Cōtra in illa oīoe tot excipiunt̄ quot ſupponūt̄ qz hoc relatīm ſe eſt relatīm ydēptitatis q̄ refert̄ ad hoc totū omnis hō quare refert ipm et ſupponit ꝓ oīni homie quare prima ē falſa Solutio prima ſimpliciter eſt vera vt ptz ꝑ ꝓbatōz Et ad improbatōz dz q̄ illa regula intelligit̄ de exceptōe vnita q̄n aliqua eodē mō excipiunt̄ ſicut ſupponūt̄ ſic aūt nō eſt hic qz in añte ſupponunt̄ oīes homies ſub vnione et non ſic excipiuntur in relatīo recipꝛoco Sed ſigillatim et ſub diuiſione reddendo ſingl̄a ſingulis Alia regula ē. ꝓpō falſa in toto ꝑ exceptōz verificari nō pōt Sed ꝓpō falſa ꝓ pl̄ibus pōt ꝑ exceptōz verificari vt iſta oīs lapis eſt hō nō pōt ꝑ exceptōz verificari qz eſt in toto falſa et tot excipiunt̄ quot ſupponunt̄. et hec regula alio mō ſic ponit̄ Cōtra totā falſā nō ē dari inſtantia. hoc ē tota falſa nō pōt ꝑ exceptōz vilicari Et dz ꝓpō tota falſa cui⁹ ꝓtraria eſt vera vt iſte oīs hō ē lapis et oīs hō eſt aſinus quarū ꝓtrarie ſūt ſimpliciter vere. Circa hoc

Querit̄ de hoc ſophiſmate Oīne al̉ ꝓter hominē ē irr̄atōnale. ꝓbatio hec eſt falſa. oīne al̉ eſt irr̄ōnale et nō ē inſtātia niſi ꝓ hoie go facta exceptōe ꝓ hoie erit vera Cōtra oīne al̉ ꝑter hoiez eſt irr̄ōnale go oē al̉ ꝑter hūc hominē ē irr̄ōnale q̄ eſt falſū Solutō pria ē vera ⁊ tenet ꝓbatō Sed improbatō peccat ꝑm fallaciā figure dictōnis a ſimplici ſuppōe ad ꝓſonalē qz ille acti⁹ homin ē poſt dictōem exceptiuā bz in pria ſuppōz ſimplicē Et in ſcōa ꝓſonalem cuz dicit̄ oīne al̉ ꝑter hunc hominez ⁊c. Jtē ibi eſt ꝓñs ab inferiori

ad supius cū distributōne qz in ista oē alr̄ter boiez distribuit alr̄ p alijs aialibus ab homie Et silr̄ p alijs aimalibus ab isto homie distribuit in ista oē alr̄ boiez p̄ter hunc boiez. Jdeo p plibus distribuit in scōa q̄z in prima Et sic est falla p̄ntis Jō aūt ē iudiciū de istis sophismatib⁹. omne alr̄ter sanū ē egrū Omnis quātitas pter cōtinuā est discreta. omne corp⁹ pter aimatū est inaniatū. omne enūciabile preter vex est falsum. Circa id a quo fit exceptō ponit ista regula q̄ dictō exceptiua solū excipit ab aliqua multitudine determiata ⁊ actuali. Duplex em̄ ē multitudo quedā est indetermiata ⁊ potētionalr̄ Alia vo determiata Jndetermiate vo quiqz sunt mōi qz q̄ dā ē mltitudo indētermiata iportata p nomē plis nūeri ut homies currūt Alia iportat̄ p nomē collectū vt turba mouetur Alia iportat̄ p signū distributū mltiplicās terminū p aliqb⁹ suppositis tm̄ vt infiniti boies currūt Alia iportata p totum vle q̄ est tm̄ potētionalis vt hō currit. Alia p totū in mō ibi hominē cōpando ad ptes in modo se habet vt totū et ponit multitudinē potentionalē et ab his modis multitudinis non fit exceptio Jdeo oēs iste sunt incōgrue homies p̄ter sortē currūt et sic de alijs Multitudo determiata et actualis fit ec̄ quinqz modis quedā est in toto in quātitate. Alia est in toto in loco. alia est in toto in tpe. alia est in toto integrali. et alia in toto numerali Et ab istis quinqz modis bene fit exceptio vt ptz inductie p exempla. De toto in quātitate vt oēs hō preter sortē currit De toto in loco vt sol lucet vbiqz p̄ter hic De toto in tempe vt sor̄ semp̄ curret preter cras De toto integrali vt tota domus est alba p̄ter ptē De toto nūerali vt decē preter vnū sunt nouē. Et qz in istis q̄ñqz est multitudo actualis et ab alijs quinqz mōis non fit exceptio. Jdo patet regula predicta q̄ exceptio solum fit a multitudine actuali et determiata Et hoc aliter p̄batur qz vt dictū ē pri⁹ dictio exclusiua sp exigit ptē actualiter exñtē i toto q̄z excipit a toto ergo cū sepat aliquā ptem relinquit aliam ptem in toto quia non possunt tot excipi quot supponuntur qz ibi sunt plēs ptes actualiter ergo dictō exceptiua semp̄ excipit a multitudie p̄tium actualiter existentiū in suo toto

Et circa ista querit̄ ō isto sophismate oīs hō p̄ter sortē excipitur posito q̄ oēs alij a sorte excipiant̄ respectu alicuius p̄dicati et nō sortes. p̄batō hec ē fla oēs hō excipit̄ et non ē instantia nisi pro sorte ergo facta exceptōe p sorte erit vera go pria est vera Cōtra ī hac p̄pōe dictō exceptiua adiūgit̄ sorti go excipit ip̄m rēspectū p̄dicati ⁊ sic

soz excipiť ergo prima falsa Solutō prima est ꝟa in casu posi
to vt ptz ꝑ ꝓbatōem. et ad improbatōnem dō ꝙ licet in ista
ois homo ꝑter sortē excipiť soz excipiat respectu illi⁹ ꝑdicati
excipiť tñ in alia ꝓpositōe solū alij a sorte excipiunt ꝛ̄spectu il
lius ꝑdicati et soz nō Et de illa loquiť ista ꝓpositō et non de
se ipa. vel pōt dici ꝙ ibi soz excipiť ab exceptōe sed excipi ab
exceptōe solū est excipi ꝑm q̄d et non simpliciter sicut priuari
priuatōe est priuari ꝑm quid et non simpliciter ꝛc̄.

Quaerit de hoc sophismate. totus sortes ꝑter pedē ꝑt
ꝯtineri in arca posito ꝙ totus soz possit poni in arca
sed eius pes non possit intrare cū ipo. ꝓbatio prime
hec est falsa soz pōt totus poni in arca et non est instantia ni/
si de pede ergo facta exceptōe ꝑ pede erit vera ergo ista est
vera totus soz preter pedē potest ꝯtineri in arca. Cōtra pes
potest ꝯtineri in arca ex quo totū ibi ꝯtinet ergo non tot⁹ soz
preter pedē potest ꝯtineri in arca Solutio prima est vera et
tenet ꝓbatio Sed improbatō peccat ꝑm accñs eo ꝙ duplici
de causa ps excipiť de toto respectu predicati. vno mō qz ps
ꝑm se non vere subijciť ꝑdicato sicut hic oīe aial ꝑter hoicz
est irrōnale Alio mō ps excipiť qz q̄zuis ꝑm se recipiat ꝑdica
tū nō tñ ipm cū toto recipit. vel ꝓut est in toto sicut pes sor/
tis ps se potꝯtineri in arca nō tñ cū suo toto et tñ inferť ꝙ si pes
sortis possit ꝯtineri i arca cū suo toto ec̄ iō ē ibi falsa accñtis

Quaerit de hoc sōpte decē ꝑter quiqz sūt quiqz. ꝓba/
tio hec falsa decē sūt quiqz et nō ē instātia nisi ꝓ qui
qz go fctā exceptōe ꝑ quiqz erit ꝟa go pria erit ꝟa
Cōtra decē ꝑter quiqz sūt quiqz go quiqz nō sunt quiqz qz in
ꝓpō affirmatia exceptia ꝑdicatū semp rmouet ab excepto
In negatia vero fit extra qz ꝑdicatū remouet ab illo a quo
fit exceptio et attribuit excepto et ps debet remoueri ab vno
et attribui reliquo Solutio prima est vera et tenet ꝓbatio.
Sed improbatio peccat ꝑm accñs qz licet quinqz vere ꝑdi/
cet de quinqz ꝑm se nō tñ ꝓut ꝯtinet in decem ideo nō sequit
decē ꝑter quiqz sunt quiqz go quinqz nō sūt quinqz sicut non
seqtur non cognosco venientē ergo nō cognosco corruscum
ꝑm se qui tamē est veniens Ad illud autē ꝙ dicit ꝙ in excep/
tiua affirmatiua ꝑdicatū remouet ab excepto. dō est ꝙ solū/
mō vm ē qñ falsitas causat in oratōe per ptē exceptā eo ꝙ ꝑ
dicatū nō ꝯuenit pti ꝑm se Sed quādo causat flitas ꝑ ptē cui
ꝑdicatū nō potest ꝯuenire ꝓut est cum suo toto sed possit ꝑm
se nō oportz ꝑdicatū remoueri ꝑm se ab excepto Et hoc mō est
in ꝓpōsito. Et primo mō dictio exceptiua tenetur exceptiue

tm̃ sed scd̃o mō tenet exceptie et diminutie sil'et potest eē sen
sus decē p̃ter quinqz sūt quiqz. i. decē diminuta de quinqz sūt
quinqz. Circa dictōnes exceptias sit ista regula. qñ fit excep Regula
tio a toto in quātitate posito insubiecto ꝓpositō pōt eē vlis
vt cū d̃r omis homo p̃ter sortē curzit Sed qñ fit exceptō a to
to in quātitate posito in p̃dicato vel a toto in loco a toto in
tpe a toto integrali vel a toto numerali ꝓpositō p̃t esse cuius
cūqz quātitatis qz subiectū potest teneri vlr particulariter ide
finite et singulariter vt posset de oñibus videri in exemplis
Alia regula ē qñcūqz fit exceptō a toto in quātitate vel alio Regla
includenti ipm virtualiter sub ꝓpositōe exceptia p̃t fieri sub
sumptō Et pōt ex illa silogisari vt dicēdo omis bō p̃ter sortē
curzit plo ē bō alius a sorte go plato curzit. Ex quo patz qp in
minori nō debet iterari dictō exceptia posita in maiori Et rō
est qz ipa nō est dispositio absoluta sed respectia scz subiecti
inquātū subiectū et p̃dicati inquātū p̃dicatū Et tles dispōes
nō dñt reiterari cū scd̃a ꝓpōe qz tm̃ dictō exceptiua includit
virtualiter quēdā restrictōem toti⁹ inquātitate cui addit. iō
in silogisando debet poni aliq restrictō in miori q facit illd̃ to
tū in quātitate qp est diminutū p exceptōem teneri ꝓ alijs ab
excepto sicut pri⁹ dicebat plo. est bō ali⁹ a sorte qz p̃ter inclu/
dit hāc restrictōz aliud a sorte Ex p̃dictis sequunt̃ ples regle
Prima regla qp dictō exceptia nō facit distinctōez cui addit Duāz
esse imobilē qz sub ea pōt fieri descensus vt dictū ē Scd̃a re/
gula est cuiuslibet exceptie vere sna p̃iacens est falsa sed ve
rificat p exceptōem. p̃iacēs aūt exceptie est illa a q remouet
falsitas p dictōem exceptiuā vt ista oñe al'ē irrōnale est p̃ia
cens hui⁹ exceptie vere omē al' p̃ter hoiez est irrōnale Alia ē
regula Si aliq ꝓpō sine exceptia est in pte falsa potest p exce
ptōem fieri vera. nō aūt si fuerit in toto fla vt pri⁹ visū est.

Circa hoc q̃rit de hoc sophismate. sor̃ bis vidit oēm
hoiez p̃ter platonē positō qp sor̃ vna vice viderit
oñes hoies et in alia vice viderat oēs alios a plo
ꝓbāt̃ō hec est falsa sor̃ vidit oēm hoiez 7 nō est instātia nisi
ꝓ plo go facta exceptōe ꝓ platone erit vera go sop̃ est ꝑm
Cōtra sor̃ bis vidit oēm hoiez p̃ter platonē. go bis nō vidit
platonē go nec in pria vice nec in scd̃a vidit platonē qp ē fal/
sum Solutō pma ē duplex eo qp hec determiatō bis pōt de
termiare hāc dictōem p̃ter 7 p̃supponere eā. 7 sic ē falsa qz sē
sus est sor̃ vidit oēm hominē preter plonē et hoc bis et tūc se/
quit qp nulla vice viderit platonē. Alio mō illa determiatio
p̃ter pōt determiare illud aduerbiū bis ita qp illd̃ adūbiū bis

determiet vbū ſm ſe et nō totū ſequēs Et ſic ē va q3 ſenſus ē q; ſor bis vidit oēm hoiez aliū a platone ſed nō bis vidit pla tonē ido ꝓñiter fit exceptō ꝓ platōe Primo mō ponit duali tas exceptōis. Scdo mō ponit exceptio a dualitate

Queritur de hoc ſophiſmate quelibet decē ꝓter vnū ſunt nouē. ꝓbatio iſta decē ꝓeter vnū ſūt nouē iſta decē ꝛc. et ſic ꝺ alijs go pria eſt vera Cōtra quelibz decē ꝓeter vnū ſunt nouē go oīa decē alia ab vno denario ſūt nouē q; eſt falſū. Solutō pria ē duplex eo q; pōt fieri ex/ceptō ab illo termio decē rōe ptiū integraliū et ſic ē va 7 tenz ꝓbatio Alio mō ratōe ptiū ſubiectiaz. et ſic eſt falſa ſic̄ patz ꝑ improbatōem Ex quo ptz q; iſta regula. quotieſcūq; a toto integrali fit totū in quātitate exceptio adueniens pōt excipe ab ipo rōe ptiū integraliū vel ratōe ſubiectiaz. et ſic eſt falſa ſic̄ ptz ꝑ improbatōem ſi fit exceptō ratōe ptiū ſubiectiaz ió tlis locutio ſp ē duplex vt viſū ē Circa dictōes faciētes exceptōz fit iſta regula. Iſta dictō ꝓeter ſemp ꝯſtruit cū actio et facit exceptōem in actio Cā eſt q; ꝓeter eſt ꝓpoſitō debuiēs actio caſui Et ſi arguat hec dictō ꝓeter importat ꝯpatōz reſpectu actus go eſt aduerbiū cū hēat determiare vbū et ſic nō eſt ꝑ poſitio dicendū q; aduerbia 7 ꝓpoſitōes ſic inter ſe dñt q; ad uerbia dicūt directe determiatōem actus verbi. Ido ſūt ad uerbia q̄ſi iuxta vba poſita vt cū ꝺr curzit velociter ibi velo citer dicit directe mod curſ9 et determiatōem Sed ꝓpoſitio nes dicūt ꝯpatōes ſubē in obliquo ſignificate ad actū vbi vt cū ꝺr iſte curzit cū velocitate Hec ꝓpoſitō cū dicit ꝯpatōem velocitatis ad curſū ido licet idē ſignificet dicēdo curzit ve/lociter 7 curzit cū velocitate hoc tñ eſt ſm diuerſos modos q; cū ꝺr trāſit illas. i. ꝑ illā ptē mouet illud. i. ad illū locū. So nus celitus factus eſt. i. a celo diuinit9 a deo 7 ſic de alijs. In illis ſemp ꝓpoſitō dicit ꝯpatōz ſubē ad actū vbi et aduerbiū dicit determinatōem actus verbi. Et ido licet iſta dictō ꝓter dicat ꝯpatōem ad actū verbi nō ſequit ergo q; ſit aduerbiū.

Jtē arguit q; hēat ꝯſtrui cū ntio q; ꝓeter remouet vbū ꝑſo/nale ab excepto ſed vbū ꝑſonale nō remouet niſi a ntio ergo ꝓeter ꝺz ꝯſtrui cū ntio Dicēdū ē q; dupliciter vbū remouet ab aliquo cāuli. vno mō directe remouēdo ꝯpoſitōz vni9 ad alterū et illo mō ñmouet vbū a ntio ꝑ negatōz vt ego nō cur zo tu nō curis. Alio mō indirecte 7 exꝯñti vt deſtruēdo actū ſm ſe vel ſubiectū ſm ſe vel aliquā ptē eius Et hoc mō ñmo uetur exꝯñti ꝑdicatū ab excepto ꝑ dictōem exceptiuā q; pri mo hec dictō ꝓeter extrabit ptē a toto reſpectu alicuius que

ponit in toto a quo fit exceptō vt omis hō preter sortē currit. Tercō qr actus dictus de subiecto nō repit ptē exceptā a toto Jō ꝓsequit remotō actus a pte excepta sicut cū aliqs videat pluuiā venire Primo tollit librū a fenestra Scdo cadit pluuia sup fenestrā Tercō seqtur remotō pluuie a libro qr nō cadit sup libz. Ex ꝑdictis ptz qꝺ dictō ista preter dr̄t ab istis dictōibus preterqz et nisi eo qꝺ preter sp excipit in actiō sed ꝓterqz et nisi sp excipiūt in eodē casu in quo est totū a quo fit exceptio vt nullus hō currit preterqz sor̄ vel nisi sor̄. vel nullius homis misereor nisi sortis vel preterqz sortis. vel nulli homi loquor preterqz sorti vl̄ nisi sorti. vel nullū hoiez video ꝓterqz sortē vel nisi sortē. vel a nullo hoie legit preterqz a sorte vel nisi a sorte. Tñ in oībus alijs iste tres dictōes faciendo exceptōem ꝓueniūt qr hñt facere silr exceptōem ꝛc.

Jcto de dictōibus exceptis Coñter dicendū ē de dictōibꝰ ꝓsecutis cuius mōi est hec dictō si. Et dicunt dictōes ꝓsecutie nō qr ꝓsecutōz significēt qr tūc istud nomē ꝓsecutō et illud ꝟbū ꝓsequor eēnt dictōes ꝓsecutie Sz qr ꝓsecutōem exercēt vt ista dictō si nō directe significat ꝓsecutōem sed exercet et significat cālitatē et añcessiōnē et exercet ꝓsecutōem; Primo eñ significat causalitatē ideo coniunctio causalis dicit. Et quia antecedit effectū. iō ꝓñter significat añcessionē que ē ꝓdictō añtis in ordine ad cō sequēs idō semꝑ adiungit añti Et qr añs et ꝓñs correlatie dicunt in ꝟbo añcessionē idō exercet ꝓsecutōem et denotando cālitatē añtis respectu ꝓñtis denotat dependentiaz ꝓñtis ex añti Dupliciter eñ añs pōt esse cā ꝓñtis. vno mō q̄ntū ad id qꝺ est vt cū dr̄ hō est rōnalis go homo ē risibilis. rōnale est cā risibilitatis Alio mō potest eē cā ꝓñtis q̄ntū ad illatōem ꝓsiderādo ꝓñs vt ꝓñs est vt cū dr̄ si hō est equꝰ homo est irrōnalis sibi eē equū nō est causa eēntialis irrōnalis sed ecōtra. Et isto mō denotat cālitatē ⁊ non primo mō. idō sicut dr̄ qꝺ si importat cām ꝓñcie et nō ꝓñtis Sic etiā intelligendū ē qꝺ nō dicit cālitatē ꝓñtis fm id qꝺ ē cū dr̄ qꝺ dicit cām ꝓñtis et ꝓñcie in quātū cōsequēs est Et q̄nqz ista ꝓiūctio si dic̄ tm̄ ꝓdictōz possibilē aut ꝓbabilē vt si veneris ad me dabo tibi equū Q̄nqz vero nc̄ciaz vt si hō est al'est. vbi Notandū qꝺ multipliciter vnū ꝓsequitur ad alterū qr quedā cōsequunt̄ superiora eēntialia vt spēm seqtur dr̄a genꝰ et diffinitio Alia vt ps eēntialis ad totū vt ad hoiez corpus et aia Alia sicut ps integralis sic ad hominē integrū caput ⁊ pedes ⁊ ad domū pies tectū et fūdamentū. Alia vt ꝓpria accīa ad subiectū sic ad hoiez risibile

Alia vt causa extrinsica ad effectū vt ad equū seq̄tur culus
Alia vt effectus ad cām vt ad solē accedere ad nos sequitur
generatō viuentiū Alia vt relatū ad correlatū vt ad dimi
diū duplū et ad añcessionē cōsecutō q2 correlatiē dicunt. Et
diuisio ista xx modox videri pōt in pticlari in locis dyaleticis
Et hec cōiūctio si indifferēter se habet ad quēcūq3 modū cōsecu
tōnis Et ista diuisio ꝑncie sumit ex pte bitudinis rex siue ex
pte materie Sed expte modi arguēdi sumunt diuisiones. qua
rū prima est. Consecutōm alia est sil'exitiū ꝑm tps vt si hō ē
al'est Alia est exītiū ꝑm pri⁹ et posteri⁹ in tpe q̄ fit dupliciter
vno mō pri⁹ in tpe seq̄tur ad posteri⁹ vt si panis est aqua et
farina fuerūt Et hoc sepe accidit in causis nō p manentib⁹ ut
in istis q̄ causa tpe ⁊ natura p̄cedūt suū effectū Alio mō po
steri⁹ tpe seq̄tur ad pri⁹ vt si purgatō ⁊ oīa requisita ad sa
nitatē sint sanitas erit. Et hoc accidit in cā finali q̄ est aliq̄n
posterior tpe suo effectu licet sit prior natura Ex quib⁹ patet
q̄ prius aliq̄n seq̄tur in ꝑfti aliq̄n in ꝑterito ⁊ aliq̄n in futuro
ꝑm q̄ causa tripliciter ꝯpat ad suū effectū Aliq̄n em̄ cā sil'est
tpe cū suo effectu licet sit posterior natura vt aīa et hō. Ali
q̄n cā tpe p̄cedit effectū vt ignis fumū racemi vinū. Aliquā
do vo causa est posterior tpe et prior natura suo effectu sicut
cōtingit in cā finali adq̄sibili p motū a suo subiecto|Scōa di
uisio est cōsequētiax alia ē simplex alia est ꝯposita Simplex
est que fit ex añte simplici et ꝑfti simplici vt hō est go aīal est
Cōposita est in qua fiūt plēs illatōes Et hec ē duplex q2 que
dā est ꝑfitia in ipo. alia est ꝑncia ecōtraria Cōsequētia in ipo
fit q̄n ex opposito añtis denotat sequi oppositū ꝑfitis ⁊ tenet
in relatiē oppositis vt si duplū est multiplex ē go si sub duplū
est sub multiplex est Et in cōtrariis vt si virtus ē bonū ē go si
viciū est malū ē Et in priuatiē oppositis vt si visus ē sensibi
litas ē go si cecitas ē insensibilitas est Sed nō tenet in ꝯtra
dictoriē oppositis q2 argueret a destructōne añtis ad destru
ctōem ꝑfitis vt visū est in sall'a ꝑfitis Alia ē que fit q̄n ex op
posito ꝑfitis infert oppositū añtis et hec tenet in cōtradicto
riis vt si hō est al'est go si nullū al'est nullus hō est et nō tenet
in aliis oppositis nisi fortassis gr̄a materie Et iste ꝑncie possūt
indifferēter formari in vna ꝑncia vel in plibus In vna vt oīs
virtus ē bona go oīe viciū est malū et in plibus sicut visū ē
pri⁹. Et iste due diuisiones ꝑfitiax cōparant ad inuicē sicut exce
dens ⁊ excessū q2 vtrūq3 mēbx prime diuisiōis pōt diuidi per
scōaz diuisionē Et hoc mō pōt prima se hr̄e vt excedēs Sil'r
vtrūq3 mēbx scōe diuisiōis p primā diuisionē pōt diuidi Et

sic prima se habet vt excessa.

QIrca hoc querit de hoc sophismate. Si nullū tps ē aliqđ tps est. ꝓbatō Si nullū tps ē dies nō ēp locuz a toto in quātitate. Et si dies nō est nox est a ꝓtrarijs imediatis Et si nox est aliqđ tempꝰ ē go de prio ad vltimū si nullū tps est aliqđ tps est Cōtra ibi significat oppositū sequi ad oppositū go locutō ē falsa et ipossibilis Solutō pria est falsa et tenet improbatō Et đr ad ꝓbatōem q̄ illa secūda ꝓñcia scz si dies nō est nox ē vno mō tenet et alio mō nō qr in ista dies nō ē pōt esse vno mō negatio in gūe que negat formā et relinquit subiectū que aliter đr negatō in subiecto siue negatō priuās Et hoc mō ponit tps esse qđ se habet vt ꝓñe ad diē et noctē Et hoc mō bene sequit dies nō est go nox est. Sed isto mō nō capit diē nō esse in prima ꝓñtia Alio mō pt esse negatō extra genꝰ que đr negatō negās et nihil relinq̄s et hoc mō tenet pria ꝓñtia cū đr si nullū tempꝰ ē dies non est Sed nō tenet scđa cū đr. Si dies nō est nox est qr locus a cō trarijs imediatis nō tenet destructie nisi cū ꝓstantia subiecti et tūc deberet sic argui tps ē et nō dies est ergo est nox.

QUerit de hoc sopbismate Si nulla ꝓpō ē vera aliqua ꝓpō est vera. ꝓbatō si nulla ꝓpō est vera ista ꝓpō bō nō ē nō ē ẋa a toto i quātitate Et si ista bō nō ē nō ē ẋa sua ꝓtradictoria est ẋa a ꝓtradictorie oppositis Et si sua ꝓtradictoria est vera aliqua ꝓpō est vera go đr primo ad vltimū si nulla ꝓpō est vera aliqua ꝓpō ē vera Cō tra ibi seq̄tur oppositū ad oppositū go locutō est impossibil. Solutio prima ē duplex qr in hac ꝓpōe nulla ꝓpō est vera. pōt esse negatō simpliciter ⁊ extra genꝰ. et tūc remouet tā ꝓpositōem q̄z veritatē eius Et sic nō sequit nulla ꝓpō ē vera go ista bō nō est nō ē vera nec est ibi locus a toto in quātitate qr hoc mō añs nihil ponit nec ꝓpōz nec veritatē eiꝰ. Sed ꝓñs ponit ꝓpōz virtute demōstrationis vt cū đr ista ꝓpositio bō non ē non ē vera et sic ꝓñs prime ꝓtradicit añti. iō isto mō prima ē falsa et etiā improbatio Alio mō potest cē negatio in gñe Et sic nulla ista ꝓpō est vera ponit omnē ꝓpositōnē et remouet oēm veritatē a ꝓpositōe. et isto mō sophisma est ẋm qr añs eius ponit oēs ꝓtradictorias sil' esse falsas. vñ ex ꝓñti ponit oñes ꝓtradictorias sil' ee veras qr q̄lcūq̄z vna ꝓtradictoria ē falsa reliqua est vera. iđo prima ē ẋa ⁊ ē vna ꝓdictōnalis cui⁹ ꝓñs necessario seq̄tur ex añti. Ad improbatōem hoc mō dicendū ē q̄ ibi nō sequit oppositū ad oppositū sed sequitur vna ps cōtradictōnis ad añs q̄ intra se includit

quãlibet ꝓtradictõem Jtẽ

Uerit de hoc ſopbiſmate Si tu es vbiqz tu non es vbiqz. ꝓbatio ſi tu es vbiqz tu es hic. et ſi tu es hic tu nõ es ibi et ſi tu nõ es ibi tu nõ es vbiqz go de primo ad vltimũ. ſi tu es vbiqz tu non es vbiqz. Cõtra ibi ſeq̃t oppoſitũ ad oppoſitũ go locutio eſt impoſſibil' Solutio p̃ia eſt ſimpliciter vera q̃ eſt vna ꝯdictõnalis in qua ꝓñs nc̃cio ſequit ex añte eo q̃ primũ añs ſcz tues vbiqz poit ꝓtradictõnẽ ratõne ſubiecti et rõne p̃dicati eius q̃ hoc ꝓnomẽ tu poſitũ in ſubiecto denotat rẽ ſingularẽ aptã natã eſſe in vno loco tm̃. ido rõe ſubiecti ponit q̃ tu nõ es vbiqz et rõe p̃dicati ponit q̃ tu es vbiqz ⁊ ita ponit ꝓtradictõz et nõ ſolũ vnã cõtradictõem ſed pl'es q̃ ſicut impoſſibile eſt pl'a corpa eſſe in vno loco circũſcriptie. ita impoſſibile eſt idẽ corpus eẽ in diuerſis locis circũſcriptie. vñ q̃ẽ hic circũſcriptie nõ ẽ ibi neqz ibi ⁊ ſic de quolibet alio loco p̃dicari. Jdo eſſe vbiqz ponit tot cõtradictões ad eẽ hic quot ſũt loca p̃dicaria diſtãtia ab iſto loco. ido cũ dr tu es vbiqz ponunt pl'es ꝓtradictões quaꝝ vna ps ponit in ꝓñti Et ad improbatõem dr q̃ nõ ſequit oppoſitũ ad oppoſitum ſed vna ps ꝓtradictionis ad añs q̃ includit vtrãqz p̃tem ꝛc.

Rius dictis de ꝓſecutis videndũ ẽ de mõ ſilogiſandi ex ꝯdictõnalib⁹ Silogiſmoꝝ eñ ali⁹ ẽ kathegoricus qui eſt ex p̃poſitõibus kathegoricis. Alius ẽ ypothetic⁹ qui ẽ ex p̃põib⁹ ꝯdictionalib⁹ go p̃põ cõdictional' ẽ ſilogiſabil' et nc̃ce eſt in ea fieri deſcenſũ ſub añte vel ſub ꝓñti. Jdo ꝓñter videndũ eſt qualiter fit q̃ñqz deſcẽſus ſub añte ⁊ q̃ñqz ſub ꝓñte quoꝝ pl'es ponunt regule Prima eſt q̃ ſi termi ꝓmũes ponant in añte ſub eo poteſt fieri deſcenſus ꝓñti p̃manẽti imobili vt ſi bõ curit al' currit go ſi ſor̃ curit al' curit ⁊ ſi pl'o curit al' curit et ſic de alijs Scda regula q̃ ſi termi cões ponant cũ diſtributõe in añte ⁊ in ꝓñte. añs manet imobile ⁊ ſub ꝓñte poteſt fieri deſcenſus añte p̃manẽte imobili vt ſi oñe al' curit oñis bõ curit go ſi oñe al' currit ſor̃ curit et pl'o curit ⁊ ſic de alijs Tercia regula eſt Si aliquid ſequat' ad alterũ deſtructo ꝓñte deſtruit' añs Et iõ tenet affirmatio a deſtructõe ꝓñtis ad deſtructõem añtis vt ſi eſt homo eſt al' go ſi non ẽ al' nõ eſt' homo ¶Quarta regula. ſi aliquid ſequatur ad aliud poſito añte ponitur ꝓñs. Jdeo tenet affirmatio a poſitõe añtis ad poſitõez ꝓñtis vt ſi ſol lucet dies eſt ¶Quinta regula quidq̃d antecedit ad añs antecedit ad ꝓñs vt ſi al' eſt ſuba eſt ⁊ ſi homo eſt al' eſt go ſi homo ẽ ſuba ẽ

Sexta regula quidqd sequit ad ꝓñs seqtur ad añs vt si bō é
al'é et si al'é. substancia est go si bō é substácia é / Et ꝑ bác re /
gulam tz ꝓña a ꝑmo ad vltimū que é qñ ponit plés ꝓñe 7 id
q́ é ꝓñs in ꝑma fit añs in scda et vltimū ꝓñs ꝺnotat sequi ad
ꝑmū añs Sz ad videndū negacōz 7 ꝓtradictōz in modalib⁹
et ꝓditōnalib⁹ ponit ista regula Ad ꝓdctōnalé negatiuá nō
debz negari añs ei⁹ absolute neqz ꝓñs absolute Sz ꝓña ꝓse
quétis ex añte Causa é qz ꝓdctōnalis nō ponit suūm añs nec ꝓ
sequés absolute ꝑ bitudiné añtis ad ꝓñs Ideo ista énegatia
nō si sor currit. bō mouet Et nō ista si bō currit bō nō mouet
qz in ista scda negatur bitudo añtis ad ꝓñs que designatur ꝑ
illá ꝓiúctiōz si Ex quo ptz q́ ad dandū ꝓtradcōz alic⁹ cōdicti
nalis oportet negare ꝓñs vt sequitur ex añte vl' ꝑponédo to
ti ꝓdcōali negacōz vt iste ꝓtradicūt si bō é. al'é 7 nō si bō est
al'é Añ regula é Quocié scūqz negacō ꝑponitur alicui ꝓpōi
cathegorice vl' ꝓdcōali facit ꝓtra dictoriá Ideo ꝺz q́ nō est
veri⁹ dare ꝓtra dcōz quá toti ꝓpōi ꝑponere negacōz Scꝺo
sequit q́ veritas cōdictōnalis causat ex habitudine añtis ad
ꝓñs et nō ex inherentia ꝑdicati ad subiectū nec in añte nec in
ꝓñte sicut causat in kathegoricis quare oñis cōdictōnal' ve /
ra est nēcia 7 oñis falsa est impossibilis qz hmōi bitudo cum
sit vera est necessaria et cum sit falsa est impossibilis qz fun /
datur sup̄ intentiones vl'es vt sunt totū ps gen⁹ et hmōi q̄ sūt
semp nēcie vel impossibiles Alteri⁹ seqtur q́ ex impossibi
li nō seqtur qꝺlibet Rō est qz in oñi ꝓñti añs se habet vt cā
ꝓñtis vel vt causa essendi vel ad minus vt causa cōsequēdi
Ita q́ sp se bēat vt causa ꝓsequēdi rēspectu alteri⁹ nisi ad ip
sum habeat bitudinem includentis vel ꝓtinentis Sz impos /
sibile nō ꝑt habere tēm bitudinē ad quodlibet go ad impossi
bile nō sequit quodlibet Unde ꝓpositio impossibilis ꝑt tripli
citer cōsiderari Uno mō in quātum impossibilis Alio mō vt
cōpositiō est Tercio mō vt é cōpositiō rerū que disponūtur in
enūciacōe vl' in argumētacōe Duob⁹ ꝑmis modis ex impos /
sibili nihil sequit p̄nit⁹ qz illo mō nō ꝑt bre respectū ad habi /
tudinē cōtinētis Sz tercio mō ex impossibili aliquid sequitur
q̄ñz ꝓpter bitudinē rerū ex quib⁹ fit cōpōsicō impossibilis vt
hic si lapis est bō lapis é al' Q̄ñz ꝺo ꝓpter dispositōz forme
arguēdi vt omnis lapis est al. arbor é lapis go arbor é animal'
sequitur cōclusio rōe forme arguendi et nō ꝓpter impossibi
litatē ꝑmissarū et ꝑ idem habetur q́ necessarium nō sequitur
adqu odlibet eo q́ necessariū nō ꝑt bre habitudinē ꝓtenti re
spectu cuiuslibet ꝓñtis alic⁹ Ex dictis ptz flitas duarū regl'a ꝓ

ab antiquis posita ✠ Prima est ex impossibili sequit qlibet vt oīs ꝓdictōnalis sit vera cui⁹ añs fuerit impossibile vt si sor̄ est asinus sor̄ est lapis Scōa regula ꝙ nēcim sequitur ad qlibet ideo oīs cōdictionalis dicit ✠a cui⁹ ꝓñs est necessariū qualecūqz fuerit añs vt si sor̄ est lapis hō est aīal necessariā dicebāt qz ad veritatē ꝓdictionalis exigit ꝙ añs non possit esse verū sine ꝓñti Sed qñ in cōdictōnali añs est impossibile cum nullo modo possit esse verū sine ꝓñte et qñ cōseqz est necessariū illud semp est verū ido añs non potest esse ✠ sine cōsequēte ār̄e tales cōdictionales dicunt esse ✠e Sed ut dictū est ad impossibile non sequit qlibet nec necessariū seq̄tur ad qlibet iō ille regle sūt fle Et ad rōem eoz dz ꝙ ad veritatē ꝓdictōnal̄ñ sufficit ꝙ antecedēs ñ possit fm se eē verū sed requirit ꝙ non possit esse veritas eius quin includat veritatē cōsequētis. Ideo ibi negatio negat sepationē veritatis consequētis a veritate antecedētis

Arca ꝑdicta querit dz hoc sop̄te Si nihil ē aliqd est. ꝓbatio Si nihil ē nihil esse est ✠ et si nihil eē est verū hoc enunciabile nihil ē. est ✠ ꝑ locū a cōvertibili Et si hoc enūciabile est ✠ aliqd est verū a pte subiectiva et si aliquid esse est verū aliquid ē a cōvertibili qz esse et esse verū cōvertunt go de primo ad vltimū Si nihil est aliquid est Cōtra ibi denotat seq̄ oppositū ad oppositū go locutio ē impossibil Solutio pria est falsa scz Si nihil est aliqd est vt ꝓbat improbatō Et ad ꝓbatōem dz ꝙ pria ꝓña bñ tenet cū dz si nihil ē nihil esse ē verū qz ex impossibili seq̄tur ipossibile dū habuerit altquā hitudinē ab ipm et tūc ē loc⁹ a cā ✠itatis enūciabilis tenet etiā scōa ꝓña scz nihl eē est ✠. go hoc enūciabile nihil ē est ✠m Sz tercia ꝓña peccat a dcto fm q̄d ad dctm̄ simplr scz si hoc enūciabile ē ✠m ⁊c. qz enūciabile nō ꝑt aliqd esse simplr sed solū fm q̄d Et iste termin⁹ aliqd ponit ens simplr Ideo ibi arguit a fm quid ad simplr Etiā cū dicit si hoc enunciabile est ✠ aliqd ē Est ✠ ꝑ hoc ꝓnom̄ hoc demonstrat hoc enūciabile nihil esse qz nihil supponit nō esse sed eēntia remouet ꝑ hoc ꝓñs aliqd esse est ✠m ponit simplr eē ⁊ sic ponit ens simplr. vñ si aliqs recte inspexerit terciā ꝓdictionalē videbit ꝙ ꝓñs ei⁹ cōtradicit cām. iō nihil nullā ponit ibi appentiā vl si ē incidit fm quid ad simplr

Ueritur de hoc sophismate Sor̄ dicit verū si solus plato loquatur ponito ꝙ sortes dicat solū plato nē loq̄. ꝓbatō sor̄ dic solū platonē loq̄ ⁊ ✠m si sol⁹ plo loquat go sor̄ dicit ✠ si sol⁹ plato loquat. Contra

Si solus plato loquat nullus alius a plo loquit a descripto vt a diffinito Et si nullus alius a platone loquit sor non loquit a toto in quantitate. et si sor non loquit sor non dicit verum p locum a genere qz loqui supius est ad dicere verum z dicere falsum ergo non seqtur sor dicit verum si solus plato loquat Solutio prima est falsa et ponit ꝓtradictionem qz ponit solum platonem loqui cum ponat sortem dicere verum et non dicere verum cum omnes alij a platone excludant respectu illius actus loquendi. Et pbatio peccat fm accns qz licet solum platonem loqui sit verum fm se si solus plato loqtur tn non potest ee verum cum illo addito sor dicit verum qz sor excludit ab actu loquendi ideo est accidens sicut si cognoscatur corruscus fm se et ille sit coopertus non tn seqtur qꝫ cognoscatur coopertus sed ibi est accns

Queritur de hoc sophismate Si tu scis te esse lapidem tu non scis te esse lapidem. Probatio si tu scis te esse lapidem est verum qz nihil scitur nisi verum ergo si tu scis te esse lapidem verum est tu es lapis a conuertibili qz dictum conuertit cum ꝓpositione. Et si tu es lapis tu nihil scis per locum ab oppositis et si tu nihil scis tu non scis te esse lapidem a toto in quantitate ergo de primo ad vltimum Si tu scis te esse lapidem tu non scis te esse lapidem. Contra ibi sequit oppositum ad oppositum igit ꝛc. Solutio sophisma est verum qz ꝓns necessario seqtur ex ante vt patet Ad improbationem dz qꝫ ibi non seqtur oppositum ad oppositum sed sequitur vna ps ꝓtradictionis ad ans qꝫ intra se claudit vtrasqz ptem qz hoc ans tu scis te esse lapidem ratione hui verbi scis ponit in obiecto sciam ratione obiecti scientie. Sed te esse lapidem priuat a subiecto scientia. ideo ponit subiectum scire et non scire ee lapidem et non ee lapidem et nescire se ee lapidem ideo ex primo ante qꝫ includit omnes illas ꝓtradictiones seqtur ꝓns non ꝓpter hoc qꝫ ex impossibili seqtur qlibet Sed qz ex toto integrali sequit quelibet eius ps

Sequitur de incipit et desinit

Icto de dictoib ꝓsecutis dicendum e de his verb incipit et desinit que dicunt dictones sinkatbe grammatice qz in eoz expositoe affirmato et negato intelligunt. Et qz eoz significato variat ab adiunctis qz fmqꝫ reb permanentib aut successiuis ad iungunt aliter z aliter exponunt Nam ab illis reb dependet eorum significato. Unde huiusmoi vba incipit et desinit significat inceptones vel desitones rerum mutabiliu vel fri esse vel non esse rerum in suis termis inicialibus et finalibus. Na incipit significat inceptionem que est inicium esse vel non esse

rei et sic denotat esse cũ termio et desinit significat desitõem que est finis esse vel non esse rei et ꝓsequunt̃ sese inuicẽ qz ꝙ incipit esse desinit non esse et ꝙ desinit esse incipit non esse. Jdeo ambo sunt in eodẽ indiuisibili vt cũ aliquis incipit esse homo desinit non esse homo et cum aliquis desinit nõ eẽ homo incipit non esse homo Sed quia significatõ horũ verboꝝ cuz rebus diuersis variat Jdeo ad videndũ de ipoꝝ significatõne in pticulari primo videndũ est de rebus. Rerũ em̃ alie sũt pmanentes alie successiue Permanẽtes dicunt̃ quorũ totuz esse simul est et non vna ps post aliã vt sunt homo lignũ lapis Successiue vero dicunt̃ quoꝝ esse nõ simul est totũ sz fm prius et posterius ita ꝙ vna ps succedat alteri vt motꝰ opario tempus Et istarũ rerũ sunt plures differentie Prima est ꝙ rerũ pmanentiũ esse est totum simul Sed successiuarũ esse nõ est totũ simul sed solũ in successione ptium Scõa dr̃ia est ptes pmanentiũ possunt esse simul vt ps homis vel lapidis. Sed ptes successiuaꝝ non possunt esse simul vt due ptes eiꝰ dẽ motus nõ pñt eẽ sil̃ neqz due ptes tpis sed vna est pꝰ aliaz successiue Jmpossibile ẽ plura tempa eẽ simul Tercia dr̃a est pmanentes res sunt priores fm naturã et successiue posteriores quia pmanentes sunt causa successiuarũ Quarta dr̃a est res pmanẽtes sunt in se termĩate sed res successiue non sũt in se terminate sed terminant̃ ad res pmanentes vt motꝰ ad q̃ntitatẽ vel qualitatẽ Jtẽ rerũ pmanentiũ quedã adquiruntur in indiuisibili vt lumẽ in aere et hmõi quedã vero in tpe p intensõem aut p extensõem Sed ea quoꝝ eẽ est diuisibile fm ptes intensóis vt albedo vel nigredo vel fm ptes extensionis vt longũ latum. Vnde in rebus pmanentibꝰ quarũ eẽ adquiritur in indiuisibili potest dari primũ instans sui eẽ et sui nõ eẽ sed nõ datur vltimũ instans sui non eẽ apteañ nec sui esse aptepꝰ vt homnis equi bicubiti tricubiti datur primũ sui esse et non dat̃ vltimũ sui non esse neqz sui esse Sed in rebus successiuis et pmanentibus quaruz esse non adquirit̃ in instanti non datur primũ neqz vltimum sui esse sicut motus aut tempus Sed datur vltimum sui non esse apteañ et primũ sui nõ esse aptepost quia dum habent esse in aliquo tempe habent non esse in termino illius tempis et sicut inter tempꝰ ⁊ terminũ eius non est mediũ ita nec inter suũ esse et suum non esse.

Ex quibꝰ patet ꝙ pmanẽtia simpliciter in suo principio bñt eẽ et in suo termio nõ eẽ cũ in ipis posset dari primũ instãs sui esse et non vltimũ. Successiua vero cũ nõ habeãt nec primũ nec vltimũ sui gñis. Principiũ em̃ vel finis tempis non est

tempꝰ sed instãs nec terminꝰ motꝰ est motꝰ sed mutatõ ideo nõ bñt esse in suo pricipio neqꝫ in suo fine et qr hoc verbũ incipit dicit pricipiũ esse rei iõ bẽt diversã significatõem cũ rebus pmanentibus et cũ rebus successiuis rõe cuiꝰ ponunt que dã regule Prima regula hoc verbũ incipit cũ rebus pmanentibꝰ quarũ esse indiuisibile adquirit dicit positõnem pñtis et negatõem pteriti vt cũ dr sor incipit esse bõ. i. sor nũc é bõ et prius nõ fuit bõ Alia regula est qꝫ hoc verbũ incipit cũ rebus successiuis et cũ pmanentibꝰ quarũ esse nõ adquirit in instanti dicit negatõem pñtis et positõem futuri eo qꝫ successiua in suo pricipio nõ bñt esse vt cũ dr motꝰ incipit esse sensꝰ est motus nũc nõ est ꝛ imediate post hoc erit vl sor incipit eẽ albꝰ qr aliqd solũ dr esse albũ pexcessũ albi sup nigrũ que adquirit pmotũ et accessus nõ fit pindiuisibile sed paliqõ diuisibile nõ infinitũ iõ non potest dari primũ instans in quo aliqd põt dici albũ nisi loquendo d pfecto esse albi qꝫ adquirit iterמino motus ido sensus illius est sor nũc non est albꝰ et imediate post hoc erit albus Silr hic sor incipit esse equalis platõi sensus est sor nunc non est equalis platoni et immediate post hoc erit equalis platoni Sed esse equalis ꝓsistit in indiuisibili. Ideo incipit cũ hoc noie equalis silr exponi debet sic cum alijs rebus pmanẽtibꝰ quarũ eẽ adquirit in instãti Alia regula est hoc ṽbũ desinit cũ oñibꝰ rebus qñ addit ipi esse dic negatõem pñtis et positõem pteriti. Causa est qr tã in pmanẽtibus ꝙ successiuis nõ dat vltimũ eẽ rei vt cũ dicit sor desinit esse homo sensus est sor nunc nõ est homo et imediate añ hoc fuit homo vel sortes nũc vltimo fuit homo Et cum dicit motus desinit esse sensus est motus nunc nõ est et immediate ante hoc fuit Simlr qñ hoc verbũ desinit additur non eẽ rerum simpliciter pmanentiũ dicit negatõem pñtis et positõnẽ pteriti vt cum dicit materia aque desinit non esse aer sensus est materia aque non est nunc sub non esse aeris ꝛ imm / mediate ante hoc fuit sub illo non esse Sed quãdo desinit addit non esse successiuarũ dicit positõem pñtis et negationẽ futuri quia datur vltimũ non esse successiuarũ vt cum dicitur sortes desinit esse in motu sensus est sortes nunc non est in motu et immediate post non habebit nõ esse in motu. Ex predictis patet qꝫ huiusmodi verba scz incipit et desinit dãt intelligere diuersa tpa pr suũ significatũ tamẽ nõ significãt illa diuersa tempa eque primo sed fm prius et posterius Ratio est quia semp dicunt affirmatõem vnius tempis et negatõem alterius et cõsignificãt esse rei cum terminatõne semp

dicunt ꝙ prius illud temp⁹ de quo dicũt affirmatõem q̃z illud cui⁹ dicunt negatõem q2 affirmatõ ptinet ad esse rei. Negatio vero ad nõ esse rei Et si dicaꝫ dicũt esse diuersoꝝ tempo rũ cũ importẽt semp diuersa tempa. Dicendũ ẽ qꝙ temp⁹ põt sumi dupliciter. vno mõ ꝓprie vt est mẽsura mot⁹ et isto mõ importaꝫ ꝑsignificata illoꝝ verboꝝ et ab illo tpe verbũ nõ 02 alicui⁹ tpis Alio mõ capiꝫ vt dicit modũ eẽndi sub tpe Et sic est mod⁹ ꝑñdi et ab illo 02 ꝟbũ alicui⁹ tpis ido hoc ꝟbũ in cipit exꝑte illi⁹ mõi ꝑñdi est tm̃ pñtis tpis q̃z uis importet di/ uersa tempa exꝑte sui significati Circa ꝑdicta.

Querit de hoc sophismate. sor̃ desinit esse albissimus hoim posito qꝙ sor̃ sp fuerit albissim⁹ hoim 7 nũc na scaꝫ vn⁹ albior ipo. ꝓbatõ sor̃ nũc nõ est albissimus hoim et immediate añ fuit albissimus hoim go prima est vera. Cõtra sor̃ desinit esse albissim⁹ hoim. vel go hominũ qui sut ꝟel hoim qui nõ sunt vel hominũ quoꝝ quidã sunt et quidã non sunt qnorũ vtrũq3 est falsũ. Solutio prima est vera Et tenet ꝓbatio Sed improbatõ peccat ꝑm accñs q2 desitio si/ ue desinere esse albissimũ in prima significat respectu homi/ minũ simpliciter in cõmũi et nõ respectu qui sunt vel homi/ nũ q̃ nõ sũt in ptic̃lari· vñ nõ ẽ nc̃ce si aliquid cõueniat alicui in ordine ad aliqꝺ supius qꝙ ꝓpterea sibi ꝓueniat in ordine ad inferiora eius ꝑ in talibus ꝓmittiꝫ falꝫa accñtis.

Queritur de hoc sophismate sor̃ desinit scire q̃dquid ipe scivit posito qꝙ sor̃ semp sciat tria enunciabilia q̃ nomien ka b c et d sit quartũ de quo nunc ꝓdat scie tiã. ꝓbatõ sortes nõ scit nunc quidquid ipe scivit et immedia re ante hoc sciebat quidquid ipe scivit go sortes desinit scire. 2c. Cõtra sortes desinit scire quidquid ipe scivit sed sor̃ scivit a ergo desinit scire a Solutio prima est falsa vt ptz ꝑ impro batõem Ad ꝓbatõem 02 qꝙ maior est duplex sc3 sor̃ nunc non scit quidquid ipe scivit eo qꝙ negatõ põr ꝑcedere distributõez et tũc est vera q2 posito qꝙ sortes nõ scit illꝺ enũciabile d illo mõ nõ sequiꝫ ꝓclusio. Alio mõ negatõ potest sequi distribu/ tõem et est sensus quidquid sor̃ scivit nũc scit et sic ẽ falsa 7 se/ quiꝫ cõclusio Ubi notanda ẽ regula Añcũq3 incipit vel de/ sinit ꝓiungunt̃ multitudini vel nomi plis nũeri dñt exponi re mouendo totã multitudinẽ vel vtrũq3 de multitudie vt sor̃ desinit scire quidquid ipe scivit sensus est q̃dq̃d sor̃ scivit nũc nõ scit et imediate prius nõ scivit et sil̃r de alijs.

Querit ꝺ hoc sopte sor̃ desinit scire se nihil ꝺ sinere scire po sito qꝙ sor̃ sciat tria enũciabilia nc̃cio ita qꝙ nũq3 obliviscatur

scz a.b.c. et cū illis sciuerit hoc enūciabile se nihil desinere sci re ꝑ nūc illi⁹ obliuiscat. ꝓbatō sor nūc nō scit se nihil desine re scire ⁊ pri⁹ imediate sciuit go sor desinit scire se nihil desi nere scire. Cōtra sor desinit scire se nihil desinere scire go sci uit se nihil desinere scire ꝑ q̄dq̄d scit est nc̄cim go sortē nihil ō sinere scire est nc̄cim go nihil desinit scire et ꝓ ñs non desinit scire hoc enūciabile se nihil desinere scire Soluto prima ē ve ra et ꝓbatō tenet Sed improbatō peccat a ꝑm quid ad sim pliciter inferendo sic sor nihil desinit scire go nō desinit scire hoc enunciabile se nihil desinere scire q̄ sciendo hoc enuncia bile vel aliud non est nisi q̄ ipe sciat sic alia tria enunciabilia sed scire se cognoscere illa tria enūciabilia est tm̄ scire ꝓ reflexionē et non auget scientiā et cum hoc nō diminuit scientiā si cut si alq̄is videat colozatū et videat se videre colozatū non plura videt q̄z videndo colozatū tantū Ideo arguitur a ꝑm quid ad simpliciter cum infert nihil desinit scire ergo nō desi nit scire se nihil desinere scire. Circa vero suppōem termino rū cū verbis p̄dictis sunt alique regule. Prima ē q̄ termini ꝓñes sequētes ista verba incipit et desinit geminā habēt sup positōem Ratō est q̄ illa verba ponūt affirmatōz et negatōem In affirmatōe eī termi pñt hr̄e suppōz determiatā et simplicē. In negatōe vo ꝓfusā vt cū dr sor incipit ee bō sen sus est nunc est hō et prius nō fuit homo. in prima suppoit hō simpliciter. in scda vero distributie. Scda est q̄ cū istis ver bis incipit et desinit nō valet argumētū ab inferiori ad supi⁹ nec ecōtra a pte p̄dicati Et hoc ꝓpter affirmatōz ⁊ negatōz q̄s iportāt in sua expositōe gr̄a eī affirmatōis nō vz argum tū a supiori ad inferi⁹. Gr̄a vero negatōis nō vz argumētū ecōuerso sicut nō sequit sor incipit esse bicubit⁹ go incipit esse quant⁹. Et ecuerso nō sequit sor incipit esse quant⁹ go inci pit esse tricubit⁹ Sed vtroq̄z mō ꝓmittit falla ꝓñtis vt dictū est Et dicebat notāter exꝑte p̄dicati q̄ a ꝑte subiecti tria ver ba non habēt suppositōem. ido pōt valere argumentum ab inferiori ad supius affirmatie Aut ecōtra negatie vt homo incipit moueri ergo anial incipit moueri vel nullum animal incipit currere ergo nec homo

Circa p̄dicta querit ꝺ hoc sophismate. Sortes desinit esse non desinendo esse. posito q̄ sor̄ sit in instanti mortis. probatio sor̄ non est non de sinendo esse et immediate prius fuit non desinendo esse. er go desinit esse non desnendo esse. Contra sortes desinit ee non desinēdo esse ergo sor desinit esse dum non desinit ē vt

si nō desinit vel qz nō desinit esse Mā gerundiū in do termia tū habet resolui ꝑ dū si vel qz sicut ablatiu⁹ absolute positus Sz vtrūqz ē falsū go ꝯ sophisma Solutō ꝓia ē duplex eo qꝫ hec determiatō nō desinēdo eē pōt determiare hoc ꝟbū desi nit vel hoc ꝟbū eē Si determiet hoc ꝟbū desinit sic est falsa qz oppositа ponuntur simul circa idem scz desitio ꝯ priua ꝯ tio desitōis et sic tenet improbatō Si aūt determiet hoc ver bū esse sic esset vera qz sensus ē qꝫ sor desinit eē nō desinendo eē vel desinit hr̄e eē indeficiēs. vñ licet nō desinit eē desinit tñ eē simpliciter tle scz indeficiēs vel sine desitōe qz de cetero ñ habet tle eē sed hz esse deficiēs. ꝓio mō ē ꝯposita ꝯ fla Scdo mō ē diuisa ꝯ ꝟba. vñ ibi ē falla ꝓpōis Itē regula ē Quotiens cūqz hmōi ꝟba scz incipit et desinit addunt termio hñti in se suppōz et accñs siue subaz et formā accñtale duplex ē locutio eo qꝫ ꝑt notari inceptō vel desitō respectu subiecti vel respe ctu accñtis vt sor incipit esse alb⁹ ꝑt intelligi vl̄ qꝫ incipit eē simpliciter vel qꝫ incipit eē albus qꝫ est accñtale. Circa hoc

Uerū de hoc sophismate Sor incipit esse alter ísto rū. posito qꝫ sor fuerit prius et pl̄o de nouo incipiat eē. ꝓbatio sor ē alter ístoꝝ et ante nō fuit alter ísto rū go est vera. Cōtra sor incipit esse alter ístoꝝ go incipit eē vel sor vel plato qz nullus est alter ístoꝝ nisi sor et pl̄o Sed nō incipit esse sortes qz prius fuit sortes nec incipit esse plato qz sunt dispata ergo prima est falsa. Solutō prima ē duplex eo qꝫ in hoc termio alter duo sunt scz ī suppositū in quo ē accñs et ipm accidens qꝫ est alteritas. ideo potest negari inceptio hoc qꝫ est potest esse alter quantū ad suppositōem vel quan tū ad accñs Si quantū ad suppositōnem sic est falsa et tenet improbatio qz sensus est sortes incipit esse alter ístoꝝ hoc est incipit esse sortes vel plato Si quantū ad accidens sic ē ve/ ra vt ꝓbatur Et est sensus sor incipit alter ístoꝝ hoc est inci pit esse sub alteritate ístorum licet esse sortis simpliciter non incipiat tamē incipit esse sub alterirate. Et hoc mō ē fallacia accidētis in improbatōne et primo mō improbatō. vnde vlr in qualibet distinctōne bona soluente sophismata in sensu in quo ꝓceditur esse vera ꝓbatio est vera et improbatio pec/ cat et ecōtra et semꝑ est verū in vno sensu et falsū in reliquo

Seqtur de his dictōibus nccio et cōtingenter.

Eqr̄ de nccio ꝯ ꝓtingēter Uiro de his ꝟbis ici pit ꝯ dsinit Cñter dō est de his dictōib⁹ nccio ꝯ cōtingēter Prio videdo qd sit nccim ꝯ qd ꝓti gēs quot mōis dicāt ꝯ qliter variēt sēsū ꝓpōis

Dicit aũt nẽcim ens impossibile aliter se habere et impossibile mutari q2 mutari est aliter se habere nũc q3 prius. ideo necessariũ est impossibile mutari Sed ens impossibile mutari ẽ semp ens. ido nẽcim est qđ est semp ens Et sic est sempiternũ vel eternũ. vnđ necessariũ includit ens vt subiectũ vl̃ materiale et immutabilitatẽ vt formale Necessariũ aũt duplex dicit Nam aliqđ đr necessariũ simpliciter vt deũ eẽ est simpliciter necessariũ Alio mõ đr necessariũ ex suppõe alicui9 7 sic đr respectie vt necessariũ ẽ hoiez habere nauẽ nõ simpliciter sed suppositio q9 debeat navigare et istud necessariũ sumit ex pte cause finalis que est cã posterior suo effectu in essendo licet non in causando Sed nẽcim absolute in rebus creatis sumit ex aliis causis prioribꝰ et sũt tres modi eius ſm tres alias causas Primo aliqd est necessariũ ex pte cãe efficiẽtis vl̃ necessitate naturali vt necesse est terrã calefactã desiccari vel nẽcitate violenta vt nẽce est velũ pcussũ moueri. Alio mõ ẽ nẽcim ex pte materie vt necesse ẽ mixtũ ex cõtrarijs cõpositũ corrũpi. Alio mõ est nẽcim ex pte forme vt nẽce ẽ hñs aiam rõnalẽ eẽ hoiez. Et in oñibus istis modis nẽcim ẽ aliquo mõ impossibile aliter se habere vel simpliciter vel ex suppõe Tale aũt nẽcim ẽ qđã modꝰ entis qui se habet vt determiatõ illius cui addit et põt đtermiare tria ſm ordinẽ scz ꝓpoz, ꝓpõis ꝓpoz ꝓceptuũ intellectꝰ et eẽ q9 ẽ in re inq̃ntũ ista tria se hñt p ordinẽ vt signũ 7 signatũ et p modũ vniꝰ determiabilis Nã oro significat cõpositõem que ẽi intellectu et cõpositõ intellectus significat esse q9 est in re vt dđ hõ nẽcio ẽ al̃. designat q9 ista oĩs hõ est al̃ est nẽcia Et nẽcitas ꝓpõis q̃ est in intellectu et q9 est eẽ al̃ nẽcio est in homie. Et põt nẽcim q̃ñq3 dicere necessariã hitudinẽ pdicati ad subitctũ Et sic dicit necessitatem ꝓñtis vt hoiez eẽ al̃ est nẽcim. Q̃ñq3 đo dicit nẽcia3 hitudinẽ añtis ad ꝓñs vt nẽce est hominẽ moueri si currat Et sic dicit nẽcitatẽ ꝓñe. Et vterq3 modus nẽcitatis põt vno mõ attendi inter res determias 7 sic ptinet ad sciam demonstratiuã Alio mõ inter intentões ꝓñes Et sic ptinet ad dyaleticu3 vt cũ đr hõ est risibilis go al̃ ẽ risibile. vel põt attendi nẽcitas ꝓñe ex hitudie illa3 rex đtermiatarũ put scz al̃ includit i homie Et sic ptinet ad phicũ Alio mõ ex cõmũi hitudine intentõnũ scz spẽi ad genꝰ rõne cuiꝰ oñe q9 pdicat de spẽ pdicat đ genere Et sic causat silogismũ dyaleticũ tñ ẽ eadẽ necessitas que explicat in vtroq3 mõ Sed primo mõ determiate 7 scđo mõ cõfuse q2 nõ solũ inter hoiez et al̃. sed etiã in multis alijs repit hitudo spẽi ad genus Dñt tñ nẽcim et nẽce et nẽcio q9

nccim dicit imutabilitatē noialiter iō ē mod⁹ noialis et determiat ꝓpoz noialiter acceptā Alia xo imutabilitatē dicūt xo baliter q̄ itez dñt qz nccē ꝓñiter addit huic verbo ē vt sortē curzē ē nccē Altez xo addit alijs xbis vt sor̄ curzit necessario Cōtingens xo in cōmūi dz oñe illud q̄ est possibile esse. Et hoc mō ꝙuertit cū possibili Et diuidit ꝙ cōtingens nccim et nōnccim Cōtigēs nccim est illud q̄ ē 7 nō ꝑt ñ eē vt boiez eē al' de quo dō est sicut ō nccio Cōtingēs ad vtrūlibet est q̄ pōt eē et nō esse vt hominē sedere al' curzere Et tale dz cōtingens ad vtrūlibet eo q̄ se habet ad vtrūqz oppositoz. q̄ iterū diuidit ꝙ cōtingēs natū ꝓtingēs rarū et ꝓtingēs infinitum. Contingēs natū est q̄ pōt magis eē q̄ nō eē vt hominē canescere in senectute Et dz ꝓtingēs natū q̄a naturalē hz bitudinē ad esse Sed ꝓtingens rarū est q̄ magis pōt nō esse q̄z esse vt hominē canescere in iuuētute q̄ dz rarū qz raro euenit Cōtingens infinitū ē q̄ pōt eq̄liter eē et nō eē vt boiez cras curzere Et dz infinitū qz nō est determiatū ad aliquā ꝑtē ꝓtradictōnis sed ꝙ suā cām determiat ad vnū. Et q̄liqz dz ꝓtingens ad vtrūlibet ꝓprie dictū qz se hz eq̄liter ad vtrūlibet ꝓtradictoriaz scz ad esse et ad non eē Hec aūt diuisio nō est diuisio gñis in suas spēs sed est analogi in sua analogata qz diuisum fm prius et posteri⁹ dz de mēbris diuidentib⁹ Et sil'r dō ē de p̄cedentibus diuisionibus ꝛc̄.

Arca p̄dicta querit de hoc sophismate. oñis hō de necessitate est al'. ꝓbatō hec ꝓpō hō est al' est vera go ipa modificata mō nccitatis erit vera go ipa est vera Cōtra oñis hō nccio ē al' sor̄ est hō go sor̄ nccio est al'. go sor̄ necessario ē sed hec ē falsa go illa ex qua sequit Solutio prima est vera simpliciter. Ad improbatōem dz q̄ ibi est falsa a fm q̄d ad simpliciter qz cū dz sor̄ nccio est al' ibi copulat eē ecntiale q̄ ē esse fm quid Sed cū dz sor̄ de nccitate ē ibi copulat esse actuale q̄ ē eē simpliciter respctū ipi⁹ eē ecntial'.

Uerit de hoc sopte Aia antexpi nccio erit. ꝓbatio aia antixpi erit suppositio q̄ tpe sit futurus 7 qñ erit nccio erit go prima est va. Cōtra aia antixpi nccio erit go aiaz antixpi esse est nccim q̄ ē falsū qm̄ antixpm eē est ꝓtingens q̄re et aiaz eius Solutō prima ē falsa 7 tenet improbatio. Sed ꝓbatio peccat fm quid ad simpliciter. qz cum dz aia antixpi qñ erit necessario erit ibi ponit nccim ex suppōne q̄ est nccim fm quid et cū infert go aia antixpi nccio erit ponit necessitas absoluta et simpliciter Ido ꝓcto nō sequit sicut nō sequit sor̄ dū sedet nccio sedet go sor̄ nccio sedz Sz arguit

a fm quid ad simpliciter Si tñ in sophismate necessario dicere necessitatē ex suppōe sic q; eēt sensus aia añxpi dū erit necessario erit sophisma posset eē verū Et qz analogū p se positū sumit p principaliori suo significato iō necessario ibi dic necessitatē simpliciter Silr si necessario determiaret p̄dicatū fm se ita q; eēt sensus aia antixpi nccio erit. i. erit ens necessariū sophisma posset eē fm Sed qz nccio de vi fmonis habet determiare ꝯpōz et nō p̄dicatū fm se. Jdo de illo sensu si est curandū Ad videndū aūt qualiter dicti mōi determinēt ꝯpōz oīois quedā dant regule Prima est ꝯtingēs et possibile ampliāt ꝯpōz oīois ad pñs et futurū Rō est qz vtrūqz illoz dicit ꝯpositōem et potentiā vel possibilitatē que potētia se extendit ad pñs et futurū et nō ad p̄ritū qz ad p̄teritū nulla est potētia Ex ista regula sequit q ꝯtingēs et possibile ampliāt subiectū ꝓpōis ad standū p suppositis pñtibus et futuris eo q ampliata ꝯpositōe silr extrema ꝯpositōis ampliant Et qz dicti mōi ampliāt ꝯpositōz ad pñs et ad futuz idō ampliāt subiectū si sit ampliabile ad suppositā pñtia et futura.

Scda regula nccim ampliat ꝯpositōem ad oñe tp9 affirmatie et impossibile ad oñe tps negatie Rō est qz necessarium dz q est semp ens et impossibile q est semp non ens. Sz p hoc q dz semp designat oñe tps. idō cū dz semp ens ponit oñe tps affirmatie Et cū dz sp nō ens ponit oñe tps negatie Ex isto sequit q necessariū et ipossibile ampliāt extrema cōpositōis ad standū p oñi tpe et ex ꝯñti ampliāt ad suppositā cuiuslibet tpis eo q ampliāt a ꝯpositōe silr ampliāt extrema ꝯpositōis vt cū dz oīs hō necessario est al' ibi hō et al' ampliant ad pñs p̄teritū et futurū. Ex dictis regulis seq̄tur q cō tingens nccim et impossibile dñt et diuersis rōnib9 ampliāt ꝯpositōem ꝓpōis qz ꝯtingens ampliat gra potētōnalitatis et ipfectōis q̄z importat Necessariū vo rōe actualitatis quā dicit inquantū est semp ens. Jmpossibile vo rōe priuatōnis potētionalitatis et etiā actualitatis q̄z importat Nā impossibile primo negat potentiā. scdo vo actū qui p̄supponit possibilitatē. Jdo impossibile opponit tā possibili q̄z necessario Scdo sequit q p̄dicti mōi sunt dictōnes sincathegrāmatice Rō est qz determiant ꝯpositōem ampliando ipam vt dictū est. idō sunt dispositōes p̄dicati inquātū p̄dicatū est Duplices eñ sunt dispositōes subiecti aut p̄dicati qz sicut subiectuz et p̄dicatū vno mō sumūt p illo q est subiectū et p illo q ē p̄dicatū Alio mō p subiecto inquantū subiectū et p p̄dicato inquātū p̄dicatū Jta quedā sunt dispositōes subiecti et p̄dicati

Nota bene Dyas

ſm id q̄ ſunt Alie ſunt diſpões ſubiecti et p̄dicati ſm ratõem ſubiecti et predicati vt cũ dr oĩis equus alb⁹ nĉcio currit velociter ibi alb⁹ et velociter ſunt diſpões illi⁹ q̄ eſt ſubiectũ ⁊ illi⁹ q̄ eſt p̄dicatũ Et tĺes nõ ſunt ſinkathegremata neq; denomiant ꝓpõ; nõ eĩ dr ꝓpõ alba vel velox Sed oĩis ⁊ neceſſario ſunt diſpões reſpectie ſc; ſubiecti inquãtũ ſubiectũ ⁊ p̄dicatii nquãtũ p̄dicatũ Jõ ſũt dictões ſinkathegrematice et tĺes denoiant ꝓpõ; a ꝑte ſubiecti cũ ab eis dicaf ꝓpõ vlis ꝑticlaris indefinita vel ſingłaris Sed diſpões p̄dicati inquantũ p̄dicatũ denoiant ipam a ꝑte q̄litatis cũ ab ipis dicaf ꝓpõ affirmatia vel negatia modalis vel dr̃ineé qr ab affirmatõe p̄dicati dr affirmatia et negatõe ei⁹ dr negatia et a mõ dr̃miante ꝓpõ; ꝓpõis dicf modalis et a ſola inherentia p̄dicati cũ ſubiecto dr ꝓpõ de ineſſe. Et circa q̄ueſtiões dictaꝝ ꝓpoſitõm ſunt ponẽde quedã regule. Prima regula, Dis ꝓpõ de nĉcio et de poſſibili et oĩis de ꝓtingenti nĉcio et de ꝓtingẽti poſſibili tã affirmatie q̄; negatie debẽt eodẽ mõ cõuerti ſicut ille de ineſſe ſc; vlis negatia et ꝑticlaris affirmatia ſimpliciter. Et vlis affirmatia ſimpliciter nõ ſed ꝑ accñs ⁊ ꝑticularis negatia nõ poteſt q̄uerti in termis. Tñ ẽ intelligendũ q̄ p̄dicte ꝓpões nõ q̄uertunf ſm ſe totas eo q̄ in modalib⁹ ſp mod⁹ p̄dicaf ꝑ q̄uertunf quo ad dictũ faciẽdo de ſubiecto dicti p̄dicatũ et ẽ ꝓtra vt nullũ boiez eſſe lapidẽ ẽ nĉce go nullũ lapidẽ eſſe boiez eſt nĉce Alia regula q̄ oĩes ꝓpões de cõtingenti nõ nĉcio tã affirmatie q̄; negatie pñt q̄uerti in oppoſitã qualitatẽ Rõ eſt qr tĺes ꝓpões ꝓtingentes ſic pñt eẽ ita pñt non eé vt ſi ꝓtingit oẽm boiez eẽ albũ et tiã ꝓtingit nullu; boiez eẽ albũ Et boc ẽ q̄uertere in oppoſitã qualitatẽ qñ ad affirmatiuã vel negatiuã ſequif alia oppoſite q̄litatis Tam dr̃ñter ſit iſta q̄ueſtio ſm diuerſos modos ꝓtingentis qr ꝓpõ de ꝓtingenti infinito q̄uertif in aliã de eadẽ ꝓtingenti Sed illa de ꝓtingenti nato q̄uertif in vnã de ꝓtingẽti raro et ẽ quer ſo dr ꝓtingẽti raro in ꝓtingẽs natũ vt cõtingit aliquẽ hominẽ caneſcere in ſenectute go cõtingit aliquẽ boiez nõ caneſcere in ſenectute. Alia regula eſt ꝓpões de cõtingẽti nõ nĉcio affirmatie ſilr cõuertunf in termis ſicut ille de ineſſe Negatiue vo nõ qr vlis negatia nõ cõuertif ſimpliciter eo q̄ ad vlem affirmatiuã ſequif vlis negatia cõuertẽdo in oppoſitã q̄litatẽ Et ſi iſta negatia q̄uertaf ſimpliciter in vlez negatiuã ite ad illã negatiuã ſequif vlis affirmatia ſm oppoſitã q̄litatez go de primo ad vltimũ ad vlez affirmatiuã ſequeref vlis affirmatia Et ſic argueref a nõ diſtributo ad diſtributũ Sed ꝑ

ticḟaris negatia de tli cōtingēti cōuertiť ſimpliciter q2 eq̄ualz ꝑticulari affirmatie que ꝓuertiť ſimpliciter. Alia regula é ꝓ poſitōes de impoſſibili dñt eodē mō cōuerti ſicut ille ꝺ nēcio cum quibus ſunt equivalētes

Arca p̄dicta qneriť de iſto ſophiſmate Si ſoř nēcio eſt mortalis nēcio eſt imortalis. ꝓbatō ſi ſoř nēcio é mortalis ſoř nēcio é ꝗaliq̄lis et ſi ſoř nēcio eſt aliqua lis ſoř nēcio é imortalis go de primo ad vltimū Si ſoř nēcio eſt mortalis ſoř nēcio eſt imortalis Cōtra ibi ſequiť oppoſitū ad oppoſitū go locutō eſt impoſſibilis Solutō añs illi⁹ p̄dictōnalis eſt duplex ſcz ſoř nēcio eſt mortal' q2 hec dictō neceſſario. Uno mō pōt determiare ꝓpōz et tūc eſt ſenſus hec ꝓpoſitō ſoř eſt mortalis eſt nēcia Alio mō pōt determiare p̄dicatū. ꝛ hoc dnpliciter. vno mō pōt determiare p̄dicatū exꝑte aptitudinis q̄z importat et ſic ſenſus é ſoř habet nēciaz habitudiné vel aptitudiné ad mori Alio mō pōt determiare p̄dicatū rōe actus ad quē dicit aptitudiné. Et ſic eſt ſenſus ſoř habet aptitudiné vt nēcio moriať In duob⁹ primis ſenſibus añs prime ꝓdictōnalis eſt impoſſibile et ſequiť cōſequés Itē illis duob⁹ modis ſophiſma eſt vex et nō ſequiť oppoſitū ad oppoſitū ſed ſequiť vna ꝑs contradictōis ad añs q̄ includit ambas ſiť Sed in tercō ſenſu añs eſt v̄m et nō ſequiť ꝓñs igo ſophiſma eſt falſū et tenet improbatō Ad ꝓbatōem ꝺ q̄ nō ſequiť ſoř nēcio eſt imortalis go nēcio eſt aliq̄lis q2 nō ſequiť ſoř mouet de neceſſitate. ergo ſortes neceſſario eſt aliqualis et ſic eſt ibi falla a ſm quid ſimpliciter

Tē poſito caſu q̄ ſint tres aie que ſp maneāt iuſte et creet vna iniuſta. tūc querit de hoc ſophiſmate oīs aia nēcio eſt iuſta. ꝓbatio hec anima neceſſario eſt iuſta et iſta et illa et non ſunt plures quia illa que cras erit nō dum eſt ergo oīs aima neceſſario eſt iuſta. Cōtra omnis aima eſt iuſta hec ꝓpoſitō cras erit falſa ergo appoſito mō neceſſitatis eſt falſa Solutio prima eſt duplex q2 vno modo pōt intelligi cū reſtrictōe ſubiecti ad p̄ntes aimas vt ſit ſenſ⁹ oīs aia que nunc eſt neceſſario è iuſta Et ſic eſt vera Alio mō poteſt intelligi ſine reſtrictōne ſubiecti et ſic eſt falſa vtz ꝑ improbatōz intelligēdo tñ q̄ nēcio ꝺtermiet cōpoſitōz Ex p̄dictis p̄ñt cognoſci ſenſus ꝓpōm in quib⁹ dicti mōi ponūť q2 dictū é qualiter illi modi p̄ñt ampliare ꝓpoſitōem et ꝑ hoc variare ſenſū ꝓpoſitōnū de ineſſe Tamé circa hoc notande ſūt q̄dā regle Prima eſt q̄ñcūq̄z due ꝺtermiatōes ꝓpōis ponunť in eadē locutōe duplex eſt locutō eo q̄ vna poteſt eſſe

determinatō alteri⁹ vel extra vt ſoꝛ nō curꝛit nccio iſta ē du plex eo q negatō pt ꝺtermiare nccitatē vl nccitas pt cadere ſupꝛa negatōem vt ptz de iſta ſoꝛ nō curꝛit cōtingenter Se cūda regula eſt ¶Quotienſcūqz illa dictō nccio ponit in ꝓñte alicui⁹ cōdictōnalis duplex eſt oꝛo vt ſi ſoꝛ curꝛit nccio mo/ uet eo q poteſt dicere nccitatē ꝓñcie et tūc ſenſus ē Si ſoꝛtes curꝛit nccio ſequit q mouet vel pōt dicere nccitatē ꝓpōis q̄ eſt ꝓñs et tunc eſt ſenſus ſi ſoꝛ curꝛit hec ꝓpō eſt nccia ſoꝛ mo uetur q eſt falſū Alia regula eſt ¶Quotienſcūqz hec dictō ne ceſſario ponit in ꝓpōe diſiūctia ꝓtrariox imediatox vel cō tradictoriox duplex ē oꝛo eo q pōt dicere nccitatē diſiunctio rū vel nccitatē ptiū diſiunctiax vt ſoꝛ curꝛit nccio cras cur/ ret vel nō curꝛet. Alia regula ¶Quotiēſcūqz hoc verbū cōti git adiungit termis accñtalib⁹ duplex eſt oꝛatō Eo q pōt di cere ꝓtingentiā p̄dicati et nō ſubiecti Uel pōt dicere ꝓtingē/ tiā vtriuſqz vt oñe albū ꝓtingit curꝛere Si dicat ꝓtingentiā p̄dicati tm̄ ſenſus eſt oñe q eſt albū ꝓtingit curꝛere Si autē dicat ꝓtingentiā vtriuſqz ſenſus eſt oñe q cōtingit eſſe albū cōtingit curꝛere Et ſic implicat modus ad ſubiectū Ideo di/ ſtinguit areſto. in primo libꝛo priox oñe b cōtingit eſſe a qa vno mō ſenſus eſt oñe q eſt b cōtingit eſſe a Alio mō ſenſ⁹ eſt oñe q cōtingit eſſe b cōtingit eſſe a ꝛc̄.

Vlō d gnctō gnibꝫ

Habito de nccio et cōtingenter Ēnter dō eſt de hac ꝓiunctōne an Bña ꝓiunctōnū plura ſunt quedā ſūt gña dubitatie ſm priſcianū vt an vtrum ne Et hoc gñs ꝓiūctōis cōp̄hendit donatus ſub diſiunctis Sed obmiſ/ ſis alijs interꝛogatis et dubitatis de hac ꝓiunctōe an eſt pñs intentio que eadē ſm ſubſtantiā dꝛñs tm̄ ſm rōez exercet tres actus q̄ ſunt interꝛogare et dubitare et diſiungere et ſm hoc eſt diuerſax ſpēx cōiunctōis qꝛ ſm q diſiungit tūc cōtinetur ſub ſpecie diſiunctia et ſub eadez ſm q p eā interꝛogam⁹ ſm aūt q p eā dubitam⁹ cōtinet ſub ſpē diſiunctia dubitatia Et inter hos actus diſiungere ꝑꝛius ſibi cōuenit et p poſterius eſſe interꝛogatia et dubitatia qꝛ ſp diſiungit ſed nō ſp dubi/ tat vel interꝛogat Aduertendū tm̄ q tripliciter ꝓtingit dubi tare ¶Qūqz cōtingit dubitare de reſignificata p nomē ſiue ſi gnificet p nomē ſubē ſiue p nomē accñtis ⁊ de hmōi queritur p ꝓnoia interꝛogatia vt quis queqz qualis quantus et quoti ſm diuerſitatē ſubē et eox que accidūt ſubē. ¶Qñqz eñ dubi tatur de actu ſpēali et tūc querit de ipo p hoc interꝛogatm̄ q̄d additum actui gñali vt quid agit Rñdet ſedet dormit diſpu tat vel legit et de his dnobus mōis querit de re dubitatiua p

Pz⁹ gmꝫ dubitat ut ꝓcedꝫ ꝑ ſe ſubꝫ

noia ¶Q̃ñqz em̃ dubitam⁹ de his que debent actui vt de causa actus vt cũ legit q̃re legit vel de tp̃e in quo fit act⁹ vt qñ curzeret vel de loco vbi fecit vñ venit quo vadit quo transiuit Et de his querit̃ p̃ aduerbia localia Et sic ptz q̃ de oĩ bus dictis que debent actui querit̃ p̃ aduerbia ¶Q̃ñqz etiá dubitamus de inherentia vel ꝯpositõe actus cũ suba Et tũc q̃rimus p̃ ꝯiunctões interzogatias p̃ bas scz an ne vtrũ et sic de alijs. Et sic ptz quõ cõiunctões interzogatie in hoc dr̃ñt ab alijs q̃ querũt de ꝯpositõe act⁹ cũ suba. Et hoc cõuenit istis tribus an ne vtrũ ¶Dr̃ñt tñ in hoc q̃ hec ꝯiunctõ ne magis se tenet cũ actu An vo et vtrũ magis cũ suba. vñ ne querit de ꝯpositõe p̃pria inquãtũ est forma p̃tis et modũ actus An vero et vtrũ inquãtũ est forma totius ⁊ habet modũ sube Cui⁹ signũ est q̃ illud de quo querit nõ põt recipe supra se transitũ alteri⁹ actus Illa vero de quo querũt an et vtrũ p̃ñt. et eius cã est q̃ actus nõ transit nisi supra subaz vel hñs modũ substãtie. vñ nihil est dictũ tu vides ne soꝛ curzit. tñ dr̃ tu vides an vel vtrũ soꝛ curzat Alia dr̃a q̃ ne semp̃ tenet interzogatiue An vero et vtz aliq̃ tenent disiunctiue vt ego nñ scio an vel vtrũ pl̃o legit vel nõ legit sed an et vtz dr̃ñt q̃ vtrũ nõ gemiat̃ p̃ se sed exigit secũ aliã ꝯiunctiuã vt tu scis vtrum soꝛ curzit vel pl̃o Sed an p̃ se potest gemiari sine altera ꝯiunctõe vt tu scis an soꝛ curzit an pl̃o. ¶De hac aũt ꝯiunctõne an talis dat̃ regula ¶Quotienscũq; an semel ponit̃ in oratõe disiungit inter ꝯtradictorie oppolita ¶Q̃ñ vero bis ponit̃ disiũgit inter ꝯtraria imediata Et exigit̃ veritas alteri⁹ p̃tis disiũctie determiate ꝓpter q̃ solet dici q̃ optet rñdentẽ scire alterã p̃tẽ determiate q̃ cũ debet certificari interzoganti de q̃sti one debet cẽ magis certus q̃z interzogãs q̃ scit alterã p̃tẽ i genere et in ꝯmũi go optet rñdentẽ alterã p̃tẽ scire determinate Causa regule est ista quo ad primã p̃tem q̃ in omni interzogatõe supponit̃ aliq̃d in vli de quo queritur in spẽali vt cum dr̃ quis disputat supponit̃ aliquẽ disputare de quo querit̃ certificari in spẽali q̃si in hac interzogatõne scis tu an soꝛ curzat supponit̃ aliq̃d ꝯmũe de quo queritur nisi de altera tñ p̃te cõtradictõis q̃ritur determiate de qua vult certificari q̃ de illa est dubitatõ q̃re supponit̃ p̃ interzogãtõez aliq̃d ꝯmũe ad illã sed nihil est ꝯmũe a p̃te ꝯtradictõnis nisi totũ disiunctũ ad ambas p̃tes ꝯtradictõis q̃ supponit̃ i disiunctũ inter p̃tes cõtradictõis sed hoc non est nisi p̃ banc cõiunctõem an. go hec cõiunctõ an disiungit inter p̃tes ꝯtradictõis Sed ꝑ hoc mõ semel ponit̃ go q̃ñ sel̃ ponitur disiũgit inter dicta ꝯtradctõrie

opppsita. vñ cū hec cōiunctō est interrogatia rōe interroga
tōnis adiūcte disiunctōi qñ disiungit vni pti ptradictōis dat
intelligere alterā qr qs dubitat de vno oppositorū dubitat de
reliquo sed sic nō est de ꝑiunctōib⁹ disiunctis tm̄ et nō inter/
rogatis vt nihil est dictū vel sor̄ currit qr deficit alterū extre/
morū et tm̄ bene dicim⁹ tu scis an sor̄ currit Scōa ꝓsregle ptz
scz qñ bis ponit disiūgit interdicta qr oñe illud querit ꝑ inter
rogatōem et solū illud quo in rñsione dato q̄stio termiat sed
oñso vtrolibet cnūciabiliū de quibus formaī q̄stio terminaī
ipa q̄stio go indr̄ñter querit hoc vel illud go hec dictō an dis
iungit inter ea de quib⁹ querit. sed hec sunt dicta imediata er
go scōa vera. Añ notandū qꝑ regula gñaliter ē vera qñ hec
ꝑiunctō an ꝓponit termio cui adiungit Sed qñ postponit ter
mio ꝓmūi determiato ꝓ signū vl̄e disiungit inter ptradctōria
solū determiato aūt signo pticlari vel posito sine signo inter
subcōtradictorie opposita Oīmibus aūt alijs mōis disiungit
inter ptradictorie opposita est em̄ sensus tu scis an oīmis bo/
mo currat. i. tu scis oēm hominē currere vel nō currere Hui⁹
aūt tu scis oīmis hō an currat sensus ē tu scis oēm hoiez curre
re vel oēm hoiez nō currere Silr tu scis an aliq̄s currat sens⁹
est tu scis aliquē hoiez currere vel aliquē hominē nō currere.
Sed hui⁹ tu scis aliq̄s hō an currat sens⁹ ē tu scis aliq̄z hoiez
currere vl̄ aliquē hoiez nō currere In termio aūt discreto nō
differt siue ꝑponat siue postponatur et cā ē virtus negatōis
intellecte in hac dictōe an mediāte natura disiunctōis. Anō
eodē mō valet argum̄tū a supiori ad inferi⁹ cū hac ꝑiunctōe
an sicut cū negatōe Circa ꝑdicta

Queritur ō hoc sophismate tu scis an oīmis hō sit sor̄
an differat ab eo. ꝓbatō tu scis an pl̄o sit sor̄ an diffe
rat ab eo et sic de alijs go va. Cōtra tu scis an oīmis
hō sit sor̄ an differāt ab eo go scis oēm hoiez esse sortē vl̄ oēm
hoiez differre a sorte quor̄ vtrūq; est falsū. Solutō prima ē
falsa simpliciter et ꝓbatō peccat fm̄ ꝓñs ab insufficiēte indu
ctōe qr in hac ꝓpōne tu scis an oīmis hō sit sor̄ an dr̄at ab eo.
Est duplex vnitas qr in vna pte disiunctōis ē vna distribu/
tio et in alia pte altera. Añ sensus ē tu scis an oīmis hō sit sor̄
an oīmis hō differat ab illo sed nō sumūtur oēs singl̄ares ba⁊
distributōnū dua⁊ in īpa ꝓbatōe qr ꝑter illas q̄s sumit debe
ret sumere illas tu scis an sor̄ sit sor̄ et oīmis hō differat ab eo
et scis an plato sit sor̄ et an oīmis hō dr̄at ab illo et hec disiun
ctia est falsa qr vtraq; ps eius falsa Et silr oīmes alie quere/
linquūt et hoc mō deberet sumere oēs ptes prie distributōis

scōa distributōe integra manente et etiā ecōuerso deberet su
mere oīes ptes distributōis ita q̄ prima distributō maneat
integra vt tu scis an oīis bō sit sor̄ an sor̄ dīat a sorte et sic
de alijs Alio mō deberet accipe ptes scz accipiēdo oēs singu
lares vnius cū oīib⁹ singularib⁹ alteri⁹ vt tu scis an plato
sit sor̄ an sor̄ dīat an plato dīat a sorte et sic de alijs Sed oim
harū nullā accipit et sic ꝓcedit ab insufficienti inductōe et sic
peccat fm cōsequēs. Jtē etiā an sel' posita disiungit cōtradi
ctorie opposita vt satis patet ꝛc.

Et hac cōiunctione vel que nō significat ꝓpatōnem
fm pr⁹ et posteri⁹ f tm̄ cōpationē rerū sil' exīti iū dis
iungendo aliqua duo respectu alicui⁹ tercij vt hec
cōiunctio vel ponit ista disiuncta sil' esse et indīfer se habet
ad vtrūq3 Sed illud respectu cui⁹ est disiūctio nō ponit siml'
esse in eis. vnde cū sor̄ vel plo curzit sor̄ et plato simul ponūt
inter se esse nō tm̄ simul ponunt sub cursu Et sic debet intelli
gi dictū boecij cū dicit q̄ hoc sapit cōiūctio disiuncta qz eā q̄
disiūgit nō ꝓmittit simul esse Et silr diffinitō prisciani cū dicit
disiunctīe cōiunctōes sunt q̄ q̄zuis dictōes cōiungāt sens⁹ tm̄
disiungūt et alterā quidē rem eē fm̄ alterā vero nō esse. Et
sic ptz q̄ cōiunctio disiūctiua significat res sil' esse sed disiun
git eas respectu tercij Et ponit qm̄q3 disiunctiue ꝓprie vt qm̄
disiungit inter ea que simul nō fm̄ esse vera vt sor̄ curzit vel
nō curzit Aliqm̄ sub disiūctōe vt qm̄ disiungit inter ea que sil'
bene possunt eē vera vt sortes vel plato curzit. Jdeo aliqui
ponunt hanc regulā Quādo hec cōiunctio vel semel poni
tur in oratōne tunc ad veritatem eius exigitur et sufficit ve
ritas alterius ptis indetermiate vt sor̄ curzit vel non curzit.
Quādo vero bisponitur exigit ꝓ altera pte determiata ve
ritas ad hoc q̄ ipa sit vera ut vel sortes curzit vel plato vm̄
non valet argumentū ab ipa semel posita ad ipam bis posi
tā. Nō em̄ seq̄tur tu scis esse aspera esse paria vel imparia.
ergo tu scis aspa vel esse paria vel esse imparia. Unde no
tandum est q̄ iste tres disiunctiue cōiunctōnes vel ve et aut
differūt a p̄dictis tribus scz an ne vtrū Primo in hoc q̄ ipse
sunt disiunctiue tantū ⁊ non interzogatiue Alie vero tres scz
an ne et vtrum sunt disiunctiue et interzogatiue vt in prece
denti capitulo patuit Scdo iste vel ve et aut non possunt eē
mediū ꝓ qd̄ actus vnus posset transire supza aliū actū sicut ē
in alijs tribus vt nihil est dictū scis vl' sor̄ curzit scis aut sortes
curzit vt actus sciendi intelligat transire supza hoc q̄ dico
sortē curzere sicut bene dicit tu scis an sor̄ curzat tu scis sortez

curzere vel non curzere tu scis vtrum sortes curzat et petas curzit ne sor Differt aũt vel ab hac cõiunctõne aut quia vel disiungit res que mouent intellectũ speculatiuũ vel quálibz aliam virtutem positiuá tantũ et non motiuá vel ab affectu vel appetitu sed ,put est cognoscitiua tantũ Sed hec cõiunctio aut disiungit res motiuas intellectus pratici vel ipi° effectus vel res motiuas appetitus sensibilis Item hec cõiunctio ve differt ab alijs duabus scz vel et aut quia est coniunctio disiunctiua encletica vel vero et aut non sunt encletice. Encletisis eñ solum in tribus inuenitur coniunctõnibus que sunt qz ne ve. Et dicuncur encletice quia abstrahunt vel auferunt accentum precedentis dictõnis quo ad vltimá sillabã vt putas ne dicit ve amabitqz Et ideo semp sequuntur primam dictõnem illius clausule in qua ponũtur et ideo a donato sub disiunctiue dicũtur Circa p̃dicta

Queritur de hoc sophismate q̃dquid ẽ vel nõ est est ꝓbatio quidquid est ẽ illa est vera et verũ potest distingui a quolibet alio vero go prima est vera Cõtra quidquid est vel non est est sed cesar est vel nõ est go cesar est Solutio prima est duplex ex eo ꝙ potest esse diuisa et sic est sensus quidquid est est vel quidquid nõ est est. Et sic ẽ vera qz ꝙ altera ꝑte est vera et sic ẽ disiunctiua vl̃ potest cẽ cõposita et sic est sensus quidquid est vel non est est ita ꝙ tã illud ꝙ est q̃z ꝙ non est est. Et sic est falsa et est kathegorica. vnde est ibi fallacia diuisionis compositõnis quia cõposita est falsa Item

Queritur de hoc sophismate. Oñis ꝓpõ vel ei° cõtradictoria est vera. ꝓbatio hec ꝓpositõ sor currit vel eius cõtradictoria est vera et sic de alijs. ergo prima ẽ vera. Cõtra oñis ꝓpõ ꝛc. go ois ꝓpõ ẽ ꝟa vl̃ ꝑtra dictoria cuiuslibz ꝓpõis ẽ ꝟa sed nõ ois ꝓpõ est vera go cõtradictoria cuiuslibz ẽ ꝟa ꝙ ẽ fm go pria ẽ falsa Solutõ pria est duplex ex eo ꝙ illa cõiunctio disiuncta põt cõiũgere inter termios vel inter ꝓpões Si inter ꝓpões sic est falsa vt ꝓbatur et disiunctio includit disiunctõem prius factã ꝓ qualibet ꝓpositõne et idẽ scz quelibet ꝓpositõ infertur per hoc relatiuũ eius. vel potest disiungere terminos et sic est vera vt ꝓbat et sic distributõ includit disiũctõz et ita distribuit primã ꝑtem solum disiunctõnis ꝓ suppositis in cõparatõne ad aliam scz ꝓ altera ꝑte fm quálibet ꝑtradictoriã ꝓ ꝓpõ ẽ vnius ꝑtis contradictõis sicut aresto. sumit eã in ꝑiarmenias et tũc hoc

relatiuū eius referť ad alterā ptē cōtradictōis ei corrfidentē reddendo singula singulis quia totum sub disiunctōne cadit

Sequitur de hac ꝓiūctone copulatiua et

Icto de hac cōiunctione disiunctiua vel. Seq̄tur de hac cōiunctōne et copulatiua que dicit copulatiua non q2 significet copulatōem sed q2 significat ꝓpatōnem que est simul vel ꝑm simultatē et ad illā simultatē sequit copulatō sc3 ad hoc q̄ dico nō cum alio sequit exclusio vnde cū dico sortes et plato sunt albi hec cōiunctio et dicit simultatē vel vnitatē cor̄ in albedine et iō copulat istas in albedine nō tamē dicit simultatē in tempe q2 sic ista esset falsa adā et noe fuerunt duo homies q2 non fuerunt in eodē tempe et tamē bene dicit curzit heri et curzit hodie et cras curzet qui cursus non sunt in eodē tempe sed ꝓio q̄ ꝑse dic simultatē plūm subiectorū in vno accidēte quātū est esse vel plūm accidentiū in vno subiecto vt sortes et plato sūt albi et sortes sedet et idē disputat. Unde notandū est q̄ vnū dicit multipliciter q2 qȯdā est vnū ex materia et forma ut homo est cōpositus ex corpe et aima Alio mō est vnū cōtinuatōne vt linea superficies temp⁹ et qȯlibet cōtinuū. Tercio mō incisione vt in arboze ex ramo vnius arboris et extrunco alterius arboris fit vnū in cisione. Quarto ex cōtiguatōne sic sunt duo corpa inter que non est medium sicut digit⁹ contiguat digito q2 nihil est in medio Quinto mō collectōe vt ex carne et osse fit vnū terciū q̄ non est omnio caro nec omnino os sic sūt nerui q̄ cartilagines Sexto aggregatōe vt aceruus lapidū q̄ hoc vltimo hec coniunctō et facit vnitatē et non alijs predictis modis. Et sic termin⁹ copl'atus ē vnū aggregatōe Hec autē vnio q̄zuis simpl'r hec cōiunctō et diuersificat q2 aliq̄ opponit vnitati et hō est et corp⁹ et aima. Et totū copulatū facit vnū vnitate suppositi q̄ iō ꝑt supponere ꝟbo singularis nūeri vt aīa rōnalis et caro est vn⁹ homo Aliq̄ tenet copl'atiē ꝓprie et tūc solū copulat diuersa ꝑse hñtia dr̄az et ꝓuenientiā respectu alicui⁹ et q2 hec cōiunctō et equaliter r̄spic̄ vtrūq3 extremoz illa ȯ cā q̄cūq3 ꝓponit vni extremorū nēce ē ipam gemiari et ꝓponi alteri extremo vt eq̄liter se hēat ad vtrūq3 ne magis se hēat ad id cui ꝓponit et tūc totū copulatū facit vnū aggregatōe et ponit mlt̄itudinē simpl'r iō solū suppoit ꝟbo plis numeri vt sor̄ et plo curzit Itē nota q̄ hec ꝓiūctō et licet debeat copl'are diuersa nō tū quelibet q̄a

nō copulat adiectm̄ subst̄ātio nec ecōuerso vt bō et albus cur
rit ꝓpter hoc ꝙ de se dicit aliquā copulatōem ꝙ vel associatio
nē aliquoꝝ de aliquali vnde eq̄liter se habet ad vtrūqz. Et
sic se habere eq̄liter ad vtrūqz extremoꝝ est cā oīs cōiūctō
nis copulatie nisi sit encletica ido primo et ꝙ se hec cōiunctio
et copulat duas subās vni actui vel duos actus vni sube vt
sor̄ et plato sunt albi vel homo legit et idē disputat vñ q̄z uis
cōuenienti⁹ hec cōiunctō et copulet diuersa suppositā et di
uersa significata de pari se habitia vt homo et equus currunt
pōt tm̄ coplare diuersa subiecta cū vnitate significatōis ut bō
et homo currūt qz in termis ꝓmūib⁹ ple gemiat ꝙ suū singlare
Sed bñ dz homies sunt go bene dz homo et homo sunt. Jtē
talia sunt subiecta qualia ꝓmittunt ab eoꝝ p̄dicatis sed cum
dicit homo et homo currūt p̄dicatū exigit ꝙ ille termin⁹ ho
mo teneatur ꝓ diuersis .Sed si teneatur ꝓ diuersis bene dz
homo et homo currunt

Arca p̄dicta ¶Querit de hoc sophismate. oīe ñ al' ꝙ
et sor̄ sunt duo non est sor̄. ꝓbatio hoc nō al' ꝙ et sor̄
sunt duo nō est sor̄ demōstrato ligno illud non al' ꝙ
et sor̄ sunt duo non ē sor̄ demōstrato lapide et sic ō alijs ergo
oīe nō al' ꝙ et sor̄ sunt duo nō est sor̄ Cōtra oīe nō al' ꝛc. go
oīe aliud q̄z al' ꝙ et sor̄ sunt duo nō ē sor̄ Locus a cōuertibi
li qz nō al' et aliud q̄z aial equipollent ꝟ sor̄ est aliud q̄z al' ꝙ ꝛ
sor̄ sunt duo go sor̄ non est sor̄ in quarto prime Solutō prima
simpl'r est vera et improbatō nō valet nec ē silogism⁹ q̄z fa
cit ꝟ ꝓalogism⁹ qz maior et minor sūt duplices qz hec ꝓpō q̄
erat maior scz oīe aliud q̄z aial ꝙ et sor̄ sunt duo non est sor̄
est duplex Eo ꝙ hoc relatm̄ qō pōt referre hūc terminū aliō
vel hūc terminū aial. Si autē refert illū terminū aliō sic ma
ior est vera Et sensus est oīe aial aliud ab aiali qō scz al' ab
aiali et sor̄ sunt duo nō ē sor̄ et hoc ē ym nihil aliō est ab aiali
nisi lapis lignū et sic ō alijs inaiata oīa quoꝝ nullū ē sor̄. Si
aūt ꝙ referat istū terminū al' sic maior ē fl'a ꝛ ē sens⁹ .oē aliud
q̄z al' qō scz al' et sor̄ sūt duo nō ē sor̄. hoc aūt ē fl'm qz sor̄ ñ fac
numerū secū sed oīes alij homines faciunt numerū cum sor
te et alia aialia et ita sortes est aliud a quolibet aīmali faciē
te numerū cum sorte Et sic cōprehendit in hac distributione
oīe aliō q̄z aial qō scz aial ꝛc. vnō hoc mō maior dicit ꝙ sor̄
nō est sor̄ Ecōuerso aūt dicēdū ē ō minori ꝙ si hoc relatm̄ re
ferat hunc terminū aial falsa ē et hoc posita tl'i positōe ꝙ sint
tm̄ duo aialia scz sor̄ et capra et aliō supponit ꝓ sorte ꝛ capra
sic minor est falsa qz tunc dz ꝙ sor̄ est aliō ab istis duobus scz

a sorte et plone vel aiali q est hō et ut melius pateat falsitas maioris in scdo sensu ponatur q sor sit et nullū aliud anial sit q3 plato et vnus equs tunc nullū aial est q faciat numerū cū sorte nisi plato et ille equus et sor aliud est ab his duob9 Et sic hec ē falsa oīs aliud a plato q3 illa duo alia que sc3 aialia faciūt numerū cū sorte non est sortes.

Queritᵉ de hoc sophismate Omne enunciabile dr̄t ab aliquo et suū oppositū est ꝓponibile isti. ꝓbatō hoc enūciabile sor esse differt ab aliquo et suū oppositū est ꝓponibile illi q2 differt ab hoc enūciabili equū currere q3 suum oppositū sc3 sortē nō esse est ꝓponibile illi q2 pōt stare cū eo simul eīm possunt esse vera hec duo enūciabilia sc3 sortem non esse et equū currere illō enūciabile hoc eīm currere dr̄t ab aliquo et suū oppositū est ꝓponibile illi et sic ō alijs go prima vera. Contra hec est vna coplativa cuius vtraq3 ps est falsa go ipa falsa Solutō pria ē falsa et ꝓbatō peccat ꝑm figura3 dictōib9 a plibus determiatis ad vnā determiatā rōe huius termi aliquo et etiā ē ibi accns ꝓ quādā regulā in distributōi b9 hitā q2 q3uis hec distributō oē enūciabile ꝑm se ꝓuertibiliter sequat ad suas ptes singlares omēs tm ptes ꝑm q sunt sub hoc ꝑdicato dr̄t ab aliquo sic nō sequit ad illas ꝑ ē ibi accns.

Loquētes cōiter ponūt q hec dictō nisi ꝓprie et per se tenetur cōsecutie et nō exceptie. Jdo circa ipam dictō3 nisi ꝙrio q̄ritur vtr hec dictō nisi possit teneri exceptie vel nō Scdo q̄ritur vtr hec dictō nisi et hec dictō si nō e q̄ polleat ad inuicē cū hec dictō nisi cōponat ex si et nō Tercō q̄ritur quot sunt genera instātiaꝝ et q̄liter dr̄ant in genere Quarto q̄re potiꝰ ex hoc aduerbio nō ꝓ cōpositō3 fiat dictio instantia q̄ est dictō exceptia q3 alia dictō instātiua alterius gn̄is Quito queritur q̄re hec dictō nisi ꝑm q ē cōsecutiua vl̄r semp debet adiūgi verbo snbiūctiui modi

Arca primū obijcit q aliq̄n tenet exceptie q2 istātia aliq̄n fit i toto ꝓtra ptē vt sor ct nullꝰ hō ct. hec eīm istātia ē i toto ꝓtra ptē. Aliq̄n fit istātia i pte vt cū 6r omis hō currit sor nō currit vl̄ q̄dā hō nō currit. hic eīm fit instantia in pte contra totū Sed posito q sortes currat et nihil aliud hec ē va nullus hō ct nisi sor 3 ibi est instātia extrahendo vl̄ extra mittēdo ptēa toto nisi ꝓ dictō3 exceptiuā. go hec dictio nisi in ꝑdicta oratōne tenetur exceptiue Jtē ad idē cuz 6r nullꝰ homo currit nisi ille asinꝰ hec ē im ꝓpria sed si hec dictō nisi tenet exceptie tūc eēt ꝓpria sed erit falsa go hec dictō nisi ñ tenet ꝓsecutie ꝑ tenet ꝓsecutie vl̄ exceptie ergo tenetur

exceptie. Jte ad idē ꝓñia est duplex qa q̄dā ē ꝓñia simplr vt si
bō curit aial curit Alia est cōsequētia vt nūc vt si veneris
ad me dabo tibi eccliaz Sed ex nulla illaz infert cōsequēs vl
añs qz ex prima cōsequētia non sequit go bō curit qđ ē añs
nec sequit aial curit ꝙ est cōsequēs et ex alia cōsequētia q̄ ē
ꝓñcia vt nūc nō seqtur go venies mecū ꝙ est añs go tibi da
bo eccliaz ꝙ ē cōsequēs ergo ex nulla seqtur añs vl ꝓñs. Sz
cū đz nullus bō nisi soꝛ ex hac bene seqtur go soꝛ go hec dictō
nisi nō tenet ibi cōsecutie sed tenet exceptiue ꝙ cōcedim9 di/
centes ꝙ nisi aliqñ tenet exceptie vt in p̄dictis oratōnibus et
cōsilibus et nō semp tenet cōsecutie Sed cōtra hec dictō nisi
cōponit ex si et non sed nec si nec nō sunt dictōes exceptie nec
habent naturā exceptōis go hec dictō nisi non habet naturā
exceptōis cū cōpositū nō hēat aliquā naturā nisi a suis cōpo/
nentib9 go nisi nunq̄z tenet exceptie sed exceptiue vel cōsecu
tiue go tenet cōsecutie Jte oīs dictō exceptiua dicit hītudi/
nē ptiū ad totū sed nulla cōiūctio dicit hītudinē ptiū ad totuz
go nulla ꝓiūnctō ē exceptiua in scđo scđe go hec dictio nisi nō
est exceptiua sed ē exceptiua vel ꝓsecūtiua go est ꝓsecutiua, Et đđ
sic prius ꝙ hec dictō nisi aliqñ tenet exceptie aliqñ cōsecutle
Ad illud autē ꝙ obijcit in ꝓtrariū dicendū ꝙ sicut obijcit hec
dictō nisi ꝓponit ex non et si sed hoc aduerbiū non semp fert
instantiā cui adiungit cū semp cōtradicat ei ergo est dictō in
stantiua et fert instantiā aliqñ in toto aliqñ in pte sicut dixim9
prius sed p ꝓpositōem trabit ad instantiā que est in pte extra
hēdo ptem a toto et hoc sufficit ad dictōem exceptiuā vt nul
lus homo curit nisi soꝛ et ideo hec dictō nisi aliqñ tenetur ex/
ceptiue et aliqñ ꝓsecutiue Et sic patet ꝙ q̄zuis hoc aduerbiū
non. nō sit dictō exceptiua habet tñ naturā instantiuā que na/
tura instātia p ꝓpōz ꝓtrabit ad instantiā dictōm exceptiaz ī
hac dictōe nisi. Ad scām ꝙ obijcit in ꝓtrariū đđ ꝙ nō silogi/
sat in scđo scđe sed potiꝰ ꝑalogisat qz minoꝛ ꝑalogismi predi
cti est duplex scz hec nulla ꝓiunctio dicit hītudinē ptis ad totū
eo ꝙ quedā sunt ꝓiūctōes q̄ hñt in se naturā duplicez sic sunt
ille ꝓiunctōnes que sunt cōposite ex ꝓiunctōib9 et alijs ptib9
oꝛois vt hec ꝓiūctō q̄ ꝓpter q̄ ē ꝓposita ex hac dictōe qua t
p̄positōe ꝓpter et sic intellect9 ei9 ꝓstituit ex itellectib9 harū
dictōm. hec aūt ꝓiūnctō nisi ꝓpoīta ē vt dictū ē ex nō t si vñ
habet in se naturā instātie q̄ ē ꝟm ptem et ꝑ hoc dicit hītudinē
ptis ad totū vel cōpatōem et sic bz in se naturā duplicē scz na
turā īstātiaz rōe ꝺ aduerbiꝺ ex quo ꝓponit vñ đz cōiūctō īstātia
Aliter bz naturā ꝓsecutiaz rōe cōiunctōis. vñ đz coniunctō

ꝓsecutia et habet naturā aduersatiaz rōe ꝓsecutōis vñ ꝟz cō
iūctō aduersatia ¶Circa scōm sic ptz exp̄dictis hec dictō ni
si aliqñ tenetur exceptie aliqñ ꝓsecutie et ꝑm q̄ tenetur ꝓse/
cutie hec dictō nisi et hec oratō si nō eq̄pollent vt nō curzit ni
si moueaꝫ. i. nō curzit si nō mouetur Scōm aūt q̄ hec dictio
nisi tenetur exceptie tūc significat aliud q̄z hec oro si nō et nō
significāt idē cū tūc significet habitudinēptis ad totū vt non
cū hoc sicut cm̄ dictō exclusiua significat hoc nō cū alio sil' sic
e conuerso exceptia significat totū nō cū hoc ¶Circa terciū no
ta q̄ tria sunt genera instātiaz q̄ sunt quedā exclusiue et sic
instant excludendo Alie sūt exceptie et ille instāt excipiendo
Alie sunt ꝓtradictorie siue ꝓtradicētes et p̄ istas fit ꝓtradicē
do instātia siue ꝓtradictoria Nota etiā q̄ i gñe sic dr̄ñt q̄z ex
clusiue semp̄ instant in toto excludendo iꝑm vt sol⁹ soꝫ curzit
Exceptie vero semp̄ instant in pte sp̄ extrabēdo ptēa toto ut
null⁹ bō nisi soꝫ curzit. Cōtradictorie siue ꝓtradicētes instāt
indr̄ñter aliqñ in toto aliqñ in pte remouēdo aliq̄d a toto vel
a pte vt quidā bō curzit null⁹ bō curzit oīs bō curzit quidaz
bō nō curzit ¶Circa quartū cū hec dictō nō intelligit in q̄li
bet dictōe instantia vt in exclusiuis et exceptis dictōib⁹ et in
ꝓtradicentib⁹ cū sit p̄incipiū oīm ipaz̄ go sicut p̄ ꝓpōz ex ea
fit dictō exceptia sic ex ea debet fieri dictō instātia alteri⁹ ge
neris vt exclusiua Et dicendū q̄ nō est idē mod⁹ intelligen
di hanc dictōem nō in qualibet dictōe instantia. vñ nō ē p̄in
cipiū vno mō oīm dictōm instantiaz̄ q̄z dupliciter ē vna di/
ctō p̄incipiū alterius q̄z vno mō p̄ impositōnem. Alio aute
mō p̄ ꝓpositōem. vñ dico q̄ in dictōib⁹ exceptis p̄ impositōz
eaz̄ intelligit negatō q̄;tm̄ et solū ex impositōe eaz̄ ꝑñt non
cū alio Et ille dictōes exceptie p̄ter p̄terq̄z silr̄ hñt p̄ impositō
em negatōis de intellectu suo Sed ille dictōes ꝓtradicen/
tes null⁹ nihil neuter et etiā hec dictō exceptia nisi p̄ ꝓpositō
nē hñt negatōem de intellectu suo Et sic ptz q̄ nō ē idē mo/
dus intelligendi negatōem in oīmib⁹ dictōib⁹ instātis. vñ nō
oꝑtet q̄ si in quibusdā sit p̄ ꝓpositōem q̄ in alijs sit p̄ ꝓpositō
nē silr̄ Quer̄it quare ex hoc aduerbio nō et ex hac ꝓiūctōe si
poti⁹ fiat dictō exceptia p̄ ꝓpositōz q̄z sit exclusiua cū hoc ad
uerbiū nō sit instantiuū ⁊ instātia repit̄ tā in exceptis q̄z in ex
clusiuis q̄zuis indr̄ñter. Et dō q̄ hoc aduerbiū nō negatm̄ est
q̄z negat et p̄ ordinē ad hanc dictōem si intelligit aduersatio.
vñ in hac dictōe nisi intelligit negatō et aduersatō et p̄ hoc ē
dictō exceptia q̄z aduersat p̄cedenti in aliqua pte ipi⁹ Itē cū
hec dictō nisi sp̄ sit ꝓposita ex nō et si et aliqñ sit exceptia ali/

qñ cõsecutia go opket q diuersimode fiat ꝓpositõ huiꝰ dictõ nis nisi ex suis ꝓponentibꝰ q ꝓcedimꝰ dñtes q qñ hec dictio nisi est ꝓsecutia cadit sup negatõem et tũc ꝓsecutõ cõpleta ẽ buiꝰ dictõis nisi. Et tũc hec dictõ nisi ꝓtinet ꝑm priscianũ sub cõiunctõe ꝓtinuatia et ꝑm donatũ sub ꝓiũctione cãli vt non curzit nisi moueaꝫ. i. si nõ mouet nõ curzit. ¶Qñ aũt est excep tia tũc negatõ cadit supza ꝓsecutõem sic negatõ trãsmutat cõpositõem in alterã spẽm qz in dictionẽ exceptiuã Et sic ꝑm diuersos modos ꝓpositõis ẽ hec dictio nisi alteriꝰ et alterius spẽi. Si queraꝫ vtz instantia eqliter repiaꝫ in p̃dictis tribus gñibus instantiaz. dõ q nõ qz p prius est in dictõibꝰ instanti uis cõtradicẽtibꝰ Et hec est maxia ꝓpositõ cũ ibi sit ꝓpositõ et p posteriꝰ repiꝫ instãtia in dictõibꝰ exceptis. Et tam in his plus ẽ q̃z excluiuis. et q̃uis exceptũ non ꝓtradicat imediate suo toti tñ seq̃tur cõtradictõ vt omis homo ꝑter sortẽ curzit: Ex hoc sequiꝫ q sor nõ curzit et vlteriꝰ sequiꝫ q aliq̃s homo nõ curzit et ẽ locus a pte subiectia Sz in dictõibꝰ exceptis il lud q excludiꝫ non ꝓtradicit ei a quo fit exclusio vt solus sor curzit. i. nullus aliꝰ a sorte curzit. Ille em̃ due sor curzit nullꝰ alius a sorte curzit non ꝓtradicũt neqz primo neqz ex ꝓñti. ıõ minus ẽ instãtia in dictioibꝰ excluiuis et plꝰ in dictioibꝰ ex ceptis et maxie in cõtradicentibꝰ ¶Circa quintũ obijciꝫ ꝓiũ ctio nata est cõiungere ceteras ptes oꝛois go tã noia q̃z x̄ba et sic de alijs ꝑtibus oꝛois, et quoslibet numeros et sub qua libet ꝑsona et q̃libet tpa et quoslibet modos et sic de alijs ꝑti bus oꝛois sub bis accñtibꝰ et sub alijs go hec dictõ nisi ꝑm q est cõiũctio cõsecutia male determinaꝫ tm̃ ad modũ subiũcti uũ. Solutio dõ q negatio q̃ ẽ in hac dictõe nisi non ẽ negatõ absoluta sed respectia ꝑm q hec dictio nisi ẽ dictio ꝓsecutiua Et huiꝰ cã est qz negatio et cõsecutio vniunt etiã in intellctũ vno huiꝰ dictõis nisi et qz intellectꝰ ẽ in ꝓsecutõe ido negatõ est in cõsecutione qz vnitur intellectu vno cũ ipa ꝓsecutione vt diximꝰ Et ido negatio non ẽ ibi absoluta sed respectia vñ cũ negatio dẽat determiare verbũ ido negatio absoluta dẽter miabit verbũ absolutũ. et dicẽdo respectia determiabit x̄bũ respectm̃. Et ido qz inter oĩes modos x̄boz solus modꝰ dis iunctiuꝰ dicit rẽ suã in respectu siue in ꝓpatõe ad aliud. Ideo hec dictio nisi ꝑm q ẽ ꝓsecutia debz adiũgi x̄bo subiũcti mõi

Secundũ p̃dicta queriꝫ d hoc sophismate nihil ẽ ve rũ nisi in hoc instanti. ¶Probatio q̃dquid est vez in hoc instanti est vez go nihil ẽ vez nisi in hoc instã ti. Contra nihil ẽ vez nisi in hoc instãti go te esse asinũ non ẽ

verū nisi in hoc instanti ergo te esse asinū i hoc instanti ē ve
rū ergo tu es asinus vel sic pōt esse ꝓbatō nihil pōt esse ve
rū et nō est instantia nisi ꝓ vero in hoc instanti go facta exce
ptōe ꝓ illa erit vera go hec est vera nihil est verū nisi in hoc
instanti. Solutō prima est duplex eo ꝙ hec dictō nisi pōt te/
neri exceptie vel cōsecutie et vtroqz mō est vera sūpto īstā
ti cōmuniter siue ad ipm instans siue ad ipm nunc siue ad tps
pñs Sed distinguēda est ipa prima et aliter et aliter rñden/
dū est ad argumēta improbatōis. prio go vidēdū vtrūqz sen
sum scdo q̄d rñdeam⁹ improbatōi vñ sensus prie ꝫm ꝙ ē ex/
ceptia est tlis nihil est verū nisi in hoc instanti. i. nihil est x̄m
ꝑter x̄m in hoc instāti et hec est vera sūpto x̄o ꝓñiter ad ve
rū ꝙ est in hoc instanti et ad verū ꝙ est in tpe sicut instās su/
mebat ꝓñiter ad instans et ad temp⁹. Si aūt teneat ꝓsecutiue
prima ē sensus nihil est verū nisi in hoc instanti. i. nihil ē x̄m
si nō est vex in hoc instanti et hoc mō iterū prima ē x̄a. Ha
bita ergo distinctōe rñsio improbatōi dicendū ꝙ ꝑput prima
est exceptiua primū argumētū improbatōis nō tenet hoc scz
nihil est verū nisi in hoc instāti ergo te esse asinū nō est verū
nisi in hoc instanti qr ē ibi sop̄ accñtis sic ibi null⁹ hō ꝑter sor
tē ct go pro ꝑter sortē ct qr hoc mō prīa ē kathegorica Et hec
distributio nihil ꝓphendit sub se tā vera q̄z falsa tā ꝓplexa q̄z
incōplexa. vñ verū in hoc instanti excipit ab illa distributōne
sic sumpta vñ vex in hoc instanti est ps illi⁹ distributōis Sz
non est ps hui⁹ ꝙ dico te esse asinū sic sor est ps hui⁹ distribu
tōnis nullus hō sed non erit ps plonis Si aūt prima teneatur
ꝓsecutīe primū argumētū improbatōis bene tenet hoc scz ni
hil est verū nisi in hoc instanti go te esse asinū non est vex ni
si in hoc instanti qr sensus est nihil ē verū si nō est verū i hoc
instanti Sed illud argumentū ꝙ seqtur nō tenet hoc scz te ee
asinū non est vex nisi de hoc instanti qr sensus ē te esse asinū
go te esse asinū est vex in hoc instanti nō est verū si non ē ve
rū in hoc instanti go te esse asinū est verū i hoc instanti Aut
nulla est ibi appentia aut argumentū est penit⁹ dispatū vel ē
ibi q̄d et simplr ꝑpter hoc ꝙ ex nulla ꝓdictōnali licet inferre
aīs et ꝓñs vt si hō curit aīal curit. Ex hoc ergo non sequit
homo curit vel aīal curit Silr non seqtur te esse asinū nō ē
verū nisi in hoc instāti go te esse asinū est verū in hoc instāti
qr ponit ibi aīs Et sic est ibi quid et simplr potes tñ dicere ꝙ
nulla est ibi appentia qr ex negato aīte et negato ꝓñte infert
ꝓñs affirmatū vt si nō est al nō est hō. ergo aīmal est homo
In hoc eñ affirmato nulla est appentia vt diximus aut ē ibi

quid et simpliciter.

Queritꝫ de hoc sophismate nullus hō legit pisius nisi sit asinus. ꝓbatō hec est falsa aliqs hō legit pisi⁹ nisi sit asinus go sua ꝯtradictoria ē vera hec scz null⁹ hō legit pisius nisi sit asinus sed nō aliqs et null⁹ eqpollēt. go prima est vera Cōtra null⁹ hō legit pisius nisi ipe sit asinus go a destructōe ꝯntis si aliqs hō legit pisius ipe est asin⁹ qđ falsū go et prima falsa Solutio prima simplr ē falsa. Et hec est duplex aliqs hō legit pisius nisi ipe sit asinus Eo ꝙ negatio pōt determiare vbū ꝯntis fm se et absolute ꝙ ē legit. Et sic est falsa et sic eqpollēt prime et est sensus nullus homo legit et ad nullū hominē esse asinū sequitꝫ nullū hominē legere pisius Et hoc mō non aliqs et nullus eqpollēt et sub hoc sensu nō aliquis hō legit pisi⁹ nisi ipe sit asinus nō ꝯtradicit huic aliquis homo legit pisius ꝛc. vtraqꝫ em ē falsa vl̄ pt negatio determiare verbū ꝯntis ꝙ est legit non fm se ꝛ absolute sed in cōpatione ad añs ꝛ sic est va Et ē sensus nō aliquis homo legit pisius ꝛc. i. non sequitꝫ ad nullū boiez esse asinū nullū hominē legere pisius Et hoc mō negatꝫ tota ꝯnia Et primo mō tm̄ ps et ꝯtradicit huic aliqs hō legit pisius ꝛc. sed hoc mō nō equipollet prime

Queritꝫ 3 hoc sophismate null⁹ homo moritꝫ nisi vn⁹ sol⁹ homo moriatꝫ. ꝓbatio hec ē falsa aliquis homo moritꝫ nisi vnus sol⁹ hō moriatꝫ go sua ꝯtradictoria vera hec scz nō aliquis homo moritꝫ ꝛc. sed nō aliquis et nullus equipollent go prīa vera Cōtra añs est possibile et cōsequēs impossibile go ꝯdictōnalis falsa. ꝙ aūt añs sit possibile ꝓbꝫ hoc qꝛ habet duas cās veritatis vel plēs qꝛ vnū solum hominē nō mori est vm Sed duo moriūtur vel plēs moriantꝫ qꝫ duo vel etiā si oēs moriuntꝫ. et semp ꝯntis ē fm scz nullus hō moritur Solutō ē eadē q etiā in p̄cedēti erat sophismate

Odus reduplicatōis diuersificatur fm diuersitatez causaꝝ et termi et iō 3ꝛ ꝯmūiter ꝙ hec reduplicatō in eo ꝙ habet diuersas intentiones fm diuersitatē cārū et ꝓpter hoc circa eā prīo q̄ritur de distinctōe ipius fm diuersa genera cāꝝ Scdo vtꝫ reduplicatō dēat poni ad subiectū vel p̄dicatū in ꝓpōe Tercō q̄ritur ad quid ponatur in silogismo vtrū ad maiorē vel minorē vel mediū. Circa primū sciendū sic cōiter solet dici ꝙ hec dictō in eo ꝙ aliqñ dicit cām efficientē vt sol et plo in eo ꝙ sunt albi sil̄es sunt qꝛ albedo in diuersis subiectis ē causa efficiēs silitudis eoꝝ Et in eo ꝙ sol lucet supra xm emispiū est dies et in eo ꝙ terra ē obcta

inter solē et lunā ē eclipsis Aliqñ aūt dic̄ cāz materialē ut cor pus rerū aīātaz̄i eo q̄ est corpus organicū est p̄fectibile per animā. Aliqñ aūt dicit cām formalē vt aīa in eo q̄ ē aīa ē p̄fe ctio corpis organici potētia vitā bñtis Et sol̄ in eo q̄ albedo est in ipo ipe est albus. Aīa c̄m est forma corpis instrumētal potētia vitā bñtis ⁊ albedo est forma albi Aliqñ aūt dic̄ cau sā finalē vt sanitas i eo q̄ est sanitas est finis medicine et om niū que ordinant ad ipam et virtus in eo q̄ est ponit necessi/ tatē opatōibus p̄cedentibus

Secundū p̄dicta querit de hoc sophismate aliqua in eo q̄ ꝓueniūt dr̄ñ. p̄batō aliqua in eo q̄ cōueniunt sunt in eo q̄ sunt. sunt multa et in eo q̄ sunt m̄lta dif ferūt go de p̄mo aliqua in eo q̄ ꝓueniūt dr̄ñt Contra differe et ꝓuenire sunt opposita go vnū nō est cā alteri⁹ go p̄ma ē fal sa q⁹ hec reduplicatō in eo dicit ꝓuenire esse cām eius qđ est differe Solutō p̄ma est falsa simpl̄r Ad p̄batōem: soluen/ dū est p̄ interemptōem hui⁹ in eo q̄ sunt. sunt multa q⁹ falsa est q̄ p̄z q⁹ sicut oīes pticulares in eo q̄ sunt homīes ptici/ pāt in natura vna et reducunt ad vnitatē spēi. vñ dic̄ po⁹. q̄ pticipatōne spēi plēs homies sunt vnus hō Sil̄r aliqua siue multa in eo q̄ sunt pticipāt naturā entis et reducunt ad vni/ tatē entis Et in eo q̄ sunt nō sequit̄ q̄ sunt multa sed poti⁹ se quit̄ q̄ sint vnū in eo q̄ sunt Si quis obijceret impossibile est ꝓuenire nisi ea que dr̄ñt; q⁹ ꝓuenientia ē fm q̄ multa inter se dr̄ña pticipāt vnā naturā eis ꝓmunē. go nōn̄ce est si ꝓueniunt q̄ dr̄ñt Et dicendū sicut obijcit hec est vera Si aliqua ꝓueni unt dr̄ñt nec tñ p̄ma est vera q⁹ ꝓueniētia nō dicit cām dr̄ie. Sed hec determiatō in eo q̄ dicit cām q⁹ ꝓuenientia nō ē cā dr̄ie vt dictū est. vñ sicut hec est vera si sor̄ est risibile est ⁊ tñ hec est falsa sor̄ in eo q̄ sor̄ est risibile est imo in eo q̄ ē homo Sil̄r hec est vera aliqua si ꝓueniūt dr̄ñt et tñ hec est falsa ali qua in eo q̄ ꝓueniūt differunt.

Querit de hoc sophismate eq̄uoca in eo q̄ sunt equi uoca sunt vniuoca. p̄batō eq̄uoca in eo q̄ sūt equi uoca pticipāt nomē equiuoci et rōem eius Sed que cūq; pticipāt nomē et rōem alicui⁹ vniuocant̄ in eo go eq̄uo ca in eo q̄ eq̄uoca sunt vniuoca q⁹ vniuocant̄ in eq̄uoco Sz quecūq; vniuocant̄ i aliquo sūt vniuoca go eq̄uoca in eo q̄ eq̄uoca sunt vniuoca Cōtra vniuoca et eq̄uoca sunt oppos̄i ta et nullū oppositoz̄ est cā alteri⁹ go hec est falsa eq̄uoca in eo q̄ equiuoca sunt vniuoca q⁹ hec determiatō in eo dicit q̄ subiectū est cā p̄dicati q̄ falsū est. Solutio p̄ma ē falsa simpl̄r

et ꝓcedo ꝙ eq̃uoca i eo ꝙ eq̃uoca vniuocant i eq̃uoco nō thī sequit ex hoc ꝙ sūt vniuoca neq; qō vniuocant in aliquo q; vniuocari in eq̃uocatōe nō ē vniuocari simplr ꝑ fm q̄d. et iō peccat ꝓbatō fm q̄d et simplr. Q aūt vniuocari i eq̃uoco nō sit vniuocari simplr ꝑ fm q̄d ptz q; q̄ cunq; vniuocant ptici/pāt nom̄ vnū et rō; vnā et hoc ē vniuocari simplr S; quecū q; vniuocant i eq̃uoco pticipāt nom̄ vnū et rōes diuersas et iō vniuocari i eq̃uoco nō ē vniuocari simplr ꝑ poti⁹ eq̃uocari. ¶ Circa scōm ꝙ reduplicatō fm se in ꝓpōe et vt magis ꝓpr̄ie dicta in enūciatōe debet poni ad subiectū cū subiectū sit cā p̄dicati vel h; in eo cām p̄dicati vt sor̄ in eo ꝙ ē hō ē risi/bilis et triangul⁹ in eo ꝙ triangul⁹ h; tres angulos equales duob⁹ rectis et al'i eo ꝙ h; pulmonē respirat et al'in eo ꝙ h; cor habet sanguinē.

Circa terciū nota ꝙ reduplicatō in silogismo d; poni ad maiorē extremitatē ⁊ nūq; ad mediū neq; ad mio/rē vt omis hō ē risibilis i eo ꝙ hō ꝑ sor̄ ē hō go sor̄ ē risi/bilis i eo ꝙ ē hō Exēplū aūt aresto. ē hoc cuiuslib; boni ē disci/plina in eo ꝙ ē bonū ꝑ omis iusticia ē bona go cuiuslib; iusticie est disciplina i eo ꝙ ē bonū in ꝓpio ꝓpr̄ie et reduplicatō solū po/nit ad maiorē extremitatē et nō ad mediū Et subiungit cām dicēs Nā bonū i eo ꝙ bonū p̄dicari d iusticia ē falsū et nō itel/ligibile q; ꝓpter hoc ꝙ ponit idē eē cā sui ē fim et q; itellect⁹ nō pōt apꝓhendere idē in eēntia eē diuersū in eēntia ⁊ pri⁹ et posteri⁹ i natura seipo iō nō ē intelligibile et oia inꝓueniētia sequūt ex hac ꝓpōe iusticia ē bonū in eo ꝙ bonū vt reduplicat p̄dicatū ad se ipm q; termi ꝓnes p̄dicant rōe eēntie et sub/iciunt rōe subē vt hō ē hō Hō em̄ in p̄dicato dicit eēntiā vt vult aresto. et in subiecto dicit subz eadē aūt eēntia nō pt eē cā sui ipi⁹ q; sic eēt in se ipa eadē et diuersa ⁊ prior et posteri/or natura q; eēt cā et effect⁹. Q aūt termi dicētes q̄d vt hō al' et sil'es p̄dicēt rōe eēntie ⁊ subiciant rōe subē ptz ꝓ ordinē pñtalē vtz in recta linea q; fm ꝙ hō ordinat in recta linea p̄/dicam̄ tali sup̄ sorte plonē et alia indiuidua sic noīat eēntiā et rōe illi⁹ p̄dicat. Sz fm ꝙ hō inclinat ad indiuidua i q̄b⁹ ē sic noīat subz sic hoc indiuiduū vagū ꝙ ē aliq̄s hō Et iō q̄n hō subiicit rōe alicui⁹ inferioris tūc dr subiici rōe subē.

Amer⁹ cōiunctōm in spē fm donatū ē quinari⁹ fm priscianū xo ples sunt spēs ꝯiunctōm. inter q̄s nūe/rat spēs cāliū tā a priscian⁹ q; a donato et spēs rō/naliū quas priscian⁹ appellat collectias siue rōnales Sz fm donatū hec cōiunctō q̄n ꝯtinet sub cālib⁹ fm priscianū vero

ꝓtinet ſubcollectis ſiue ſub rōnalib⁹ Hac diuerſitate dimiſſa
ad pñs qꝛ ꝓtinet ad grām̃aticū intēdim⁹ prīo q̄rere hic circa
hāc ꝯiunctōem qui vtrū ſignet ꝯſequētiā. Scō bito q̄ ꝟcat
cōſequētiā vt ꝟcat cōſequētiā aliquā aut ꝯñaz cōmunē ad
oñes ꝯñas Tercō vt hec cōiūctō qui ſit ꝯpoſita ex his di-
ctōib⁹ q̄ ꝛ nō Quarto vt eq̄polleat eis aut cōuertat cū eis
Quito q̄rit quare hec cōiunctō q̄n ſp cōiugit vbo cōiūctiuo.
Circa p̄mū obiicit qꝛ vt vult p̄ſcian⁹ ois ꝯiūctō ꝟcat ordi
né vl̄ vi. Et cōiūctōes ſūt vi q̄ ſūt res aliquas ſil̄ cē vtpi⁹
et fortis fuit eneas Ordinē aūt ſūt q̄ ñaz aliq̄z rerū ōmō
ſtrāt vt ſi ambnlat mouet Sz hec cōiunctō q̄n nō ꝟcat res ſil̄
eſſe go ꝟcat ꝯñaz aliquaz rez go ꝟcat ꝯñaz. Itē ad idē hec ē
vera nō ē bō q̄n ſit al̄ et in hac cōiunctōe q̄n ſignificat̄ q̄ non
pōt cē bō ita q̄ nō ſit al̄go ꝟcat q̄ hō nō ꝑt eſſe ſine al̄ali Sz
ſi bō nō ꝑt eſſe ſine aīali tūc al̄ de nēcitate ſequit̄ ad hoīez Sz
hec cōiunctō q̄n nō ꝑt ſignificare hoc niſi ſit dictō cōſecutiua
Et ſic ꝟcat ñaz go cōiūctio ꝟcat ñaz Itē ad idē dicit p̄ſci
an⁹ q̄ cōiunctiē ꝯiunctōes ſiue rōnales ſunt q̄ ꝑ illatōz colli
gūt ſup̄ dictū et exemplificat de iſtis go ita q̄ q̄n et de plūbus
alijs go hec dictio q̄n ē dictō illatiā ꝟ in oñi illatōe intelligit̄
cōſequentia ergo in hac dictione quin intelligitur cōſequen
tia. Sed obijcit̄ in cōtrariū qꝛ cōiter accipiunt̄ ille ꝓpōnes
ille nō audiat lectōes q̄n dormiat ille non ꝯmedit q̄n bibat et
cōſiles Sed in eis nō ſequit̄ de nēcitate vnū ad aliū. go hec
cōiunctō q̄n non ſignificat illatōem nec ñaz. Et dicendū q̄
hec cōiunctō q̄n dicit cōſecutōem illatōis. vñ eſt dictō cōſe-
cutiua ſiue illatiua et cōcedimus oñes argumētatōs ad hoc
Ad illud aūt q̄ obijcit̄ in cōtrariū qꝛ ponit̄ cōiter hec eſſe ve
ra ille nō audit lectōes q̄n dormiat et cōſiles Dicendū q̄ du
plex eſt ña vñ vna eſt ña ſimplr vt ſi bō eſt aial eſt Alia ē
ña vt nūc vt ſi venis ad me ibo tecū Et hoc ſcō mō nō op
tet q̄ vnū de nēcitate ſequat̄ ad aliud Itē videt̄ q̄ nō ſigni-
ſicet cōſecutōem cū collectiua ſiue rōnalis ſit ꝟm p̄ſcianum
go ſignificat illatōem et nō cōſecutōem. Et dicēdū q̄ oē illa
tū inquantū illatū ſequit̄ et oñe inferēs inquātū inferēs ante
cedit vñ in oñi illatōe cōſecutio et añceſſio intelligit̄ Et ideo
hec dictō q̄n ſignificat cōſecutōem ꝑ illatōem ſiue i illatōne
et ita ꝟcat vnū ꝑ alterꝫ ſiue i altero ꝛ hoc nō ē ſignificare plā
ꝟ vnū Itē cū hec dictio quin ſit illatiā et in oñi illatōe ꝑ p⁹
intelligit̄ anteceſſio q̄z cōſecutio qꝛ inferens cāt ex ſe illatū et
non ecōuerſo go hec dictio quin ꝑ p⁹ ſignificabit añceſſionē
q̄z ꝓſecutōem Et dicendū q̄ q̄n ꝑ prius ſignificat cōſectutōz

q̄z añcessionē. Añcessiōz aūt ꝓcat nisi exꝑsecutōe ꝓpter qō cōsecutio non ꝑt esse sine antecessione Ad illud aūt q̄ obijcit q̄ in illatōne prius est antecessio et ꝑposterius cōsecutō Dicendū q̄ verū est q̄ cū dictōes illatie magis se tenēt vel habent ad cōsecutōem q̄z antecessionē Eo q̄ illatio respicit cōclusionē vt obiectū vel terminū ad quē ⁊ respicit p̄missas vt ex quibus est siue vt terminū a quo Et q⁊ motus magis habet rōem ex spēm a termio ad quē q̄z a termio a quo Jō illatio cēntialius ꝓpat ad id q̄ infert siue ad ꝯclōem q̄z ad id ꝑ q̄ infert siue ad p̄missas Et ideo cōclusio est vt cōpletū siue ꝑfectū cōplexū illatōnis Et ꝓpter hoc hec dictio quin cū sit illatiua magis se habet ad cōsecutōem q̄z ad antecessionē. Et Nota q̄ p̄misse quo ad cognitōem suā sūt causa efficiēs cognitōis ipi⁹ ꝯclōis. sed ipe p̄misse quo ad subāz suā sunt vno mō cā materialis ꝯclōis ⁊ alio mō quo ad subāz suā sūt cā efficiēs sube ꝯclōis q⁊ eedē p̄misse quo ad extremitates suas sūt materia sube cōclusionis descindit em̄ maior extremitas a p̄missis ⁊ etiā minor vt ex his fiat ꝯclō tāq̄z ex materia sua Sz p̄misse quo ad mediū ordinatū inter vtrāq̄z extremitatē sm suā subāz sunt causa efficiēs sube ꝯclōis ꝓpter hoc q̄ mediū est tota virtus p̄missa ꝓ quā virtutē educit subā ꝯclōis añ nō esse in esse Et sic ꝑz q̄ p̄misse vno mō sūt materia ꝯclōis et duob⁹ mōis sūt cā efficiēs Nota etiā q̄ in silogismis dispatis vt oīs hō est lapis oīs capra est hō go oīs capra est lapis et vl̄r in quolibet silogismo ex falsis p̄misse nō sunt causa efficiens quo ad cognitōem sed sunt causa quo ad subāz et etiā sunt causa materialis vt dictum est.

Q Jrca scōm obijcit q⁊ cū hec dictio qui dicat cōpatōz vni⁹ ad alterū tm̄ ꝑ in cōpatōe vni⁹ ad alterū ē cōsecutō. sil̄r et nō cōpositā go hec dictō q̄n solū dic cōsecutōez simplicē siue ꝓñaz simplicē. et nō cōpositā q̄ ꝯcedim⁹ dicētes q̄ ꝯsecutōis. alia ē simplex vt si hō ē al̄ē vt dctm̄ fuit in falſa ꝓñis. Alia vo cōpositā seu plēs vt illa q̄ est ꝑm oppōcs sicut illa que ē in ꝑpositiue cōtrario vñ dicimus q̄ hec dictio q̄n non dicit ꝓñaz cōmunē ad simplicē et ꝯpositā ꝑ tm̄ ꝑcat illā que ē simplex. Hec aūt q̄ ē simplex alia ē ꝓñcia siue cōsecutio simpliciter vt dictū est ꝓius. alia vo vt nūc vnde hec dictio q̄n non significat ꝓñaz ꝓfiter ad omnes cōsequēti alias sed tm̄ significat consequētiā simplicē et ideo dicit aliqñ cōsequentiā simpliciter aliqñ vero vt nunc

Q Jrca terciu obijcit q⁊ hec dictō q̄n est ꝯpositā ex hac dictōe qui et hoc aduerbio nō go ē cōpositā ex noie

et aduerbio go dēt eē nomē vel aduerbiū cū oīis dictō tra/
hat significatōz ex suis ꝓponibilib⁹. Et dō ꝙ hec dictō q̄n est
dictio simplex sic̄ ego credo hñs de intellectu suo ꝓsecutōem
cū negatōe ex natura sue ipositōis Sz q̄ ꝓniter ꝺr ꝙ é ꝓsi
ta ex dictōe qui et aduerbio nō ido sustinēdo positōem illoꝝ
rñdū est aliter vñ dō ꝙ hec dictō q̄n est ꝓiūctō et est ꝓpoita
ex noie infinito qui et aduerbio nō q̄ ꝓiūctōes ꝓpoite diuer/
sas hñt ꝓpositōes Quedā em̄ ꝓponunt ex alijs cōiunctōnib⁹
vt et at atqz etem̄ siq̄dē et siles. Alie vero ꝓponunt ex ꝓno/
minib⁹ vt ideo. Alie vo ex noie ꝛ ꝓpōe vt qua ꝓpter Alie
vero ex plibus noibus cū ꝓpōe vt q̄zobrē. Alie vero ex plu
rib⁹ vbis vt vicz scz. Alie vero ex aduerbio electio vt q̄zq̄z
Alie vero ex aduerbio ꝛ vbo vt q̄zuis Hoc etiā videt inue/
re priscian⁹ i maiori voluie tractatu de ꝓiūctōe determian/
do de spē sue ꝺ ptāte ꝓiūctōis Inueniūt noia vel ꝓnoia vl
ppōes vel aduerbia que loco accipiunt cāliū ꝓiunctōm Ad
illud aūt ꝙ obijcit ꝙ dictō ꝓposita trahit suā significatōem a
ꝓponentib⁹ go hec dictō q̄n erit nomē vel aduerbiū Dicēdū
ꝙ nō sequit ꝙ sit nomē vel aduerbiū ꝓpter hoc q̄ dictō cō/
posita trahit materialiter suā significatōz a ꝓponētib⁹ q̄ ali
q̄n ex ptialib⁹ intellectib⁹ ꝓponētiū fit vn⁹ intellect⁹ ꝓposit⁹
i eoꝺ gñe vt magnanim⁹ oipotēs Aliq̄n aūt ꝓponētia sūt di
uersoꝝ geneꝝ ꝛ ꝓpositū manet i gñe alteri⁹ eoꝝ vt q̄sqz hoc
em̄ est nomē cōpositū ex noie et ꝓiūctōe Aliq̄n aūt dictō cō/
posita é alteri⁹ gñis q̄z vtꝝqz cōpositoꝝ vt q̄re é aduerbiuz
ꝓpositū ex duob⁹ noib⁹ et hoc é iō q̄ aliq̄n alterū cōponen/
tiū é cōpletm̄ ꝑcatōis dictōnis cōposite ꝛ tūc cōpositū manet
i eoꝺ gñe cū suo cōpletio vt magnani⁹ cētimod⁹. Aliq̄n aūt
intellect⁹ dictōis ꝓpoite nō fit ex itellectib⁹ ptialib⁹ ꝓpoñtiū
ꝑfit ex hitudinib⁹ vel cōpatōibus cōponētiū. vnō q̄ isti duo
ablti scz q̄ et re dicūt hitudinē cāe rōne sue cālitatis et ꝑterea
ille abaltiu⁹ qua é interrogatm̄ et iꝺo ex his duabus cōposi/
tionibus scz interrogatiōe et causalitate cōstituitur vnus in/
tellectus aduerbialis ꝑ cōpationē illoꝝ ablatiuoꝝ et sic fit in
terrogatiuū ꝙ est quare. Et sic dictio cōposita materialiter
trahit ꝑcatōz a suis cōponentib⁹ Et iꝺo nō sp̄ sequit ꝙ dictō
ꝓposita sit eiusdē gñis cū suis ꝓponētib⁹ Silr dico ꝙ huic no
mi q̄ aliq̄n accidit relatō aliq̄n interrogatio aliq̄n infinitatio
vñ ex eo ꝑm ꝙ ē nomē infinitū et aduerbio negādi siue nega
tōne cōstituit vn⁹ intellect⁹ ordinat⁹ vel cōiunctiu⁹ plim
dictōm vl oꝝom et sic fit ꝓiūctō sup̄ ordinatia vl ꝓiūctia Jtē
ad idē nom̄ dic subaz Cōiūctō vo associatōez q̄ est ꝑm simul

vel que est ꝑm pri⁹ et posteri⁹. Hec aũt associatõ ẽ tã subaz q̃z accñtiũ qz est oñis ei⁹ q̃ significat siue sit ens siue nõ ens Sed ex suba nõ põt fieri respectus siue associatõ p̃dicta. go hec dictõ quĩ nõ est ꝓposita ex noĩe infinito qui et ex hoc aduerbio ñ. Solutio ãt ptz ex p̃dictis qz ꝓpositõ b⁹ dictõis q̃n q̃ est ex hoc noĩe infinito qui et ex hoc aduerbio nõ. nõ est rõne subẽ significate p hoc nomẽ q̃ sed est ratõe cõpatõis vt rõne infinitatõis que accidit ipi subẽ sicut dictũ est prius in hoc aduerbio quare et cõsilibus vt q̃z obrẽ quotidie pridie in pñciarum et similia Et sic aliq̃n fit cõpositio ex significationibus componentiũ Aliquãdo autẽ non ex significatõnibus cõponentiũ sed ex habitudinibus eoz.

Arca quartũ obijcit q̃ hoc nomẽ q̃ ꝑcat subaz infinitã cũ articulo subiũctiuo ꝑm priscianũ qui apud nos idẽ est q̃ hostis et apud grecos hos ẽ articul⁹ subiũctiu⁹ et tis est nomẽ infinitũ Sz oñis articul⁹ ꝑcat relatõem go nulla ꝓiũctio habet naturã articuli in scõo scõe go adhanc cõiũctõez q̃n nõ sequit qui et nõ go nõ conuertunt qz añs sp ponit ꝓñs et ita suppoit sp naturã ꝓñtis Et dõ q̃ q̃n et qui nõ. nõ cõuertunt qz ad q̃n sequit qui et nõ z nõ ecõuerso Cui⁹ cã est quia q̃n dicit ꝓñs interrogatõis siue vni⁹ negatie ad alterã vt nõ curtit q̃n moueat Sed qui nõ aliq̃n adiungit affirmatis vt ille dicit tibi q̃ nõ venias q̃ nõ ꝑt facere q̃n Nihil eñ est dicere ille dicit tibi q̃n venias Aliq̃n aũt adiungit negatis vt ille nõ curzit qui nõ movet et non sit hõ qui nõ est aial z hoc scõo mõ quin et qui non cõuertunt et eq̃pollẽt vt si non est aimal hõ qui nõ sit al ergo non est homo quin sit aial et econuerso Ad illud aũt q̃ obijcit dicendũ q̃ relatõ ꝑcata p articulũ alia et diuersa est a relatõe significata p nom̃ vl ꝓnoia relatia qz relatio noĩs vel ꝓnomis vult q̃ aliq̃ añs p̃cedit cuius fiat recordatio per relatiuũ vt sortes curzit et ille disputat Et sic relatiuũ nomis vel ꝓnomis nunq̃z simul ordinant cum suo añte sed semp posterius naturaliter ordinant. Relatio autẽ articuli alterius g̃nis est quia articul⁹ vult adiũgi suppositis ponẽdo discretõem circa suppositũ sic̃ syllabice adiectõs q̃ facit discretõez q̃ndẽ circa ꝓnoia vt egomet tuimet sz in hoc dr̃ñt qz articulus nõ postponit supposito sicut syllabica adiectio ꝓnoĩmo articul⁹ p̃ponit suppositis et ex articulo z supposito nõ fit dictõ vna sicut ex illa pte vnõ articul⁹ sil sumit cum supposito Dicit ergo q̃ articul⁹ nihil dicit de relatõe nisi in hoc q̃ sil sumit cũ supposito et ꝑcat discretõem q̃ndã fieri circa ipsum Et qz discretio non est neqz intelligitur sine eo

cui⁹ ē discretio ido discretio suppositi nō pōt eē neq; itelligi nisi p suppositū et ido articul⁹ relatōem dicit ad ipm suppositū Et sic alia est relatō articli et alia nois et pnois Q; autē articul⁹ sic sumat cū suppoito q; in lingua materna in q̄ bui⁹ mōi articulos q̄zuis nō béam⁹ eos in latino q; in eo semp articuli cū suppositis adiungunt Et ido relatō importata p articulū nō impedit ꝓpositōem bui⁹ ꝓiunctōis q̄n neq; cōuertibilitatē ei⁹ cū hac oro oe qui nō sicut diximus Jté ꝓbatio q; relatio articuli alia est a relatōe huius nomis qui ꝑ sumit relatiue q; hoc nomē qui ꝑm q; tenet infinite vt qui tyrānū interficit ꝑmiū hēbit nō tenet relatiē nec dicit relatōem ad añs sz adhuc habet de intellectu suo articulū Sz articul⁹ dicebat relatōem suppositi go relatō articuli sepat a relatōe que ē fcor datō rei ꝑdicte go recordatō articuli alia est et diuersa a relatione nomis et pnois q; pcedimus.

Arca quintū obijcit et soluit sicut pri⁹ de hac cōiūctione nisi ꝓpter q̄z semp adiungit ꝟbo subiūcti modi qñ est dictō ꝓsecutiua Jté nota q; hec ꝓiunctō q̄n siue oro qui nō put cōuertunt dicūt cōsecutōz uni⁹ negatie ad alterā negatiuā ꝓpter hoc q; ō intentōe eoz ē q; vnū vl'r ē in altero affirmatie vel affirmatō uni⁹ sequit ad affirmatōz alteri⁹ ut nō ē bō q̄n sit al' go q̄libet bō ē al' vel si ē bō ē al' go nō ē bō si nō ē al' et non ē domus q̄n sit pies go si domus est pies est Sed cū affirmatō seq̄t ad affirmatōz p ꝓpriā ē contrario negatō sequit ad negatōem vt si est homo est aial. go non ē homo si nō est aial vel non est homo quin sit aial ⁊c.

Secūdū ꝑdicta querit de hoc sophismate tu nō potes ꝟe negare te nō eē asinū. ꝓbatō te nō eē asinū ē nēcim ꝑ tu nō potes ꝟe negace nēcim go tu non potes ꝟe negare te nō esse asinū. Contra tu nō potes vere negare te non esse asinū go tu non potes q; nō sis asin⁹ go tu es asinus Solutio prima duplex est ꝑm ꝓmūiter loquentes. dicūt em q; negare equiuocū est in hac oratōne. vnde vn⁹ sensus est tu non potes vere ⁊c. id ē tu non potes vere ꝓferre negatōem hanc te non esse asinū. Et sic ē falsa q; ꝟe potes dicere hanc negationē te nō esse asinū. Alius sens⁹ ē tu non potes ꝟe ⁊c. i. tu nō potes ꝟe ꝓferre negatōem bui⁹ te nō esse asinū q; negatō b⁹ te ñ eē asinū ē hec nō tu nō es asin⁹ q̄ equipollet huic tu es asinus et hoc nō potes vere dicere. Et sic ē vera Sed hec solutio nulla ē quia negare est actus egrediēs ab hac potentia activa que est negatiuū. Sz sic potētia activa duplicē habz ꝓpatōz vnā sc. ad id a quo est siue ad id per qō

eſt ſcz adipm agens. Alia vo ad id ad qđ eſt vt adipm obiectū in qđ tranſit actō Silr actꝰ illiꝰ potētie duplicē habet cōparatōem et caldē etiā et nō alias. go ad idē obiectū ꝓpat actꝰ ad qđ potētia actia go cuiuſcūqz obiecti eſt hec potētia que ē negatm̄ eiuſdē eſt ille actꝰ qui eſt negare. Sz illa potētia q̄ ē negatm̄ ē ipius ꝑdicati a ſubiecto et qz negatiuū ſp ē negatm̄ alicuiꝰ ab aliquo go ipe actus q̄ eſt negare ſp erit ipius ꝑdicati a ſubiecto go ſp eſt eiuſdē rōis go nō eq̄uocū go nihil dicūt Jtē ad idē ſicut ille actꝰ q̄ eſt videre nō eq̄uocat a dione albedinis et nigredinis q̄zuis ſint oppoſita Silr negare nō eq̄uocat ad negandū qđlibet ꝑdicatū ſiue fuerit affirmatū ſiue negatū qz ſiue fuerit tle ſiue tle ſp remouet a ſubiecto go negare nō eq̄uocat addicere negatōz bāc tu nō es aſinꝰ in q̄ ꝑdicatū negabit pꝛꝰ affirmatū et addicere negatōz buiꝰ tu nō es aſinꝰ in q̄ remouet ꝑdicatū negatū ſic nō tu nō es aſinꝰ go nihil dicūt Jtē ad id̄ arest ·docet repire mltitudinē caibꝰ ꝛ ꝓiugatis vt ſi ſanatm̄ dz mltiplr ſcz de effectio ꝛ ꝑparatio ꝛ ꝓſeruatio go et ſanare dz mltiplr de ꝑpatis ꝛ ꝓſeruatis ꝛ ſic dđ alijs ꝛ ecōuerſo ſi ſanare mltiplr dz et ſanatm̄ multiplr dz dđ eiſdē ergo ſi vnū caſuū nō dz multipliciter neqz reliquū de deſtructōe cōſequētis ſed negatiuū nō dicit multipliciter. go neqz negare plocū a caſibus Jtē ad idē ſumat oratō in ſcdo ſenſu quē ponūt Et ſic adhuc remanet ꝓbatō et improbatō q̄ ꝓcedimus Dicētes ꝑdictā ſolutōem eē nullā. vñ dicimꝰ q̄ pria ē vera ſimplr et cōcluſio imediate ſequēs ē duplex ſm ąphiboloiaz hec ſcz tu nō potes negare q̄ nō ſis aſinꝰ eo q̄ hoc vbū negare bz ꝓſtructōem ſm diuerſas bitudines cū hoc q̄ ſequit ſcz q̄ nō ſis aſinꝰ qz hoc q̄ dico q̄ nō ſis aſinꝰ pōt eſſe obiectum ſupra quo tranſit ipm negare et eſt ſenſus tu non potes negare vere illud nccim q̄ nō ſis aſinꝰ Et ſic eſt vera Alio mo cōſtruit cū hoc vbo negare nō in rōe obiecti ſm in rōe finis Et ſic eſt ſenſus tu nō potes vere negare ꝛc. i. tu nō potes vere negare aliqđ ꝓpter q̄ nō ſis aſinus. Et ſic eſt falſa qz ſi negas eſſe irrationalē vel brutū ex hoc ſeq̄tur q̄ non ſis aſinus. Et ſic eſt ibi amphiboloia ex diuerſitate ꝓſtruendi vnū cū altero Sed ad illud argumentū q̄ ſeq̄tur ſcz tu non potes vere negare q̄ nō ſis aſinꝰ ergo non potes vere negare quin ſis aſinus pōt dici q̄ non ſeq̄tur quia quin ꝛ q̄ non. non cōuertunt vt dictum eſt prius niſi ſm q̄ dicunt cōſecutionem vnius ad alterū negatiē Sz ego credo bāc ꝓcluſionē ſcđo factā eē duplicem ſcz tu non potes vere negare quin ſis aſinus ſicut et predicta et eadē duplicitate vnde ſm q̄ quin et qui nō dicūt

ꝓsecutōz ꝙ ꝓuertūt in rōe finis sic bñ sequit tu nō potes vere negare ꝙ nō sis asinus go qn sis asin⁹ go tu es asinus sed ille sunt falsē sicut dictū est et ex falso bene sequit verū et non sequ/ ̄tur ad primā isto mō sicut dictū est Si aūt fiat cōstructio in rōe obiecti tunc vere sunt ille due sequētes ꝓcl̄oes vt dictū ē sicut et prima sed vltimū argumentū nō tenet hoc sc̄z tu non potes vere uegare quin sis asinus ergo tu es asin⁹ et hoc mō ibi nulla est bitudo sicut nec hic tu non potes vere negare homine nō eē asinū go homo est asin⁹ sed pri⁹ oppositū sic hō non est asinus et sil̄r in ꝓposito q2 sicut homine nō esse asinū est obiectū ipius negare sil̄r quin sis asinus est obiectū ipius negare illo sensu vnde deberet inferri oppositū eius qn/ fert sic ergo tu non es asin⁹. Jtē prima ꝓbatio ē falsa q2 hec est vera tu non pōt vere te enūciare esse asinum ergo tu non potes vere negare te esse asinū a genere q2 vere enūciare cō mune est ad vere affirmare et ad vere negare. Sed si non potes vere negare te esse asinū ergo vere potes negare suū oppositū sc̄z te non esse asinū ergo hec est vera tu potes ve/ re negare te eē asinum ergo cōtradictoria est falsa hec sc̄z tu nō potes vere negare te non esse asinū sed hec est prima go prima est falsa. Solutio prima est vera simpl̄r et rō sua pec/ cat in prima illatōe nec est ibi locus a genere q2 quāuis enū/ ciare sit ꝓp̄ie ad vere affirmare et vere negare tñ vere enun ciare te esse asinū non est ꝓp̄ie q2 enūciare te esse asinū non est ꝓp̄ie q2 te enunciare esse asinum hoc est affirmare eo ꝙ enun/ ciare cōtrabit̄ p obiectum vnde sicut nullū est argumentum tu nō potes vere affirmare te esse asinū ergo tu nō potes ve re negare illud idē nec est ibi aliqua appentia inferendi sic q2 oppositū dr̄et inferri. Simil̄r in ꝓposito nullū est argumentū nec aliqua appentia inferendo sic tu nō potes vere enuncia/ re te esse asinū ergo tu non potes vere negare te esse asinū.

Q2 autē enunciare cōtrabitur p obiectū ad affirmare ptz ꝙa actus dupliciter cōtrabitur vno mō ex̄ p dr̄ias sumptas a p te agentis. Alio mō p differētias a pte obiecti vt sentire vi/ sui ō é ꝙ videre Sentire vero auditu idē est ꝙ audire et sen tire, gustu idē est ꝙ gustare et sic de alijs ergo cōtrabitur ac/ tus p differētias sumptas a pte agentis. A pte vero obiecti ꝓtrabit̄ sic Sentire coloratū idē est ꝙ videre Sentire vo so nū idē est ꝙ audire et sic de alijs ergo cōtrabit actus a pte ob iecti go oñis act⁹ bñs obiectū dupliciter cōtrabitur vt dctm̄ est ergo enuciare ō2 dupliciter cotrahi quia enuneiare affir/ matiue idē est ꝙ affirmare et enunciare negatiue idē est ꝙ

negare et sūt ille dīe a ꝑte agentis. Itē enūciare hoiez esse al idēest ꝙ affirmare ipm et enūciare hominē non cēlapidē ıō est ꝙ negare et est ibi cōtradictio facta ex ꝑte obiecti.

Queritᵉ de hoc sophismate in nullo tpe aliqd est verū qui sit nēcim. ꝓbatio in nullo tempe deū esse est verū qui ipm sit nēcim go ꝓma vera ē. Contra in nullo tempe deū eē est vex qui ipm sit nēcim go in quoliber tpe aliqd est verū et ipm est nēcim go in quocūqz tempe te sedere est verū et ipm est necessariū. Solutio ꝓña ē simplr falsa qr sensus ē in nullo tempe aliquid ē verū si non sit necessariū hec aūt falsa est qr añs non sequit ad ꝓñs eo ꝙ ad negatōem spēi nō sequit negatō gñis necessitas autē est spēs veritatis Probatio aūt peccat fm cōsequēs qr bene sequit in nullo tē pore deū esse est verū quin ipm sit necessariū et econuerso si deū esse non est necessariū in nullo tempe est verū. vñ vera est ista ꝓpō q3 ꝓño sumit hec sc3 in nullo tempe deū esse est verū quin ipm sit necessariū qr in eodē veritas cōuertit cum sua necessitate Sed in alijs veritas et necessitas non cōuertunt. sed veritas est in plurib⁹ q3 necessitas. vnō est ibi cōsequēs ab inferiori ad supius negando sicut hic in nullo tēpore est homo quin sit risibile ergo in nullo tempe est aial quin sit risibile

Sequitur de hac dictōe quāto

Imissis dubitatōib⁹ q̄ cadūt circa hāc dictō3 quāto videda ē mltiplicitas ei⁹ Sciendū ꝙ hec dictō q̄nto aliqñ tenet interrogatiue vt quāto ꝓfecisti hodie cui rñdet multū vel parū fm cognitōem illarū rerū Aliqñ tenet relatiue vt tanto ꝓfeci hodie in lectōne quāto tu in eadē Aliquādo aūt tenet infinite vt quāto volueris tanto ꝓficiam et nullo istorū triū modorū intendimus hic de hac dictōe q̄nto. Alio mō autē hec dictio quāto dicit causā vt quāto calor intēsior tanto fortior calefacit Hora go ꝙ hec dictio quāto aliquādo dicit cām efficientē vt in p̄dicto exemplo calor eñ est causa efficiens calefaciendi vt calor intentior intensi⁹ calefacit Aliquādo aūt dicit causā materialē vt quāto corpus citius sit organicū tanto citius respicit aiam Aliqñ aūt dicit causā formalē vt quāto aima citius est infusa tanto corp⁹ orga nicū est citius ꝑfectū aima eñ intellectiua fit in infusione creādo enim infunditur et infundendo creatur Aliquādo autem dicit causam finalem vt quanto p̄miū mai⁹ tanto labor facilius toleratur.

Queritᵉ hoc sop̄te q̄ntomagis addiscistāto mi⁹ scis. ꝓbatio posito ꝙ tu addiscas duo enunciabilia vt hominē

esse alʾ et aliqd esse et scias vnū vt boiez eē grāmaticū Tunc sic arguit q̄nto illud qꝫ tu addiscis est maiꝰ eo qꝫ tu scis tanto illud qꝫ tu scis est minꝰ eo qꝫ tu addiscis go q̄nto magis addi/ scis tāto minꝰ scis Cōtra q̄nto magis addiscis tāto magis au gmentatʾ scīa in te ꝑ locū a cā efficiēte sed q̄nto magis augmē tatʾ scīa in te tanto magis scis nō go minꝰ scis Solutō ꝓma simplr ē falsa qr hec dictō q̄nto significat in ꝓria qꝫ magis ad discere est cā efficiēs sciendi qꝫ est minus qꝫ ē impossibile cum sitcā ꝓxia efficiēs sui oppositi scz sciendi magis qr eadē cā ꝓ xima nō pōt esse oppositorū q̄zuis remota possit eē vt est in scō phicoꝝ sicut ē nauta cā efficiens remota salutis nauis ꝛ euersionis eiꝰ Sed nauta ꝑ sui pñtiā ē cā efficiens ꝓxima sa/ lutis nauis et ꝑ sui absentiā est cā euersionis eius vt improba tio bene tenz Sed ꝓbātō peccat ſm figurā dictōis ꝓcedēdo ab vna spē huius ꝑdicamēti relatō ad alterā spēm eiusdē qr magis et minus dicūt relatōes cātas a q̄ntitatibus. Magis vo et minus dicūt relatōes cātas a q̄litatibꝰ. vñ sicut fit si/ gura mutādo modū q̄ntitatis in modū q̄litatis vel q̄ntū vel quot in quale vel eꝝuerso Silr fit figura dictōnis ꝓcedendo a relatōe cāta a q̄ntitate ad relatōz cātā a q̄litate vl eꝝuerso

Querit de hoc sophismate quāto aliqd magis ē tāto minꝰ videt. ꝓbatō qnāto aliqd magis ē tāto a rmo tōri videt sed quāto a remotōri videt tāto minꝰ vi det go a ꝓrio quāto aliqd magis videt tāto minꝰ videt Cō tra ibi significat eē cā ꝑdicati qꝫ nō ē cā go oro ē ipossibil So lutō ꝓria ē simplr falsa qr esse maiꝰ nō ē cā eius qꝫ ē minꝰ vi dere neqz etiā cā eiꝰ qꝫ ē minus videri qr ad ipm videre ꝛ ad ipm videri exigit visꝰ tanqz virtus ꝛ exigit coloratū tāqz ob iectū et exigit lucidū a ꝑte obiecti siue illumiatō obiecti. ꝛ exi git mediū qꝫ est aer vel aqua. Videmus eñ mediāte aere et mediāte aq̄ et cū his exigit distātia debita qr si nulla fuerit di stātia nō videt uisibile vt si ponatur visibile sup̄ visū siue sup̄ oculū aut etiā distantia fuerit maxia nō potcrit res videri et ió nēce req̄ritur debita distantia et in sil aggregata sūt cā effi ciens eiꝰ qꝫ ē videre et videri qr ꝑ virtutē visiuā supponimꝰ orgānū siue instrumentū videndi. vñ manꝰ nō ē cā eiꝰ qꝫ est videre neqz eius qꝫ est videri. Ad ꝓbatōem aūt soluendū ꝑ interemptōem qr hec est falsa q̄nto aliqd maiꝰ est tanto a re motōri videt minꝰ qr vt est in libro de visu vnū qȯqz habet spaciū quo facto non ampliꝰ videbit. i. vnūqȯqz visibile est elōgabile in tāta distātia vltra debitū in qua distātia si pone ret nō amplius videtur. vñ hec est falsa quāto aliqd maiꝰ ē

tanto a remotõi videtur minus.

10 Lures dubitatões incidũt circa hãc dictõem q̃z. pma é de distinctõe ipi⁹ Scdo q̃liter hec dictõ q̃z importat ꝓpatõem Tercõ que sit illa ꝓpatõ ad nomen ꝓpati grad⁹ Quarto que sit ꝓpatõ ad ntim sequentẽ vt soꝛ é fortioꝛ q̃z plato Quito ꝓpter q̃d sequit nti⁹ qñ hec dictõ cõ iungit ꝓpatio Sexto ꝓpter q̃d ꝓpatiu⁹ aliqñ cõstruit cũ ablatio aliqñ cũ ntio inter posito q̃z. Circa pmũ nota q hec dictõ q̃z est aliqñ aduerbiũ silitudinis vt iste fecit hoc tanq̃z pdicẽs tã iste q̃z ille curꝛit Aliqñ est aduerbiũ ꝓpandi ut soꝛ est fortioꝛ q̃z plo Aliqñ est aduerbiũ ãmirãdi vt q̃z felix q̃z p clara quã bon⁹ israel Aliqñ ẽ aduerbiũ indignãdi vt q̃z turpe factũ q̃z inomiabile factũ. Et ꝑter hec est ꝓiunctõ electiua que sic dit a prisciano Cõiunctõ electia est qñ diuersis ꝑpositis aliq̃d ex eis nos eligere oñdim⁹ vt diues eẽ malo q̃z paup Diuite et paupe ꝑpositis elegit se esse diuitẽ relinqñdo alterũ Et hic silr bonũ ẽ ꝓfidere in dño quã rc hec coniũctio quã é electia ꝓiũctio et sic ptz mltiplicitas bui⁹ dctõis quã

(coniunctio electiua)

Circa scdm nota q ad ꝓpatõz quiqz exigunt vnũ ẽ q ꝓpatur Aliud é in quo ꝓpat siue in quo é ꝓpatio Terciũ est excessus in eo in quo est ꝓpatõ Quartũ é illud cui ꝓpat. Quintũ é respect⁹ medi⁹ inter id q cõpat siue inter cõpatũ et cui ꝓpatur vbi gra cũ dico soꝛ é fortioꝛ q̃z plo soꝛ est id q ꝓpat et fortioꝛ dicit fortitudinẽ in qua est ꝓpatõ et etiã excessũ ipi⁹ fortitudis q: soꝛ hz fortitudinẽ et hz eã in excessu respectu plois Plato vo é illõ cui ꝓpatur et hoc aduerbiũ q̃z dicit respectũ mediũ inter illõ q ꝓpatur et cui fit ꝓpatio. Ñ hoc aduerbiũ q̃z nihil hz de ꝓpatõe nisi p dictũ respectum. Nota etiã q aliqñ ponit sextũ in cõpatõe q ẽ mensura ipi⁹ excessus et tũc ꝓpatiu⁹ grad⁹ cõstruit cũ duplici ablatiuo vt soꝛ é maioꝛ plone vno pede Et sic dicim⁹ soꝛ é excedẽs siue illõ q cõpat vl ꝓstruit cũ ablatio et ntio inter posito q̃z vt soꝛ é maioꝛ q̃z plo vno pede et sic dicim⁹ soꝛ é excedẽs siue id q cõpatur et ille ꝓpatiu⁹ maioꝛ dicit id in quo excedit et etiã dicit excessũ ipi⁹ maioritatis et plo dicit id q exceditur siue cui cõpatur et aduerbiũ q̃z dicit excessũ vt dixim⁹ inter excessũ et id cui exceditur siue id cui ꝓpatur Et ille ablatiuus vno pede dicit quãtus sit excess⁹ maioritatis in soꝛte respectu plois. et ita dicit mensurã ipius excessus. Ñ quotienscũq̃z volumus mensurã excessus significare ꝑ ꝓpatõem pdicta fex exiguntur ad cõpatõem Sed quotienscũq̃z volum⁹ significare ꝓpatõz sine mẽsura excessus sufficiũt pdicta quinq̃z. Patet ergo q

hoc aduerbiū q̄z importat cōpatōz in hoc q̄ dicit respectum mediū inter excessū ꝓpatū ⁊ id q̄ excedit ꝓpatio vt dixim⁹

Circa terciū nota q̄ hoc aduerbiū q̄z hz rōz termi cū ntio sequēte in respectu ad cōpatōz q⁊ oē ꝓpatū dic̄ excessū respectu alicui⁹ termi siue respectu ci⁹ q̄ excedit et nti⁹ nō p tē termin⁹ illi⁹ excess⁹ mediāte hoc aduerbio q̄z

Circa quartū Nota q̄ aduerbiū q̄z est p cui⁹ rōz nti⁹ termiat respectū ꝓpati q⁊ nti⁹ ꝑm se nō pōt termina re respectū ꝓpati. vñ habet rōem termi p hoc aduerbiū q̄z ē ratō nti inquātū nti⁹ est termin⁹ cōpati. Et sic ꝓpat adiūm ntim vt rō ei⁹ inquātū termiat respectū ꝓpati ⁊c.

Circa quintū Nota q̄ subā sumit vt agens in ntio in obliquis ꝙo sumit vt patiēs q⁊ nti⁹ dic̄ modū agētis obliqui ꝙo dicūt modū pacientis. Et q⁊ hec dictō q̄z fac illud q̄ excedit retorqueri ad aliū actū et act⁹ sp est in aliquo agē te siue ab aliquo q̄ habet modū agētis. Mod⁹ aūt agentis est in ntio vt dixim⁹ ió q̄n hoc aduerbiū q̄z adiungit ꝓpatiuo optet q̄ sequat nti⁹ qui ꝓpat ad suū actum vt sor ē fortior q̄z plo. i. q̄z plato est Circa sextū nota q̄ illud qđ excedit p ꝓpatm̄ duob⁹ modis pōt significari q⁊ vno mō inquātū excedit solū Alio mō inquātū excedit et etiā ad aliū actū ordinat Si aūt sumat solū inquātū ē res excessa ab ipo ꝓpatio siue p ipm ꝓpatm̄ tūc stat in rōe ei⁹ a quo remouet excessus q̄ significat p ꝓpatm̄. Excessus em̄ est in ipo ꝓpatio respectu rei excesse et nō est in re excessa ꝑ aufert ab ea et sic res excessa stat in rōe eius a quo aliq̄d aufert Sed ꝓpatō illa que est termi a quo est solū repta in ablatio et ido q̄n significat res excessa in quātū ē excessa solū tūc optet q̄ ponat in ablatio Et ido ꝓpatiu⁹ isto mō ꝓstruitur cū ablatio Q̄n aūt res excessa significatur inquātū ē excessa solū tūc optet q̄ ponat in ablatiuo et ideo ꝓpatiu⁹ illo mō semp ꝓstruit cū ablatio. Q̄n aūt res excessa significat inquātū est excessa et inquātū ꝓpat ad aliū actū vt sit ps alteri⁹ actus q⁊ ꝓpatō ad aliū actū aduenit supra ꝓpatōem primā sc̄z inquātū est excessa et ideo ꝓpatō ad aliū actū est q̄si cōpletiua q̄si ꝓpatōis p̄ie et ió ordinat rē excessā ad aliū actū et q⁊ act⁹ vt diximus est ab obaliquo q̄ stat sub mō agētis ido sequitur nti⁹ Et hoc mō nti⁹ semp cōstruit cum ntio interposito q̄z Et ptz ꝓpter qđ cōpatiu⁹ cōstruit aliq̄n cū ablatio Aliq̄n cōstruitur cū ntio interposito q̄z et ptz etiā q̄n compatiu⁹ debet cōstrui cū vno et q̄n cum altero. ptz etiā q̄ compati debēt cōstrui cū duplici ablatio et etiā cū vno ablatiuo et cum ntio interposito q̄z.

Secundū ꝑdicta querit de hoc sophismate impossibile est te plā scire q̄z scis. ꝓbatō hec est impossibil' tu scis plura q̄z scis. go dictū eius est impossibile ergo hec est vera impossibile est te plā scire q̄z scis Cōtra tu potes addiscere plā go potes scire plā q̄z tu scis go hec est falsa impossibile est te plā scire q̄z scis. Solutio prima est duplex eo qꝫ possibile dicit relatōez qꝫ omnis potētia eoꝝ ē ad aliq̄d que sunt ſm aresto. Silr impossibile dicit relatōem qꝫ impotētia priuat potentiā ab aliquo respectu alicui⁹ sicut possibile ponit potentiā in aliquo respectu alicui⁹ qꝫ respectu inicialis actus vel respectu fore ꝓplete vl' respectu act⁹ accñtal' vl' respectu ꝓpatois egrediētis ab ipa forma qꝫ agere ē fore Dico go qꝫ prima est duplex eo qꝫ hec dictō impossibile pōt ponere relatōez suā inter accña et sic prima ē falsa, et sensus est tu nō potes plā scire q̄z scis vel pōt ponere rē suā sup totū dictū sic prima ē vera et sensus est te plā scire q̄z scis est impossibile qꝫ in nullo tempe scis plā q̄z scis in eodē tempore

Querit de hoc sophismate impossibile ē aliud q̄z asinū genuisse te. ꝓbatō boiez esse asinū est impossibile et est aliud q̄z asinum genuisse te. ergo impossibile est aliud q̄z asinū genuisse te Cōtra impossibile est aliud q̄z asinū genuisse te go asin⁹ genuit te Solutō prima est duplex eo qꝫ relatiō diuersitatis aliud pōt referre ad būc terminum asinum Et sic hoc relatiō aliud est acti casus et est sensus impossibile est rē aliquā ab asino genuisse te Et sic est falsa. vel hoc relatiō aliud pōt referri ad totū dictū scz asinū genuisse te et tunc hoc relatiō est nti casus et est sens⁹ impossibile est aliud q̄z asinū genuisse te. i. aliō est impossibile q̄z hoc impossibile qꝫ est asinū genuisse te vt boiez esse lapidē ē ipossibile aliud ab illo impossibili scz asinū genuisse te et sic ē ꝙa.

Quia hec dictō q̄dq̄d vno mō importat distributōez quo ad hoc de ipa debet determiari in distributōnibus Sed quo ad hoc qꝫ importat ꝯsecutōem cū disiunctōe debet de ipa in sinkathegrematib⁹ determiari. Circa hāc dictōem q̄dq̄d primo querit q̄d significet. Scdo vtr sit dictō eq̄uoca vel nō Tercō aūt vtr importet relatōez vel nō Circa primū nota qꝫ quattuor sunt de intellectu huius dictōis q̄dq̄d siue de sua significatōe Unū est distributō. Alterū est ꝙo materia sue distributōis qꝫ sicut hec dictō q̄libet habet in se distributōem et rē distributā ꝑ suā distributōnem. silr et q̄dq̄d Terciū aūt est cōsecutō Quartū ꝙo disiunctō qꝫ cū ōr quidquid currit mouet sensus est siue hoc currat siue id

Quitqd

mouet et sic est ibi ꝓñcis et disiunctō et ita ꝗttuor sunt ō sig/
nificatōne huius dictōis quidquid. ¶Circa scōm nota ꝙ ꝗz
uis diuersa itelligant in significatóe huiꝰ dictōis quidqd nō
tñ est dictō equoca qz significat illa pla ꝑ modū vnius eo ꝙ
distributōem significat in suo subiecto siue in re distributa et
mediāte ꝓsecutōe et ꝓpter hoc reddit ei semꝑ vnū ꝟbū ꝙ ē
añs et aliud ꝙ ē ꝓñs vt qdquid currit mouet. ¶Circa terciū
nota ꝛ obijcit qz sensus illius ꝓpōis quidqd currit mouet ē il/
le oñe ꝙ currit mouet sed hic est relatō go in prima est rela/
tio ergo hec dictō quidqd importat relatōez. Et dō ꝙ hec di
ctio quidqd nō importat relatōem etiā nō est dictō relatia sz
nomē infinitū et distributm̄ signū sic dixim⁹ Et ꝓponit ꝑ ge/
miatōem huiꝰ nois qd ꝟm ꝙ hoc nomē quid simplr ē infinitū
et nō ꝟm ꝙ est interrogatm̄ et etiā relatm̄. ꝓbatō aūt peccat
ꝟm fallaz accñtis et non oꝑtet si in vno ꝙuertibiliū intelligat
relatō ꝙ etiā in alio intelligat vnde ille due cōuertunt hō al
bꝰ currit et homo qui est albus currit et in vna intelligit rela
tio in altera vero non

Secūdū ꝑdicta querit ō hoc sophisma ¶Quidquid
deus sciuit scit. ꝓbat deus scit oñia et nihil oblitꝰ ē
go quiqd deus sciuit scit. Contra quiqd deus sciuit
scit sed sciuit te esse siue fore nascituꝝ ergo scit te esse vel fo/
re nascituꝝ ergo tu es nascituꝰ Solutō prima ē simplr vera
qz scia prime cause semꝑ est eadē neqz recipit in se aliqz trās
mutatōem vnde habet sciam de se in rebus oñibꝰ imutabi/
lē cuiꝰ causa hec est, oñe cognoscens cognoscit ꝟm modū sui
et ꝟm virtutē sue cognitōis et nō ꝟm modū cogniti siue rei co
gnite vñ qz virtus cognitiua nō dependens a rebus sed res ab
ipa dependent tanqz a sua cā. Cognitio aūt nostra dependet
a rebus cognitis et ꝑficit ab eis ideo est ꝙ nra cognitio ē per
mutabilis ꝟm reꝝ ꝑmutatōem Scia vero prie cause nō est ꝑ
mutabilis ꝟm ꝑmutatōem rerū Improbatō aūt peccat ꝟm fi
gurā dictōis a ꝓmutatōne vniꝰ ꝑdicañti in alterū qz mutat
quid in qñ Hec aūt distributō quiqd dicit qd nascituꝝ aūt di
cit qñ et sic mutat quid in qñ assumēdo nascituꝝ sub eo ꝙ qd
et est ibi sophisma accñtis. qz quid et qñ possunt accipi dupli
citer vno mō inquātū significant ꝑ dictōem et fit pctm̄ in eis
ꝟm fallaz dictōis ꝓpter principiū motm̄ et sic peccat ꝙ est in
dictōe. Alio mō possunt sumi quid et qñ a ꝑte rei siue vt sūt
modi rerū circūscripto sermone et sic error in eis facit sophis/
ma accñtis ꝓpter principiū motm̄ in re vlr Cū dico go vbi/
cūqz est figura dictōis semꝑ ē sophisma accñtis ꝛ nō e ꝙuerso

et boc ē ꝑpter cās diuersas sic̄ tetigim⁹ q; mōi rez̄ p̄dicabili um sūt diuersi Si aūt accipiāt̄ur vt p dictōes fīāt sic est figu/ ra dictōis. Si aūt isti mōi accipiāt̄ a pte rei siue vt sūt mōi re rū sic fit accūs in eis q; primo mō ē pricipiū motiuū in dictōe scdo vero in re

REsponsio sequit̄ p interrogatōem. q; interrogatio ē petitio rūsionis et ē ab interrogāti vt a cā efficiē/ te q; interrogatō p rūsionē cognoscit̄ rūsio p inter rogatōem sic̄ p suā cām Sciendū' q; bene interrogās quinq; debet facere ¶Primū ē inuenire locū a quo fuit siue p quē de bet arguere Scōm forare interrogatōs siue ꝑpōs inuenire fm locū pr⁹ reptū Terciū aūt ē ordinare eas adinuicē ¶Quar tū ē ordinare eas ad alterū vt ad rūdentē ¶Quintū aūt est vt cogat ipm rūdentē ꝛmprobabilia dicere vnō si vis bñ oppo/ nere oꝑtet te p̄dicta q;nq; facere vel saltē q̄tuor prioza ex eis ¶Hec aūt q;nq; determiat aresto. in octauo topicor̄ q̄rtū q̄dē in pricipio octaui. quintū in capitl'o de rūsione

SEquit̄ aūt videre modos solutōis in gñe Solutō/ nū aūt alia recta alia appens Et appens quidē so/ lutio fit multis modis q; quedā ē ad interrogatōez tm̄ ut q̄ opponēs impedit̄ ne ꝓcedat ad suā ꝓcloz q̄zuis etiā bēat veram rōem Alia aūt solutio est ad tps vt q̄ solutō que dat̄ ad ꝓpositū indiget manifestari inquisitōe et manifestari ꝛpe ipm ꝓpositū est pessima oim solutōm et vtraq; illarū solutionū ꝺr ad hominē ¶Recta vero soluō ꝺr solutō ad oēz Et sic diffinit̄ in scdo elēcor̄ ¶Recta quidē solutio est manife statio falsi et ꝑpter q̄d ē falsū Spēs aūt siue ptes recte solu/ tōnis sunt due q; aut est p interemptōem aut p distinctōnem Solutio p interemptōem est q̄ interimit̄ aliqua p̄missar̄ p pter sui falsitatē Solutio aūt p distinctōem est q̄ manifestat̄ q; ꝓclo non seq̄tur ex p̄missis ꝑpter fallaz aliq; in dictōe vel extra dictōem. vñ solutio p interemptōem debet̄ ꝛatōi que ꝓcedit ex falsis Solutio aūt p distinctōem debet̄ dictōni pec canti fm aliquā fallaz in dictōe vel extra dictōem. vñ quoti ens cūq; vis soluere aliquā ꝛatōez ī sophismatib⁹ siue i alijs ¶Primo ꝛsidera vtr̄ sit ꝟa vel falsa q̄m si sit falsa nō potest ꝓbari nisi sophismatice ⁊ ad improbatōem soluēdū ē p distin ctōem. aut ꝓbat̄ p fallaz et tūc ad ipam ꝓbatōem soluendū est p interemptōez improbatio aūt nēcio debet cē ꝟa Si aūt ꝓclusio sit ꝟa tūc ꝓbatio debet cē recta Sed improbatō pec cat fm fallaz aliquā et tūc soluendū ē p distinctōez Si aūt ac cipiat̄ ad falsū tunc soluendū est p interemptōem

Determiatis sinkathegrematib⁹ ꝛ hitis eis q̄ exigūt
ad oppōz in gñe ꝛ visis mōis solutōm i cōmūi Lō,
sequēter dō ē d̄ dioe silogismoꝝ a pte ꝓclois Scie
dū aūt ꝙ silogismoꝝ alij sūt vl̄es alij ꝑticulares. vl̄es aūt di
cunt q̄ hñt ꝓclōz vl̄ez sic̄ ꝑz in prio et i scō ꝛ i sexto prie figu
re et i prio et i scō scē figure. ꝑticlares aūt dicūt q̄ hñt ꝓclōz
ꝑticlarē sic̄ ꝑz i reliqs silogismis oim figuraꝝ. Nota ꝙ vl̄es
spp̄a silogisāt siue pl̄es hñt ꝓclōes qꝛ hz suā ꝑpriā cōclusionē
et etiā cōcludunt cōuersā sue cōclusionis et etiā cōcludūt ꝑ,
ticularē ꝑprie cōclusionis ¶Preter has aūt cōclusiones silo
gismi vl̄es negatiui cōcludūt quartā cōclusionē et hec est ꝑti
clāris cōuerse sue ꝑprie cōclusionis ꝫbi grā scōs prie infert
suā ꝑpriā ꝓclōz sic̄ nullū aīal est lapis oīs hō ē al'go null⁹ hō
est lapis Et cōcludit ꝑticularē sue ꝑprie cōclusionis sic go
quidā homo nō est lapis Et concludit cōuersā sue cōclusiōis
sicut go nullus lapis ē homo et ille quattuoꝝ ꝓclones sequunt
ex duabus ōmissis in p̄dicto silogismo positis. Et sic omnes
vl̄es negatiui quattuoꝝ habēt cōclusiones sic vl̄es affirma,
tiui hñt tres scz ꝑpriā cōclusiōz vl̄ez et suā ꝑticlarē et suā cō
uersā. Ūñ nota ꝙ q̄ilt⁹ prie ꝓtinet sub prio qꝛ nihil aliō ꝓclu
dit nisi cōuersā cōclusionis ex eadē rōe septim⁹ ꝓtinet sb̄ ter
cio qꝛ nihil aliud cōcludit q̄z conuersā ꝓclois tercij. vñ intel
lige aresto. ñ sepauit quintū a prio neq̄z sextū a scō neq̄z se,
ptimū a tercio ꝑ boeci⁹. vñ aresto. in prio prioꝝ vbi d̄termi
nat gñatōz silogismoꝝ nō facit mētionē d̄ silogismis trib⁹. s.
de quito sexto et septio. sz solū dicit in p̄cipio sl̄ cōi prioꝝ ꝙ
vl̄es silogismi oēs pl̄a spp̄ silogisāt. i. pl̄es ꝓclōes vt diximus
et ex illo extraxit boetius eos Itē ꝑticulariū silogismoꝝ affir
matiui plures habent cōclusiones qꝛ suā cōclusionē ꝑpriā et
conuersā eius ido sic̄ dixim⁹ septimus prime ꝓtinet sub tercō
Sed ꝑticulares negatiui vnā solam habent cōclusionē eo ꝙ
ꝑticularis negatiua non conuertit.

Ista diuisione silogismoꝝ a pte ꝓclois quo ad qua
litatē et quātitatē in p̄cedenti lectōe non quo ad p̄ĩ
cipia silogismorū que sunt modus et figura qꝛ diui
sio silogismorum a pte modorum et figuraꝝ habita est
in tractatu silogismorū assignando tres figuras et modos
earundem ꝑprios Consequenter dicendum est ꝙ oñis silo
gismus ostenditur duobus modis qꝛ ostenditur conuertendo
et ducēdo ad impossibile siue ꝑ silogismū cōuersiuū et silogis
mū ad impossibile Notandū ꝙ eodē modo ordinant termi ꝛ
ꝑpōes in silogismo ꝓuersiuo ꝛ in silogismo ad ipossibile Sz

drñt duob⁹ modis ¶Prima dr̃a est in hoc q̃ silogism⁹ ꝯuersiuus fit alio silogismo pri⁹ facto p̃ñdo oppositū ꝯcl̓ois cū altera p̃missaꝫ ad interimẽdū alterā p̃missā scz aliqñ maiorẽ aliqñ minorẽ vbi gr̃a si accipiā oppositū ꝯcl̓ois cū miori interimit maiorẽ vt oẽ al' ẽ suba omis hō ẽ al .go ois hō ẽ suba oppositū ꝯcl̓ois ẽ hec q̃dā hō nō ẽ suba ex hac go cū minori p̃t interimere maiorẽ silogisādo sicut in q̃nto tercie quidā hō nō est suba omis homo est al' go q̃dā al' non est suba Et hec cōclusio contradic̃ maiori alteri⁹ silogismi Si vo accipiat oppositū cū maiori interimit minorẽ silogisādo in q̃rto scd̃e sic oẽ al' est suba quidā hō non ẽ suba go quidā hō non ẽ al' ⁊ hec cōclusio interimit miorẽ p̃mi silogismi Et sic silogism⁹ cōuersiu⁹ fit alio silogismo pri⁹ facto. Scz silogisādo ad ipossibile non ẽ nc̃ce aliū silogismū pri⁹ facere. scz solū sumpta aliq̃ ꝓpõe ta et ex ea ducet aliud mai⁹ incõueniẽs q̃ sit cognitū eẽ ꝟm. vñ si veri oppositū erit manifeste vex et ꝓpter hoc interimit ꝓpositõem falsā q̃z pri⁹ sumebat tūc ꝺr eẽ silogism⁹ ad ipossibile vt si des ꝓpõz bāc scz q̃ arbores nō bñt aiaz et ex hoc cōcludas impossibile falsū magis go arbores nō nutriunt neqz augmẽtant ꝙ hoc ẽ impossibile. go ipossibile est arbores non bre aiaz ⁊ sic factus est silogismus ad ipossibile Scd̃a dr̃a est q̃ silogism⁹ cōuersiu⁹ est ad oñdendū illatōem eẽ nc̃ciaz Scz silogism⁹ ad ipossibile est ad ostendendū ꝓpõz eẽ falsā vñ ex ꝓñti est ad oñdendū oppositū eẽ vex ipi⁹ ꝓpositi. Sciendū q̃ quilibet silogismus cuiuslibet figure p̃t oñdi ꝑ figurā suā siue illatōem et ꝑ silogismū ꝯuersiuū vt dixim⁹ et etiā q̃libet cōclusio cuiuslibet silogismi p̃t oñdi quo ad suā veritatẽ ꝑ silogismū ad impossibile vt dictū est. Si aūt aliqs in istis voluerit esse ꝓmpt⁹ optet eū frequẽter exercitari in huiusmodi silogismis. Et hec ꝺ sinkatbegrematib⁹ pe. hy. dicta sufficiūt

¶Expliciūt oñes tractatus sūmulaꝫ petri hyspani Impressione magistri Johānis otmar in Reutlingẽ Anno Dj. cccc. lxxxvj.

RES NON VERBA
Ex Libris
Baron de Belfort
No 2092